ДЪРЖАВЕН ВЕСТНИК БРОЙ 64

ОФИЦИАЛНО ИЗДАНИЕ НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

Вторник, 5 август 2025 г. София Цена 1,20 лв.

СЪДЪРЖАНИЕ НА ОФИЦИАЛНИЯ РАЗДЕЛ

Народно събрание

✓ ***Закон*** за изменение и допълнение на Закона за платежните услуги и платежните системи 2

✓ ***Закон*** за изменение и допълнение на Закона за запасите от нефт и нефтопродукти 8

✓ ***Закон*** за изменение и допълнение на Закона за движението по пътищата 11

✓ ***Закон*** за изменение и допълнение на Закона за здравното осигуряване 36

Конституционен съд

✓ ***Решение № 9*** от 24 юли 2025 г. по конституционно дело № 38 от 2024 г. 37

Министерски съвет

✓ ***Постановление № 143*** от 30 юли 2025 г. за одобряване на допълнителни трансфери по бюджетите на общините за 2025 г. за осигуряване на дейностите за работа с деца и ученици от уязвими групи 58

✓ ***Постановление № 144*** от 30 юли 2025 г. за одобряване на допълнителни разходи по бюджета на Министерството на образованието и науката за 2025 г. 61

✓ ***Постановление № 145*** от 30 юли 2025 г. за изменение и допълнение на Устройствения правилник на Министерството на околната среда и водите, приет с Постановление № 208 на Министерския съвет от 2017 г. 62

✓ ***Постановление № 146*** от 30 юли 2025 г. за допълнение на Постановление № 61 на Министерския съвет от 2019 г. за определяне на пунктовете за управление за военно време 64

✓ ***Постановление № 147*** от 1 август 2025 г. за одобряване на промени по бюджета на Министерството на младежта и спорта за 2025 г. във връзка с увеличаване на капитала на търговско дружество 64

✓ ***Постановление № 148*** от 1 август 2025 г. за изменение и допълнение на Устройствения правилник на Министерството на правосъдието, приет с Постановление № 38 на Министерския съвет от 2015 г. 64

Министерство на образованието и науката

✓ ***Споразумение*** за създаване на Европейската конференция по молекулярна биология (EMBC) 73

Комисия за регулиране на съобщенията

✓ ***Решение № 237*** от 17 юли 2025 г. за изменение и допълнение на Правилата за използване на радиочестотен спектър за радиосъоръжения от любителска радиослужба 86

Министерство на земеделието и храните

✓ ***Заповед № РД-09-792*** от 25 юли 2025 г. за изменение и допълнение на Методиката за прилагане на предварителните условия в Република България във връзка с изпълнението на Стратегическия план за развитие на земеделието и селските райони в Република България в периода 2023 – 2027 г. 87

ОФИЦИАЛЕН РАЗДЕЛ

НАРОДНО СЪБРАНИЕ

УКАЗ № 127

На основание чл. 98, т. 4 от Конституцията на Република България

ПОСТАНОВЯВАМ:

Да се обнародва в „Държавен вестник“ Законът за изменение и допълнение на Закона за платежните услуги и платежните системи, приет от 51-вото Народно събрание на 24 юли 2025 г.

Издаден в София на 30 юли 2025 г.

Президент на Републиката:
Румен Радев

Подпечатан с държавния печат.

Министър на правосъдието:
Георги Георгиев

ЗАКОН

за изменение и допълнение на Закона за платежните услуги и платежните системи (обн., ДВ, бр. 20 от 2018 г.; изм., бр. 17, 37, 42 и 94 от 2019 г., бр. 13 от 2020 г., бр. 12 от 2021 г., бр. 25 и 45 от 2022 г., бр. 8, 66 и 84 от 2023 г., бр. 79 от 2024 г. и бр. 49 и 54 от 2025 г.)

§ 1. В чл. 2 се правят следните изменения:

1. В ал. 1, т. 12:

а) в текста преди буква „а“ думите „100 лв.“ се заменят с „50 евро“;

б) в букви „а“ и „б“ думите „600 лв.“ се заменят с „300 евро“.

2. В ал. 3 думите „2 млн. лв.“ се заменят с „1 млн. евро“.

§ 2. В чл. 4 се правят следните изменения и допълнения:

1. В т. 3 в текста преди буква „а“ думите „на ползвателя“ се заличават, а след думите „доставчика на платежни услуги“ се добавя „на ползвателя“.

2. В т. 5 думите „плащания с платежни инструменти“ се заменят с „платежни операции“.

§ 3. В чл. 8 се правят следните изменения:

1. В т. 1 думите „40 000 лв.“ се заменят с „20 000 евро“.

2. В т. 2 думите „100 000 лв.“ се заменят с „50 000 евро“.

3. В т. 3 думите „250 000 лв.“ се заменят със „125 000 евро“.

§ 4. В чл. 9, ал. 1 се правят следните изменения:

1. В т. 1 думите „10 млн. лв.“ се заменят с „5 млн. евро“.

2. В т. 2 думите „10 млн. лв.“ се заменят с „5 млн. евро“, а думите „20 млн. лв.“ се заменят с „10 млн. евро“.

3. В т. 3 думите „20 млн. лв.“ се заменят с „10 млн. евро“, а думите „200 млн. лв.“ се заменят със „100 млн. евро“.

4. В т. 4 думите „200 млн. лв.“ се заменят със „100 млн. евро“, а думите „500 млн. лв.“ се заменят с „250 млн. евро“.

5. В т. 5 думите „500 млн. лв.“ се заменят с „250 млн. евро“.

§ 5. В чл. 14 се правят следните изменения и допълнения:

1. Създава се нова ал. 9:

„(9) Когато в резултат на преобразуване на банка, за което е издадено разрешение по реда на чл. 29б, ал. 1 или 2 от Закона за кредитните институции, участието на банката в капитала на лицензирана от БНБ платежна институция стане квалифицирано по смисъла на чл. 4, параграф 1, т. 36 от Регламент (ЕС) № 575/2013 или достигне или надхвърли някой от праговете, посочени в ал. 1, както и когато платежната институция стане дъщерно дружество на банката, не се издава предварително одобрение по реда на този член.“

2. Досегашната ал. 9 става ал. 10 и в нея думата „Сделките“ се заменя с „Извън случаите по ал. 9, сделките“.

3. Досегашните ал. 10, 11 и 12 стават съответно ал. 11, 12 и 13.

§ 6. В чл. 21 се правят следните изменения и допълнения:

1. Създава се нова ал. 3:

„(3) В случай че платежната институция използва средства от собствения си капитал за отпускане на кредити, свързани с платежните услуги по чл. 4, т. 4 или 5, размерът на тези средства не може да е по-голям от превишението на собствения капитал на платежната институция над изискуемия му размер.“

2. Досегашната ал. 3 става ал. 4 и в нея след думите „ал. 1“ се добавя „и 3“.

3. Досегашната ал. 4 става ал. 5.

4. Създава се ал. 6:

„(6) Българската народна банка издава наредба по прилагането на този член.“

§ 7. В чл. 23 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 2 думите „държава – членка на Европейския съюз, по която платежните институции депозират“ се заменят с „държава членка, или в централна банка на държава членка, по която платежните институции, предоставящи платежни услуги по чл. 4, т. 1 – 6, депозират“.

2. В ал. 5 след думите „чл. 209а, ал. 9“ се поставя запетая и се добавя „т. 1“.

§ 8. В чл. 33 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 7, изречение първо думата „представител“ се заменя с „представители въз основа на правото на установяване“.

2. В ал. 8 след думата „уведомява“ се добавя „незабавно“.

3. В ал. 9 след думите „държава членка“ се добавя „и извършваща дейност на територията на Република България при условията на правото на установяване“.

4. В ал. 10, изречение първо накрая се поставя запетая и се добавя „едновременно с презграничното сътрудничество с компетентния орган на държавата членка по произход и до приемането на мерки от страна на компетентния орган на държавата членка по произход“.

5. В ал. 12 след думата „предварително“ се добавя „без неоснователно забавяне“ и се поставя запетая.

§ 9. В чл. 38 думите „700 000 лв.“ се заменят с „350 000 евро“.

§ 10. В чл. 39, ал. 1, изречение първо след думите „дружество за електронни пари“ се поставя запетая, добавя се „включващ един или повече от елементите, посочени в чл. 26, параграф 1, букви „а“ – „д“ от Регламент (ЕС) № 575/2013“ и се поставя запетая.

§ 11. В чл. 41, ал. 4 след думите „чл. 209а, ал. 9“ се поставя запетая и се добавя „т. 1“.

§ 12. В чл. 48 в текста преди т. 1 думите „60 лв.“ се заменят с „30 евро“ и думите „300 лв.“ навсякъде се заменят със „150 евро“.

§ 13. В чл. 68 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 6 думата „левове“ се заменя с „евро“.

2. Създава се ал. 7:

„(7) Алинея 6 не се прилага, когато съгласно чл. 5б, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 260/2012 доставчик на платежни услуги трябва да наложи по отношение на незабавен кредитен превод в евро такса, която би била по-ниска от таксата, която би била наложена по отношение на същия незабавен кредитен превод в евро при условията на ал. 6.“

§ 14. В чл. 69 се правят следните изменения:

1. В ал. 1 в текста преди т. 1 думите „60 лв.“ се заменят с „30 евро“ и думите „300 лв.“ навсякъде се заменят със „150 евро“.

2. В ал. 3 в текста преди т. 1 думите „300 лв.“ се заменят със „150 евро“.

§ 15. В чл. 74, ал. 8, изречение второ думите „може да“ се заличават, а след думата „действия“ се поставя запетая, добавя се „ако е необходимо“ и се поставя запетая.

§ 16. В чл. 80, ал. 1 думите „100 лв.“ се заменят с „50 евро“.

§ 17. В чл. 83 се създава ал. 5:

„(5) Независимо от разпоредбите на ал. 2 – 4, моментът на получаване на платежно нареждане за незабавно плащане в левове е моментът, в който то е получено от доставчика на платежни услуги на платеца, независимо от часа или календарния ден. Ако платецът и доставчикът на платежни услуги на платеца уговорят, че изпълнението на платежното нареждане за незабавно плащане в левове трябва да се извърши в определен момент в определен ден или в момента, в който платецът предостави средства на разположение на доставчика на платежни услуги, за момент на получаване на платежното нареждане за незабавно плащане в левове се счита уговореният момент, независимо от часа или календарния ден.“

§ 18. В чл. 83 ал. 5 се отменя.

§ 19. В чл. 87 се правят следните изменения:

1. В заглавието думите „в левове, евро и платежни операции, свързани с еднократна обмяна на валута между лев и евро“ се заличават.

2. Алинея 1 се изменя така:

„(1) Сроковете за изпълнение на платежни операции по този член се прилагат за платежни операции в евро.“

3. В ал. 3 думите „в левове между доставчиците на платежни услуги, участващи в платежна система по чл. 145 или в платежна система по чл. 149, ал. 2“ се заменят с „между доставчици на платежни услуги, лицензирани от БНБ, както и клонове на доставчици на платежни услуги, извършващи дейност на територията на Република България“.

4. Алинея 4 се отменя.

§ 20. В чл. 98, ал. 3 думите „лицензирани от БНБ“ се заменят с „лицензирани в Република България“.

§ 21. В чл. 99, ал. 4 думите „лицензиран от БНБ“ се заменят с „лицензиран в Република България“.

§ 22. В чл. 101, ал. 2 навсякъде думите „лицензирани от БНБ“ се заменят с „лицензирани в Република България“.

§ 23. В чл. 118, ал. 1 в текста преди т. 1 думата „левове“ се заменя с „евро“.

§ 24. В чл. 119, ал. 1 и 9 думите „лицензирани от БНБ“ се заменят с „лицензирани в Република България“.

§ 25. Член 120а се изменя така:

„Услуги по платежна сметка за основни операции, предлагани безплатно

Чл. 120а. (1) Когато по платежна сметка за основни операции по чл. 118 постъпват и се съхраняват средства от трудови възнаграждения, пенсии, помощи и обезщетения по социалното осигуряване и социалното подпомагане, стипендии за ученици, студенти и докторанти и лихвите върху тях:

1. не се начислява такса за регулярно обслужване на сметката;

2. потребителят ежемесечно може да инициира общо до три кредитни превода, включително чрез системите за онлайн банкиране на обслужващата банка, и общо до десет операции по теглене на пари в брой

от терминално устройство АТМ или ПОС на обслужващата банка, за които не се начисляват такси.

(2) Алинея 1 не се прилага за теглене на пари в брой чрез терминални устройства АТМ и ПОС на доставчици на платежни услуги, различни от обслужващата банка, както и за теглене на пари в брой на каса в офис на банка.

(3) Потребителят декларира пред обслужващата го банка вида на получените средства по смисъла на ал. 1. При промяна на обстоятелствата потребителят актуализира своевременно предоставената на банката информация.“

§ 26. В чл. 121, ал. 2 т. 5 се изменя така:

„5. потребителят притежава в банка повече от една платежна сметка, различна от сметката за основни операции, която му дава възможност да ползва изброените в чл. 118, ал. 1 услуги;“.

§ 27. В чл. 126 се правят следните изменения:

1. В ал. 1 т. 1 се отменя.

2. В ал. 2 думите „система по ал. 1, т. 1“ се заменят с „платежна система по Директива 98/26/ЕО“.

§ 28. В чл. 129 ал. 4 се отменя.

§ 29. Създава се чл. 130а:

„Условия за участие в платежна система с окончателност на сетълмента

Чл. 130а. (1) Платежна институция и дружество за електронни пари, лицензирани от БНБ, които желаят да участват в платежна система с окончателност на сетълмента, подават до БНБ писмено заявление.

(2) Платежна институция и дружество за електронни пари, подали заявление по ал. 1, трябва да разполагат със:

1. описание на мерките, предприети за защита на средствата на ползвателите на платежни услуги;

2. описание на свързаните с членове 6 и 7 от Регламент (ЕС) 2022/2554 на Европейския парламент и на Съвета от 14 декември 2022 г. относно оперативната устойчивост на цифровите технологии във финансовия сектор и за изменение на регламенти (ЕО) № 1060/2009, (ЕС) № 648/2012, (ЕС) № 600/2014, (ЕС) № 909/2014 и (ЕС) 2016/1011 (ОВ, L 333/1 от 27 декември 2022 г.) управленска рамка и механизми за вътрешен контрол по отношение на платежните услуги или услугите за електронни пари, които възнамеряват да предлагат, включително на механизмите за управление на риска, административните и счетоводните процедури, описание на механизмите за използване на услугите в областта на информационните и комуникационните технологии, и

3. план за прекратяване на дейността в случай на несъстоятелност.

(3) Управленската рамка, механизмите за вътрешен контрол и механизмите за използване на услугите в областта на информационните и комуникационни технологии по ал. 2, т. 2 трябва да са пропорционални, подходящи, надеждни и достатъчни.

(4) Планът за прекратяване по ал. 2, т. 3 трябва да е съобразен с предвидения обем на дейността и бизнес модела на платежната институция или дружеството за електронни пари.

(5) Платежните институции и дружествата за електронни пари предоставят документи и информация, определени с наредба на БНБ, които удостоверяват изпълнението на изискванията по ал. 2 – 4.

(6) В срок от два месеца от получаването на заявлението по ал. 1 или ако заявлението е непълно – след получаването на необходимите документи и информация, БНБ се произнася относно изпълнението на изискванията на ал. 2 – 4.

(7) Платежната институция и дружеството за електронни пари уведомяват БНБ незабавно за всяка промяна в информацията и документите, представени във връзка с участието си в платежна система с окончателност на сетълмента.

(8) Платежните институции и дружествата за електронни пари трябва да отговарят на изискванията по ал. 2 – 4 през целия период на своето участие в платежна система по Директива 98/26/ЕО.

(9) Българската народна банка издава наредба по прилагането на този член.“

§ 30. В чл. 136, ал. 1, т. 2 думите „5 млн. лв.“ се заменят с „2,5 млн. евро“.

§ 31. В чл. 141 се правят следните изменения и допълнения:

1. Създава се нова ал. 3:

„(3) Българската народна банка може да изисква от системен оператор и от участниците в платежна система да създават гаранционни механизми за сетълмента на плащанията на участниците в съответната система.“

2. Досегашната ал. 3 става ал. 4 и в нея думите „чл. 136 и на този член“ се заменят с „този раздел“.

§ 32. Създава се чл. 141а:

„Клиринг и сетълмент на платежни операции, свързани с карти

Чл. 141а. (1) Клиринг и сетълмент на платежни операции в евро, свързани с карти, се извършват от системен оператор на система с окончателност на сетълмента, лицензиран от БНБ, когато са изпълнени едновременно следните условия:

1. издателите на картите са доставчици на платежни услуги, лицензирани в Република България, или клонове на доставчици на платежни услуги, извършващи дейност на територията на Република България;

2. мястото на продажба или терминалното устройство АТМ се намира на територията на Република България.

(2) Мястото на продажба по ал. 1, т. 2 се определя съгласно чл. 2, т. 29 от Регламент (ЕС) 2015/751.

(3) Системният оператор по ал. 1 определя и оповестява публично недискриминационни правила за достъп и условия за участие в платежната система в съответствие с чл. 130, включително по отношение на непреките участници.“

§ 33. В глава осма раздел III с чл. 145 – 152 се отменя.

§ 34. В чл. 146 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1:

а) в т. 2 думите „лицензирани от БНБ“ се заменят с „лицензирани в Република България“;

б) създава се т. 3:

„3. банки от държави членки, извършващи дейност на територията на Република България чрез клон;“.

2. Алинея 2 се изменя така:

„(2) Участници в RINGS могат да бъдат:

1. лицензирани от БНБ платежни институции и дружества за електронни пари, извършващи дейност на територията на Република България;

2. платежни институции и дружества за електронни пари, лицензирани в държави членки, извършващи дейност на територията на Република България чрез клон.“

3. В ал. 4 след думата „системата“ се поставя запетая и се добавя „определени в правилата и процедурите по чл. 145, ал. 4“.

4. Създава се нова ал. 5:

„(5) Платежните институции и дружествата за електронни пари, отправили искане за участие или участващи в RINGS, трябва да отговарят по всяко време на условията на чл. 35а, параграф 1 от Директива (ЕС) 2015/2366.“

5. Създава се ал. 6:

„(6) Платежните институции и дружествата за електронни пари, отправили искане за участие или участващи в RINGS, предоставят потвърждение от съответния компетентен орган за удостоверяване изпълнението на условията по ал. 5.“

6. Досегашната ал. 5 става ал. 7.

§ 35. В чл. 148, т. 1 думите „имат сметки за сетълмент при БНБ“ се заменят със „са участници по чл. 146, ал. 1“.

§ 36. В чл. 148а, ал. 1 думите „лицензирани от БНБ“ се заменят с „лицензирани в Република България“.

§ 37. В чл. 149, ал. 2 след думите „Платежни системи“ се поставя запетая и съюзът „и“ се заличава, а думите „книжа, на които БНБ е агент по сетълмента“ се заменят с „книжа и клирингови къщи, на които БНБ е агент по сетълмента на парични средства“.

§ 38. В чл. 152, ал. 2 думите „системен оператор и от участниците в платежна система или в система за сетълмент на ценни книжа“ се заменят със „системен оператор и от клирингова къща, и от участниците в платежна система, система за сетълмент на ценни книжа и клирингова къща“.

§ 39. В глава осма наименованието на раздел IV се изменя така: „Системен компонент на Трансевропейската автоматизирана система за брутен сетълмент на експресни преводи в реално време, опериран от БНБ (TARGET-BNB)“.

§ 40. В чл. 153 се правят следните изменения и допълнения:

1. Заглавието се изменя така: „Системен компонент TARGET-BNB“.

2. Алинея 1 се изменя така:

„(1) Българската народна банка е оператор на системен компонент на Трансевропейската автоматизирана система за брутен сетълмент на експресни преводи в реално време (TARGET).“

3. Алинея 3 се изменя така:

„(3) Оператор на спомагателна система съгласно правилата по ал. 2 може да използва сметки в TARGET, по които средствата не принадлежат на спомагателната система, но се държат от името на нейни участници или се използват за сетълмент на нареждания за превод от името на участниците ѝ. Операторът поддържа данни за размера на средствата на всеки участник към всеки момент в такава сметка. Върху средствата по такава сметка не може да се налага запор и да се извършва принудително изпълнение за задължения на оператора.“

4. Алинея 4 се изменя така:

„(4) При откриването на производство по несъстоятелност за оператора на спомагателна система, средствата по сметка по ал. 3 не се включват в масата на несъстоятелността, а се нареждат за изпълнение от синдика съразмерно на данните от оператора за размера на средствата на участниците.“

5. Създава се ал. 5:

„(5) Принудително изпълнение и запор върху средства на участник в спомагателна система по сметка по ал. 3 могат да бъдат извършени само до размера на средствата, собственост на съответния участник съгласно данните от оператора по ал. 3.“

§ 41. В чл. 154, ал. 2 се правят следните изменения и допълнения:

1. В т. 3 думите „лицензирани от БНБ“ се заменят с „лицензирани в Република България“.

2. В т. 5 думите „лицензирани от БНБ“ се заменят с „лицензирани в Република България“, а думите „от БНБ“ се заличават.

3. Създава се т. 7:

„7. лицата, управляващи функционирането на електронни платежни инструменти, схеми и споразумения.“

§ 42. В чл. 159, ал. 1, т. 6 накрая се поставя запетая и се добавя „както и на други органи на държави членки, на които е възложено да упражняват надзор над предприятията от финансовия сектор и финансовите пазари“.

§ 43. В чл. 164 думите „лицензирани от БНБ“ се заменят с „лицензирани в Република България“.

§ 44. В чл. 165, ал. 1 думите „лицензиран от БНБ“ се заменят с „лицензиран в Република България“.

§ 45. В чл. 167, ал. 2 след думите „Регламент (ЕС) № 260/2012“ се поставя запетая и се добавя „с изключение на чл. 5г от същия регламент“.

§ 46. В глава девета се създава раздел IVа с чл. 172а:

„Раздел IVа
Надзор над електронни платежни инструменти, схеми и споразумения

Надзорни мерки спрямо лицата, управляващи функционирането на електронни платежни инструменти, схеми и споразумения

Чл. 172а. (1) Българската народна банка упражнява надзор за спазване на Рамката на Евросистемата за надзор над електронни платежни инструменти, схеми и споразумения (Eurosystem oversight framework for electronic payment instruments, schemes and arrangements) върху лицата, управляващи функционирането им, когато тяхното седалище е в Република България.

(2) Когато установи нарушения в дейността на лице по ал. 1, в зависимост от характера и тежестта на установените нарушения, БНБ може да:

1. отправи писмено предупреждение и/или да даде задължителни указания;

2. задължи лицето да преустанови и да отстрани нарушенията в предварително определен срок;

3. изиска извършването на промени във вътрешните правила и процедури;

4. забрани извършването на дейност, докато не се отстранят констатираните нарушения.

(3) Българската народна банка издава наредба по прилагането на този раздел.“

§ 47. В чл. 184, ал. 1 след думите „чл. 43, ал. 3“ се поставя запетая и съюзът „и“ се заличава, а след думите „ал. 10“ се добавя „и чл. 130а, ал. 6“.

§ 48. В чл. 186, ал. 1 след думите „Регламент (ЕС) № 260/2012“ се поставя запетая, добавя се „с изключение на чл. 5г от същия регламент“ и се поставя запетая.

§ 49. В допълнителните разпоредби се правят следните изменения и допълнения:

1. В § 1:

а) точка 15 се изменя така:

„15. „Институция“ е:

а) участваща/участващ в система с окончателност на сетълмента и отговорна/отговорен за изпълнението на финансовите задължения, произтичащи от нареждания за превод в рамките на системата:

аа) банка по смисъла на чл. 2, ал. 5 от Закона за кредитните институции, кредитна институция по смисъла на чл. 4, параграф 1, т. 1 от Регламент (ЕС) № 575/2013, включително институциите, изброени в чл. 2, параграф 5 от Директива 2013/36/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно достъпа до осъществяването на дейност от кредитните институции и относно пруденциалния надзор върху кредитните институции и инвестиционните посредници, за изменение на Директива 2002/87/ЕО и за отмяна на директиви 2006/48/ЕО и 2006/49/ЕО (ОВ, L 176/338 от 27 юни 2013 г.);

бб) инвестиционен посредник съгласно Закона за пазарите на финансови инструменти и чл. 4, параграф 1, т. 1 от Директива 2014/65/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 г. относно пазарите на финансови инструменти и за изменение на Директива 2002/92/ЕО и на Директива 2011/61/ЕС (ОВ, L 173/349 от 12 юни 2014 г.), с изключение на институциите, посочени в чл. 2, параграф 1 от същата директива;

б) участваща/участващо в система с окончателност на сетълмента, чиято дейност се състои в изпълняването на нареждания за превод, и отговорна/отговорно за изпълнението на финансовите задължения, произтичащи от нареждания за превод в рамките на тази система:

аа) платежна институция съгласно чл. 5 от закона и чл. 4, т. 4 от Директива (ЕС) 2015/2366, с изключение на физическо или юридическо лице, за което се прилага освобождаване съгласно чл. 32 или 33 от същата директива;

бб) дружество за електронни пари съгласно чл. 36, ал. 1 от закона и чл. 2, т. 1 от Директива 2009/110/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 септември 2009 г. относно предприемането, упражняването и пруденциалния надзор на дейността на институциите за електронни пари и за изменение на директиви 2005/60/ЕО и 2006/48/ЕО и за отмяна на Директива 2000/46/ЕО (ОВ, L 267/7 от 10 октомври 2009 г.), с изключение на юридическо лице, за което се прилага освобождаване съгласно чл. 9 от същата директива.“

б) точка 24а се отменя;

в) създава се т. 24б:

„24б. „Незабавен кредитен превод в евро“ е кредитен превод съгласно чл. 2, т. 1а от Регламент (ЕС) № 260/2012.“;

г) в т. 45 навсякъде думите „плащания с платежни инструменти“ се заменят с „платежни операции“.

2. В § 2а се създава т. 8:

„8. Регламент (ЕС) 2024/886 на Европейския парламент и на Съвета от 13 март 2024 г. за изменение на регламенти (ЕС) № 260/2012 и (ЕС) 2021/1230 и на директиви 98/26/ЕО и (ЕС) 2015/2366 по отношение на незабавните кредитни преводи в евро (ОВ, L 2024/886 от 19 март 2024 г.).“

Заключителни разпоредби

§ 50. В Закона за дейността на колективните инвестиционни схеми и на други предприятия за колективно инвестиране (обн., ДВ, бр. 77 от 2011 г.; изм., бр. 21 от 2012 г., бр. 109 от 2013 г., бр. 27 от 2014 г., бр. 22 и 34 от 2015 г., бр. 42, 76 и 95 от 2016 г., бр. 62, 95 и 103 от 2017 г., бр. 15, 20, 24, 27 и 77 от 2018 г., бр. 83, 94 и 102 от 2019 г., бр. 26, 28 и 64 от 2020 г., бр. 12 и 21 от 2021 г., бр. 16, 25 и 51 от 2022 г., бр. 65, 84, 85 и 106 от 2023 г., бр. 70 и 79 от 2024 г. и бр. 49 и 54 от 2025 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 242 ал. 2 се изменя така:

„(2) Лицето по ал. 1 може да предлага на територията на Република България на непрофесионални инвеститори по смисъла на § 1, ал. 1, т. 11 от допълнителните разпоредби на Закона за пазарите на финансови инструменти дялове или акции на:

1. национален инвестиционен фонд по чл. 171 при спазване изискванията на част трета, дял първи;

2. европейски фондове за дългосрочни инвестиции след извършване на оценка за уместност в съответствие с чл. 78 и 81 от Закона за пазарите на финансови инструменти и при спазване на изискванията на чл. 69, ал. 2, чл. 70, ал. 2 и 3, чл. 82, ал. 1 и 2 и чл. 99, ал. 1 – 4 от същия закон.“

2. В чл. 247а ал. 4 се отменя.

3. В чл. 250 ал. 2 се изменя така:

„(2) Лицето по ал. 1 може да предлага на територията на Република България на непрофесионални инвеститори по смисъла на § 1, ал. 1, т. 11 от допълнителните разпоредби на Закона за пазарите на финансови инструменти дялове или акции на:

1. алтернативни инвестиционни фондове при съответно спазване изискванията на част трета, дял първи;

2. европейски фондове за дългосрочни инвестиции след извършване на оценка за уместност в съответствие с чл. 78 и 81 от Закона за пазарите на финансови инструменти и при спазване на изискванията на чл. 69, ал. 2, чл. 70, ал. 2 и 3, чл. 82, ал. 1 и 2 и чл. 99, ал. 1 – 4 от същия закон.“

4. В § 2а от допълнителните разпоредби:

а) създава се т. 3а:

„3а. Регламент (ЕС) № 1286/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 26 ноември 2014 г. относно основните информационни документи за пакети с инвестиционни продукти на дребно и основаващи се на застраховане инвестиционни продукти (ПИПДОЗИП) (ОВ, L 352/1 от 9 декември 2014 г.);“

б) създава се т. 10:

„10. Регламент (ЕС) 2023/606 на Европейския парламент и на Съвета от 15 март 2023 г. за изменение на Регламент (ЕС) 2015/760 по отношение на изискванията, свързани с инвестиционните политики и условията за дейността на европейските фондове за дългосрочни инвестиции, и обхвата на допустимите инвестиционни активи, изискванията за състава на портфейла и за диверсификацията, както и заемането на парични средства и други правила на фондовете (ОВ, L 80/1 от 20 март 2023 г.).“

§ 51. В Закона за Българската народна банка (обн., ДВ, бр. 46 от 1997 г.; изм., бр. 49 и 153 от 1998 г., бр. 20 и 54 от 1999 г., бр. 109 от 2001 г., бр. 45 от 2002 г., бр. 10 и 39 от 2005 г., бр. 37, 59 и 108 от 2006 г., бр. 52 и 59 от 2007 г., бр. 24, 42 и 44 от 2009 г., бр. 97 и 101 от 2010 г., бр. 48 и 62 от 2015 г., бр. 51 и 59 от 2016 г., бр. 97 и 103 от 2017 г., бр. 7, 20 и 106 от 2018 г., бр. 37 и 83 от 2019 г., бр. 13 и 14 от 2020 г., бр. 12 от 2021 г., бр. 25 и 104 от 2022 г. и бр. 84 от 2023 г.; отм., бр. 13 от 2024 г.; изм., бр. 29 от 2024 г. и бр. 50 и 54 от 2025 г.) в чл. 39, ал. 1 след думите „приема от банките“ се добавя „от платежните институции и дружествата за електронни пари във връзка с участието им в платежни системи, от системен оператор на платежна система с окончателност на сетълмента“ и се поставя запетая.

§ 52. В Закона за данък върху добавената стойност (обн., ДВ, бр. 63 от 2006 г.; изм., бр. 86, 105 и 108 от 2006 г.; Решение № 7 на Конституционния съд от 2007 г. – бр. 37 от 2007 г.; изм., бр. 41, 52, 59, 108 и 113 от 2007 г., бр. 106 от 2008 г., бр. 12, 23, 74 и 95 от 2009 г., бр. 94 и 100 от 2010 г., бр. 19, 77 и 99 от 2011 г., бр. 54, 94 и 103 от 2012 г., бр. 23, 30, 68, 98, 101, 104 и 109 от 2013 г., бр. 1, 105 и 107 от 2014 г., бр. 41, 79, 94 и 95 от 2015 г., бр. 58, 60, 74, 88, 95 и 97 от 2016 г., бр. 85, 92, 96 и 97 от 2017 г., бр. 24, 65 и 98 от 2018 г., бр. 24, 33, 96, 100, 101 и 102 от 2019 г., бр. 14, 18, 52, 55, 71, 104 и 107 от 2020 г., бр. 17 и 111 от 2021 г., бр. 14, 18, 52, 58, 99 и 102 от 2022 г., бр. 66, 106, 108 от 2023 г., бр. 42, 70 и 79 от 2024 г. и бр. 26 от 2025 г.) в чл. 46, ал. 1, т. 6 думите „Фонд на фондовете по реда на Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове“ се заменят с „Фонд на фондовете и Холдинговия фонд по реда на Закона за управление на средствата от Европейските

фондове при споделено управление“ и накрая се добавя „и споразумения за финансиране по чл. 59, параграф 5 от Регламент (ЕС) 2021/1060 на Европейския парламент и на Съвета от 24 юни 2021 г. за установяване на общоприложимите разпоредби за Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд плюс, Кохезионния фонд, Фонда за справедлив преход и Европейския фонд за морско дело, рибарство и аквакултури, както и на финансовите правила за тях и за фонд „Убежище, миграция и интеграция“, фонд „Вътрешна сигурност“ и Инструмента за финансова подкрепа за управлението на границите и визовата политика (ОВ, L 231/159 от 30 юни 2021 г.), включително за възстановени средства; това не се прилага за доставки, различни от доставки, свързани с управление на специални инвестиционни фондове, определени като такива в съответствие с критериите, установени от правото на Европейския съюз“.

§ 53. (1) Параграфи 1, 3, 4, 9, 12, § 13, т. 1, § 14, 16, 18, 19, 23, 28, 30 – 33, § 41, т. 3, § 46 и § 49, т. 2 влизат в сила от датата на въвеждане на еврото в Република България, посочена в Решение на Съвета на Европейския съюз за приемането на еврото от Република България, прието в съответствие с чл. 140, параграф 2 от Договора за функционирането на Европейския съюз и Регламент на Съвета на Европейския съюз, приет в съответствие с чл. 140, параграф 3 от Договора за функционирането на Европейския съюз.

(2) Параграф 7, т. 1, § 27, 29, § 34, т. 1, буква „б“ и т. 2 – 6, § 35, 45, 48 и § 49, т. 1 влизат в сила от деня на обнародването на закона в „Държавен вестник“.

(3) Параграф 13, т. 2 влиза в сила от 9 януари 2027 г. или в едногодишен срок от датата на въвеждане на еврото в Република България, посочена в Решение на Съвета на Европейския съюз за приемането на еврото от Република България, прието в съответствие с чл. 140, параграф 2 от Договора за функционирането на Европейския съюз и Регламент на Съвета на Европейския съюз, приет в съответствие с чл. 140, параграф 3 от Договора за функционирането на Европейския съюз, в зависимост от това, коя от двете дати ще настъпи по-рано.

(4) Параграф 25 влиза в сила два месеца след обнародването на закона в „Държавен вестник“.

Законът е приет от 51-вото Народно събрание на 24 юли 2025 г. и е подпечатан с официалния печат на Народното събрание.

Председател на Народното събрание:
Наталия Киселова

4268

УКАЗ № 128

На основание чл. 98, т. 4 от Конституцията на Република България

ПОСТАНОВЯВАМ:

Да се обнародва в „Държавен вестник“ Законът за изменение и допълнение на Закона за запасите от нефт и нефтопродукти, приет от 51-вото Народно събрание на 24 юли 2025 г.

Издаден в София на 30 юли 2025 г.

Президент на Републиката:
Румен Радев

Подпечатан с държавния печат.

Министър на правосъдието:
Георги Георгиев

ЗАКОН

за изменение и допълнение на Закона за запасите от нефт и нефтопродукти (обн., ДВ, бр. 15 от 2013 г.; изм., бр. 14 от 2015 г., бр. 85 от 2017 г., бр. 62 и 77 от 2018 г., бр. 17 от 2019 г., бр. 51, 65 и 105 от 2020 г., бр. 54 и 86 от 2023 г. и бр. 11 от 2024 г.)

§ 1. В чл. 7, ал. 1 т. 4 и 5 се отменят.

§ 2. Създава се чл. 7а:

„Чл. 7а. (1) Агенцията води Единен електронен регистър, включващ:

1. регистър на задължените лица;
2. регистър на складовете за съхраняване на запаси от нефт и нефтопродукти;
3. регистър на създадените и поддържаните запаси за извънредни ситуации;
4. регистър на създадените и поддържаните целеви запаси.

(2) В регистъра на задължените лица се вписва следната информация:

1. дата или регистрационен номер;
2. задължено лице (фирма, правна форма);
3. единен идентификационен код;
4. основание за възникване на задължението.

(3) В регистъра на складовете за съхраняване на запаси от нефт и нефтопродукти се вписва следната информация:

1. дата на вписване;
2. регистрационен номер на склада;
3. съхранител;
4. единен идентификационен код;
5. регистрационен номер на съхранителя;
6. адрес на складовата база;
7. номер на склада по технологична схема на базата;
8. регистрирана проектна вместимост (m^3);
9. регистрирана действителна вместимост (m^3);
10. регистрирана неоперативна вместимост (m^3);
11. регистриран за съхранение на:

а) автомобилни бензини;

б) газьоли;

в) реактивни горива от керосинов тип;
г) гориво за дизелови двигатели;
д) котелни горива;
е) газ пропан-бутан;
ж) нефт;
12. дата и номер на заповедта за вписване;
13. номер и дата на удостоверението за вписване;
14. номер и дата на заповедта за заличаване;
15. забележки.

(4) В регистъра на създадените и поддържаните запаси за извънредни ситуации се вписва следната информация:
1. регистрационен номер на склада, регистриран по чл. 38;
2. съхранители:
а) съхранител със складове, регистрирани по чл. 38;
б) агенцията;
в) енергийните предприятия, които поддържат запаси от нефтопродукти по реда на чл. 85, ал. 1 и чл. 128 от Закона за енергетиката за тяхна сметка;
г) оперативни запаси на задължени лица;
д) чуждестранен икономически оператор и/или централна структура за управление на запасите на друга държава – членка на Европейския съюз;
3. адрес на складовата база;
4. номер на склада по технологична схема на базата;
5. вид на съхранявания запас за извънредни ситуации:
а) автомобилни бензини;
б) газьоли;
в) реактивни горива от керосинов тип;
г) гориво за дизелови двигатели;
д) котелни горива;
е) газ пропан-бутан;
ж) нефт;
6. съхранявано количество запас за извънредни ситуации в тонове;
7. съхранявани на територията на страната запаси за извънредни ситуации:
а) на задължено лице;
б) на агенцията:
аа) в складове, регистрирани по чл. 38;
бб) в петролни бази, управлявани от агенцията – общо по вид запас за извънредни ситуации;
в) на чуждестранен икономически оператор и/или централна структура за управление на запасите на друга държава – членка на Европейския съюз;
г) общо в склада, регистриран по чл. 38;
д) по буква „г“ за ежемесечното докладване, във връзка с чл. 25, т. 6 и 7, делени на коефициент 0,9;
е) общо запаси от нефтопродукти по чл. 2, ал. 1, поддържани от енергийните предприятия по реда на чл. 85, ал. 1 и чл. 128 от Закона за енергетиката за тяхна сметка;
ж) общо оперативни запаси по чл. 2, ал. 1, декларирани от задължените лица в справките-декларации по чл. 4, ал. 1, т. 2;
8. съхранявани на територията на друга държава – членка на Европейския съюз:
а) запас за извънредни ситуации на задължено лице;
б) запаси за извънредни ситуации на агенцията;
в) общо на територията на друга държава – членка на Европейския съюз;
9. забележки.

(5) В регистъра на създадените и поддържаните целеви запаси се вписва следната информация:
1. регистрационен номер на склада, регистриран по чл. 38;
2. съхранители:
а) съхранител със складове, регистрирани по чл. 38;
б) агенцията;
в) друга държава – членка на Европейския съюз;
3. адрес на складовата база;
4. номер на склада по технологична схема на базата;
5. вид съхраняван целеви запас:
а) автомобилни бензини;
б) газьоли;
в) реактивни горива от керосинов тип;
г) гориво за дизелови двигатели;
6. съхранявано количество целеви запас в тонове;
7. съхранявани на територията на страната целеви запаси:
а) на агенцията:
аа) в складове, регистрирани по чл. 38;
бб) в петролни бази, управлявани от агенцията – общо по видове целеви запаси;
б) на централна структура за управление на запасите на друга държава – членка на Европейския съюз:
аа) в складове, регистрирани по чл. 38;
бб) в петролни бази, управлявани от агенцията – общо по видове целеви запаси;
в) общо в склада, регистриран по чл. 38;
8. съхранявани на територията на друга държава – членка на Европейския съюз, целеви запаси на агенцията;
9. забележки.

(6) Регистърът по ал. 1 се поддържа чрез Информационната система за централизирано изграждане и поддържане на регистри по чл. 52а от Закона за електронното управление.

(7) Информацията в регистъра по ал. 1 е публична с изключение на информацията по ал. 4, т. 3, т. 7, буква „а“, буква „б“, подбуква „аа“, буква „в“, буква „д“, т. 8, букви „а“ и

„б“ и ал. 5, т. 3, т. 7, буква „а“, подбуква „аа“, буква „б“, подбуква „аа“.

(8) Председателят на агенцията определя длъжностни лица, които извършват вписвания, актуализации, заличавания на информация и техническа поддръжка на регистъра по ал. 1. Определените длъжностни лица осъществяват достъп до регистъра чрез квалифициран електронен подпис.“

§ 3. В чл. 8, ал. 2, т. 6 след думата „закон“ запетаята и думите „включително на водените от агенцията регистри,“ се заличават.

§ 4. В чл. 24 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1 след думите „задълженото лице“ се добавя „на съхранител“ и се поставя запетая.

2. В ал. 2, в текста преди т. 1 след думата „запаси“ се добавя „включително тези по ал. 7“.

3. Създават се нови ал. 7 и 8:

„(7) Когато запасите за извънредни ситуации са собственост на съхранител, отношенията между него и задълженото лице се уреждат с договор при спазване на следните изисквания:

1. запасите по чл. 2, ал. 1, предмет на договора, да са заделени за изпълнение на задълженията на задълженото лице;

2. съхранителят издава всички необходими документи по този закон, за да може задълженото лице да удостовери създаването на запаса за извънредни ситуации пред агенцията;

3. съхранителят няма право да се разпорежда със запасите по т. 1, освен при издадено разпореждане за ползване от председателя на агенцията по чл. 48.

(8) В случай на отпускане на запаси за извънредни ситуации задълженото лице може да:

1. закупи от съхранителя цялото количество запас по чл. 2, ал. 1, заделен за изпълнение на задълженията му по този закон, и да го предостави на вътрешния пазар съгласно чл. 51, ал. 2 и 3, или

2. възложи на съхранителя отпускането на определените му видове и количества запаси за ползване на вътрешния пазар съгласно чл. 51, ал. 2, т. 1 и 2 и ал. 3 от негово име; съхранителят удостоверява пред агенцията предприетите действия за отпускане на запасите за ползване от името на задълженото лице съгласно изискванията на чл. 51, ал. 2, т. 3.“

4. Досегашната ал. 7 става ал. 9.

§ 5. В чл. 35, ал. 2 думите „регистрираната си вместимост“ се заменят с „регистрираната вместимост на всеки отделен склад“.

§ 6. В чл. 36 се правят следните изменения и допълнения:

1. Алинея 5 се изменя така:

„(5) Задължените лица, икономическите оператори, централните структури за управление на запасите и съхранителите може да преместват запаси по този закон в складове, регистрирани по чл. 38, от една складова база в друга складова база само с писмено разрешение от председателя на агенцията въз основа на мотивирано писмено искане.“

2. Създават се нови ал. 6 и 7:

„(6) Задължените лица, икономическите оператори, централните структури за управление на запасите и съхранителите може да преместват запаси по този закон, като уведомяват председателя на агенцията:

1. при заличаване на регистрация на склад;

2. в случай на бедствие, авария или друго непредвидимо събитие, което може да доведе до унищожаване или повреждане на нефт и нефтопродукти, за което незабавно се уведомява председателят на агенцията;

3. при всяко преместване на запаси по този закон от един склад в друг склад, регистриран по чл. 38, разположен на територията на същата складова база.

(7) За всяко преместване се издава нов складов запис, копие на който се представя от задълженото лице в агенцията най-късно в работния ден, следващ деня на издаването му. В същия срок съхранителят отправя уведомление за влагане и изтегляне по реда на ал. 2.“

3. Досегашната ал. 6 става ал. 8.

§ 7. В чл. 61, ал. 1 след думите „ал. 1 – 4“ се добавя „и 7“.

§ 8. В § 1 от допълнителните разпоредби се създава т. 33:

„33. „Преместване на запаси“ е:

а) влагане на нови запаси от същия вид и количество в друг склад, регистриран по чл. 38, разположен на територията на същата или в друга складова база, с последващо издаване на уведомление за изтегляне от първоначалното им място на съхранение, или

б) изтегляне на запаси от първоначалното им място на съхранение и влагането им в друг склад, регистриран по чл. 38, разположен на територията на същата или в друга складова база. Изтеглянето в друга складова база се осъществява на партиди, гарантирани със същия по вид и количество запас.“

Заключителна разпоредба

§ 9. Параграфи 1, 2 и 3 влизат в сила в тримесечен срок след обнародването на закона в „Държавен вестник“.

Законът е приет от 51-вото Народно събрание на 24 юли 2025 г. и е подпечатан с официалния печат на Народното събрание.

Председател на Народното събрание:
Наталия Киселова

4265

УКАЗ № 129

На основание чл. 98, т. 4 от Конституцията на Република България

ПОСТАНОВЯВАМ:

Да се обнародва в „Държавен вестник“ Законът за изменение и допълнение на Закона за движението по пътищата, приет от 51-вото Народно събрание на 23 юли 2025 г.

Издаден в София на 31 юли 2025 г.

Президент на Републиката:
Румен Радев

Подпечатан с държавния печат.

Министър на правосъдието:
Георги Георгиев

ЗАКОН

за изменение и допълнение на Закона за движението по пътищата (обн., ДВ, бр. 20 от 1999 г.; изм., бр. 1 от 2000 г., бр. 43 и 76 от 2002 г., бр. 16 и 22 от 2003 г., бр. 6, 70, 85 и 115 от 2004 г., бр. 79, 92, 99, 102, 103 и 105 от 2005 г., бр. 30, 34, 61, 64, 80, 82, 85 и 102 от 2006 г., бр. 22, 51, 53, 97 и 109 от 2007 г., бр. 36, 43, 69, 88 и 102 от 2008 г., бр. 74, 75, 82 и 93 от 2009 г., бр. 54, 98 и 100 от 2010 г., бр. 10, 19, 39 и 48 от 2011 г.; Решение № 1 на Конституционния съд от 2012 г. – бр. 20 от 2012 г.; изм., бр. 47, 53, 54, 60 и 75 от 2012 г., бр. 15 и 68 от 2013 г., бр. 53 и 107 от 2014 г., бр. 14, 19, 37, 79, 92, 95, 101 и 102 от 2015 г., бр. 13, 50, 81, 86, 98 и 101 от 2016 г., бр. 9, 11, 54, 58, 77 и 97 от 2017 г., бр. 2, 7, 17, 55, 59, 62, 77, 86 и 105 от 2018 г., бр. 13, 17 и 60 от 2019 г., бр. 51, 60, 69, 71, 104 и 109 от 2020 г., бр. 18 и 23 от 2021 г.; Решение № 3 на Конституционния съд от 2021 г. – бр. 26 от 2021 г.; изм., бр. 80 от 2021 г.; Решение № 11 на Конституционния съд от 2021 г. – бр. 84 от 2021 г.; изм., бр. 102 от 2022 г., бр. 14 от 2023 г.; Решение № 6 на Конституционния съд от 2023 г. – бр. 59 от 2023 г.; изм., бр. 65, 66, 67, 84 и 102 от 2023 г., бр. 13 и 41 от 2024 г.; Решение № 4 на Конституционния съд от 2025 г. – бр. 38 от 2025 г.)

§ 1. В чл. 3 се правят следните изменения и допълнения:

1. Алинея 1 се изменя така:

„(1) Лицата, които стопанисват пътищата:

1. ги поддържат изправни с необходимата маркировка и сигнализация за съответния клас път;

2. организират движението по тях така, че да осигурят условия за безопасно придвижване и за опазване на околната среда от наднормен шум и от замърсяване от моторните превозни средства;

3. при възникване на пътнотранспортно произшествие своевременно почистват пътното платно и в едномесечен срок заменят с нови повредените пътни знаци, пътни светофари и предпазни съоръжения и възстановяват пътната маркировка.“

2. Създава се ал. 1а:

„(1а) Лицата по ал. 1 публикуват на интернет страниците си участъците от пътищата от пътната мрежа, които управляват, с информация за дружествата, на които е възложено тяхното поддържане, и възможностите за подаване на предложения и сигнали.“

3. Създава се ал. 5:

„(5) Пътни знаци, пътни светофари, маркировка и други пътни принадлежности, чието поставяне е било наложено поради временна промяна в организацията на движението или въвеждане на временни ограничения или забрани, трябва да бъдат демонтирани от стопанина на пътя, съответно от ръководителите, отговарящи за изпълнението на ремонтните дейности, веднага след като отпадне необходимостта от тях.“

§ 2. В чл. 7, ал. 4 след думите „платното за движение“ се добавя „или пътен знак с променящи се съобщения“, след думите „пътни знаци“ се добавя „или светлинни сигнали“ и накрая се добавя „или с пътния знак с променящи се съобщения“.

§ 3. В чл. 13 се създават ал. 3, 4 и 5:

„(3) Върху пътните знаци, пътните светофари и другите средства за сигнализиране, както и върху конструкциите за закрепването им е забранено поставянето на предмети или устройства.

(4) Плакати, агитационни материали, светещи тела, както и други средства за привличане на вниманието се поставят само на местата, определени от стопаните на пътя, и не трябва да:

1. наподобяват на пътни знаци или средства за регулиране на движението;

2. намаляват видимостта или ефективността на пътните знаци и другите средства за регулиране на движението;

3. заслепяват участниците в движението.

(5) Значението, видът, формата и цветовото оформяне на светлинните сигнали, на пътните знаци, на пътната маркировка, на другите средства за сигнализация, на опознавателните знаци, поставяни на превозното средство, както и на средствата за подаване на сигнали към участниците в движението от контролните органи се определят с наредба на Министерския съвет по предложение на министъра на вътрешните работи, министъра на регионалното развитие и благоустройството и министъра на транспорта и съобщенията.“

§ 4. В чл. 14 ал. 1 се изменя така:

„(1) Техническите изисквания за прилагането на пътни знаци, пътна маркировка и пътни светофари при организиране на движението по пътищата, отворени за обществено ползване, се определят с наредба на министъра на регионалното развитие и благоустройството.“

§ 5. В чл. 20, ал. 2 изречение второ се изменя така: „Когато възникне опасност за движението, водачите са длъжни незабавно да намалят скоростта, а при необходимост – да предприемат аварийно спиране, като не извършват маневри, с които могат да застрашат своя живот или здраве, живота или здравето на други лица, както и да причинят значителни материални вреди.“

§ 6. В чл. 21 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1 таблицата се изменя така:

„

Пътно превозно средство от:	Населено място	Извън населено място	Автомагистрала	Скоростен път
Категория A, A2	50	90	140	120
Категория A1	50	80	забранено	забранено
Категория B	50	90	140	120
Категория B1	50	70	забранено	забранено
Категории BE, C1, C1E, D, D1, D1E, DE	50	80	100	100
Категории C и CE	50	80	90	90
Категории Ткт	50	50	забранено	забранено
Категории Ттм	50	–	–	–
Категория AM	45	45	забранено	забранено
Самоходни машини	40	40	забранено	забранено

“

2. Създава се ал. 3:

„(3) Забраната по ал. 1 и 2 се прилага и за средната скорост в определен участък от пътя.“

§ 7. В чл. 23, ал. 1 думите „да избегне удряне в него“ се заменят с „да спре зад него“.

§ 8. В чл. 36, ал. 2 думите „дясната част на платното за движение“ се заменят с „най-близката пътна лента по посока на движението“ и се създава изречение второ: „При повече от една пътна лента, предназначени за завиване наляво, и повече от една пътна лента по посока на движението след кръстовището навлизането се извършва по възможно най-краткия път в пътната лента, разположена по реда на пътните ленти преди кръстовището.“

§ 9. В глава втора се създава раздел IXа „Заобикаляне“ с чл. 43б:

„Раздел IXа
Заобикаляне

Чл. 43б. (1) Заобикалянето се извършва от лявата страна по посока на движението, а при невъзможност или при наличие на съответния пътен знак – и от дясната.

(2) Водачът на заобикалящото пътно превозно средство е длъжен да пропусне пътните превозни средства, движещи се по пътната лента, която ще използва за заобикалянето.“

§ 10. В чл. 51 се създава ал. 5:

„(5) Забранено е:

1. пресичането на релсов път извън железопътните прелези;

2. самоволното вдигане на спусната бариера или заобикалянето ѝ;

3. превключването на предавките на превозното средство на железопътен прелез и преминаването му при изключени предавки;

4. движението назад на железопътен прелез.“

§ 11. В чл. 55, ал. 1, в изречение първо думите „автомобили и мотоциклети“ се заменят с „моторни превозни средства или състав от пътни превозни средства“ и числото „50“ се заменя със „70“, а в изречение второ след думите „други пътни превозни средства“ се добавя „и превозни средства, за които е предвидена забрана в чл. 21, ал. 1“.

§ 12. В чл. 57 думите „автомагистралата има“ се заменят с „автомагистралата или скоростният път имат“.

§ 13. В чл. 58 се правят следните изменения и допълнения:

1. В т. 3 думите „се движи или“ се заличават.

2. В т. 4 накрая се добавя „или в лентата за принудително спиране“.

§ 14. В чл. 59, ал. 2 след думата „автомагистрала“ се добавя „или скоростен път“, а след думата „автомагистралата“ се добавя „или скоростния път“.

§ 15. В глава втора наименованието на раздел XIV се изменя така: „Правила за движение в обособени зони“.

§ 16. В глава втора, раздел XIV се създава чл. 62а:

„Чл. 62а. В населено място може да се обособява „Зона 30“, в която максимално разрешената скорост на движение за пътни превозни средства е 30 km/h.“

§ 17. В чл. 68 ал. 3 се изменя така:

„(3) На водача на пътно превозно средство от редовните линии за обществен превоз на пътници е забранено да спира за качване и слизане на пътници извън обозначените с пътни знаци спирки. Качването и слизането на пътници от превозното средство е разрешено само когато превозното средство е неподвижно.“

§ 18. В чл. 80 се правят следните изменения и допълнения:

1. Досегашният текст става ал. 1 и в нея:

а) в т. 1 след думата „жилетка“ се добавя „или светлоотразителни елементи върху видимата част на облеклото, позволяващи да бъде лесно забелязан“;

б) създават се т. 3 и 4:

„3. в тъмните часове на денонощието и/или при намалена видимост да управлява велосипеда с включена бяла или жълта светлина отпред;

4. при пресичане на платното за движение на пешеходна пътека да слезе от велосипеда и да пресече на собствен ход.“

2. Създава се ал. 2:

„(2) На водача на велосипед е забранено:

1. да превозва други лица върху велосипеда, освен деца до 6-годишна възраст или с тегло до 27 кг на специално предвидени и сертифицирани столчета или седалки, освен ако велосипедът е произведен за ползване от повече от едно лице;

2. да превозва други лица върху велосипеда, ако е на възраст под 18 години;

3. по време на движение да използва мобилен телефон, друго мобилно устройство за комуникация или друго средство, отклоняващо вниманието му, освен устройства, позволяващи използването им без участието на ръцете му;

4. да води животни, ако се движи по платното за движение.“

§ 19. Член 80а се изменя така:

„Чл. 80а. (1) Водачът на индивидуално електрическо превозно средство е длъжен:

1. да се движи по велосипедната инфраструктура, а при липса на такава – възможно най-близо до дясната граница на платното за движение;

2. да се движи с изправно индивидуално електрическо превозно средство, което развива максимална скорост до 25 km/h;

3. да ползва защитна каска;

4. при намалена видимост да управлява индивидуалното електрическо превозно средство с включени светлини и да ползва светлоотразителна жилетка или светлоотразителни елементи върху видимата част на облеклото, позволяващи да бъде лесно забелязан;

5. при пресичане на платното за движение да се придвижи съгласно правилата за движение по пътищата, съобразявайки се с приближаващите превозни средства и без да им отнема предимство, а ако пресича платното за движение на пешеходна пътека – да слезе от индивидуалното електрическо превозно средство и да пресече на собствен ход;

6. да има валидна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите по чл. 461, т. 1 от Кодекса за застраховането.

(2) На водача на индивидуалното електрическо превозно средство е забранено да:

1. управлява индивидуално електрическо превозно средство, което не е регистрирано по реда на ал. 4;

2. развива скорост, по-висока от 25 km/h;

3. се движи по пътища и улици, на които максимално разрешената скорост за движение на моторни превозни средства е над 50 km/h; ограничението не се прилага за улици с изградена велосипедна инфраструктура;

4. се движи в зони, обозначени с пътен знак В9 – „Забранено е влизането на велосипеди“;

5. се движи по улици, обозначени с пътен знак Г13 – „Пътна лента или платно за движение само на превозни средства от редовните линии“;

6. се движи в тъмната част на денонощието;

7. управлява превозното средство, без да държи кормилото с ръце или по начин, който създава опасност за останалите участници в движението, включително да извършва скокове или да го управлява на едно колело;

8. превозва други лица;

9. превозва, тегли или тласка предмети, които пречат на управлението на превозното средство или създават опасност за другите участници в движението;

10. се движи успоредно до друго индивидуално електрическо превозно средство или двуколесно пътно превозно средство;

11. се движи в непосредствена близост до друго пътно превозно средство или да се държи за него;

12. управлява превозното средство по площите, предназначени само за пешеходци;

13. използва мобилен телефон, друго мобилно устройство за комуникация или друго средство, отклоняващо вниманието му, освен устройства, позволяващи използването им без участието на ръцете му при управлението на индивидуално електрическо превозно средство;

14. води животни;

15. паркира превозното средство в паркове, градини, площади, детски и спортни площадки, зелени площи, площи, предназначени само за пешеходци, тротоари, както и на входовете към метростанции или сгради, спирки на наземния транспорт, пътеки за преминаване и пред рампи за достъп на хора с увреждания, освен на определените за това места.

(3) Минималната възраст на водача за управление на индивидуално електрическо превозно средство е шестнадесет години.

(4) С наредба на общинския съвет се определят:

1. по-ниски максимално допустими скорости от определените в ал. 2, т. 1 и допълнителни ограничения за използване на индивидуални електрически превозни средства;

2. редът за определяне на задължителните зони за паркиране на индивидуални електрически превозни средства, включително и максимално допустимия брой, както и условията и реда за тяхното предоставяне и ползване;

3. условията и редът за регистрация на индивидуални електрически превозни средства.“

§ 20. В чл. 81 в текста преди т. 1 думите „с изключение на индивидуално електрическо превозно средство“ се заличават.

§ 21. В чл. 83 се създава ал. 4:

„(4) При неизправна кормилна уредба или друга повреда, която не позволява теглене с твърда или гъвкава връзка, моторните превозни средства могат да се преместват само от автомобил или ремарке със специално предназначение за тази цел или с колесар със седлово прикачно устройство.“

§ 22. В чл. 91 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 3 след думата „средства“ се добавя „собственост“, след думите „Националното тол управление при Агенция „Пътна инфраструктура“, определени от председателя на управителния съвет на агенцията“ съюзът „и“ се заличава, а след думите „структури на Държавната комисия по сигурността на информацията, определени от председателя на комисията“ се добавя „структури на Държавна агенция „Технически операции“, определени от председателя на агенцията и“.

2. В ал. 4 думите „Министерството на транспорта, информационните технологии и съобщенията“ се заменят с „Министерството на транспорта и съобщенията“.

3. Създават се ал. 4а и 4б:

„(4а) Специален режим на движение ползват и моторните превозни средства на ведомствата и структурите по ал. 3 и 4, ползвани на основание договор за лизинг или финансов лизинг със или без право на закупуване, както и предоставени от министъра на финансите на основание чл. 3, ал. 5 от Закона за Националната агенция за приходите.

(4б) При обявено бедствено положение доброволните формирования по чл. 41, ал. 1 от Закона за защита при бедствия могат да ползват специален режим на движение с моторни превозни средства, предназначени за предотвратяване или овладяване на бедствия, пожари и извънредни ситуации и отстраняване на последиците от тях. Кметът на общината определя със заповед моторните превозни средства, ползвани от доброволните формирования, предназначени за предотвратяване или овладяване на бедствия, пожари и извънредни ситуации и отстраняване на последиците от тях, които могат да ползват специален режим на движение.“

§ 23. В глава втора наименованието на раздел XIX се изменя така: „Спиране. Престой. Паркиране. Пътно превозно средство, спряно поради повреда“.

§ 24. В глава втора, в раздел XIX се създава чл. 92а:

„Чл. 92а. (1) При спиране скоростта на движение на пътното превозно средство се намалява плавно. Рязкото спиране е забранено, освен ако това е необходимо за избягване на пътнотранспортно произшествие.

(2) За пропускане на участниците в движението, които са с предимство, спирането се извършва в заеманата лента за движение.“

§ 25. В чл. 98, ал. 2 се създава т. 7:

„7. на сигнализирано и специално устроено място за престой на таксиметрови автомобили.“

§ 26. В чл. 100, ал. 1 се правят следните изменения:

1. В т. 4 думите „министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията“ се заменят с „министъра на транспорта и съобщенията“.

2. Точка 6 се отменя.

§ 27. В чл. 101, ал. 4 след думите „чл. 147, ал. 1“ се добавя „и чл. 127, ал. 4“.

§ 28. В чл. 102 се създава ал. 3:

„(3) Собственикът или ползвателят е длъжен да не допуска движението по път на пътно превозно средство, ако пътното превозно средство е с размери, маса или натоварване на ос, които надвишават нормите, определени с акт на министъра на регионалното развитие и благоустройството.“

§ 29. В чл. 104а думите „мобилен телефон“ се заменят с „мобилно устройство за комуникация или друго мобилно устройство“, запетаята пред думата „освен“ и думите „на телефона“ се заличават, а след думите „ръцете му“ се добавя „или чрез системите за комуникация и управление, с които е оборудвано превозното средство“.

§ 30. В чл. 106 се създават ал. 3 и 4:

„(3) Водачите по ал. 1:

1. направляват или водят превозното средство или животните в най-дясната част на пътното платно освен при заобикаляне, изпреварване и престрояване с цел завиване;

2. управляват пътните превозни средства в колона не повече от две непосредствено едно след друго;

3. при езда не водят друго животно отстрани и не се движат успоредно с друг ездач;

4. не превеждат животни през пътя, ако това застрашава безопасността на движението.

(4) Пътните превозни средства с животинска тяга могат да се управляват по платното за движение само от лица, които са на възраст не по-малка от 16 години.“

§ 31. В чл. 113 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1:

а) в т. 1 след думата „движение“ се добавя „да спрат, да се огледат наляво и надясно и“;

б) точка 3 се изменя така:

„3. да спазват сигналите на регулировчика и светлинните сигнали;“

в) в т. 4 думите „от парапети или вериги“ се заличават;

г) създават се т. 5 и 6:

„5. да не използват мобилен телефон или друго мобилно устройство за комуникация или друго средство, отклоняващи вниманието им;

6. да пропуснат приближаващите релсови превозни средства.“

2. В ал. 2 думите „т. 1, 2 и 4“ се заменят с „т. 1, 2, 4 и 5“.

§ 32. В чл. 114 се създава т. 4:

„4. да се движат в тунели и по мостове, когато няма изградени тротоари.“

§ 33. В чл. 115 се създава ал. 3:

„(3) На пешеходците е забранено да пресичат платното за движение непосредствено зад или пред спрял на спирка от редовните линии за обществен превоз на пътници автобус, трамвай или тролейбус.“

§ 34. В чл. 116 думите „и към престарелите хора“ се заличават.

§ 35. В чл. 117 след думата „деца“ се поставя запетая и се добавя „хора с увреждания на зрението, които се движат с бял бастун, хора с увреждания на слуха и зрението, които се движат с червено-бял бастун“ и думите „и да спре“ се заменят с „да предприеме аварийно спиране“.

§ 36. В чл. 119, ал. 1 след думата „пропусне“ се добавя „сигнализиращите, че ще пресичат платното за движение на пешеходната пътека съгласно чл. 32, ал. 1“ и се поставя запетая.

§ 37. В чл. 123, ал. 1 се правят следните изменения и допълнения:

1. В т. 2, буква „е“ думите „консумира алкохолни напитки“ се заменят с „употребява алкохол и/или наркотични вещества или техни аналози“.

2. В т. 3, буква „в“ след думите „дадените им указания“ се добавя „като не употребяват алкохол и/или наркотични вещества или техни аналози до пристигането на контролните органи“.

§ 38. В чл. 125а, ал. 1, изречение второ думите „Ежемесечно до 25-о число на месеца“ се заменят с „Ежедневно“, а думите „през предходния месец“ се заличават.

§ 39. В чл. 137в, ал. 2 в текста преди т. 1 думите „оборудвани със системи за обезопасяване“ се заменят със „задължително“.

§ 40. В чл. 139 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 2 т. 3 се отменя.

2. В ал. 3 думите „министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията“ се заменят с „министъра на транспорта и съобщенията“.

3. Създават се ал. 8 – 11:

„(8) Движещите се по пътя пътни превозни средства от категории M1, M2, M3, N1, N2, N3, O2, O3, O4, както и моторните превозни средства от категории L5e, L6e и L7e по смисъла на чл. 4 от Регламент (ЕС) № 168/2013 се оборудват и с пожарогасители, определени с наредбата по чл. 140, ал. 2.

(9) Трамвайните мотриси се оборудват с пожарогасители, изискващи се за превозните средства от категория M3.

(10) Колесните трактори и друга самоходна техника, които се движат по пътищата, отворени за обществено ползване, се оборудват с пожарогасители, изискващи се за превозните средства от категория N2.

(11) На пожарогасителите, с които са оборудвани движещите се по пътя пътни превозни средства по ал. 8 – 10, трябва да е извършено:

1. сервизно обслужване в съответствие с изискванията на наредбата по чл. 129, ал. 9 от Закона за Министерството на вътрешните работи, което да е удостоверено със стикер, или

2. обслужване в съответствие с националната нормативна уредба на друга държава, което да е удостоверено със стикер или маркировка, указващи датата (месец и година) на следващото обслужване.“

§ 41. В чл. 140, ал. 2 думите „министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията“ се заменят с „министъра на транспорта и съобщенията“.

§ 42. Създава се чл. 141а:

„Чл. 141а. (1) По пътищата, отворени за обществено ползване, се допускат и моторни превозни средства, за които е издадено разрешение за временно движение и са предоставени табели с регистрационен номер, предназначени за придвижване на превозното средство.

(2) Движението на превозно средство с разрешение за временно движение по пътищата, отворени за обществено ползване, се извършва при спазване на ограниченията за движение, маршрутите или условията за движение на превозните средства, отразени в разрешението.

(3) Условията и редът за издаване и използване на разрешения за временно движение и на табели с регистрационен номер, както и редът за придвижване на превозни средства с тях се определят с наредбата по чл. 140, ал. 2.“

§ 43. В чл. 143 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 5 се правят следните изменения и допълнения:

а) точка 2 се изменя така:

„2. моторните превозни средства, предназначени за състезания по затворен маршрут;“

б) създават се т. 6 и 7:

„6. велосипедите с монтиран двигател (категория L1e-A), определени в чл. 4, т. 2, буква „а“, подбуква „i“, от Регламент (ЕС) № 168/2013;

7. инвалидните колички с двигател.“

2. Създава се ал. 5а:

„(5а) Не подлежат на регистрация по реда на този закон:

1. тролейбусите;

2. верижните, строителните, селскостопанските и другите самоходни машини;

3. трактори за селското и горското стопанство, които подлежат на регистрация по реда на Закона за регистрация и контрол на земеделската и горската техника;

4. бавнодвижещите се превозни средства, както и тези, предназначени за теглене на вагони, използвани за развлекателна дейност;

5. теглените от превозни средства по т. 4 вагони, използвани за развлекателна дейност;

6. индивидуалните електрически превозни средства.“

3. Алинея 6 се изменя така:

„(6) Прекратяване на регистрацията на регистрирано пътно превозно средство се извършва по искане от собственика при:

1. взето решение от лицензиран застраховател за изплащане на тотална щета за превозното средство;

2. износ на превозното средство от Република България;

3. приемане на превозното средство за разкомплектоване;

4. съхраняване на превозното средство в частен имот, което обстоятелство се декларира;

5. унищожаване на превозното средство при пожар или природно бедствие;

6. регистрация на превозното средство в друга държава;

7. конфискуване или отнемане в полза на държавата на превозно средство или при изоставено в полза на държавата превозно средство в предвидените в закон случаи;

8. обявяване на превозното средство за издирване и отразяване на информацията в съответната автоматизирана информационна система на Министерството на вътрешните работи.“

4. Създават се ал. 6а – 6г:

„(6а) Със заявлението за прекратяване на регистрация собственикът на пътното превозно средство предоставя свидетелството за регистрация и табелите с регистрационен номер на превозното средство с изключение на случаите по ал. 6, т. 5 – 8.

(6б) При прекратяване на регистрацията по ал. 6 в свидетелството за регистрация се отбелязва причината за прекратяване въз основа на представените от собственика документи.

(6в) При липса на свидетелство за регистрация и/или липса на табелите с регистрационен номер тези обстоятелства се декларират и същите се обявяват за издирване с отразяване на информацията в съответната автоматизирана информационна система на Министерството на вътрешните работи.

(6г) Регистрацията на регистрирано превозно средство въз основа на заявление от собственика се прекратява, когато са изпълнени съответните условия по ал. 6 – 6в.“

5. В ал. 9 думите „автоматизираната информационна система“ се заменят с „Националния регистър на пътните превозни средства“, след думата „унищожаване“ съюзът „или“ се заменя със запетая, а думите „отнемане в полза на държавата“ се заменят с „конфискуване или отнемане в полза на държавата на превозно средство, или изоставено в полза на държавата превозно средство, в предвидените в закон случаи“.

6. В ал. 10, в изречение първо думите „и се уведомява собственикът на пътното превозно средство“ и запетаята пред тях се заличават.

7. Алинея 11 се изменя така:

„(11) В случай на управление на превозно средство със служебно прекратена регистрация на основание ал. 10 или 15 табелите с регистрационен номер и част 2 на свидетелството за регистрация на пътното превозно средство се отнемат със съставянето на акта за установяване на административното нарушение, като редът за връщането им се определя с наредбата по чл. 140, ал. 2.“

8. В ал. 15 думите „автоматизираната информационна система“ се заменят с „Националния регистър на пътните превозни средства“ и накрая се добавя „или в случаите, когато собственикът е починал и в шестмесечен срок от настъпване на това обстоятелство не е заявена промяна в данните за собственика“.

9. В ал. 16 след думите „Министерството на вътрешните работи“ се поставя запетая, съюзът „и“ се заличава, а след думите „Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“ се добавя „и Агенция „Пътна инфраструктура“.

10. В ал. 18 думите „автоматизираната информационна система“ се заменят с „Националния регистър на пътните превозни средства“.

§ 44. В чл. 145а се правят следните изменения и допълнения:

1. Алинея 3 се изменя така:

„(3) При прекратяване на регистрация на превозно средство в случаите по чл. 143, ал. 6, когато табелите с регистрационен номер не са унищожени или не са обявени за издирване, заявлението за запазване на регистрационния номер се подава по реда на ал. 1.“

2. В ал. 4 думите „до един месец“ се заменят с „до три месеца“, а след думата „табели“ се добавя „с регистрационен номер“.

3. В ал. 5 думата „запазения“ се заменя със „запазените табели с регистрационен“, а думите „съответното звено „Пътна полиция“ се заменят със „съответния отдел/сектор „Пътна полиция“ при областната дирекция на Министерството на вътрешните работи“.

§ 45. В чл. 147 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1 думите „министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията“ се заменят с „министъра на транспорта и съобщенията“.

2. В ал. 3:

а) в т. 2 думите „и превозните средства от категории М2 и М3, с изключение на къмпинг-автомобилите“ се заличават;

б) в т. 4 след думата „категории“ се добавя „М2, М3“ и се поставя запетая, а след думите

„с изключение на“ се добавя „кемпинг-автомобилите и“.

3. Създава се ал. 9а:

„(9а) Преглед за проверка на техническата изправност на пътно превозно средство се извършва след установяване на липсата на задължения на собственика или вписания в свидетелството за регистрация ползвател, както и на лицето, което представя пътното превозно средство за проверка на техническата изправност към датата на извършване на прегледа, за заплащане на глоба или имуществена санкция за извършено със същото превозно средство нарушение по този закон, наложена с влязло в сила наказателно постановление, фиш или електронен фиш. За наличието или липсата на задължение се извършва проверка чрез автоматизиран обмен на информация между информационната система по ал. 9 и информационната система за административнонаказателна дейност на Министерството на вътрешните работи, като условията, редът и начините за обмен на информация, видът и форматите на данните се определят с акт на министъра на вътрешните работи и на министъра на транспорта и съобщенията.“

4. В ал. 10:

а) думите „и знаци за периодичен преглед за проверка на техническата изправност“ и думите „собственика на пътното превозно средство, когато не се подменят“ се заличават;

б) създават се изречения второ и трето: „В случаите, когато се извършва промяна в регистрацията на пътно превозно средство и се подменят табелите с регистрационен номер, Министерството на вътрешните работи уведомява по електронен път Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“ за издадените нови табели с регистрационен номер. Условията, редът и начините за обмен на информация, както видът и форматите на данните и използваните класификатори се определят с наредбата по чл. 140, ал. 2.“

5. В ал. 13 в текста преди т. 1 думите „и знаци за периодичен преглед за проверка на техническата изправност“ се заличават.

6. Създава се ал. 15:

„(15) Формата на удостоверенията за техническа изправност се определя с наредба на министъра на транспорта и съобщенията в съответствие с изискванията на Директива 2014/45/ЕС при спазване на чл. 2, ал. 1 от Закона за електронното управление.“

§ 46. В чл. 150а, ал. 2, т. 16 думите „колесни трактори (Ткт); към тази категория се приравняват и трамвайните мотриси (Ттм)“ се заменят с „трамвайна мотриса (Ттм)“.

§ 47. В чл. 151 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 9:

а) в изречение първо думите „а от българските граждани, пребиваващи в друга държава извън Европейския съюз, не се изисква попълване на декларация по чл. 151, ал. 5 за удостоверяване на обичайно пребиваване в Република България“ се заличават;

б) създава се ново изречение второ: „Наличието на необходимото завършено образование може да се доказва и чрез документ за завършено образование от по-висока степен от посоченото в ал. 2.“;

в) досегашните изречения второ и трето стават съответно изречения трето и четвърто.

2. Създава се ал. 10:

„(10) Българските граждани, пребиваващи в друга държава извън Европейския съюз, държава – страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство и Конфедерация Швейцария, при издаване на българско свидетелство за управление на моторно превозно средство подписват декларация, че обичайното им пребиваване не е в друга държава – членка на Европейския съюз, в друга държава – страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или в Конфедерация Швейцария, и дали притежават свидетелство, издадено от държава – членка на Европейския съюз, или друга държава – страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или Конфедерация Швейцария.“

§ 48. В чл. 152 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1:

а) в текста преди т. 1 думите „Министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията“ се заменят с „Министърът на транспорта и съобщенията“;

б) в т. 2, буква „в“ след думите „ал. 2“ се добавя „и 3“;

в) в т. 4 думите „буква „в“ се заменят с „букви „б“ и „в“, както и на водачите, които са лишени от правото да управляват моторно превозно средство на основание чл. 343г от Наказателния кодекс“.

2. В ал. 3 думите „министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията“ се заменят с „министъра на транспорта и съобщенията“.

3. В ал. 7 думите „Министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията“ се заменят с „Министърът на транспорта и съобщенията“.

4. В ал. 9 думите „Разрешението по ал. 1, т. 3“ се заменят с „Разрешението по ал. 3“, а след думите „за това“ се добавя „не по-късно от 30 дни“.

5. В ал. 10 думите „Министерството на транспорта, информационните технологии и съобщенията“ се заменят с „Министерството на транспорта и съобщенията“, а думите „ал. 1, т. 3“ се заменят с „ал. 3“.

6. В ал. 11, т. 5 думата „молба“ се заменя със „заявление“.

7. В ал. 13 думите „министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията“ се заменят с „министъра на транспорта и съобщенията“.

8. В ал. 16 думите „ал. 1, т. 3“ се заменят с „ал. 3“.

9. В ал. 17, т. 6 думите „към които преподавателят има издадени удостоверения“ се заменят с „в които преподавателят е включен“.

10. В ал. 18, т. 1 думата „молба“ се заменя със „заявление“.

§ 49. В чл. 153 се правят следните изменения:

1. В т. 3 думите „министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията“ се заменят с „министъра на транспорта и съобщенията“.

2. В т. 4 думите „точките, потвърждаващи валидността на свидетелството за управление“ се заменят с „контролните точки за отчет на извършените нарушения“.

§ 50. В чл. 153в се правят следните изменения:

1. В ал. 1 и 2 думите „министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията“ се заменят с „министъра на транспорта и съобщенията“.

2. В ал. 3 и 4 думите „министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията“ се заменят с „министърът на транспорта и съобщенията“.

3. В ал. 5 думите „Министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията“ се заменят с „Министърът на транспорта и съобщенията“.

4. В ал. 7, т. 6 думата „молба“ се заменя със „заявление“.

§ 51. В чл. 154 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 2 думите „категория С“ се заменят с „категория В“.

2. В ал. 5 след думите „категория С1“ се добавя „или D1“.

3. В ал. 6 думите „и със стаж като водачи с тези права не по-малко от една година“ се заличават.

4. В ал. 7 думите „категории D1 и“ се заменят с „категория“, а думите „и със стаж като водачи с тези права не по-малко от една година“ се заличават.

5. Създава се ал. 9:

„(9) Изискването за наличие на стаж не се прилага при издаване на свидетелство за управление на моторно превозно средство в случаите на чл. 162, ал. 5, когато водачът е притежавал категорията, за която се явява на изпит, отразена в чуждото свидетелство за управление.“

§ 52. В чл. 155 се правят следните изменения:

1. В ал. 2 след думите „категория АМ“ запетаята и думите „а водач с право за управление на моторни превозни средства от категория С1 или С – и моторни превозни средства от категория Т – колесен трактор“ се заличават.

2. Алинея 7 се изменя така:

„(7) Водач с право за управление на моторни превозни средства от категория С1Е или СЕ има право да управлява и превозни средства от категория D1E, ако притежава правоспособност за управление на моторни превозни средства от категория D1, и от категория DE, ако притежава правоспособност за управление на моторни превозни средства от категория D.“

§ 53. В чл. 156 след думите „самоходна машина“ се добавя „или колесен трактор“.

§ 54. В чл. 157 се създават ал. 2а – 2в:

„(2а) Водач, който няма наложени наказания за нарушение на правилата за движение по пътищата в продължение на 6 години, се отбелязва в Националния регистър за водачите и техните нарушения и наказания по чл. 165, ал. 1, т. 6 като „Водач на МПС без наказания“.

(2б) На водача по ал. 2а не се отнемат контролни точки при налагане на наказание за нарушение, за което е предвидено отнемане на контролни точки, с изключение на нарушенията, за които е предвидено налагане на наказание лишаване от право да се управлява моторно превозно средство.

(2в) Статутът „Водач на МПС без наказания“ се губи от водача, когато с влязло в сила наказателно постановление или с акт на съда му е наложено наказание лишаване от право да управлява моторно превозно средство.“

§ 55. Създава се чл. 157а:

„Чл. 157а. (1) Разрешение за допълнително обучение на водачите на моторни превозни средства за частично възстановяване броя на контролните точки се издава на физически или юридически лица, които са вписани в търговския регистър. Разрешението се издава от директора на Главна дирекция „Национална полиция“ на Министерството на вътрешните работи или от оправомощено от него длъжностно лице при условия и по ред, определени с наредбата по чл. 157, ал. 3.

(2) За получаване на разрешение за провеждане на допълнително обучение на водачи на моторни превозни средства лицата по ал. 1 подават поотделно за всеки учебен кабинет, в който ще се провежда допълнителното обучение, заявление по образец, утвърден от министъра на вътрешните работи, и прилагат документ за платена такса в размер, определен с тарифа на Министерския съвет, когато плащането не е извършено по електронен път.

(3) Разрешението по ал. 1 се издава, когато:

1. учебният кабинет и учебно-техническите средства отговарят на изискванията и осигуряват извършването на обучението съгласно наредбата по чл. 157, ал. 3;

2. преподавателите, които извършват обучението, притежават необходимите образование и квалификация съгласно изискванията на наредбата по чл. 157, ал. 3;

3. обучението е организирано съгласно изискванията на наредбата по чл. 157, ал. 3.

(4) Разрешението по ал. 1 се издава в едномесечен срок от подаване на заявлението и е за срок 5 години.

(5) Директорът на Главна дирекция „Национална полиция“ на Министерството на вътрешните работи или оправомощено от него длъжностно лице с мотивирана заповед отказва издаване на разрешение, когато заявителят не отговаря на условията, посочени в наредбата по чл. 157, ал. 3, или не е заплатил таксата по ал. 2. Заповедта се съобщава и подлежи на обжалване по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

(6) Действието на разрешението се прекратява:

1. с прекратяване на дейността на лицето;

2. с изтичане на срока, за който е издадено;

3. по искане на неговия притежател.

(7) Министърът на вътрешните работи създава и поддържа регистър на издадените разрешения за допълнително обучение на водачи на моторни превозни средства.“

§ 56. В чл. 159, ал. 1, т. 3 думите „точките, потвърждаващи валидността на свидетелството за управление“ се заменят с „контролните точки за отчет на извършените нарушения“.

§ 57. В чл. 160, ал. 1 думите „което притежателят декларира в заявлението за издаване на дубликат“ се заменят с „което обстоятелство притежателят е декларирал съгласно чл. 8, ал. 2 от Закона за българските лични документи“.

§ 58. В чл. 162 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1 думите „до 3 месеца“ се заменят с „до една година“.

2. Алинея 7 се изменя така:

„(7) Водач, притежаващ свидетелство за управление по чл. 161, т. 5, който е установил обичайното си пребиваване в Република България и извърши нарушение при управление на моторно превозно средство, за което е предвидено отнемане на контролни точки за отчет на извършените нарушения, е длъжен да подаде заявление за подмяна на свидетелството в 7-дневен срок от датата на влизане в сила на наказателното постановление, на фиша или на електронния фиш.“

3. В ал. 10 се създава изречение второ: „Проверка за валидността на свидетелства за управление на моторно превозно средство, издадени от държава – членка на Европейския съюз, се извършва и при контрол по спазването на правилата за движение от определени от министъра на вътрешните работи служби.“

§ 59. В чл. 164а се правят следните изменения:

1. В ал. 3 думите „и планове за действие за нейното изпълнение“ се заличават.

2. В ал. 4 думите „и конкретните мерки“ и „за период 10 години“ се заличават.

3. В ал. 7 думите „и на плана за действие за предходната година“ се заличават.

4. В ал. 8 думите „министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията“ се заменят с „министърът на транспорта и съобщенията“ и думите „приемат секторни стратегии за безопасност на движението по пътищата, съгласувани с председателя на Държавна агенция „Безопасност на движението по пътищата“ се заменят с „разработват мерки от тяхна компетентност и ги предлагат за включване в плановете за действие по ал. 5 и 6“.

§ 60. В чл. 164в, ал. 1, т. 3 след думите „Република България и“ се добавя „тригодишни“.

§ 61. Създава се чл. 164д:

„Чл. 164д. (1) За осъществяване на сътрудничеството по чл. 164в, ал. 1, т. 16 се създава Съвет за сътрудничество с научната и академичната общност, чийто състав се определя със заповед на председателя на Държавна агенция „Безопасност на движението по пътищата“.

(2) Съветът по ал. 1:

1. разглежда и оценява необходимостта от провеждане на научни изследвания в областта на безопасността на движението по пътищата;

2. приема доклади за получените от научните изследвания резултати;

3. дава предложения за развитие на учебната дейност и прилагане на научни подходи при изпълнение на политиката за безопасността на движението по пътищата.

(3) Председателят на Държавна агенция „Безопасност на движението по пътищата“ утвърждава:

1. научни области и изследователски теми за извършване на научни изследвания в областта на безопасността на движението по пътищата по предложение на съвета по ал. 2; утвърдените области и теми се публикуват на интернет страница на агенцията до края на април на всяка календарна година;

2. ред за разглеждане и подбор на предложения за финансиране на научни изследвания от изследователи и изследователски колективи;

3. списък на одобрените от Съвета по ал. 1 изследователски проекти за реализиране, който се публикува до края на ноември на интернет страницата на агенцията.“

§ 62. Създава се чл. 164е:

„Чл. 164е. (1) Държавна агенция „Безопасност на движението по пътищата“ изготвя и внася в Народното събрание на всеки 6 месеца доклад за състоянието на пътната безопасност в Република България.

(2) Докладът по ал. 1 съдържа:

1. анализ на пътнотранспортните произшествия и статистика за броя на загиналите и ранените;

2. оценка на ефективността от предприетите мерки от страна на органите по чл. 164в, ал. 2 за предходния 6-месечен период;

3. информация за изпълнението на стратегически и програмни документи в областта на пътната безопасност;

4. предложения и препоръки към държавни и местни органи за законодателни, организационни и административни мерки, ако такива са необходими;

5. други данни и анализи, необходими за представянето на обективна оценка на състоянието на пътната безопасност за предходния 6-месечен период.

(3) Докладът по ал. 1 се изготвя в едномесечен срок след изтичане на срока по ал. 1.“

§ 63. В чл. 165 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1 т. 10 се изменя така:

„10. контролират спазването на изискванията за провеждане на допълнителното обучение на водачите на моторни превозни средства, включително изискванията към материалната база, спазването на изискванията към преподавателите, провеждащи допълнително обучение, изпълнението на учебните програми за провеждане на допълнително обучение по чл. 157, ал. 3, както и присъствието на обучаваните, като извършват проверки по документи и на място;“.

2. В ал. 2:

а) в т. 5 думите „отвеждат в“ се заменят със „съпровождат до“;

б) в т. 10 след думата „служебно“ се добавя „или по искане на собственика“;

в) създават се т. 13 – 16:

„13. имат право да извършват контрол по спазване на правилата за движението по пътищата и с необозначени служебни моторни превозни средства;

14. имат право при извършване на контрола да връчват на водача и пътниците невръчени електронни фишове и дигитални образи на наказателни постановления за нарушения на този закон или на Кодекса за застраховането;

15. имат право на достъп до учебните форми, в които се провежда допълнително обучение на водачите на моторни превозни средства;

16. осъществяват контрол за спазване на ограниченията за придвижване на превозни средства с разрешение за временно движение.“

3. Създават се ал. 4 и 5:

„(4) Информацията за изтърпените наказания от водачите на превозни средства се съхранява в информационните фондове за срок не по-кратък от 10 години.

(5) Условията и редът за регистрирането, отчета и анализа на пътнотранспортните произшествия, посетени или разследвани от оправомощените за това органи, се определят с акт на министъра на вътрешните работи.“

§ 64. В чл. 166 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1:

а) в текста преди т. 1 думите „Министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията“ се заменят с „Министърът на транспорта и съобщенията“.

б) създават се т. 7 – 9:

„7. спазването на изискванията по чл. 26, ал. 2, т. 1, буква „а“ от Закона за пътищата за пътни превозни средства, предназначени за извършване на обществен превоз на пътници и товари или превоз за собствена сметка;

8. спазването на изискванията по чл. 139, ал. 1, т. 2 за масата и натоварването на ос на пътните превозни средства, предназначени за извършване на обществен превоз на пътници и товари или превоз за собствена сметка;

9. спазването на изискванията за наличен и сключен действащ договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите за пътни превозни средства, предназначени за извършване на обществен превоз на пътници и товари или превоз за собствена сметка.“

2. В ал. 2:

а) в текста преди т. 1 думите „министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията“ се заменят с „министъра на транспорта и съобщенията“;

б) в т. 1 след думите „превоз за собствена сметка“ се поставя запетая и се добавя „пътните превозни средства от категории T1b, T2b, T3b, T4.1b, T4.2b, T4.3b“;

в) в т. 3 и 4 думите „министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията“ се заменят с „министъра на транспорта и съобщенията“;

г) създават се т. 12 – 14:

„12. съставят и връчват актове за установяване на административни нарушения по чл. 177, ал. 3, т. 1 от този закон, както и по чл. 53, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата за пътни превозни средства, предназначени за извършване на обществен превоз на пътници и товари или превоз за собствена сметка;

13. предоставят възможност за картово плащане на съответните такси по чл. 28 от Закона за пътищата за пътни превозни средства, предназначени за извършване на обществен превоз на пътници и товари или превоз за собствена сметка;

14. съставят и връчват актове за установяване на административни нарушения по чл. 638, ал. 4 или 6 от Кодекса за застраховането за пътни превозни средства, предназначени за извършване на обществен превоз на пътници и товари или превоз за собствена сметка.“

3. Създава се нова ал. 3:

„(3) Във връзка с осъществяване на дейността по ал. 1 и 2 се извършва обмен на информация между Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“ и Министерството на вътрешните работи по електронен път, като условията, редът и начините за обмен на информация, видът и форматите на данните се определят с акт на министъра на вътрешните работи и на министъра на транспорта и съобщенията.“

§ 65. Създава се чл. 166[1]:

„Чл. 166[1]. (1) Агенция „Пътна инфраструктура“ предоставя на Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“ информация, установена чрез електронната система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата, за регистрационните номера на пътните превозни средства, предназначени за извършване на обществен превоз на пътници и товари или превоз за собствена сметка, преминали по платената пътна мрежа на Република България, с цел осъществяване на контрол за наличие на сключен и действащ договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите.

(2) Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“ извършва проверка на пътните превозни средства, предназначени за извършване на обществен превоз на пътници и товари или превоз за собствена сметка, преминаващи по републиканската пътна мрежа, за наличие на действащ договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите чрез обмен на информация с Гаранционния фонд по чл. 518 от Кодекса за застраховането.

(3) При установена по реда на ал. 2 липса на действащ договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите Агенция „Пътна инфраструктура“ предоставя на Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“ статични изображения във вид на снимков материал от преминаването, засечено от електронната система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата, представляващи доказателство за движението на пътното превозно средство по републиканската пътна мрежа на датата и часа от снимката, която съдържа и уникален идентификатор на техническото средство, извършило заснемането по реда на чл. 167а, ал. 5.

(4) Обменът на информация по ал. 1 и 3 се извършва при условия и по ред, определени с инструкцията по чл. 167а, ал. 7.“

§ 66. В чл. 167 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 2:

а) в т. 1 след думите „правилата за паркиране“ се добавя „и престой“, след думите „електрически превозни средства“ се добавя „и велосипеди“, а думите „движещи се по велосипедната инфраструктура“ се заличават;

б) в т. 2 накрая се добавя „и могат да преместват или да нареждат да бъде преместено паркирано в нарушение пътно превозно средство на отговорно пазене на предварително публично оповестено място без знанието на неговия собственик или на упълномощения от него водач“;

в) създава се т. 5:

„5. регистрират индивидуални електрически превозни средства и контролират изпълнението на разпоредбата на чл. 80а.“

2. В ал. 3 думите „Общата маса, осовото натоварване и габаритните размери“ се заменят с „Размерите, масата и натоварването на ос“.

3. В ал. 3б, т. 2 думите „чл. 179, ал. 3 и 3а“ се заменят с „чл. 177, ал. 3, т. 1 и чл. 179, ал. 3 и 3а от този закон, както и по чл. 53, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата“.

§ 67. В чл. 167а се правят следните изменения и допълнения:

1. Алинея 1 се изменя така:

„(1) Агенция „Пътна инфраструктура“ чрез електронната система за събиране на пътни такси осъществява контрол върху:

1. заплащането на съответната такса по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата;

2. спазване на изискванията по чл. 26, ал. 2, т. 1, буква „а“ от Закона за пътищата;

3. спазване на изискванията по чл. 139, ал. 1, т. 2 за масата и натоварването на ос на пътните превозни средства;

4. спазване на изискванията за наличен и сключен действащ договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите;

5. спазване на задълженията по чл. 147, ал. 1.“

2. В ал. 2:

а) в т. 2 думите „чл. 179, ал. 3 – 3в“ се заменят с „чл. 177, ал. 3, т. 1, чл. 179, ал. 3 – 3в от този закон и чл. 53, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата“;

б) точка 3 се изменя така:

„3. осъществяват контрол по спазване на:

а) задълженията за заплащане на таксите по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата;

б) изискванията по чл. 26, ал. 2, т. 1, буква „а“ от Закона за пътищата;

в) изискванията по чл. 139, ал. 1, т. 2 за размерите, масата и натоварването на ос на пътните превозни средства;“

в) точка 4 се изменя така:

„4. предоставят възможност за картово плащане на съответните такси по чл. 10, ал. 2, чл. 10а, ал. 2, чл. 10б, ал. 5 и чл. 28 от Закона за пътищата;“

г) в т. 8 думите „чл. 179, ал. 3 – 3в“ се заменят с „чл. 177, ал. 3, т. 1, чл. 179, ал. 3 – 3в от този закон и чл. 53, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата“;

д) създават се т. 9 и 10:

„9. осъществяват контрол по спазване на задълженията по чл. 147, ал. 1 и съставят и връчват актове за установяване на административни нарушения по чл. 181, т. 1;

10. осъществяват контрол относно спазване на изискванията за наличен и сключен действащ договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите и съставят и връчват актове за установяване на административни нарушения по чл. 638, ал. 1, 3, 4 и 6 от Кодекса за застраховането.“

3. Създават се ал. 2а – 2в:

„(2а) При изпълнение на функциите по ал. 2, т. 9 определените от председателя на управителния съвет на Агенция „Пътна инфраструктура“ длъжностни лица имат достъп до информационната система по чл. 147, ал. 9 на Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“.

(2б) Осъществяването на контрол за наличие на сключен и действащ договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите и осъществяване на административнонаказателна дейност от органите по ал. 2, т. 10 във връзка с чл. 638, ал. 4 или 6 от Кодекса за застраховането се извършва чрез информация, установена чрез електронната система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата, за регистрационните номера на пътните превозни средства, преминали по платената пътна мрежа на Република България.

(2в) Агенция „Пътна инфраструктура“ извършва проверка на пътните превозни средства по ал. 1 за наличие на действащ застрахователен договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите чрез обмен на информация с Гаранционния фонд по чл. 518 от Кодекса за застраховането.“

4. Алинея 3 се изменя така:

„(3) Електронната система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата създава доклади за всяко от установените нарушения по чл. 177, ал. 3, т. 1, чл. 179, ал. 3 – 3в от този закон и чл. 53, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата, към които автоматично се прилагат данни от измервания за масата и натоварването на ос на пътните превозни средства в случаите по чл. 177, ал. 3, т. 1 от този закон или по чл. 53, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата, статични изображения във вид на снимков материал и/или динамични изображения – видеозаписи. Докладите заедно с приложените към тях данни от измервания за масата и натоварването на ос на пътното превозно средство, статични изображения във вид на снимков материал и/или динамични изображения – видеозаписи, представляват доказателства за отразените в тях обстоятелства относно пътното превозно средство, неговата табела с регистрационен номер, неговите маса и натоварване на ос, датата, часа и мястото на движение по участък от път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, и местонахождението на техническото средство – част от системата.“

5. Създава се ал. 3а:

„(3а) Електронната система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата създава доклади за всяко едно от установените нарушения по чл. 181, т. 1 от този закон и по чл. 638, ал. 4 или 6 от Кодекса за застраховането. Към създадените доклади автоматично се прилагат статични изображения във вид на снимков материал и/или динамични изображения – видеозаписи, както и данни за наличие на сключен и действащ договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите. Докладите, заедно с приложените към тях данни и статични изображения във вид на снимков материал и/или динамични изображения – видеозаписи, представляват доказателства за отразените в тях обстоятелства относно пътното превозно средство, неговата табела с регистрационен номер, датата, часа и мястото на движение по участък от път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, местонахождението на техническото средство – част от системата, и наличието на сключен и действащ договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите.“

6. Създава се ал. 3б:

„(3б) Техническите средства на електронната система по ал. 3, които се използват за измерване на размерите, масата и натоварването на ос на пътните превозни средства се калибрират на всеки 6 месеца от лаборатория за калибриране, акредитирана от Изпълнителна агенция „Българска служба за акредитация“ при условията и по реда на Закона за националната акредитация на органи за оценяване на съответствието или от национални органи за акредитация по чл. 5а, ал. 2 от същия закон.“

7. В ал. 4, изречение първо и трето думите „чл. 179, ал. 3 – 3в“ се заменят с „чл. 177, ал. 3, т. 1, чл. 179, ал. 3 – 3в, чл. 181, т. 1 от този закон, по чл. 53, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата и по чл. 638, ал. 4 или 6 от Кодекса за застраховането“.

8. Алинея 5 се изменя така:

„(5) Органите по чл. 165, 166 и чл. 167, ал. 3 – 3б съгласно тяхната компетентност имат право на автоматизиран достъп до електронната система по ал. 3 и до информационната система по ал. 4 за целите на осъществявания контрол върху спазването на:

1. задължението за заплащане на съответната такса по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата;

2. изискванията по чл. 26, ал. 2, т. 1, буква „а“ от Закона за пътищата;

3. изискванията по чл. 139, ал. 1, т. 2 за масата и натоварването на ос на пътните превозни средства;

4. изискването за наличие на сключен и действащ договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите;

5. задължението за извършен задължителен периодичен преглед за проверка на техническа изправност по чл. 147, ал. 1 на движещите се по пътя пътни превозни средства.“

9. В ал. 6 след думите „броя оси“ се поставя запетая, а думите „и екологична категория“ се заменят с „екологична категория ЕВРО, и за превозни средства с обща техническа допустима максимална маса над 3,5 тона – клас емисии CO_2 и специфични емисии CO_2“.

10. В ал. 7 след думите „информационната система по ал. 4“ съюзът „и“ се заличава и се поставя запетая, след думите „Министерството на вътрешните работи“ се добавя „и Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“, а накрая се добавя „и министъра на транспорта и съобщенията“.

§ 68. Създава се чл. 167а[1]:

„Чл. 167а[1]. (1) Електронната система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата, освен докладите по чл. 167а, ал. 3 от този закон, създава доклади и за секционен контрол на средната скорост. За всяко установено превишаване на средната скорост за съответния контролиран участък от пътя автоматично се прилагат статични изображения във вид на снимков материал и/или динамични изображения – видеозаписи. Докладите заедно с приложените към тях статични изображения във вид на снимков материал и/или динамични изображения – видеозаписи, представляват доказателства за отразените в тях обстоятелства относно пътното превозно средство, неговия регистрационен номер, датата, часа, посоката на движение, установената средна скорост на движение в контролирания участък от пътя и местонахождението на техническите средства – част от системата.

(2) Електронната система по ал. 1 осъществява обмен на информация с автоматизирани информационни системи на Министерството на вътрешните работи с цел предоставяне на докладите по ал. 1, за осъществяване на административнонаказателна дейност от органите по чл. 165.

(3) Обменът на информация и условията и редът за достъп до електронната система по ал. 1 с цел налагане на наказания за превишаване на средната скорост в контролиран участък от пътя се уреждат с инструкцията по чл. 167а, ал. 7.“

§ 69. Създава се чл. 167а[2]:

„Чл. 167а[2]. (1) С цел осъществяване на контрол за наличие на сключен и действащ договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите и осъществяване на административнонаказателна дейност от органите по чл. 165 от този закон във връзка с чл. 638, ал. 4 или 6 от Кодекса за застраховането, Агенция „Пътна инфраструктура“ предоставя на Министерството на вътрешните работи информация, установена чрез електронната система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата, за регистрационните номера на пътните превозни средства, преминали по платената пътна мрежа на Република България.

(2) Министерството на вътрешните работи извършва проверка на пътните превозни средства по ал. 1 за наличие на действащ застрахователен договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите чрез обмен на информация с Гаранционния фонд по чл. 518 от Кодекса за застраховането.

(3) При установена по реда на ал. 2 липса на действащ застрахователен договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите Министерството на вътрешните работи получава от Агенция „Пътна инфраструктура“ статични изображения във вид на снимков материал от преминаването, засечено от електронната система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата, представляващи доказателство за движението на пътното превозно средство по републиканската пътна мрежа на датата и часа от снимката, която съдържа и уникален идентификатор на техническото средство, извършило заснемането.

(4) Обменът на информация по ал. 1 и 3 се извършва при условия и по ред, определени с инструкцията по чл. 167а, ал. 7.“

§ 70. В чл. 167в, ал. 1 се създава т. 4:

„4. могат да изграждат, въвеждат в експлоатация, използват и поддържат автоматизирани технически средства или системи, заснемащи или записващи датата, точния час на нарушението и регистрационния номер на моторното превозно средство, с което е извършено нарушение по този закон, както и друга информация, необходима за обработка на нарушението.“

§ 71. Създава се чл. 167г:

„Чл. 167г. (1) Общините, в които са въведени в експлоатация автоматизирани технически средства или системи по чл. 167в, ал. 1, т. 4, осъществяват чрез единна информационна система на съответната община автоматизиран обмен на данни с информационни системи на Министерството на вътрешните работи за извършване на административнонаказателна дейност от органите по чл. 165. От общините се предоставят всички необходими данни за пътното превозно средство, установеното нарушение, както и друга относима информация,

необходима за осъществяване на административнонаказателната дейност.

(2) Длъжностни лица от съответната община или район, определени със заповед на кмета на общината или района, при извършването на административни услуги на гражданите връчват електронни фишове за наложени наказания по този закон, издадени от Министерството на вътрешните работи.

(3) Условията и редът за съгласуване при изграждане, въвеждане в експлоатация, използване и поддържане на автоматизирани технически средства или системи по чл. 167в, ал. 1, т. 4 и за обмена на информация и форматите на предоставяните данни за налагане на наказания от органите по чл. 165, както и редът за обмен на информация за осъществяване на връчването по ал. 2 се определят с наредба, издадена от министъра на вътрешните работи.“

§ 72. В чл. 169 се създава ал. 4:

„(4) Във връзка с осъществяването на контрола по ал. 1 се осъществява обмен на информация между служба „Военна полиция“ към министъра на отбраната и Министерството на вътрешните работи по електронен път. Условията, редът и начините за обмен на информация, видът и форматите на данните се определят с акт на министъра на вътрешните работи и министъра на отбраната.“

§ 73. В чл. 170 се правят следните изменения и допълнения:

1. Създава се нова ал. 4:

„(4) Длъжностни лица от Министерството на вътрешните работи, изпълняващи служебните си задължения в униформено облекло, могат да осъществяват контролните си функции по този закон и от необозначени служебни моторни превозни средства на Министерството на вътрешните работи за нарушения, с които се създава непосредствена опасност за движението. Контролът от необозначени служебни моторни превозни средства може да се извършва и с автоматизирани технически средства и системи. Сигналите за спиране, които се подават от движещи се необозначени служебни моторни превозни средства, са едновременно светлинен сигнал с проблясваща синя светлина, специален звуков сигнал или постоянно светещ или мигащ надпис „ПОЛИЦИЯ!“ и текст с указания към водача на български и английски език, или през високоговорителната уредба на моторното превозно средство.“

2. Досегашните ал. 4 и 5 стават съответно ал. 5 и 6.

3. Досегашната ал. 6 става ал. 7 и в нея думите „министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията“ се заменят с „министъра на транспорта и съобщенията“.

4. Досегашната ал. 7 става ал. 8.

§ 74. В чл. 171 се правят следните изменения и допълнения:

1. В т. 1:

а) в буква „г“ думите „до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от един месец“ се заменят с „до отстраняване на нарушението, но за не повече от 12 месеца“;

б) в буква „е“ думите „сключена валидна застраховка“ се заменят с „информация за сключена валидна застраховка, но за не повече от 6 месеца“;

в) създават се букви „з“ и „и“:

„з) извън случаите по букви „а“ – „ж“, който при управление на моторно превозно средство е извършил нарушение по този закон, за което е предвидено налагане на наказание лишаване от право да се управлява моторно превозно средство – до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от:

аа) един месец – за нарушението по чл. 182, ал. 1, т. 5, ал. 2, т. 6 и чл. 183, ал. 6 и 7;

бб) три месеца – за нарушенията по чл. 175, ал. 1 и 5, чл. 177, ал. 5, чл. 178ж, ал. 1, чл. 182, ал. 1, т. 6, ал. 3, т. 6, чл. 182, ал. 4 и чл. 183, ал. 8;

вв) три месеца – за нарушенията чл. 182, ал. 3а в случаите по чл. 182, ал. 1, т. 6, ал. 3, т. 6;

гг) 6 месеца – за нарушенията по чл. 175, ал. 2 и ал. 3, чл. 176, ал. 1, чл. 178ж, ал. 2 и чл. 182, ал. 5;

дд) 12 месеца – за нарушенията по чл. 175, ал. 4, чл. 175а, ал. 1, чл. 176, ал. 2;

ее) 18 месеца – за нарушенията по чл. 175а, ал. 2;

и) който извърши нарушение, за което се предвижда отнемане на контролни точки при управление на моторно превозно средство със свидетелство за управление на моторно превозно средство, издадено по реда на чл. 161, т. 5, и е установил обичайното си пребиваване в Република България – до подмяната на свидетелството му за управление на моторно превозно средство с българско;“.

2. В т. 2:

а) буква „а“ се изменя така:

„а) когато пътното превозно средство има опасна неизправност, както и когато съдържанието на вредни вещества в изгорелите газове или шумът са над установените норми, или конструкцията му е изменена без съответното разрешение, или когато моторното превозно средство е със снети шумозаглушители – до отстраняване на неизправността;“

б) буква „б“ се изменя така:

„б) когато пътното превозно средство превозва опасен товар, но не отговаря на изискванията за класа и вида на превозвания товар – до отстраняване на несъответствието;“

в) буква „е“ се отменя;

г) буква „л“ се изменя така:

„л) на собственик, при управлението на чието моторно превозно средство е превишена максимално разрешената скорост за движение в населено място с над 40 km/h или извън населено място с над 50 km/h – за срок един месец;“

д) създават се букви „о“ и „п“:

„о) когато пътното превозно средство е с размери, маса или натоварване на ос, които надвишават нормите, определени от министъра на регионалното развитие и благоустройството, и не притежава съответното разрешение, издадено по реда на наредбата по чл. 26 от Закона за пътищата или на наредбата по чл. 139, ал. 3 – до отстраняване на нарушението или до представяне на съответното разрешение, издадено от компетентните органи;

п) с което се извършва превоз на товари и е с маса или натоварване на ос, надвишаващи нормите, посочени в свидетелството за регистрация на превозното средство – за срок един месец.“

3. В т. 2а, буква „б“ се създава изречение второ: „Действието на принудителната административна мярка се прекратява, когато превозното средство е конфискувано или отнето в полза на държавата.“

4. Създава се т. 2б:

„2б. временно отнемане на табелите с регистрационен номер и свидетелството за регистрация на моторното превозно средство, с което е извършено нарушение на правилата за движение по този закон, чийто водач няма постоянен адрес на територията на Република България – до три месеца;“.

5. Създава се т. 4а:

„4а. изземване на свидетелство за управление на лице, което за издаването или подмяната му е ползвало документ с невярно съдържание, неистински или подправен документ или не са спазени условията за неговото издаване;“.

§ 75. В чл. 172 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1:

а) думите „по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква „а“, т. 6 и 7“ се заменят с „по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 2б, 4, т. 5, буква „а“, т. 6 и 7“;

б) изречение второ се изменя така: „Заповед за прилагане на принудителна административна мярка по чл. 171, т. 2б не се издава и табелите с регистрационен номер и свидетелството за регистрация на моторното превозно средство не се отнемат, ако глобата за извършеното нарушение бъде заплатена в момента на налагането ѝ.“;

в) създава се изречение трето: „Когато в срока по чл. 171, т. 2б глобата за извършеното нарушение бъде заплатена, принудителната административна мярка се прекратява.“

2. В ал. 3 думите „букви „б“, „д“, „е“ и „ж“ се заменят с „букви „б“, „е“, „ж“, „з“ и „и“.

3. В ал. 4:

а) в изречение първо думите „букви „в“, „к“, „л“, „м“ се заменят с „букви „а“, „б“, „в“, „л“, „м“, „о“, „п“;

б) в изречение второ думите „букви „в“, „к“, „л“ и „м“ се заменят с „букви „а“, „б“, „в“, „л“, „м“ и „о“.

4. Създава се ал. 4а:

„(4а) Принудителната административна мярка по чл. 171, т. 2б се осъществява чрез отнемане на табелите с регистрационни номера и свидетелството за регистрация на моторното превозно средство. Заповедта за прилагане на принудителната административна мярка по чл. 171, т. 2б се връчва незабавно на водача на превозното средство и от този момент се счита за връчена на собственика. При прекратяването на действието на принудителната административна мярка отнетите табели с регистрационен номер и свидетелството за регистрация на моторното превозно средство се връщат по ред, определен с акт на министъра на вътрешните работи.“

5. В ал. 7 след думите „т. 2а“ се добавя „и 2б“.

§ 76. В чл. 174 се правят следните изменения и допълнения:

1. Алинея 2 се изменя така:

„(2) Когато нарушението по ал. 1 е извършено повторно, наказанието е глоба в размер 2000 лв. и лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок три години.“

2. В ал. 3 след думите „2000 лв.“ се поставя запетая и се добавя „с изключение на случаите по чл. 343б, ал. 6 от Наказателния кодекс“.

§ 77. В чл. 175 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1:

а) в текста преди т. 1 думите „от 1 до 6“ се заменят с „три“, а думите „от 50 до“ се заличават;

б) създава се т. 7:

„7. управлява моторно превозно средство в нарушение на условията, вписани в издаденото разрешение за временно движение.“

2. В ал. 2 думите „от 1 месец до 1 година“ се заменят с „6 месеца“, а думите „от 150 до 300“ се заменят с „400“.

3. В ал. 3 думите „до 12“ и „от 200 до“ се заличават.

4. В ал. 4 думите „от една до две години“ се заменят с „една година“ и думите „от 600 до 1500“ се заменят с „1000“.

§ 78. В чл. 176 се правят следните изменения:

1. В ал. 1 съюзът „или“ се заменя с „и“ и думите „от 200 до 300“ се заменят с „1000“.

2. В ал. 2 думите „от 3 месеца до“ се заличават, а думите „от 300 до 400“ се заменят с „2000“.

§ 79. В чл. 177 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1:

а) в текста преди т. 1 думите „от 100 до“ се заличават;

б) създава се т. 12:

„12. който не изпълни задължението си по чл. 189, ал. 16.“

2. В ал. 2 в текста преди т. 1 думите „от 100 до“ се заличават.

3. В ал. 3 в текста преди т. 1 думите „от 500 до“ се заличават.

4. Създава се ал. 3а:

„(3а) В случаите по ал. 3, т. 1 управлението на едно и също пътно превозно средство в рамките на един и същ календарен ден се счита за едно нарушение и се налага едно наказание в размера, определен съответно в ал. 3. Управлението на същото пътно превозно средство от 00,00 часа до 23,59 часа на следващия календарен ден се счита за отделно нарушение, за което се налага отделно наказание.“

5. Алинея 5 се изменя така:

„(5) Когато нарушението по ал. 1, т. 1, 2 и 3 и ал. 2 е извършено повторно, наказанието е глоба 1000 лв., а за повторно нарушение по ал. 3 наказанието е глоба 4000 лв. и временно спиране от движение на пътното превозно средство за срок три месеца, а за повторно нарушение по ал. 4 наказанието е предвидената за съответното нарушение глоба в двоен размер.“

§ 80. В чл. 178, ал. 1 се правят следните допълнения:

1. В текста преди т. 1 след думата „глоба“ се добавя „или имуществена санкция“.

2. В т. 9 след думата „изпълни“ се добавя „задължение по чл. 3, ал. 1, т. 3, ал. 1а и 5 или“.

§ 81. В чл. 178е думите „от 50 до 200“ се заменят със „100“.

§ 82. Създава се чл. 178з:

„Чл. 178з. (1) Налага се имуществена санкция в размер 3000 лв. на юридическо лице или едноличен търговец, когато провеждат допълнително обучение без съответното разрешение или са нарушили установените с нормативен акт изисквания за състоянието на материалната база и изпълнението на учебните програми в учебните форми, получили разрешение по чл. 157а за допълнително обучение на водачи на моторни превозни средства.

(2) Наказва се с глоба 1000 лв., съответно се налага имуществена санкция 2000 лв. на лице, което възпрепятства извършване на проверка от контролните органи в обектите за извършване на допълнително обучение.

(3) Когато нарушението по ал. 1 или 2 е извършено повторно, се налага глоба 2000 лв. или имуществена санкция 6000 лв. и се отнема разрешението.“

§ 83. В чл. 179 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1 в текста преди т. 1 числото „150“ се заменя с „200“.

2. В ал. 2 след думата „дистанция“ се добавя „движение на заден ход“, след думите „по ал. 1“ се добавя „както и при нарушение на чл. 20, ал. 1“ и числото „200“ се заменя с „300“.

§ 84. В чл. 180 се правят следните изменения:

1. В ал. 1 в текста преди т. 1 думите „от 20 до 150“ се заменят със „100“.

2. Алинея 2 се изменя така:

„(2) Наказанието по ал. 1 се налага и на собственика на моторно превозно средство с алармена инсталация, сигналите на която наподобяват на тези, подавани от пътните превозни средства със специален режим на движение.“

§ 85. В чл. 181 се правят следните изменения и допълнения:

1. В текста преди т. 1 след думата „глоба“ се поставя запетая, добавя се „или имуществена санкция“, а числото „50“ се заменя със „100“.

2. Точка 1 се изменя така:

„1. собственик, а когато в свидетелството за регистрация на пътното превозно средство е вписан ползвател – ползвател, чието пътно превозно средство, подлежащо на периодичен преглед за проверка на техническата изправност, участва в движението без извършен преглед, както и водач, който управлява такова пътно превозно средство;“.

§ 86. В чл. 182 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1:

а) в текста преди т. 1 след думата „Водач“ се добавя „на моторно превозно средство или на състав от пътни превозни средства“;

б) в т. 5 накрая се добавя „и два месеца лишаване от право да управлява моторно превозно средство“.

2. В ал. 2:

а) в текста преди т. 1 след думата „Водач“ се добавя „на моторно превозно средство или на състав от пътни превозни средства“;

б) в т. 6 след думите „600 лв.“ се добавя „и два месеца лишаване от право да управлява моторно превозно средство“.

3. В ал. 3 в текста преди т. 1 след думите „моторно превозно средство“ се добавя „или на състав от пътни превозни средства“.

4. Създава се ал. 3а:

„(3а) Водач на моторно превозно средство или на състав от пътни превозни средства, който превиши средната скорост за съответния контролиран участък от пътя с посочените в ал. 1, 2 и 3 стойности, се наказва с предвиденото по ал. 1, 2 или 3 наказание за съответното превишаване на скоростта.“

5. Алинея 4 се изменя така:

„(4) При повторно нарушение по ал. 1, т. 5 и 6, ал. 2, т. 6, ал. 3, т. 6 наказанието е предвидената за съответното нарушение

глоба в двоен размер и лишаване от право да се управлява моторно превозно средство за срок три месеца.“

6. Създава се ал. 4а:

„(4а) При повторно нарушение по ал. 3а в случаите по ал. 1, т. 5 и 6, ал. 2, т. 6 и ал. 3, т. 6 наказанието е предвидената за съответното нарушение глоба в двоен размер и лишаване от право да се управлява моторно превозно средство за срок три месеца.“

7. Алинея 5 се изменя така:

„(5) При системно нарушение по ал. 1, т. 5 и 6, ал. 2, т. 6, ал. 3, т. 6 наказанието е предвидената за съответното нарушение глоба в троен размер и лишаване от право да се управлява моторно превозно средство за срок 6 месеца.“

8. Създава се ал. 6:

„(6) При системно нарушение по ал. 3а в случаите по ал. 1, т. 5 и 6, ал. 2, т. 6 и ал. 3, т. 6 наказанието е предвидената за съответното нарушение глоба в троен размер и лишаване от право да се управлява моторно превозно средство за срок 6 месеца.“

§ 87. В чл. 183 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1 в текста преди т. 1 числото „10“ се заменя с „30“.

2. Алинея 2 се изменя така:

„(2) Наказва се с глоба 50 лв. водач, който:

1. неправилно престоява или е паркирал неправилно;

2. нарушава правилата за разположение на пътно превозно средство върху платното за движение;

3. управлява превозно средство с необозначен по определения ред товар, който излиза отстрани на превозното средство с повече от 0,20 метра, а отпред или отзад – с повече от един метър;

4. нарушава правилата за движение назад;

5. управлява пътно превозно средство, което не е оборудвано с пожарогасители съгласно чл. 139, ал. 8, 9 и 10 или е оборудвано с пожарогасители, на които не е извършено обслужване по чл. 139, ал. 11;

6. при неправилно изпреварване не създава опасност за движението;

7. не подаде сигнал преди извършването на маневра.“

3. Алинея 3 се отменя.

4. В ал. 4:

а) в текста преди т. 1 числото „50“ се заменя със „100“;

б) точка 5 се отменя;

в) точка 13 се изменя така:

„13. неправилно паркира на сигнализирано и специално устроено място за престой на таксиметрови автомобили;“

г) създават се т. 14 и 15:

„14. не спира на пътен знак „Спри! Пропусни движещите се по пътя с предимство!“, неправилно се включва в движението, неправилно се престроява или не спазва предимството на друг участник в движението;

15. навлиза след знак, забраняващ влизането на съответното пътно превозно средство, или се движи в забранената посока на еднопосочен път.“

5. В ал. 5 в текста преди т. 1 числото „100“ се заменя със „150“.

6. В ал. 6 числото „200“ се заменя с „300“.

7. Създава се ал. 8:

„(8) При повторно нарушение по ал. 7 наказанието е глоба в двоен размер и лишаване от право да се управлява моторно превозно средство за срок три месеца.“

§ 88. Създава се чл. 183а:

„Чл. 183а. (1) Наказва се с глоба 50 лв. водач, който управлява индивидуално електрическо превозно средство в нарушение на чл. 80а, ал. 1, т. 3 или 5.

(2) Наказва се с глоба 100 лв. водач, който управлява индивидуално електрическо превозно средство в нарушение на чл. 80а, ал. 1, т. 4, ал. 2, т. 3 – 7, т. 9 – 15 или ал. 3.

(3) Наказва се с глоба 200 лв. водач, който управлява индивидуално електрическо превозно средство в нарушение на чл. 80а, ал. 1, т. 1 или 2, ал. 2, т. 1, 2 или 8.

(4) Наказва се с глоба 500 лв. родител, настойник или попечител, който допуска използването на индивидуално електрическо превозно средство за движение по пътищата, отворени за обществено ползване, от ненавършило 16-годишна възраст дете.

(5) За нарушение на чл. 80а, ал. 1, т. 6 се прилагат наказанията по чл. 638 от Кодекса за застраховането.“

§ 89. В чл. 184 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1 в текста преди т. 1 числото „30“ се заменя с „50“.

2. В ал. 2:

а) в текста преди т. 1 числото „50“ се заменя със „100“;

б) точка 1 се изменя така:

„1. преминава през ограждения;“

в) създава се т. 3:

„3. използва мобилно устройство за комуникация или друго средство, отклоняващо вниманието му при преминаването по пешеходна пътека.“

3. В ал. 3 числото „20“ се заменя с „50“.

4. В ал. 4 числото „50“ се заменя със „100“.

5. В ал. 5 числото „100“ се заменя с „200“.

§ 90. В чл. 185 числото „20“ се заменя с „50“.

§ 91. В чл. 186 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1:

а) в изречение първо думите „или отнемане на контролни точки“ се заличават;

б) в изречение второ след думите „за моторното превозно средство, с което е извършено нарушението“ се добавя „описание на нарушението“, а накрая се добавя „за броя контролни точки, които се отнемат“.

2. В ал. 4 думата „управителя му“ се заменя с „негов законен представител“, а думата „управителя“ се заменя със „законен представител“.

3. В ал. 5 думата „управителя“ се заменя със „законен представител“.

§ 92. В чл. 186а, ал. 1 се правят следните изменения и допълнения:

1. В т. 1 се създава буква „в“:

„в) от длъжностни лица, определени от кметовете на общините, при извършването на административни услуги на гражданите;“.

2. В т. 2, буква „а“ думите „Единния портал за достъп до електронни административни услуги“ се заменят с „Портала на електронното управление“.

§ 93. Създава се чл. 187б:

„Чл. 187б. (1) При установяване на нарушения по чл. 177, ал. 3, т. 1 в отсъствие на нарушителя се счита, че пътното превозно средство е управлявано от собственика му, а в случаите, в които в свидетелството за регистрация на пътното превозно средство е вписан ползвател – от ползвателя, освен ако бъде установено, че пътното превозно средство е управлявано от трето лице.

(2) Ако собственикът на пътното превозно средство е юридическо лице или едноличен търговец, на собственика се налага имуществена санкция в размерите, определени в чл. 53, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата.

(3) Когато в свидетелството за регистрация на пътното превозно средство е вписан ползвател, имуществената санкция по ал. 2 се налага на него. Ако вписаният ползвател е физическо лице, се прилага ал. 1.

(4) Вписаният собственик, съответно ползвател, се освобождава от административнонаказателна отговорност по ал. 1 и 2, ако в срок от 7 дни от връчването на акта за установяване на административно нарушение или електронния фиш представи декларация, в която посочи данни за лицето, което е извършило нарушението, и копие от свидетелството му за управление на моторно превозно средство.

(5) В случаите по ал. 4 въз основа на първоначално издадения акт за установяване на административно нарушение не се издава наказателно постановление и административнонаказателното производство се прекратява, а първоначално издаденият електронен фиш се анулира. В тези случаи на лицето, посочено в декларацията, се издава и изпраща електронен фиш за извършеното нарушение.

(6) В случаите, при които нарушението е установено и заснето по реда на чл. 167а, ал. 3, определени от председателя на управителния съвет на Агенция „Пътна инфраструктура“ длъжностни лица имат право на безвъзмезден достъп до Регистъра на населението – Национална база данни „Население“, поддържана от Министерството на регионалното развитие и благоустройството, за изпълнение на възложените им правомощия.“

§ 94. Член 188 се изменя така:

„Чл. 188. (1) Собственикът на пътното превозно средство, а когато в свидетелството му за регистрация е вписан ползвател – ползвателят, отговаря за извършеното с него нарушение. Собственикът, съответно ползвателят, се наказва с наказанието, предвидено за извършеното нарушение, ако не декларира на кого е предоставил превозното средство.

(2) Когато собственикът или ползвателят, вписан в свидетелството за регистрация на пътното превозно средство, с което е извършено нарушението, е юридическо лице или едноличен търговец и неговият законен представител не декларира на кого е предоставил управлението на превозното средство, предвиденото по този закон наказание се налага на законния представител на собственика, съответно на ползвателя.

(3) Когато собственик или вписан в свидетелството за регистрация ползвател на моторно превозно средство е малолетен, непълнолетен на възраст от 14 до 16 години или поставен под пълно запрещение, отговорност за извършените нарушения носят съответно родителите, попечителите или настойниците, ако не декларират на кого е предоставено за управление превозното средство, като се наказват с предвиденото наказание за извършеното нарушение.

(4) Когато собственик или вписан в свидетелството за регистрация ползвател на моторно превозно средство е юридическо лице, което е регистрирано в друга държава, на собственика, съответно на ползвателя, се налага имуществена санкция в размера на глобата, предвидена за съответното нарушение.“

§ 95. В чл. 189 се правят следните изменения и допълнения:

1. Алинея 4 се изменя така:

„(4) За нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, за което не е предвидено наказание лишаване от право да се управлява моторно превозно средство, с изключение на нарушенията по чл. 179, ал. 3 – 3в, на собственика, на когото е регистрирано превозното средство, а когато в свидетелството за регистрация на превозното средство е вписан ползвател – на ползвателя, се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител по образец, утвърден от министъра на вътрешните

работи, с който се налага глоба или имуществена санкция в размер, определен за съответното нарушение. В 14-дневен срок от получаването му лицето, на което е издаден електронният фиш, заплаща глобата или имуществената санкция или предоставя в съответната териториална структура на Министерството на вътрешните работи писмена декларация с данни за лицето, извършило нарушението, и копие на свидетелството му за управление на моторно превозно средство. Декларацията и копието на свидетелството за управление на моторно превозно средство могат да бъдат подадени по електронен път чрез Системата за сигурно електронно връчване като модул на Портала на електронното управление по смисъла на Закона за електронното управление и подписана с квалифициран електронен подпис, освен в случаите по чл. 22, ал. 6 и 7 от Закона за електронното управление. На лицето, посочено в декларацията, се издава и изпраща електронен фиш за извършеното нарушение, като първоначално издаденият се анулира.“

2. В ал. 4в думите „чл. 4а“ се заменят с „ал. 4а“.

3. В ал. 4г думите „ал. 1“ се заменят с „ал. 4а“.

4. Алинея 5 се изменя така:

„(5) Електронният фиш по ал. 4 съдържа данни за:

1. териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението;

2. мястото, датата и точния час на извършване на нарушението;

3. регистрационния номер на превозното средство;

4. собственика, на когото е регистрирано превозното средство, а когато в свидетелството за регистрация на превозното средство е посочен ползвател – ползвателя на превозното средство или отговорното за извършеното нарушение лице съгласно чл. 188;

5. описание на нарушението;

6. нарушените и санкционните разпоредби;

7. размера на глобата или имуществената санкция;

8. броя на отнеманите контролни точки;

9. срока, сметката, начините за доброволното заплащане на глобата или имуществената санкция.“

5. Създават се ал. 5а – 5г:

„(5а) Нарушения за средна скорост могат да бъдат установявани от органите по чл. 165 чрез системи за секционен контрол на средната скорост.

(5б) За място на нарушението при установяване на превишаване на средната скорост се счита крайната точка от контролирания участък от пътя, за който е установено нарушението.

(5в) Когато електронният фиш е връчен по реда на чл. 186а, ал. 1, т. 2, буква „а“, декларацията и копието на свидетелството за управление на моторно превозно средство по ал. 4 могат да бъдат подадени от персонален профил, регистриран в информационната система за сигурно електронно връчване като модул на Портала на електронното управление по смисъла на Закона за електронното управление.

(5г) В 14-дневен срок от получаването на електронния фиш собственикът, а когато има вписан в свидетелството за регистрация ползвател на моторното превозно средство – ползвателят, може да заплати 70 на сто от размера на глобата, съответно имуществената санкция. Глобата или имуществената санкция, наложена с електронен фиш, който е бил обжалван и потвърден от съда, се дължи в пълен размер.“

6. В ал. 6:

а) в текста преди т. 1 в изречение второ след думата „Директорът“ се добавя „или оправомощено от него длъжностно лице“;

б) създават се т. 3, 4 и 5:

„3. е издаден на лице, което е извън лицата по чл. 188 към датата на извършване на нарушението; след анулиране на електронния фиш се издава нов електронен фиш на отговорното за извършеното нарушение лице към датата на извършване на нарушението;

4. срещу лицето за същото деяние има издаден електронен фиш;

5. са налице данни за допуснати технически грешки при издаването на електронния фиш, които са от значение за установяване на нарушението.“

7. Създава се ал. 6а:

„(6а) В случаите по ал. 6, т. 3, 4 и 5 анулирането на електронния фиш може да се извърши и служебно от длъжностното лице по ал. 6 без подадено възражение.“

8. Алинеи 7 и 8 се изменят така:

„(7) Директорът на областната дирекция на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е извършено нарушението, уведомява лицето по ал. 6, подало възражението, за решението си в 7-дневен срок от датата на анулирането, съответно от датата на отказа за анулиране на електронния фиш.

(8) Електронният фиш подлежи на обжалване по реда на Закона за административните нарушения и наказания. Жалбата срещу електронния фиш се подава в 14-дневен срок от получаването му, а когато е направено възражение по ал. 6 – в 14-дневен срок от съобщаването на отказа за анулиране на електронния фиш, чрез ръководителя на структурата, на чиято територия е извършено нарушението. В 7-дневен срок от получаване на жалбата директорът на съответната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е извършено нарушението, или оправомощено

от него длъжностно лице я изпраща заедно с цялата преписка на компетентния районен съд, като в съпроводителното писмо посочва и доказателствата в подкрепа на обжалвания електронен фиш, както и информация за участъка от пътя с описание на мястото и географските координати, посоката на движение на автомобила, разположението на автоматизираното техническо средство или система, неговия вид и данни за извършена метрологична проверка и други данни, свързани с нарушението. Когато участъкът от пътя, за който е установено превишаване на средната скорост, попада в административно-териториалния район на няколко административни области, компетентен съд е този, в чийто административно-териториален район попада крайната точка от контролирания участък от път.“

9. Алинея 9 се отменя.

10. В ал. 12 думите „министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията“ се заменят с „министъра на транспорта и съобщенията, от председателя на управителния съвет на Агенция „Пътна инфраструктура“.

11. Създава се ал. 13а:

„(13а) Актовете за установяване на административни нарушения, съставени за извършени нарушения по чл. 177, ал. 3, т. 1, по чл. 181, т. 1 от този закон, по чл. 53, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата или по чл. 638, ал. 4 или 6 от Кодекса за застраховането, заедно с всички документи по тяхното съставяне и постъпилите възражения, се изпращат в двуседмичен срок от съставянето на акта на съответния административнонаказващ орган.“

12. Алинея 16 се изменя така:

„(16) Водач, на когото е наложено наказание лишаване от право да управлява моторно превозно средство с влязло в сила наказателно постановление или акт на съда, е длъжен незабавно да върне свидетелството си за управление на моторно превозно средство в структура на Министерството на вътрешните работи.“

13. Създава се ал. 17:

„(17) Министерството на вътрешните работи чрез Портала за електронни административни услуги на МВР предоставя възможност за извършване на проверки за издадени връчени и невръчени наказателни постановления, фишове и електронни фишове, глобите по които не са платени.“

§ 96. В чл. 189а ал. 5 се изменя така:

„(5) С уведомителното писмо по ал. 2 се определя срок на собственика до 14 дни от датата на получаването му да заплати глобата или имуществената санкция при условията на чл. 189, ал. 5г или да посочи данни за лицето, отговорно за извършеното с пътното превозно средство нарушение. Когато е посочено физическо лице, отговорно за извършеното нарушение, собственикът посочва номер на свидетелството му за управление на моторно превозно средство, дата и място на издаването му.“

§ 97. В чл. 189е се правят следните изменения и допълнения:

1. Алинея 1 се изменя така:

„(1) Актовете за установяване на административни нарушения по чл. 177, ал. 3, т. 1, чл. 179, ал. 3 – 3в, чл. 181, т. 1 от този закон, по чл. 53, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата и по чл. 638, ал. 4 или 6 от Кодекса за застраховането се съставят от длъжностните лица на службите за контрол по чл. 165, 166, чл. 167, ал. 3 – 3б и чл. 167а съгласно тяхната компетентност.“

2. В ал. 2 думите „чл. 179, ал. 3 – 3б“ се заменят с „чл. 177, ал. 3, т. 1, чл. 179, ал. 3 – 3в от този закон и по чл. 53, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата“, а след думите „чл. 10, ал. 2“ се добавя „и чл. 28“.

3. Алинея 3 се изменя така:

„(3) Таксите по чл. 10, ал. 2 и чл. 28 от Закона за пътищата могат да бъдат заплатени по банков път или чрез картово плащане, а пред органите по чл. 167, ал. 3 – 3б – и в брой, като плащането може да бъде осъществено при извършване на проверката или в срок от 14 дни от връчване на акта за установяване на административно нарушение по чл. 177, ал. 3, т. 1, чл. 179, ал. 3 – 3в от този закон и по чл. 53, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата.“

4. В ал. 4 след думите „чл. 10, ал. 2“ се добавя „и чл. 28“.

5. Алинея 5 се изменя така:

„(5) При заплащане на таксата по чл. 10, ал. 2 или чл. 28 от Закона за пътищата в срока и при условията на ал. 3 и 4 и след постъпване на сумата по сметката на Агенция „Пътна инфраструктура“ нарушителят се освобождава от административнонаказателна отговорност за конкретното нарушение по чл. 177, ал. 3, т. 1, чл. 179, ал. 3 – 3в от този закон и по чл. 53, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата, установено в акта за установяване на административно нарушение. В тези случаи се освобождават от административнонаказателна отговорност собственикът, вписаният ползвател и водачът за извършеното административно нарушение по чл. 177, ал. 3, т. 1, чл. 179, ал. 3 – 3в от този закон и по чл. 53, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата, във връзка с конкретното пътно превозно средство.“

6. В ал. 6 след думите „чл. 10, ал. 2“ се добавя „и чл. 28“, а думите „чл. 179, ал. 3 – 3б“ се заменят с „чл. 177, ал. 3, т. 1, чл. 179, ал. 3 – 3в от този закон и по чл. 53, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата“.

7. В ал. 6а след думите „се прекратява“ се добавя „в случаите по чл. 189ж, ал. 3, т. 6“ и се поставя запетая.

8. В ал. 8 след думите „превозно средство“ се добавя „неговите маса и натоварване на ос“.

9. В ал. 10 след думите „За съставените“ се добавя „по ал. 1“, след думите „чл. 10б, ал. 5“ се поставя запетая и се добавя „и чл. 28“.

10. В ал. 11 думите „председателя на управителния съвет на Агенция „Пътна инфраструктура“ се заменят със „съответния административнонаказващ орган“.

11. В ал. 12 думите „чл. 179, ал. 3 – 3в“ се заменят с „чл. 177, ал. 3, т. 1, чл. 179, ал. 3 – 3в от този закон и по чл. 53, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата“.

12. Създава се ал. 14:

„(14) В случаите по чл. 181, т. 1 от този закон и чл. 638, ал. 4 от Кодекса за застраховането движението по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, от едно и също пътно превозно средство в рамките на един и същ календарен ден се счита за едно нарушение и се налага едно наказание в размера, определен в чл. 181, т. 1 от този закон или чл. 638, ал. 4 или 6 от Кодекса за застраховането. Движението по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, чрез същото пътно превозно средство от 00,00 часа до 23,59 часа на следващия календарен ден се счита за отделно административно нарушение, за което се налага отделно наказание.“

13. Създава се ал. 15:

„(15) При регистрирани три нарушения по чл. 638, ал. 4 или 6 от Кодекса за застраховането в рамките на една календарна година, извършени с едно пътно превозно средство, последващото движение при неизпълнение на съответните изисквания не се счита за административно нарушение и за него не се налага глоба или имуществена санкция, а образуваните административнонаказателни производства за повече от три нарушения се прекратяват.“

§ 98. В чл. 189ж се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1 думите „чл. 179, ал. 3 – 3б“ се заменят с „чл. 177, ал. 3, т. 1, чл. 179, ал. 3 – 3б от този закон и чл. 53, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата“ и думите „таксата по чл. 10, ал. 2“ се заменят с „таксите по чл. 10, ал. 2 и чл. 28“.

2. Създава се ал. 1а:

„(1а) При нарушение по чл. 181, т. 1 от този закон или чл. 638, ал. 4 или 6 от Кодекса за застраховането, установено и заснето от електронната система по чл. 167а, ал. 3а, може да се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба или имуществена санкция в размер, определен за съответното нарушение. Електронният фиш съдържа данни за: мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на пътното превозно средство, собственика или вписания ползвател, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока и начините за доброволното ѝ заплащане. Образецът на електронния фиш се утвърждава от управителния съвет на Агенция „Пътна инфраструктура“. В 14-дневен срок от получаване на електронния фиш лицето може да поиска анулиране на електронния фиш на основание ал. 3, т. 2 със заявление до председателя на управителния съвет на Агенция „Пътна инфраструктура“.“

3. В ал. 2 думите „получаване на електронния фиш“ се заменят с „получаване на електронен фиш за нарушение по чл. 179, ал. 3 – 3б“, а думите „с молба“ се заменят със „със заявление“.

4. Създава се ал. 2а:

„(2а) В 14-дневен срок от получаване на електронен фиш за нарушение по чл. 177, ал. 3, т. 1 от този закон, както и по чл. 53, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата лицето може да заплати таксата по чл. 28 от Закона за пътищата при спазване изискванията на чл. 189е, ал. 3 и 4, да представи декларация, в която да посочи данни за лицето, което е извършило нарушението, и копие от свидетелството му за управление на моторно превозно средство или да поиска анулиране на електронния фиш на основание ал. 3, т. 1 и 2 със заявление до председателя на управителния съвет на Агенция „Пътна инфраструктура“.“

5. В ал. 3:

а) в текста преди т. 1 след думата „фиш“ се добавя „по ал. 1“.

б) в т. 1 след думите „по чл. 10, ал. 2“ се добавя „или съответно по чл. 28“.

в) създават се т. 6 – 8:

„6. когато е издаден на лице в качеството му на собственик или вписан в свидетелството за регистрация на превозното средство ползвател и се установи, че лицето не е притежавало това качество към момента на извършване на нарушението; след анулиране на електронния фиш се издава нов електронен фиш на собственика или вписания в свидетелството за регистрация ползвател към момента на нарушението;

7. когато срещу лицето за същото деяние има издаден електронен фиш;

8. когато са налице данни за допуснати технически грешки при издаването на електронния фиш, които са от значение за установяването на нарушението.“

6. Създава се ал. 3б:

„(3б) В случаите по ал. 3, т. 6, 7 и 8 анулирането на електронния фиш може да се извърши и служебно, без подадено искане.“

7. В ал. 4 след думите „ал. 2“ се добавя „или 2а“.

8. В ал. 6 след думите „по чл. 10, ал. 2“ се добавя „или чл. 28“.

9. Алинея 7 се изменя така:

„(7) По отношение на електронните фишове, издадени по реда на ал. 1 или ал. 1а, се прилагат разпоредбите на чл. 189, ал. 10.“

10. Алинея 8 се изменя така:

„(8) Наказателни постановления за нарушения по чл. 177, ал. 3, т. 1, чл. 179, ал. 3 – 3в от този закон и по чл. 53, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата и електронни фишове за нарушения по чл. 177, ал. 3, т. 1, чл. 179, ал. 3 – 3в, чл. 181, т. 1 от този закон, по чл. 53, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата и по чл. 638, ал. 4 от Кодекса за застраховането се връчват от контролните органи по чл. 167а на нарушителя лично, срещу подпис или по реда на чл. 186а, ал. 1, т. 2, буква „а“, т. 3, ал. 2, 3, 5 и 6.“

§ 99. В чл. 189и, ал. 2, т. 2 думите „и клас емисии (екологична категория)“ се заменят с „екологична категория ЕВРО, технически допустима максимална маса, и за превозни средства с технически допустима максимална маса над 3,5 тона – клас емисии CO_2 и специфични емисии CO_2“.

§ 100. В чл. 190, ал. 3 след думата „глоба“ се добавя „или имуществена санкция“.

§ 101. В допълнителните разпоредби се правят следните изменения и допълнения:

1. В § 1, ал. 4:

а) точка 1 се изменя така:

„1. във Фонда за безопасност на движението постъпват:

а) средствата от глоби и нарушения, установени с автоматизирани технически средства и системи на Министерството на вътрешните работи и на общините, с изключение на средствата и глоби за нарушения по Кодекса за застраховането;

б) средства от дарения и други приходи, предвидени в нормативен акт;“

б) в т. 2 думите „пътната безопасност“ се заменят с „безопасността на движението по пътищата“;

в) в т. 3 накрая се добавя „като 50 на сто от постъпилите средства от глоби и нарушения, установени с автоматизирани технически средства и системи, собственост на общините, се предоставят по бюджета на съответната община, чиято собственост са техническите средства или системи, и се разходват от общината само за дейности, свързани с подобряване на безопасността на движението по пътищата“.

2. В § 6:

а) в т. 18б след думите „6 km/h“ се поставя запетая и се добавя „но ненадвишаваща 25 km/h“;

б) в т. 46 думите „в Република България“ се заличават;

в) в т. 54 изречение второ се изменя така: „На кръстовища в населено място пешеходни пътеки са и продължения на тротоарите и банкетите върху платното за движение, когато то е с не повече от две пътни ленти, от които не повече от една във всяка посока.“;

г) точка 58 се изменя така:

„58. „Изкуствената неравност“ е локално изменение на нивото на настилката на платното за движение, предназначено за намаляване скоростта на пътните превозни средства. Тя може да бъде изпъкнала или вдлъбната спрямо нивото на настилката.“;

д) в т. 68 думите „автоматизираната информационна система“ се заменят с „Националния регистър на пътните превозни средства“;

е) създават се т. 76 – 87:

„76. „Средна скорост“ е скоростта, с която пътно превозно средство изминава за определено време определен участък от пътя, установена с автоматизирано техническо средство или чрез система за секционен контрол на средната скорост.

77. „Система за секционен контрол на средната скорост“ е одобрена и проверена съгласно Закона за измерванията система за измерване на средната скорост на превозно средство в определен участък от пътя. Системата използва камери, монтирани в началото и края на участъка. Всяко превозно средство се класифицира и се идентифицира както на влизане, така и на излизане, а идентификационната информация е придружена от точни времеви подписи заедно с времето за изминаване на разстоянието, на базата на което се изчислява средната скорост. Ако средната скорост на дадено превозно средство е по-висока от разрешената в контролирания участък, системата генерира информация за нарушението. Цифровото доказателство за нарушението включва снимки на автомобила от момента на влизане и излизане, както и метаданни.

78. „Маневра“ е изменение на положението на участващо в пътното движение пътно превозно средство спрямо пътя и останалите участници в движението.

79. „Престрояване“ е преминаване на пътно превозно средство от една пътна лента в друга, за да се продължи движението направо, да се завие или да се излезе от платното за движение.

80. „Заобикаляне“ е преминаване на участник в пътното движение покрай препятствие, повреди на платното за движение или неподвижен участник в движението.

81. „Разминаване“ е преминаване на участник в пътното движение покрай друг участник в движението, който се движи в противоположна посока.

82. „Теглене“ е придвижването на моторно превозно средство с използване на теглителната сила на друго моторно превозно средство.

83. „Спиране“ е привеждане в неподвижно състояние на пътното превозно средство.

84. „Велосипедна инфраструктура“ е техническа инфраструктура в урбанизираните и/или извън урбанизираните територии, предназначена за целите и нуждите на велосипедния транспорт. Основни видове велосипедна инфраструктура са велосипедни трасета, ленти, алеи, пътеки, паркинги и светофари.

85. „Велосипедна лента“ е обособена част от пътното платно по протежение на улица, предназначена за еднопосочно велосипедно движение, отделена от останалата част от платното за движение чрез пътна маркировка и сигнализирана с пътни знаци.

86. „Велосипедна пътека“ е част от платното за движение, очертана с пътна маркировка, сигнализирана с пътни знаци и предназначена за преминаване на велосипедисти. Велосипедната пътека е продължение на велосипедната алея върху платното за движение.

87. „Велосипедна алея“ е част от напречния профил на улицата, предназначена за движение на велосипедисти, която е физически отделена от платното за автомобилно движение и от пешеходното движение.“

§ 102. Навсякъде в закона думите „министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията“ се заменят с „министъра на транспорта и съобщенията“ и думите „министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията“ се заменят с „министърът на транспорта и съобщенията“.

Допълнителна разпоредба

§ 103. С този закон се въвеждат изисквания на Делегирана директива (ЕС) 2021/1716 на Комисията от 29 юни 2021 г. за изменение на Директива 2014/47/ЕС на Европейския парламент и на Съвета по отношение на промените в определянето на категориите превозни средства, произтичащи от изменения в законодателството за одобряване на типа (ОВ, L 342/45 от 27 септември 2021 г.).

Преходни и заключителни разпоредби

§ 104. (1) В срок до 4 месеца от влизането в сила на този закон общинските съвети приемат наредбата по чл. 80а, ал. 4.

(2) В срок до 6 месеца от влизането в сила на този закон собствениците на индивидуални електрически превозни средства ги регистрират съгласно чл. 80а, ал. 4.

§ 105. В Кодекса за застраховането (обн., ДВ, бр. 102 от 2015 г.; изм., бр. 62, 95 и 103 от 2016 г., бр. 8, 62, 63, 85, 92, 95 и 103 от 2017 г., бр. 7, 15, 24, 27, 77 и 101 от 2018 г., бр. 17, 42 и 83 от 2019 г., бр. 26, 28 и 64 от 2020 г., бр. 21 от 2021 г., бр. 16 и 25 от 2022 г., бр. 66, 68, 80, 84 и 85 от 2023 г., бр. 70 и 79 от 2024 г. и бр. 49 от 2025 г.) в чл. 647 се правят следните изменения и допълнения:

1. Алинея 3 се изменя така:

„(3) Когато чрез автоматизирани технически средства или системи по смисъла на § 6, т. 65 от допълнителните разпоредби на Закона за движението по пътищата или чрез технически средства на електронната система по чл. 167а, ал. 3 от Закона за движението по пътищата е заснето управление на превозно средство, за което няма сключен и действащ застрахователен договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, на собственика се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител по образец, утвърден от министъра на вътрешните работи, с който се налага глоба или имуществена санкция, в размер, определен за съответното нарушение. В 14-дневен срок от получаването му собственикът, на когото е издаден електронният фиш, заплаща глобата или имуществената санкция по чл. 638, ал. 4 или 6. По отношение на електронните фишове се прилагат условията и редът за издаване, връчване, възражение, обжалване и заплащане, предвидени в Закона за движението по пътищата, без възможността за подаване на писмена декларация с данни за лицето, извършило нарушението по чл. 189, ал. 4 от Закона за движението по пътищата.“

2. Алинея 4 се изменя така:

„(4) Установяването на нарушенията, издаването, обжалването и изпълнението на наказателните постановления се извършват от заместник-председателя по реда на Закона за административните нарушения и наказания при спазване изискванията на чл. 648. За наказателните постановления, издадени от органите на Министерството на вътрешните работи, се прилагат разпоредбите на Закона за административните нарушения и наказания и на Закона за движението по пътищата.“

3. Създава се ал. 5:

„(5) За нарушенията по чл. 483, ал. 1 и 2 и чл. 638, ал. 1 – 6 не се прилага чл. 58г от Закона за административните нарушения и наказания.“

§ 106. В Закона за административните нарушения и наказания (обн., ДВ, бр. 92 от 1969 г.; изм., бр. 54 от 1978 г., бр. 28 от 1982 г., бр. 28 и 101 от 1983 г., бр. 89 от 1986 г., бр. 24 от 1987 г., бр. 94 от 1990 г., бр. 105 от 1991 г., бр. 59 от 1992 г., бр. 102 от 1995 г., бр. 12 и 110 от 1996 г., бр. 11, 15, 59, 85 и 89 от 1998 г., бр. 51, 67 и 114 от 1999 г., бр. 92 от 2000 г., бр. 25, 61 и 101 от 2002 г., бр. 96 от 2004 г., бр. 39 и 79 от 2005 г., бр. 30, 33, 69 и 108 от 2006 г., бр. 51, 59 и 97 от 2007 г., бр. 12, 27 и 32 от 2009 г., бр. 10, 33, 39, 60 и 77 от 2011 г., бр. 19, 54 и 77 от 2012 г., бр. 17 от 2013 г., бр. 98 и 107 от 2014 г., бр. 81 от 2015 г., бр. 76 и 101 от 2016 г., бр. 63 и 101 от 2017 г., бр. 20 и 38 от 2018 г., бр. 83 и 94 от 2019 г., бр. 13 и 109 от 2020 г., бр. 21 от 2021 г., бр. 25 и 51 от 2022 г., бр. 80, 84 и 106 от 2023 г., бр. 39 и 79

от 2024 г. и бр. 50 и 54 от 2025 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 39, ал. 2а думите „установени при извършването им“ и думите „на местонарушението“ се заличават.

2. В чл. 58 се създава ал. 1а:

„(1а) На нарушителя може да се връчи отпечатан дигитален образ на издадено наказателно постановление, съдържащо реквизитите по чл. 57, ал. 1, с изключение на подписа на длъжностното лице, което го е издало, когато това е предвидено в специален закон.“

3. В чл. 82, ал. 1:

а) в буква „а“ след думата „глоба“ се добавя „или временно лишаване от право да се упражнява определена професия или дейност“;

б) в буква „б“ думите „временно лишаване от право да се упражнява определена професия или дейност или“ се заличават.

§ 107. В Закона за предучилищното и училищното образование (обн., ДВ, бр. 79 от 2015 г.; изм., бр. 98 и 105 от 2016 г., бр. 58 и 99 от 2017 г., бр. 24, 92 и 108 от 2018 г., бр. 24, 42, 100 и 101 от 2019 г., бр. 17 и 82 от 2020 г., бр. 17, 34 и 102 от 2022 г., бр. 11 и 102 от 2023 г., бр. 23, 27 и 69 от 2024 г. и бр. 26 от 2025 г.) в чл. 76, ал. 5 след думата „среда“ се поставя запетая и се добавя „безопасността на движението по пътищата“.

§ 108. В Закона за митниците (обн., ДВ, бр. 15 от 1998 г.; изм., бр. 89 и 153 от 1998 г., бр. 30 и 83 от 1999 г., бр. 63 от 2000 г., бр. 110 от 2001 г., бр. 76 от 2002 г., бр. 37 и 95 от 2003 г., бр. 38 от 2004 г., бр. 45, 86, 91 и 105 от 2005 г., бр. 30 и 105 от 2006 г., бр. 59 и 109 от 2007 г., бр. 28, 43 и 106 от 2008 г., бр. 12, 32, 42, 44 и 95 от 2009 г., бр. 54, 55, 73 и 94 от 2010 г., бр. 82 от 2011 г., бр. 38 и 54 от 2012 г., бр. 15 и 66 от 2013 г., бр. 98 от 2014 г., бр. 42 и 60 от 2015 г., бр. 58, 75 и 98 от 2016 г., бр. 99 и 103 от 2017 г., бр. 24, 80, 98 и 105 от 2018 г., бр. 7 и 17 от 2019 г.; Решение № 4 на Конституционния съд от 2019 г. – бр. 32 от 2019 г.; Решение № 7 на Конституционния съд от 2019 г. – бр. 75 от 2019 г.; изм., бр. 100 и 102 от 2019 г., бр. 14 от 2020 г., бр. 62 от 2022 г., бр. 82 и 84 от 2023 г. и бр. 18 и 70 от 2024 г.) в чл. 16, ал. 1 се създава т. 3б:

„3б. да получават данни, необходими за осъществяването на митнически надзор и контрол върху стоките, транспортните средства и лицата на територията на Република България, от Агенция „Пътна инфраструктура“ чрез средства за автоматизиран електронен обмен на данни, съгласно приложение № 2 от инструкцията по чл. 167а, ал. 7 от Закона за движението по пътищата.“

§ 109. В Закона за местното самоуправление и местната администрация (обн., ДВ, бр. 77 от 1991 г.; изм., бр. 24, 49 и 65 от 1995 г., бр. 90 от 1996 г., бр. 122 от 1997 г., бр. 33, 130 и 154 от 1998 г., бр. 67 и 69 от 1999 г., бр. 26 и 85 от 2000 г., бр. 1 от 2001 г., бр. 28, 45 и 119 от 2002 г., бр. 69 от 2003 г., бр. 19 и 34 от 2005 г., бр. 30 и 69 от 2006 г., бр. 61 и 63 от 2007 г., бр. 54 и 108 от 2008 г., бр. 6, 14, 35, 42 и 44 от 2009 г., бр. 15 и 97 от 2010 г., бр. 9 и 32 от 2011 г.; Решение № 4 на Конституционния съд от 2011 г. – бр. 36 от 2011 г.; изм., бр. 57 от 2011 г., бр. 38 от 2012 г., бр. 15 от 2013 г., бр. 1, 19 и 53 от 2014 г., бр. 39, 43 и 51 от 2016 г., бр. 9, 99 и 103 от 2017 г., бр. 7, 21, 24 и 47 от 2018 г., бр. 79 от 2019 г. и бр. 44, 70 и 107 от 2020 г., бр. 9 от 2021 г., бр. 84 от 2023 г., бр. 8 от 2024 г. и бр. 38 от 2025 г.) се правят следните допълнения:

1. В чл. 17, ал. 1 се създава т. 12:

„12. опазването на обществения ред.“

2. В чл. 21, ал. 1 се създава т. 26:

„26. приема решения по опазването на обществения ред на територията на съответната община.“

§ 110. В Закона за пътищата (обн., ДВ, бр. 26 от 2000 г.; изм., бр. 88 от 2000 г., бр. 111 от 2001 г., бр. 47 и 118 от 2002 г., бр. 9 и 112 от 2003 г., бр. 6 и 14 от 2004 г., бр. 88 и 104 от 2005 г., бр. 30, 36, 64, 102, 105 и 108 от 2006 г., бр. 59 от 2007 г., бр. 43 и 69 от 2008 г., бр. 12, 32, 41, 42, 75, 82 и 93 от 2009 г., бр. 87 от 2010 г., бр. 19, 39, 55 и 99 от 2011 г., бр. 38, 44, 47 и 53 от 2012 г., бр. 15 и 66 от 2013 г., бр. 16, 53 и 98 от 2014 г., бр. 10, 14, 37, 61, 95 и 101 от 2015 г., бр. 30 и 75 от 2016 г., бр. 11, 89 и 96 от 2017 г., бр. 31, 80 и 105 от 2018 г., бр. 60 от 2019 г., бр. 14 и 60 от 2020 г., бр. 17 и 23 от 2021 г., бр. 14 и 66 от 2023 г., бр. 13 и 39 от 2024 г. и бр. 26 от 2025 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 10:

а) в ал. 6 думите „ал. 1, 2, 4 и 5 и по чл. 10б, ал. 5“ се заменят с „ал. 1, 2, 4 и 5, по чл. 10б, ал. 5 и по чл. 28“;

б) в ал. 9 се създава изречение трето: „Автомобилите на Българския институт по метрология, осъществяващи метрологичен контрол, не заплащат таксите по ал. 1, т. 2.“

2. В чл. 27, ал. 1 след думите „превозни средства“ се добавя „чрез електронната система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 и“, а думите „при превишаване на допустимите стойности“ се заменят със „за движението на извънгабаритни и тежки пътни превозни средства, което се осъществява по реда на наредбата по чл. 139, ал. 3 от Закона за движението по пътищата“.

3. Създава се нов чл. 28:

„Чл. 28. При установено нарушение по чл. 53, ал. 1, т. 2 от този закон, както и по чл. 177, ал. 3, т. 1 от Закона за движението по пътищата, водачът на пътното превозно средство, неговият собственик или трето лице може да заплати компенсаторна такса, в който случай същият се освобождава от административнонаказателна отговорност. В

този случай се освобождават от административнонаказателна отговорност и всички други лица, които могат да носят такава във връзка с конкретното пътно превозно средство.“

4. В чл. 53 се създава ал. 4:

„(4) В случаите по ал. 1, т. 2 движението на едно и също пътно превозно средство в рамките на един и същ календарен ден се счита за едно нарушение и се налага едно наказание в размера, определен в ал. 1. Движението на същото пътно превозно средство от 00,00 часа до 23,59 часа на следващия календарен ден се счита за отделно административно нарушение, за което се налага отделно наказание.“

§ 111. В Наказателния кодекс (обн., ДВ, бр. 26 от 1968 г.; попр., бр. 29 от 1968 г.; изм., бр. 92 от 1969 г., бр. 26 и 27 от 1973 г., бр. 89 от 1974 г., бр. 95 от 1975 г., бр. 3 от 1977 г., бр. 54 от 1978 г., бр. 89 от 1979 г., бр. 28 от 1982 г.; попр., бр. 31 от 1982 г.; изм., бр. 44 от 1984 г., бр. 41 и 79 от 1985 г.; попр., бр. 80 от 1985 г.; изм., бр. 89 от 1986 г.; попр., бр. 90 от 1986 г.; изм., бр. 37, 91 и 99 от 1989 г., бр. 10, 31 и 81 от 1990 г., бр. 1 и 86 от 1991 г.; попр., бр. 90 от 1991 г.; изм., бр. 105 от 1991 г., бр. 54 от 1992 г., бр. 10 от 1993 г., бр. 50 от 1995 г.; Решение № 19 на Конституционния съд от 1995 г. – бр. 97 от 1995 г.; изм., бр. 102 от 1995 г., бр. 107 от 1996 г., бр. 62 и 85 от 1997 г.; Решение № 19 на Конституционния съд от 1997 г. – бр. 120 от 1997 г.; изм., бр. 83, 85, 132, 133 и 153 от 1998 г., бр. 7, 51 и 81 от 1999 г., бр. 21 и 51 от 2000 г.; Решение № 14 на Конституционния съд от 2000 г. – бр. 98 от 2000 г.; изм., бр. 41 и 101 от 2001 г., бр. 45 и 92 от 2002 г., бр. 26 и 103 от 2004 г., бр. 24, 43, 76, 86 и 88 от 2005 г., бр. 59, 75 и 102 от 2006 г., бр. 38, 57, 64, 85, 89 и 94 от 2007 г., бр. 19, 67 и 102 от 2008 г., бр. 12, 23, 27, 32, 47, 80, 93 и 102 от 2009 г., бр. 26 и 32 от 2010 г., бр. 33 и 60 от 2011 г., бр. 19, 20 и 60 от 2012 г., бр. 17, 61 и 84 от 2013 г., бр. 19, 53 и 107 от 2014 г., бр. 14, 24, 41, 74, 79 и 102 от 2015 г., бр. 32 и 47 от 2016 г.; Решение № 12 на Конституционния съд от 2016 г. – бр. 83 от 2016 г.; изм., бр. 95 от 2016 г., бр. 13, 54, 85 и 101 от 2017 г., бр. 55 от 2018 г., бр. 1, 7, 16 и 83 от 2019 г., бр. 13, 23, 28, 88, 103 и 108 от 2020 г., бр. 9 от 2021 г.; Решение № 12 на Конституционния съд от 2021 г. – бр. 84 от 2021 г.; изм., бр. 53 от 2022 г.; Решение № 13 на Конституционния съд от 2022 г. – бр. 79 от 2022 г.; Решение № 1 на Конституционния съд от 2023 г. – бр. 10 от 2023 г.; изм., бр. 67, 82 и 84 от 2023 г., бр. 23, 39, 41 и 42 от 2024 г., бр. 49 от 2025 г.; Решение № 7 на Конституционния съд от 2025 г. – бр. 50 от 2025 г.; изм., бр. 54 от 2025 г.) в чл. 49, ал. 2 след думите „три години“ се добавя „а ако деецът е бил в пияно състояние, или след употреба на наркотични вещества или техни аналози – с пет години“.

§ 112. В Закона за автомобилните превози (обн., ДВ, бр. 82 от 1999 г.; изм., бр. 11 и 45 от 2002 г., бр. 99 от 2003 г., бр. 70, 88, 92, 95, 102, 103 и 105 от 2005 г., бр. 30, 85, 92 и 102 от 2006 г., бр. 42, 80 и 109 от 2007 г., бр. 102 от 2008 г., бр. 93 от 2009 г., бр. 41 от 2010 г., бр. 17 от 2011 г., бр. 38, 50, 60, 99 и 103 от 2012 г., бр. 15, 23, 66 и 109 от 2013 г., бр. 11, 60, 98 и 107 от 2014 г., бр. 14, 60, 81 и 100 от 2015 г., бр. 32, 58 и 59 от 2016 г., бр. 9 и 93 от 2017 г., бр. 62, 80 и 105 от 2018 г., бр. 60, 71 и 108 от 2020 г., бр. 21, 22 и 23 от 2021 г.; Решение № 11 на Конституционния съд от 2021 г. – бр. 84 от 2021 г.; изм., бр. 67 и 88 от 2023 г. и бр. 41 от 2024 г.) в чл. 2, ал. 5 се създава т. 6а:

„6а. осъществява контрол по спазване на изискванията:

а) на чл. 26, ал. 2, т. 1, буква „а“ от Закона за пътищата;

б) на чл. 139, ал. 1, т. 2 за масата и натоварването на ос на пътните превозни средства;

в) за наличен и сключен действащ договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите.“

§ 113. Законът влиза в сила един месец след обнародването му в „Държавен вестник“ с изключение на:

1. параграф 3 относно чл. 13, ал. 5, § 4, § 19 относно чл. 80а, ал. 2, т. 1, § 40, т. 1 и 3, § 51, т. 1 – 4, § 69 и § 87 относно чл. 183, ал. 2, т. 5, които влизат в сила 6 месеца след обнародването;

2. параграф 43 относно чл. 143, ал. 16, § 45, т. 3, § 64, т. 1, буква „б“ и т. 2, буква „г“, § 65, § 67, т. 1 относно ал. 1, т. 4 и 5, т. 2, букви „б“ и „д“, т. 3, 5, т. 7 относно думите „чл. 181, т. 1“ и думите „по чл. 638, ал. 4 или 6 от Кодекса за застраховането“, т. 8 относно ал. 5, в текста преди т. 1 за числото „166“ и т. 4 и 5, т. 10 относно ал. 7, § 70, § 71 относно чл. 167г, ал. 1 и 2, § 92, т. 1, § 95, т. 1, 4 и 11, § 97, т. 1 относно думите „чл. 181, т. 1“ и думите „по чл. 638, ал. 4 или 6 от Кодекса за застраховането“ и числото „166“ и т. 12, § 98, т. 2, 9 и т. 10 относно думите „чл. 181, т. 1“ и думите „по чл. 638, ал. 4 от Кодекса за застраховането“, § 101, т. 1 и § 112, които влизат в сила 9 месеца след обнародването;

3. параграф 107, който влиза в сила от 15 септември 2025 г.;

4. параграф 45, т. 4, буква „а“ относно заличаването на думите „и знаци за периодичен преглед за проверка на техническата изправност“ и т. 5, които влизат в сила от 1 януари 2026 г.

Законът е приет от 51-вото Народно събрание на 23 юли 2025 г. и е подпечатан с официалния печат на Народното събрание.

Председател на Народното събрание:
Наталия Киселова

4220

УКАЗ № 130

На основание чл. 101, т. 3 от Конституцията на Република България

ПОСТАНОВЯВАМ:

Да се обнародва в „Държавен вестник“ Законът за изменение и допълнение на Закона за здравното осигуряване, приет от 51-вото Народно събрание на 17 юли 2025 г., повторно приет на 31 юли 2025 г.

Издаден в София на 1 август 2025 г.

Президент на Републиката:
Румен Радев

Подпечатан с държавния печат.
Министър на правосъдието:
Георги Георгиев

ЗАКОН

за изменение и допълнение на Закона за здравното осигуряване (обн., ДВ, бр. 70 от 1998 г.; изм., бр. 93 и 153 от 1998 г., бр. 62, 65, 67, 69, 110 и 113 от 1999 г., бр. 1 и 64 от 2000 г., бр. 41 от 2001 г., бр. 1, 54, 74, 107, 112, 119 и 120 от 2002 г., бр. 8, 50, 107 и 114 от 2003 г., бр. 28, 38, 49, 70, 85 и 111 от 2004 г., бр. 39, 45, 76, 99, 102, 103 и 105 от 2005 г., бр. 17, 18, 30, 33, 34, 59, 80, 95 и 105 от 2006 г., бр. 11 от 2007 г.; Решение № 3 на Конституционния съд от 2007 г. – бр. 26 от 2007 г.; изм., бр. 31, 46, 53, 59, 97, 100 и 113 от 2007 г., бр. 37, 71 и 110 от 2008 г., бр. 35, 41, 42, 93, 99 и 101 от 2009 г., бр. 19, 26, 43, 49, 58, 59, 62, 96, 97, 98 и 100 от 2010 г., бр. 9, 60, 99 и 100 от 2011 г., бр. 38, 60, 94, 101 и 102 от 2012 г., бр. 4, 15, 20, 23 и 106 от 2013 г., бр. 1, 18, 35, 53, 54 и 107 от 2014 г., бр. 12, 48, 54, 61, 72, 79, 98 и 102 от 2015 г.; Решение № 3 на Конституционния съд от 2016 г. – бр. 20 от 2016 г.; изм., бр. 98 от 2016 г., бр. 85, 101 и 103 от 2017 г., бр. 7, 17, 30, 40, 77, 92, 102 и 105 от 2018 г., бр. 24, 99 и 101 от 2019 г., бр. 54, 67 и 103 от 2020 г., бр. 21 от 2021 г., бр. 18, 32 и 62 от 2022 г., бр. 8, 13, 64, 66, 82, 84 и 106 от 2023 г., бр. 13 и 16 от 2024 г.; Решение № 6 на Конституционния съд от 2024 г. – бр. 36 от 2024 г.; изм., бр. 39 и 85 от 2024 г. и бр. 25, 27 и 52 от 2025 г.)

§ 1. В чл. 6, ал. 3, т. 2 думата „подуправителят“ се заменя с „двамата подуправители“.

§ 2. В чл. 15, ал. 1 се правят следните изменения:

1. В т. 5 думата „подуправителя“ се заменя с „подуправителите“.

2. В т. 6 думата „подуправителя“ се заменя с „един от подуправителите“.

§ 3. В чл. 19 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1:

а) в изречение първо думата „подуправителят“ се заменя с „подуправителите“;

б) в изречение второ думата „подуправителят“ се заменя с „подуправителите“, думите „изпълняват функциите“ се заменят с „упражняват правомощията“ и накрая се добавя „или нови подуправители“.

2. В ал. 2 думата „подуправител“ се заменя с „подуправители“.

3. В ал. 3а в текста преди т. 1 думата „Подуправител“ се заменя с „Подуправители“ и думите „бъде лице, което отговаря“ се заменят с „бъдат лица, които отговарят“.

4. В ал. 4 в текста преди т. 1 думата „подуправителя“ се заменя с „двамата подуправители“.

5. В ал. 5 думата „подуправителя“ се заменя с „един от подуправителите“.

6. В ал. 5а след думата „подуправителя“ се добавя „или на двамата подуправители“ и след думата „подуправител“ се добавя „или нови подуправители“.

7. В ал. 6 думата „подуправителя“ се заменя с „двамата подуправители“, думата „договор“ се заменя с „договори“ и думите „който се сключва“ се заменят с „които се сключват“.

8. В ал. 7 се създава т. 10а:

„10а. определя правомощията и ресорите на двамата подуправители на НЗОК;“.

9. Алинея 8 се изменя така:

„(8) Управителят на НЗОК определя правомощията и ресорите на двамата подуправители на НЗОК.“

10. В ал. 9 думата „подуправителят“ се заменя с „подуправителите на НЗОК“, думата „подпомага“ се заменя с „подпомагат“ и думата „има“ се заменя с „имат“.

§ 4. В чл. 21, ал. 1 думата „подуправител“ се заменя с „подуправители“.

§ 5. В чл. 59 се правят следните допълнения:

1. В ал. 7, изречение първо накрая се добавя „както и стойностите, определени по реда на закона за бюджета на НЗОК за съответната година, които са задължителни за изпълнителите на медицинска помощ“.

2. Създава се ал. 7а:

„(7а) Националната здравноосигурителна каса заплаща медицинската помощ по чл. 55, ал. 2, т. 2 на изпълнителите на медицинска помощ в рамките на стойностите, определени в договорите по ал. 1 и в съответствие с целевите средства в закона за бюджета на НЗОК за съответната година, като се отчита и делът на резерва при решение на надзорния съвет на НЗОК по чл. 15, ал. 1, т. 7.“

§ 6. В чл. 71 думата „подуправителя“ се заменя с „подуправителите“.

Преходни и заключителни разпоредби

§ 7. В срок до три месеца от влизането в сила на този закон Народното събрание избира втори подуправител на Националната здравноосигурителна каса с мандат до изтичането на мандата на заварения до влизането в сила на този закон подуправител на НЗОК.

§ 8. (1) В срок до един месец от избора на втори подуправител на НЗОК от Народното събрание управителят на НЗОК определя правомощията и ресорите на двамата подуправители.

(2) До определянето на правомощията и ресорите по ал. 1 завареният до влизането в сила на този закон подуправител на НЗОК

продължава да упражнява правомощията си по досегашния ред.

§ 9. Законът влиза в сила от деня на обнародването му в „Държавен вестник“.

Законът е приет от 51-вото Народно събрание на 17 юли 2025 г. и на 31 юли 2025 г. и е подпечатан с официалния печат на Народното събрание.

Председател на Народното събрание:
Наталия Киселова

4391

КОНСТИТУЦИОНЕН СЪД

РЕШЕНИЕ № 9
от 24 юли 2025 г.
по конституционно дело № 38 от 2024 г.

Конституционният съд в състав: председател: Павлина Панова; членове: Надежда Джелепова, Атанас Семов, Красимир Влахов, Янаки Стоилов, Соня Янкулова, Борислав Белазелков, Десислава Атанасова, Галина Тонева, Сашо Пенов, Невин Фети, Орлин Колев, при участието на секретар-протоколиста Даниела Иванова разгледа в закрито заседание на 24.07.2025 г. конституционно дело № 38/2024 г., докладвано от съдия Борислав Белазелков.

Производството е по чл. 149, ал. 1, т. 2 от Конституцията на Република България във фазата за решаване на делото по същество.

Конституционният съд е сезиран с искане от 55 народни представители от 51-вото Народно събрание, по което е образувано к.д. № 38/2024 г., с искане от 53 народни представители от 51-вото Народно събрание, по което е образувано к.д. № 39/2024 г., и с искане от президента на Република България, по което е образувано к.д. № 40/2024 г., за установяване на противоконституционност на промени в посочените в исканията разпоредби на Конституцията, както са въведени със Закона за изменение и допълнение на Конституцията на Република България (ДВ, бр. 106 от 2023 г.) (ЗИД на Конституцията).

В искането на 55 народни представители от 51-вото Народно събрание се изразява становище относно неговата допустимост, като се обосновава възможността оспорените разпоредби „да бъдат обект на последващ конституционен контрол“.

Относно атакуваната промяна в чл. 65, ал. 1, изр. второ от Основния закон, въведена с § 3 ЗИД на Конституцията, вносителят поддържа, че „[д]войното гражданство на народните представители влиза във вътрешно противоречие с възможността народен представител да бъде избран за министър. Така се създават две категории народни представители и тези с двойно гражданство биха били избрани за министри въпреки забраната в чл. 110 от Конституцията“.

В искането се излагат и аргументи за противоречие на § 7, т. 1 (относно чл. 99, ал. 5, изр. второ) ЗИД на Конституцията с чл. 158, т. 3, чл. 1, ал. 3 и чл. 4, ал. 1 от Основния закон. Според вносителя „[в]место да се преодолява политическата криза чрез назначаване на служебно правителство от легитимен орган се създаде правителство, което се свежда до личното решение на определен висш държавен служител. Назначението от президента на служебното правителство се свежда до възможността да възрази, но не и да може да наложи кандидат за министър“. Посочва се, че „[в] парламентарната държава правителството се формира от парламента и остава на власт, докато се ползва с доверието на мнозинството в парламента. Загубата на доверие в българския конституционен модел от 1991 г. до края на 2023 г. предвиждаше отговорността за формиране на правителството да се прехвърли върху президента като другия представителен държавен орган. Отнемането на това негово правомощие прехвърли отговорността върху висше длъжностно лице, което не се ползва с безспорна демократична легитимност“. В искането се поддържа и че „[с]ъществуващата в момента процедура допусна служебното правителство да не носи политическа отговорност нито пред президента, нито пред Народното събрание, а само пред служебния министър-председател, а той от своя страна – пред себе си. Липсата на политическа отговорност в момента води до невъзможност за смяна на министър освен при негова оставка или лично поискано от министър-председателя оттегляне. Държавният глава назначава с негов указ служебното правителство, но няма реална възможност да влияе на неговия състав и впоследствие да търси политическа отговорност на отделен министър“.

В искането на 53 народни представители от 51-вото Народно събрание се излагат съображения относно неговата допустимост, като се обосновава, че по отношение на предмета на искането не е налице отрицателната процесуална предпоставка по чл. 21, ал. 6 от Закона за Конституционен съд (ЗКС).

Вносителят излага аргументи, че оспорената промяна в чл. 65, ал. 1, изр. второ от Основния закон, въведена с § 3 ЗИД на Конституцията, „засяга принципа на народния суверенитет, прогласен в чл. 1, ал. 2 КРБ, тъй като пряко се намесва във формирането на общонационалния представителен орган. Поради това и на основание чл. 158, т. 3 КРБ такава промяна е от изключителната компетентност на Великото Народно събрание (в този смисъл и РКС № 13

по к.д. № 1/2024 г.). Предвид систематичната му връзка с чл. 110 КРБ със запазването на чл. 65, ал. 1, изр. 2 КРБ като действащо правило се създава и правна несигурност за същността на конституционната уредба в степен, която указва и на нарушение на принципа на правовата държава, установен като основополагащ в чл. 4, ал. 1 КРБ“.

Според вносителя въведените с § 7, т. 1 ЗИД на Конституцията изменения в чл. 99, ал. 5 от Основния закон ограничават правомощията на президента в рамките на процедурата за назначаване на служебното правителство и представляват „промяна във формата на държавно управление, чрез която се нарушава и принципът на разделение на властите, прогласен в чл. 8 КРБ. Поради това и на основание чл. 158, т. 3 КРБ промяна с такова съдържание е от компетентност на Великото Народно събрание (в този смисъл и РКС № 13 от 2024 г. по к.д. № 1/2024 г.).“

В искането на 53 народни представители от 51-вото Народно събрание са изложени и твърдения относно процедурата по приемане на оспорените разпоредби, както и разбирането за нейното конституционосъобразно прилагане, което се приема от вносителя за нарушено.

В искането на президента на Република България се излагат съображения относно неговата допустимост и се представя разбирането на вносителя за обхвата на контрола за конституционност върху закон за изменение и допълнение на Конституцията.

Президентът излага аргументи, според които направените с § 2 ЗИД на Конституцията изменения на чл. 64 от Основния закон противоречат на чл. 4, ал. 1, чл. 8, чл. 153 и чл. 158, т. 3 и 4 от Конституцията. Вносителят поддържа, че правилото, според което „полагането на клетвата на новоизбраните народни представители прекратява пълномощията на предишното НС, променя установеното през годините положение, че началото на мандата на парламента и мандатите на народните представители като част от него започват да текат от деня на изборите (Решение № 5 от 2001 г. по к.д. № 5/2001 г.).“ Посочва се, че „[з]аместването на избора с момента на клетвата на народните представители като начало на мандата игнорира легитимното овластяване на титуляря на държавната власт. По същество това е лишаване на избраните от суверена лица от статуса на народен представител за времето от случилия се избор до евентуалната им клетва“.

В искането се застъпва разбирането, че въведената непрекъсваемост в дейността на парламента има за последица несъгласуваност на мандата на Народното събрание с индивидуалните мандати на народните представители, както и че създава предпоставки за „заобикаляне на конституционно определения от първичната учредителна власт срок на пълномощията на Народното събрание“. Навеждат се и съображения, че „новият режим на парламентарния мандат“ не е съгласуван с действащи разпоредби на Конституцията, поради което според вносителя „промените в тази им част нарушават принципите на разделение на властите и правовата държава“.

По отношение на оспорената промяна в чл. 65, ал. 1, изр. второ от Основния закон, въведена с § 3 ЗИД на Конституцията, в искането се приема, че „[с] регламентиране на възможността за народен представител да бъде избран и български гражданин, който има и друго гражданство, отпада една от най-важните заръки на депутатите от Седмото Велико Народно събрание – да бъде пазено национално и държавно единство (Преамбюл на Конституцията).“ Поддържа се, че „допълнението в чл. 65, ал. 1, изр. второ пряко променя изискванията за формирането на националния представителен орган, засягайки народния суверенитет като фундамент на българската национална държава и основополагащ конституционен принцип. По този начин с измененията е допуснато конституционно недопустимо навлизане в пределите на компетентност на ВНС“.

Според президента с въведените с § 7, т. 1 във връзка с § 8 ЗИД на Конституцията изменения на чл. 99, ал. 5 от Основния закон „се променят както статусът на служебното правителство, така и този на президента и на Народното събрание, ведно с установените взаимоотношения между тези органи. На президента са му отнети правомощията да разпуска парламента, както и да определя състава на служебното правителство. Началото на мандата на следващия парламент е поставено в зависимост от процедура по съставяне на служебно правителство, като отговорността за нейното довършване е отвъд волята на оторизираните от суверена органи в парламентарната република – президента и НС. Създават се възможности за неоправдано отлагане на изборите, имайки предвид, че срокът за тяхното провеждане не е в зависимост от конкретно определен в Основния закон момент“. Поддържа се също, че „[с]ъс залагането на допълнителни възможности за едно неоправдано отлагане на новите избори, включително като се поставя насрочването им под условието на една процедура без конституционно определен резултат, производната учредителна власт излиза извън консти-

ционно определените ѝ граници, като засяга както принципа на народния суверенитет, така и този за разделението на властите, което в крайна сметка променя балансите, от които се нуждае парламентарната демокрация. По този начин промените отменят механизмите за носене на политическа отговорност при формирането и функционирането на органите на държавно управление и отиват отвъд съдържателните ограничения по смисъла на чл. 153 и чл. 158, т. 3 (Решение № 3 от 2003 г. по к.д. № 22/2002 г.).“

С определения от 19.12.2024 г. Конституционният съд е допуснал за разглеждане по същество искането на 55 народни представители от 51-вото Народно събрание, искането на 53 народни представители от 51-вото Народно събрание и искането на президента на Република България за установяване на противоконституционност на промени в посочените в определенията по допустимост разпоредби на Конституцията, така както са въведени със Закона за изменение и допълнение на Конституцията на Република България. С определенията по к.д. № 39/2024 г. и к.д. № 40/2024 г. те са присъединени към к.д. № 38/2024 г. за съвместно разглеждане и решаване, тъй като техният предмет и предметът на образуваното по искане на 55 народни представители от 51-вото Народно събрание дело частично съвпадат.

На основание чл. 20а от Правилника за организацията на дейността на Конституционния съд, в отговор на предоставената възможност, становище и правни мнения са представили фондация „Български институт за правни инициативи“, проф. д.н. Райна Николова и д-р Дилян Начев.

По отношение на промяната в чл. 65, ал. 1, изр. второ от Основния закон, въведена с § 3 ЗИД на Конституцията, в становището на фондация „Български институт за правни инициативи“ се поддържа, че „[н]аличието на пасивно избирателно право за лица с двойно гражданство създава риск от т.нар. раздвоена лоялност, която може да възпрепятства народният представител да действа в защита интересите само на българския народ и в дългосрочна перспектива да ерозира българския парламентаризъм“. Според фондацията въведените с § 7, т. 1 ЗИД на Конституцията изменения на чл. 99, ал. 5 от Основния закон вместо да постигнат целите на института служебно правителство, а именно „да осигури нормалното функциониране на държавата и да подготви условията за провеждане на нови парламентарни избори“, създават предпоставка за продължаващи конституционни кризи с неизвестен край. В становището се приема, че с промените в чл. 64, ал. 2, 3 и създадената нова ал. 4 и в чл. 102, ал. 3, т. 3 от Основния закон, въведени с § 2 и § 8 ЗИД на Конституцията, „се нарушава демократичната отчетност на най-важния законодателен орган в страната, която на свой ред е основен елемент, гарантиращ правата на суверена“.

Според проф. Николова направените с § 2 ЗИД на Конституцията изменения на чл. 64 от Основния закон въвеждат познати и възприети в сравнителен план разрешения относно конституиране „на новата законодателна легислатура“ и отстраняват съществуващо до шестата поправка „несъвършенство на българското конституционно устройство“, поради което не са противоконституционни. В правното мнение се излагат аргументи, че промяната в чл. 65, ал. 1, изр. второ от Основния закон, въведена с § 3 ЗИД на Конституцията, е в противоречие с конституционните разпоредби на чл. 158, т. 3 и чл. 4, ал. 1. Професор Николова поддържа, че въведените с § 7, т. 1 изменения на чл. 99, ал. 5 от Основния закон навлизат „в правомощията на учредителната власт“ и нарушават „постигнатото равновесие на властите, в което участва и държавният глава“. В правното мнение се приема, че „досегашното правомощие на президента да издава укази за разпускане на Народното събрание не предполагаше приподписването на тези актове от министър-председателя или от министър, защото без съмнение са насочени директно към сферата на парламента като носител на законодателна власт и се отнасят до взаимоотношения между президента и тази власт“ и се прави изводът, че промяната в чл. 102, ал. 3, т. 3 от Основния закон, въведена с § 8 ЗИД на Конституцията, не е противоконституционна.

По отношение на промяната в чл. 65, ал. 1, изр. второ от Основния закон, въведена с § 3 ЗИД на Конституцията, д-р Начев приема, че „последователното решение с оглед вече установената конституционна недопустимост членове на Министерския съвет да имат двойно гражданство е същото да бъде прогласено и по отношение на народните представители“. Според д-р Начев въведените с § 7, т. 1 изменения на чл. 99, ал. 5 от Основния закон променят „ролята на българския президент и мястото му сред останалите основни държавни органи в период на криза, а и реално поставя редица други въпроси, които трудно могат да получат разумен отговор, т.е. създава се голяма степен на правна несигурност в противоречие с принципа на правовата държава“. В правното мнение се излагат и аргументи за противоконституционност на направените с § 2 ЗИД на Конституцията изменения на чл. 64 от Основния закон.

Конституционният съд е разгледал искания със същия предмет и с Решение № 13 от 26.07.2024 г. по к.д. № 1/2024 ги е отклонил поради непостигане на изискуемото от чл. 151, ал. 1 от Конституцията мнозинство.

Съдиите Борислав Белазелков, Галина Тонева и Орлин Колев считат и трите искания за недопустими по следните съображения:

Настоящото дело е образувано по искания за повторно разглеждане на въпроса за конституционосъобразността на разпоредби от Конституцията, приети с § 2 ЗИД на Конституцията (чл. 64 от Конституцията), § 3 ЗИД на Конституцията (чл. 65, ал. 1, изр. второ от Конституцията), § 7, т. 1 ЗИД на Конституцията (чл. 99, ал. 5 от Конституцията) и § 8 ЗИД на Конституцията (чл. 102, ал. 3, т. 3 от Конституцията). Съображенията за допустимост на исканията се основават на непостигнато мнозинство, изискуемо от Основния закон при първото им разглеждане, което се приема за липса на постановен акт на Конституционния съд по същество.

Разбирането, че решение, при постановяването на което не е постигнато изискваното от чл. 151, ал. 1 от Конституцията мнозинство от седем съдии, необходимо за уважаването му, не може да бъде източник на правото и не поражда действие, тъй като няма формирана воля за отхвърляне на искането и няма приети мотиви, не може да бъде споделено. То противоречи на тезата, че решението, постановено при липса на мнозинство, може да има правно установяващо, правно регулиращо проявление. На нея се противопоставя разбирането, че то не би могло да има проявление, водещо до забрана за преразглеждане на спора, защото не формира сила на пресъдено нещо по предмета на конституционното дело, която да бъде реална юридическа пречка за ново сезиране на Конституционния съд. Това разбиране се основава на липсата на предпочитано обяснение за непререшаемостта на веднъж проведеното оспорване, но то не може да бъде основание изводът в този смисъл да бъде отречен само защото не може да бъде обяснен по избрания начин. Непререшаемостта на веднъж проведеното оспорване произтича от ясната разпоредба на чл. 21, ал. 6 ЗКС, която установява правилото, че когато Конституционният съд се е произнесъл с решение или с определение за недопустимостта на направеното искане, по същия предмет не могат да се правят нови искания, както и от ясната разпоредба на чл. 151, ал. 3 от Конституцията, която установява правилото, че частта от закона, която не е обявена за неконституционна, запазва действието си.

Непосредственото действие на приетия закон е нещо различно от запазеното негово действие в резултат на неуспешното му оспорване. Веднъж запазено, това действие не може да бъде оспорвано в хода на приложението му, докато се събере мнозинство за уважаване на искането и преодоляване на волята на законодателя или докато се събере неуредения както в Конституцията, така и в закона „мнозинство“ за зачитане на волята на законодателя чрез „отхвърляне“ на неоснователното искане. Конституцията не борави с понятия като „обявен за непротивоконституционен“ или „отхвърлено искане за установяване на противоконституционност“. За да бъде запазено действието на оспорения закон, Конституцията изисква той да „не е обявен за неконституционен“ в резултат на неговото оспорване пред Конституционния съд. А що се отнася до мотивите, обосноваващи запазването на действието на оспорения закон, това са мотивите на съдията или съдиите, които са приели, че той не следва да бъде обявен за неконституционен.

От съдържанието на чл. 151, ал. 3 от Основния закон се вижда, че Конституцията не изисква изричен диспозитив за обявяването на оспорения закон за конституционосъобразен или за оставяне на искането без уважение. Според нея единствено позитивното решение на Конституционния съд има конститутивно действие и затова може да промени правната действителност. Според Конституцията, за да запази изцяло или частично действието си, е достатъчно оспореният закон да не бъде обявен за неконституционен или някоя негова част да не бъде обявена за неконституционна, т.е. постановяваните в практиката на Конституционния съд отхвърлителни диспозитиви служат само „за яснота“ и „за изчерпване“ на предмета на делото.

Конституцията не допуска отказ от конституционно правосъдие. Конституционният съд не може да се самоосвободи от задължението да разгледа и реши допуснатото до разглеждане искане за обявяването на неконституционност на закон. Той е длъжен да постанови решение, ако законът или част от него е неконституционен и такова е становището на не по-малко от седем от членовете на решаващия състав. С такова решение се уважава изцяло или отчасти предявеното искане. Конституцията не изисква от Конституционния съд формирането на воля за отхвърляне на приетото за разглеждане искане. „Частта от закона, която не е обявена за неконституционна, запазва действието си.“ Искането е останало без уважение. То няма нужда да бъде оставено без уважение с нарочен диспозитив. Според Конституция-

та изричен отхвърлителен диспозитив не е необходим, за да бъде запазена непроменена правната действителност.

Това разрешение в Конституцията е критикувано в доктрината от редица автори, включително бивши конституционни съдии, но въпросът не е дали то е добро, или е възможно и по-добро. Въпросът е каква е била волята на конституционния законодател при приемането на Конституцията. Тази воля в автентичния ѝ смисъл е зачитана неотклонно в практиката на Конституционния съд до 2023 г. включително. За първи и единствен път Конституционният съд приема, че след като искане за обявяване на неконституционност на закон не е уважено поради непостигане на изискуемото от Конституцията мнозинство, е допустимо разглеждането и произнасянето по ново искане със същото съдържание по к.д. № 15/2023 г. По него е допуснато за разглеждане по същество същото искане, отхвърлено поради непостигане на мнозинството, необходимо за уважаването му по к.д. № 17/2018 г. В определението за допускане на разглеждането на повторното искане обаче не е изследвана волята на конституционния законодател в протоколите от проведените обсъждания при приемането на Конституцията от Великото Народно събрание, не е обсъдена практиката на Конституционния съд до този момент, нито е направен анализ на разпоредбата на чл. 151 от Основния закон.

Възприемането на изискване всяко решение – позитивно или негативно, да се взема с не по-малко от седем гласа в едната или другата посока, означава да не се взема решение, докато не бъде постигнато такова мнозинство. Това е възможен вариант, но ако бъде избран той, означава неразумно дълго време и дори вечно въпросът да остава висящ. Конституционният законодател очевидно не е имал такава цел.

Възможността да бъде отклонено искането, ако не може да бъде постигнато в разумен срок съгласие в едната или другата посока на поне седем съдии, с възможност за преразглеждане по последващо искане означава да се позволи преразглеждане при създаването на нова конюнктура. Това не избягва възможността въпросът да остава неразрешен неразумно дълго време и дори вечно, но за да бъде възприето такова разрешение, е необходима изрична нова уредба в Конституцията, позволяваща Конституционният съд да откаже конституционно правосъдие поради неспособността си да формира мнозинство за неуважаване на искането. Такава воля у конституционния законодател също не може да бъде намерена.

Липсата на срок за оспорването на конституционосъобразността на актове на Народното събрание и на президента цели да осигури възможността за поправяне, рано или късно, на едно противоконституционно състояние. Възможността за преразглеждане без край във времето обаче, при междувременното задължение на всички да прилагат оспорения акт, няма нищо общо с посочената цел. Нещо повече. Възможността за постановяване на друго по съдържание решение от Конституционния съд след липсата на произнасяне по предходно искане поражда правна нестабилност и неравно третиране на адресатите на оспорвания акт.

По изложените съображения съдиите Белазелков, Тонева и Колев приемат, че поредното искане следва да бъде отклонено без други мотиви. Аргументите, черпени от удачите и неудачите при практическото приложение на запазилите действието си разпоредби, имат значение за правилното и точното тълкуване и приложение в обществената практика.

Съдиите Павлина Панова, Надежда Джелепова, Атанас Семов, Красимир Влахов, Янаки Стоилов, Соня Янкулова, Сашо Пенов и Невин Фети намират исканията за допустими.

Съдиите Павлина Панова, Надежда Джелепова, Атанас Семов, Красимир Влахов, Янаки Стоилов, Соня Янкулова, Десислава Атанасова, Сашо Пенов и Невин Фети излагат следните съображения по същество на исканията:

Съдиите Павлина Панова, Атанас Семов, Янаки Стоилов, Соня Янкулова, Сашо Пенов и Невин Фети потвърждават напълно изложеното в Решение № 13 от 2024 г. по к.д. № 1/2024 г. относно противоконституционността на оспорените и по настоящото дело разпоредби, включително изложеното в раздел А на това решение относно особеностите на един закон за изменение и допълнение на Конституцията и на референтната конституционна рамка, по отношение на която следва да се извърши преценката за неговата конституционосъобразност.

Предметът на к.д. № 1/2024 г. и на к.д. № 38/2024 г. по отношение на разпоредбите на § 2, 3, § 7, т. 1 и § 8 ЗИД на Конституцията е един и същ. Референтната конституционна рамка, с оглед на която Конституционният съд се произнася по настоящото дело, е частично променена предвид правните последици от Решение № 13 от 2024 г., защото едновременно действат изменени и запазили действието си конституционни разпоредби. Поради това съдиите не възпроизвеждат изложеното в това решение становище за противоконституционност, а само го допълват, където е необходимо.

Съдия Сашо Пенов излага и следното:

С приемането на Закона за изменение и допълнение на Конституцията се установи нейната лесна изменяемост, въпреки че в българската конституционноправна теория се приема, че Конституцията от 1991 г. е от категорията на т.нар. „твърди“ или „твърдо-гъвкави“ конституции.

Когато първоначалното създаване на Конституцията е завършено, мястото на учредителната власт на народа се заема от учредените държавни власти. Изменението на Конституцията от Народното събрание като законодателен орган е производна конституционна дейност. Това изменение се извършва във формите, по процедурите и в рамките, които действащата Конституция определя (чл. 153 – 163 от Конституцията).

Законодателният орган като учредена власт е създаден и ограничен от Конституцията, приета от учредителната власт. Ограниченията при изменението на Конституцията се съдържат в самата конституционна уредба и включват и разпоредбите, уреждащи основните начала и неотменимостта на основните права. Така се гарантира, че действащият конституционен ред няма да бъде премахнат по формално легалния път за приемането на закон за изменение на Конституцията и да се създаде държавно устройство и форма на държавно управление, различни от предвидените в преамбюла и основните начала. По този начин се осигурява функционирането на желаната от суверена демократична, правова и плуралистична държава и се защитават правата на гражданите срещу евентуални авторитарни стремежи на законодателя, изменящ Конституцията. Също така се цели възпрепятстване на временната концентрация на власт в непосредствените политически участници, като се отчитат и правата на политическите малцинства.

От мотивите към проекта на ЗИД на Конституцията се установява, че направените промени не се обосновават с обективно трайно променени обстоятелства в обществено-политическото битие, свързани с държавното управление, които да налагат адаптиране на конституционната уредба към тях с цел осигуряване на стабилно управление в полза на обществото.

В преамбюла на Конституцията народните представители от Седмото Велико Народно събрание „в стремежа си да изразят волята на българския народ“ са прогласили „своята решимост за създаването на демократична, правова и социална държава“. Преамбюлът е неотделима част от Конституцията и неин съществен елемент, в който в концентрирана форма се изразява нейният дух и се очертават водещите мотиви за приемането ѝ. От него се извлича същностното съдържание, политическото и правното значение на нейните разпоредби. В материалноправен смисъл преамбюлът не е само помощна политическа декларация, а съдържа разпоредби със самостоятелно правно значение. В съдържанието на преамбюла се открояват както конституционни принципи, така и очертаването на държавни цели. Тълкуването и прилагането на другите конституционни разпоредби е обвързано и със съдържанието на преамбюла. От друга страна, в него се поставя и най-широка рамка за упражняване на политическата дейност и на публичната власт, при прекрачването на която се пораждат въпроси за съответствието им с Конституцията. Предписанията в преамбюла са насочени към носителите на публичната власт. Конституционното управление изисква публичната власт да се формира и осъществява в съответствие с предварително установени ценности и цели, респективно правила и процедури.

Съдържанието на Конституцията обвързва всички държавни органи. Чрез нейните разпоредби се цели да се задължат държавните органи да упражняват активно и своевременно възложените им функции, за да се гарантира стабилност в развитието на обществените отношения, както и да се поставят ограничения при упражняваната от тях държавна власт и да се гарантират свободите на гражданите. Освен тези основни функции на конституционната уредба, със съдържанието ѝ се цели и да се придаде на правния ред, основан върху нея, и на държавните органи особена демократична легитимност, да се предостави на гражданите обяснима и действителна представа за държавата и нейните функции, да се насърчава обединеността в обществото при съвместното съществуване на гражданите в рамките на държавно организираната политическа общност. Така описаните функции на Конституцията, изведени от нейните основни начала, също са мяра за съответствието на упражняването на държавната власт с нейното съдържание.

В преамбюла и в чл. 1, ал. 2 от Конституцията е установен принципът на демократичното устройство на държавата. Според чл. 1, ал. 2 от Конституцията „цялата държавна власт произтича от народа“. В демократично устроеното общество единствен носител на цялата държавна власт е народът. Народният суверенитет и изискването за участие в процеса на вземане на държавните решения въз основа на всеобщо, равно, тайно и свободно

избирателно право, а при необходимост – и чрез други форми на пряка демокрация (чл. 10 от Конституцията), са основни проявления на принципа на демокрацията. Принципът на демокрация изисква народът чрез избори да определя персоналния състав на предвидените в Конституцията органи и периодично да потвърждава тяхната легитимност. Народът като носител на държавната власт я упражнява чрез представителство от органите, предвидени в Конституцията (чл. 1, ал. 2, изр. 2), което се избира свободно и взема решения въз основа на принципа на ограниченото мнозинство, който е обвързан с народния суверенитет. Това обвързване означава, че съвременната демокрация като управление на мнозинството може и трябва да зачита правата на малцинството.

В Конституцията се установява какви функции има всеки орган, тъй като публичните органи могат да извършват само това, за което изрично са оправомощени. Ясно очертаните области на компетентност ограничават възможността за отделните органи да навлизат в компетентността на други органи. Тази ограниченост на компетентностите служи за това да се премахне концентрацията на власт и да се осигури разделението на властите, които не са напълно независими една от друга, а си и взаимодействат. Така се предотвратяват злоупотребата с власт и присвояването на компетенции от страна на политическото мнозинство и се осигуряват правата на политическите малцинства. Ограниченията са и пречка за злоупотреба с правата на парламентарните групи за овладяване на властови позиции. Принципът на мнозинството е присъщ на конституционната демокрация, но тя се отличава именно с това, че е управление не просто на мнозинството, а на целия народ. Органите са длъжни да упражняват за народа изхождащата от народа държавна власт.

За да могат представителите по волята на народа да упражняват власт не над, а за народа, гражданите трябва да могат да оказват влияние върху тях, а това влияние основно се осъществява чрез основното им право да избират държавни и местни органи и да участват в допитвания до народа (чл. 42, ал. 1 от Конституцията). Демокрацията се реализира чрез избори, произведени въз основа на общо, равно и пряко избирателно право с тайно гласуване (чл. 10 от Конституцията). Държавните органи са длъжни да съблюдават основните права, предвидени от Конституцията, да се съобразяват с тях и да създават условия за реализирането им. Основните права включват и правото да се изискват положителни действия от страна на държавата, като законодателят е конституционно задължен да приема такива закони, които да осигуряват оптимална защита на основните права и възможност за реализацията им.

В преамбюла и в чл. 4, ал. 1 от Конституцията е установен принципът на правовата държава, а в чл. 8 от Конституцията е установен принципът за разделение на властите. Държавната власт е разделена на законодателна, изпълнителна и съдебна (чл. 8 от Конституцията) и се осъществява от предвидени в Конституцията органи. В този смисъл с тази разпоредба се постановява, че държавната власт, произтичаща от народа, се упражнява чрез специални органи на законодателната, изпълнителната и съдебната власт. Всички те са обвързани от конституционния ред. Така държавната власт е ограничена от прогласения в преамбюла и уреден в чл. 4 от Конституцията принцип на правовата държава, според който цялото държавно управление трябва да е въз основа на Конституцията и съобразени с нея закони. Демократична държава е само правовата държава.

Класическата цел на разделението на властите е разбирана като гарантиране на свободата на отделния човек чрез ограничаване на държавната власт. Взаимното преплитане и възможностите за контрол и влияние между разделените държавни власти водят също до възпиране и ограничаване на държавната власт. Понастоящем разделението на властите се разбира като рационално разпределение на държавните функции с цел защита на основните права. Принципът на разделението на властите в съвременните условия се разглежда от гледна точка на факта, че съществената разделителна линия в днешната политическа действителност минава не само между правителство и парламент, а също така между правителството и управляващите парламентарни групи, от една страна, и парламентарната опозиция, от друга страна. Все повече се осъзнава, че принципът на разделението на властите не служи за защита на основните права само чрез взаимно възпиране и контрол на властите, а преди всичко има за задача да гарантира тяхното правилно и адекватно реализиране.

Разделението на властите цели, при условие че нито един орган не може да се намесва в същинската сфера на друг орган, държавните решения да се вземат колкото е възможно по-правилно, т.е. от тези органи, които според своята организация, състав, функции и процедури разполагат с най-добрите предпоставки за това. Законодателният орган, макар и основен, не е върховен орган в държавата,

защото в системата от държавни органи, основана на разделението на властите, не може да има върховен орган. За парламентарното управление е характерно разделение на властите чрез координация между субектите на разделените власти. Поради посоченото смятам, че оспорените разпоредби не са съобразени със съдържанието на преамбюла на Конституцията и посочените основни начала, така както са приети от учредителната власт.

I. Относно промените в чл. 64, ал. 2, 3 и 4 (нова), както са въведени с § 2 ЗИД на Конституцията

При проведеното гласуване относно основателността на искането за установяване на противоконституционност на промените в чл. 64, както са въведени с § 2 ЗИД на Конституцията, не се постигна изискуемото по чл. 151, ал. 1 от Конституцията мнозинство от гласовете на повече от половината съдии от състава на Съда, поради което искането следва да бъде отклонено.

I.А. Според съдиите Павлина Панова, Атанас Семов, Янаки Стоилов, Соня Янкулова, Сашо Пенов и Невин Фети искането е основателно, поради което промените в чл. 64, ал. 2, 3 и 4 (нова), както са въведени с § 2 ЗИД на Конституцията, следва да бъдат обявени за противоконституционни като невалидни.

Съдиите Павлина Панова, Атанас Семов, Янаки Стоилов и Соня Янкулова, като отчитат идентичната изходна позиция и идентичността на разпоредбите, предмет на настоящото конституционно дело и на к.д. № 1/2024 г., потвърждават изложеното в раздел II.А. на Решение № 13 от 2024 г. по к.д. № 1/2024 г. относно оспорената разпоредба на § 2 ЗИД на Конституцията, с която са въведени измененията на чл. 64, ал. 2, 3 и 4 (нова) от Конституцията.

Те подчертават, че предвиденият в оспорените изменения край на мандата на Народното събрание, който настъпва с полагането на клетва на новоизбраните народни представители, води до едновременното съществуване на две легислатури, което залага потенциален конфликт помежду им поради различното политическо представителство във всяка от тях. Конституцията като основен закон не трябва да съдържа разпоредби, които залагат такъв конфликт, а напротив – трябва да съдържа разпоредби, които гарантират функционирането на демократичната и правова държава.

Съдия Сашо Пенов към тези аргументи излага и следното:

Оспореният § 2 ЗИД на Конституцията, с който са въведени изменения в чл. 64, ал. 2 и 3 и е създадена нова ал. 4, е насочен според мотивите към проекта на ЗИД на Конституцията към създаването на непрекъсваемост в дейността на Народното събрание. Съдържанието им обаче противоречи на същността и функцията на Конституцията като основен, върховен юридически акт, предназначен да установи в своите разпоредби учредяването и упражняването на държавната власт и да гарантира упражняването на народния суверенитет, функционирането на правовата държава, разделението на властите и реализирането на основните права на гражданите.

При запазване на действащата редакция на чл. 64, ал. 1 от Конституцията с измененията се внася промяна в периода от време, през който старото (избрано при предходни избори) и новоизбраното Народно събрание упражняват пълномощията си, като на практика се съкращава предвиденият от учредителната власт 4-годишен мандат, началото на който се поставя от избора на народните представители, а при определени хипотези (несвикване на новоизбраното Народно събрание по реда на чл. 75) е възможно и удължаване на този мандат. Създава се възможността законодателната компетентност и други правомощия на Народното събрание след проведени избори да се упражняват от орган (предходно Народно събрание), чийто персонален състав не е бил избран при провеждането на изборите, чрез които е формиран новият персонален състав и същият е овластен да упражнява правомощията за определен нов мандат.

Чрез периодично провеждане на избори се осигурява съгласуваност между волята на мнозинството от народа и изразяваната от представителната институция воля. Именно изборите са първичната основа на всяка легитимна власт. Партиите излагат своите възгледи в т.нар. партийни програми обикновено във връзка с провеждането на изборите. Ако персоналният състав на органите, формиран в резултат на избори, не упражнява добросъвестно правомощията си, гражданите имат възможността при следващите избори да изберат друго представителство. От малцинствата може да се очаква да приемат демокрацията само ако имат възможност да променят мнозинството при следващи избори. В демократично устроените общества гражданите избират личности и партии, от които искат да бъдат управлявани за определен период от време. Въз основа на резултатите от изборите се формира мнозинство, което е отговорно за управлението на страната. Чрез реализирането на основното си активно избирателно право гражданите са изразили волята си какъв да бъде новият персонален състав на парламента, а не възлагат упражняване-

то на законодателната власт на предходния персонален състав. Така новата уредба създава възможност да не се отчита изразената воля на избирателите при реализирането на основното им активно избирателно право.

От друга страна, изменената ал. 3 на чл. 64 води до възможност за противоречивото ѝ прилагане във връзка с чл. 65, ал. 2, изискващ кандидатите за народни представители, които заемат държавна служба, да прекъснат изпълнението ѝ след регистрацията си, което може да доведе до липса на кворум и невъзможност за функциониране на Народното събрание, ако повече от половината от действащите народни представители участват в изборите.

Поради посоченото направените изменения и допълнения противоречат на принципа на народния суверенитет като легитимиращ принцип на демократичния конституционализъм. Възможностите за противоречиви тълкувания на новосъздадената уредба и колизията ѝ с други разпоредби на Конституцията водят и до нарушаване на принципа на правовата държава, многократно изясняван в практиката на Конституционния съд, чрез който се гарантира устойчивост на демократичния правов ред. С измененията не се постига укрепване на парламентаризма, а се генерират проблеми за стабилността на държавното управление.

Съдия Невин Фети към тези аргументи излага и следното:

Според изменената ал. 3 на чл. 64 от Конституцията „[и]збори за ново Народно събрание се произвеждат не по-късно от един месец преди изтичане на срока на пълномощията на действащото Народно събрание“. Така Народното събрание вече не се разпуска при изтичане на редовната му 4-годишна легислатура, а действащият и новият парламент се застъпват, което се потвърждава и от новосъздадената ал. 4 на чл. 64, според която „[с] полагането на клетвата на новоизбраните народни представители се прекратяват пълномощията на предишното Народно събрание“. На практика, без формално да се изменя установеният в чл. 64, ал. 1 срок на мандата на Народното събрание, се променят правилата за неговото определяне.

Направените изменения в чл. 64 от Конституцията, макар насочени към непрекъснатост на дейността на Народното събрание, на практика не осигуряват 4-годишния му мандат. Този извод следва, на първо място, от правилото в ал. 3, че изборите за ново Народно събрание трябва да бъдат произведени не по-късно от един месец преди да изтече срокът на пълномощията на действащото Народно събрание. Определянето на този срок като пределен (най-късния възможен), без да се фиксира период, в който да се произведат изборите (подобно например на периода по чл. 93, ал. 5 от Конституцията за произвеждане на избор за президент), би дало възможност за насрочването на избори до два и повече месеци преди да изтече мандатът на Народното събрание.

С новосъздадената ал. 4 на чл. 64 от Конституцията е предвиден нов срок за прекратяване на пълномощията на Народното събрание, който не се определя от срока на мандата по чл. 64, ал. 1, а от полагането на клетвата на новоизбраните народни представители. По този начин не само е даден различен краен момент на мандата на Народното събрание, а са променени юридическите факти, от които той следва да се определи. Ако срокът като бъдещо сигурно събитие е юридически факт от категорията на юридическите събития, които настъпват независимо от волята на човека, то полагането на клетва е резултат от фактически състав, който изисква редица юридически действия, които имат своята конституционна уредба, като: свикване на новото Народно събрание на първо заседание, наличие на кворум за неговото провеждане и едва след това полагане на клетвата по чл. 76, ал. 2 от Конституцията. Следователно с направените в чл. 64 от Конституцията промени 49-ото Народно събрание изоставя разбирането на учредителната власт за 4-годишен мандат на парламента. Това е така, защото според чл. 75 от Конституцията Народното събрание следва да бъде свикано на първото си заседание от президента на републиката най-късно един месец след изборите. Ако в този срок президентът не го свика, то се свиква от една пета от народните представители, но без да е посочено ограничение в периода, в който това трябва да стане. За да провежда своите заседания Народното събрание, включително първото си заседание, трябва да присъстват повече от половината народни представители (чл. 81, ал. 1 от Конституцията). По силата на чл. 76, ал. 1 от Конституцията първото заседание се открива от най-възрастния присъстващ народен представител и едва след това се полага клетвата, предвидена в ал. 2. Когато бъде изпълнена съвкупността от всички тези юридически действия, „се прекратяват пълномощията на предишното Народно събрание“. Това еднозначно означава, че правопрекратяващият юридически факт по отношение на мандата на Народното събрание не е срокът по чл. 64, ал. 1 от Конституцията, а поредица от взаимно обусловени и осъществяващи се последователно юридически действия, т.е. динамичен фактически състав, който не е

ясно отнапред колко във времето може да се разгърне. Единственото значение на срока по чл. 64, ал. 1 от Конституцията е сведено до определяне на пределната дата по ал. 2, на която да бъдат насрочени изборите за ново Народно събрание. Поради това, макар номинално 4-годишният мандат на Народното събрание да не е променен, в съдържателно отношение той е подчинен на определяем срок в зависимост от предприемането на поредица от юридически действия.

Задължителното тълкуване на непроменената ал. 1 на чл. 64 от Конституцията, дадено в Решение № 1 от 2005 г. по к.д. № 5/2001 г., налага да се приеме, че началният момент на мандата на парламента се определя от акта на избора на народните представители. Крайният момент на мандата съгласно чл. 64, ал. 4 е полагането на клетвата на новоизбраните народни представители. Това води до едновременното съществуване на две представителни учреждения. В разпоредбата на чл. 64 от Конституцията след изменението ѝ те са упоменати като „действащо Народно събрание“ (ал. 3), респ. „предишно Народно събрание“ (ал. 4), и „ново Народно събрание“ (ал. 3). „Съжителството“ на двете легислатури е в определяем период от време, но както е отбелязано в Решение № 5 от 2001 г. по к.д. № 5/2001 г. „няма конституционни пречки, доколкото правно-технически това е възможно, свикването да стане в първия ден след изборите. Друг е въпросът, че практически това е невъзможно и тази невъзможност е отразена на законово (но не и на конституционно) равнище в избирателните закони“. В този контекст, дори да бъдат изпълнени всички конституционни изисквания и своевременно да бъде положена клетвата на новоизбраните народни представители, в периода след изборите има две легислатури на Народното събрание – едната, която действа и след изборите, и другата, която е легитимно овластена от избирателите, но не е настъпило началото на упражняване на пълномощията ѝ като колективен, структуриран орган, което започва с първото заседание. Във всеки случай народните представители и в двете легислатури упражняват своите правомощия. По отношение на действащия парламент това следва от обстоятелството, че „[п]родължителността на мандата на народния представител съвпада по принцип с легислатурата на Народното събрание. С изтичане мандата на Народното събрание се прекратяват и пълномощията на всеки един от народните представители“ (Решение № 8 от 1993 г. по к.д. № 5/1993 г.). За новоизбраните народни представители това следва от изборите като акт на овластяване и това е отразено в редица конституционни разпоредби, като например чл. 71 относно възнаграждението на народните представители, чл. 75, изр. 2 относно възможността новоизбраното Народно събрание да се свика от една пета от народните представители на първото си заседание при бездействие на президента в едномесечния срок. Както е прието в Решение № 5 от 2001 г. по к.д. № 5/2001 г., „налице са редовни конституционни пълномощия на избраните народни представители, които в качеството си на такива свикват новоизбрания законодателен орган. Разпоредбата изрично говори за „новоизбраното Народно събрание“, а не например за „новоизбраните народни представители“. Едномесечният срок за свикване тече след „избирането на Народното събрание“. Езикът на Конституцията ясно и категорично признава съществуването на Народно събрание преди първото заседание, на което народните представители полагат клетва и избират председател и заместник-председатели – чл. 76 от Конституцията“.

„Наслагването“ на легислатурите демонстрира очевидната несъгласуваност на измененията в чл. 64 с други разпоредби на Конституцията. Така например в изпълнение на чл. 65, ал. 2 кандидатите за народни представители, които заемат държавна служба, прекъсват изпълнението ѝ след регистрацията. В своята практика Конституционният съд е изяснил конституционното понятие за държавна служба, за което липсва изрично определение в Основния закон. В Решение № 5 от 1993 г. по к.д. № 6/1993 г. изрично е откроено, че „[в] Конституцията освен в чл. 68, ал. 1 за държавна служба се говори и в чл. 65, ал. 2. Понятието е в основата и на разпоредбата на чл. 116. Безспорно понятието „държавна служба“ трябва да се разбира с единен и непротиворечив смисъл. Най-общо това е дейност по осъществяване на функциите на държавата. Тази дейност се извършва от името на държавата и за реализиране правомощията на предвидените в Конституцията нейни органи“. Предвид това кандидатите за народни представители, които са и народни представители в действащото Народно събрание, следва да се съобразят с изискването на чл. 65, ал. 2 от Конституцията, доколкото реализирането на правомощията им е също изпълнение на държавна служба в широкия смисъл на понятието, употребено в тази разпоредба и в чл. 68, ал. 1 от Основния закон.

Провеждането на изборите за ново Народно събрание в период, преди да е изтекъл мандатът на действащото Народно събрание, води до неравнопоставеност между кандидатите

за народни представители, които са такива в действащия парламент, и другите кандидати във връзка с имунитета, от който се ползват по силата на чл. 70, ал. 1 от Конституцията. Доколкото имунитетът на народния представител е уреден на конституционно равнище, а на кандидата за народен представител – на законово равнище, се получава различно третиране в рамките на една и съща категория правни субекти, основано на обществения им положение, което накърнява принципа на равенството по чл. 6, ал. 2 от Конституцията.

Провеждането на избори при неизтекъл мандат и застъпването на двете легислатури на Народното събрание проявяват своите ефекти и спрямо кръга на сезиращите Конституционния съд субекти, които могат да оспорят законността на изборите. Доколкото това могат да направят най-малко една пета от народните представители (чл. 150, ал. 1, предл. 1 от Конституцията), депутатите от „отиващия си парламент“ са поставени в привилегирована позиция спрямо другите кандидати за народни представители, тъй като могат да оспорят пряко изборите, в които самите те участват. Несъмнено тази възможност е открита за новоизбраните народни представители, но това се дължи на политическата воля на избирателите, изразена чрез упражняване на пряко избирателно право (чл. 10 и чл. 42, ал. 1 от Конституцията), която води до отношението на представителство, в което се включва и възможността за сезиране на Конституционния съд.

Обсъжданите промени в чл. 64 от Конституцията изменят времетраенето на мандата на Народното събрание, като въздействат върху правилата за неговото определяне. Мандатът на висшите държавни институции, изградени от Великото Народно събрание, е част от формата на държавно управление по смисъла на чл. 158, т. 3 от Конституцията (Решение № 3 от 2003 г. по к.д. № 22/2002 г.; Решение № 7 от 2006 г. по к.д. № 6/2006 г.) и не следва да се извършва от Народното събрание, още по-малко по начин, който влиза в колизия с други конституционни разпоредби. Поради това считам, че конституционните промени в чл. 64, ал. 2 и 3 и създадената ал. 4, въведени с § 2 ЗИД на Конституцията, навлизат в пределите на компетентност на Великото Народно събрание за изменение и допълнение на Конституцията по чл. 158, т. 3.

I.Б. Според съдиите Надежда Джелепова, Красимир Влахов и Десислава Атанасова искането за установяване на противоконституционност на извършените промени в чл. 64, ал. 2, 3 и 4 (нова), както са въведени с § 2 ЗИД на Конституцията, е неоснователно, а разпоредбите не са противоконституционни.

Съдиите не намират за необходимо да посочват други мотиви освен изложените по к.д. № 1/2024 г., според които тези промени, с които се въвежда непрекъснатост във функционирането на парламента, са в рамките на принципите и духа на Основния закон и не ангажират компетентността на Великото Народно събрание по чл. 158 от Конституцията като основание за обявяването им за противоконституционни предвид извършването им от обикновено Народно събрание.

II. Относно промяната в чл. 65, ал. 1, както е въведена с § 3 ЗИД на Конституцията

При проведеното гласуване относно основателността на исканията за установяване на противоконституционност на промяната в чл. 65, ал. 1, както е въведена с § 3 ЗИД на Конституцията, не се постигна изискуемото по чл. 151, ал. 1 от Конституцията мнозинство от гласовете на повече от половината съдии от състава на Съда, поради което исканията следва да бъдат отклонени.

II.А. Според съдиите Павлина Панова, Атанас Семов, Янаки Стоилов, Соня Янкулова, Сашо Пенов и Невин Фети исканията са основателни, поради което промяната в чл. 65, ал. 1, както е въведена с § 3 ЗИД на Конституцията, следва да бъде обявена за противоконституционна като невалидна.

Съдиите Павлина Панова, Атанас Семов, Янаки Стоилов, Соня Янкулова и Сашо Пенов, като отчитат идентичността на разпоредбите, предмет на настоящото конституционно дело и на к.д. № 1/2024 г., потвърждават изложеното в раздел III.А на Решение № 13 от 2024 г. по к.д. № 1/2024 г. относно оспорената разпоредба на § 3 ЗИД на Конституцията, с която е въведено допълнението на чл. 65, ал. 1, изр. второ от Конституцията.

Съдия Невин Фети към тези аргументи излага и следното:

С § 3 от ЗИД на Конституцията е допълнена разпоредбата на чл. 65, ал. 1 от Основния закон, като е предвидена възможността за народен представител да бъде избран български гражданин, който има и друго гражданство, когато е живял последните осемнадесет месеца в страната.

Институтът на гражданството е система от правни норми, които определят характера на отношенията на принадлежност на физическите лица към държавата. Гражданинът на съответната държава упражнява предоставените му права, свободи и задължения. Следователно институтът на българското гражданство е свързан както с публичноправната сфера, със защитата на

държавността, на националните интереси и сигурност, с междудържавните отношения, така и с правата и задълженията. Формирането на държавни органи чрез избори обаче е акт на осъществяване на държавна власт, на суверенитет. Затова и преценката дали е допустимо Народното събрание да променя гражданството като изискване за избираемост на народни представители, трябва да се извърши на тази база. Необходимо е да се отчете и практиката на Конституционния съд по повод гражданството като предпоставка за избираемост на публична длъжност.

В Решение № 15 от 1995 г. по к.д. № 21/1995 г. е посочено, че „общият конституционен критерий за въвеждане на ограничително изискване за българско гражданство следва да се търси на друго място – в характера на самите отношения, в които съответните органи участват. Този общ критерий е наличието на определени властнически правомощия и упражняването на власт. По своя характер упражняването на властта във всяка държава е елемент от държавния суверенитет. Суверенитетът е основа на конституционното устройство и се изразява като върховенство и независимост при упражняването на властта".

Изключването на възможността български граждани с двойно гражданство да бъдат избирани за народни представители е резултат от волята на Великото Народно събрание да гарантира висш държавен интерес, свързан със защитата на суверенната национална държава и опазването на националното и държавното единство на България. Народното събрание заема централно място в системата от конституционно установени държавни органи. Неговите правомощия са разнообразни и се проявяват в различни измерения, но във всички случаи те отразяват политическата форма на управлението на страната, изрично определена като „република с парламентарно управление" в чл. 1, ал. 1 от Конституцията. В Народното събрание са съсредоточени широк кръг функции на публичната власт, които оказват въздействие върху всички основни сфери на обществения живот. Народното събрание е общонационалната представителна институция, която получава своите пълномощия непосредствено от народа. Чрез законодателната си функция парламентът регулира обществените отношения и насочва развитието на обществото в една или друга посока в контекста на конституционната правова държава.

Законодателната власт може да урежда разнообразна материя, но в сферата на националната сигурност, отбраната, защитата на Отечеството Конституцията изрично изисква упражняване на законодателната функция по редица въпроси, като: уреждане на дейността на въоръжените сили (чл. 9, ал. 2); използването на ядрената енергия, производството на радиоактивни продукти, оръжие, взривни и биологично силно действащи вещества (чл. 18, ал. 4 и 5); режима на земята (чл. 22, ал. 3); условията и реда за придобиване, запазване и загубване на българското гражданство (чл. 25, ал. 6); условията и реда за даване на убежище на чужденци (чл. 27, ал. 3); организацията и реда за произвеждане на избори и референдуми (чл. 42, ал. 2); ограниченията в упражняването на отделни права на гражданите при обявяване на война, на военно или друго извънредно положение (чл. 57, ал. 3); подготовката на гражданите за защита на Отечеството (чл. 59, ал. 2); оказване на съдействие на държавата и обществото в случай на бедствия (чл. 61); определяне на статута на Консултативния съвет за национална сигурност (чл. 100, ал. 3) и други. Упражняването и на другите функции на Народното събрание – бюджетна, за образуване и контрол върху правителството, в международните отношения, за избор на състава на редица органи, за решаване на въпросите за обявяване на война и за сключване на мир, за разрешаване изпращането и ползването на български въоръжени сили извън страната, както и за пребиваването на чужди войски на територията на страната или за преминаването им през нея – трябва да се осъществява в рамките на принципа на суверенитета и държавната политика в различните сфери на обществения живот и следва да е подчинено изключително на интереса на държавата и нейните граждани. Затова и изискванията за избираемост на народните представители трябва да съответстват на функциите, които Основният закон възлага на Народното събрание.

Чрез изискването за уседналост, въведено в чл. 65, ал. 1, изр. 2 от Конституцията спрямо народните представители, които са български граждани с друго гражданство, Народното събрание вероятно се опитва чрез пребиваването им в определен период в страната да гарантира, че лицата са запознати с обществено-политическите процеси в България и са заинтересовани от управлението с оглед общото благо. Поради това уседналостта се явява своеобразна компенсация на отстъплението от изискването за само българско гражданство на народните представители, но разпоредбата не създава яснота към кой момент трябва да се преценява продължителността на срока – към момента на регистрацията на кандидата или към момента на избора. Неяснотата в разпоредбата може да доведе до различия в

нейното прилагане и до спорове както при регистрацията на кандидатите, така и след избирането им за народни представители. И по тази линия направената промяна в чл. 65, ал. 1 от Конституцията търпи критика, доколкото отдалечава конституционния текст от правовата държава.

По изложените съображения считам, че допълнението на чл. 65, ал. 1 от Конституцията, направено с § 3 ЗИД на Конституцията, засяга държавното единство, предвидено в преамбюла, принципа на народния суверенитет, прогласен в чл. 1, ал. 2 от Конституцията, и изменя условията за избираемост на народните представители, което въздейства върху системата от държавни институции, изградена от Великото Народно събрание. Такива изменения могат да бъдат направени само от Велико Народно събрание съгласно чл. 158, т. 3 от Конституцията.

II.Б. Според съдиите Надежда Джелепова, Красимир Влахов и Десислава Атанасова исканията са неоснователни, защото промяната в чл. 65, ал. 1, изр. второ от Конституцията, както е въведена с § 3 ЗИД на Конституцията, не е противоконституционна като извършена от обикновено Народно събрание по реда на чл. 155 от Основния закон.

Съдиите поддържат становището си, изразено при разглеждане на к.д. № 1/2024 г., според което промените в чл. 65, ал. 1, изр. второ от Конституцията не ангажират компетентността на Велико Народно събрание по чл. 158 от Основния закон – защото изводът за конституционосъобразност на извършената промяна се основава единствено на тази преценка, а не следва да отразява отношението на състава на Конституционния съд към полезността и целесъобразността на новосъздадената уредба, които се преценяват единствено от общонационалното представително учреждение.

Без да възпроизвеждат вече изложените мотиви по к.д. № 1/2024 г., съдиите обръщат внимание, че Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи (ЕКПЧ) е станала част от правото на Република България и по силата на чл. 5, ал. 4 от Конституцията има предимство пред нормите на вътрешното законодателство, които ѝ противоречат. Във връзка с това тези съдии не намират основание да се отклонят от трайно закрепеното в практиката на Съда разбиране, според което „нормите на ЕКПЧ в материята на правата на човека имат общоевропейско и общоцивилизационно значение за правния ред на държавите – страни по ЕКПЧ, и са норми на европейския обществен ред. Ето защо тълкуването на съответните разпоредби на Конституцията в материята на правата на човека следва да бъде съобразено във възможно най-голяма степен с тълкуването на нормите на ЕКПЧ“. По тази причина практиката на Европейския съд по правата на човека (дело *Tănase срещу Молдова* (№ 7/08) от 27.04.2010 г.), според която забраната лица с двойно гражданство да бъдат избирани за депутати нарушава чл. 3 от Протокол № 1 към ЕКПЧ, чийто основен принцип е „свободното изразяване на мнението на народа при избиране на законодателното тяло“, установява ясен и обвързващ Република България стандарт на закрила на основно право, което с това му съдържание е признато и в българския Основен закон (чл. 10 от Конституцията). Конституционният съд е имал възможност да подчертае, че „по отношение на конституционно установените основни права, които са предмет на даденото от него задължително тълкуване, или тези, законовата уредба на които е била предмет на преценка за конституционосъобразност, не са налице различия в смисъла на правата, гарантирани от Конституцията, и сходните им, гарантирани от Конвенцията“ (Решение № 11 от 2022 г. по к.д. № 3/2022 г.).

Съдиите обръщат внимание, че ако лице, притежаващо двойно гражданство, бъде избрано за народен представител, този резултат ще отразява волята на българските граждани. Независимо на кое място е подреден този кандидат в съответната листа, той може да отпадне по силата на подаден преференциален вот съгласно чл. 265, ал. 3, т. 2 от Изборния кодекс. В този смисъл именно възможността българските граждани свободно да изберат или не кандидат, притежаващ и друго гражданство, е проявление на свободната им воля при избиране на законодателното тяло по смисъла на чл. 3 от Протокол № 1 към ЕКПЧ.

Тези съдии не споделят поддържаното в искането разбиране, според което „двойното гражданство на народните представители влиза във вътрешно противоречие с възможността народен представител да бъде избран за министър“, в резултат на което се създавали „две категории народни представители“. Обстоятелството, че според чл. 110 от Конституцията членове на Министерския съвет могат да бъдат само български граждани, които отговарят на условията за избиране на народни представители, не установява на конституционно ниво еднаквост на правния статус на народните представители и министрите, нито автоматично предвижда следваща от Основния закон последица възможността всеки народен представител да бъде избран за министър. Очевидно е, че разпоредбата на чл. 110 от Конституцията

следва да се тълкува и прилага в контекста на Решение № 13 от 2024 г. по к.д. № 1/2024 г. относно конституционната недопустимост министрите да притежават двойно гражданство. По аналогичен начин, отчитащ естеството на конституционните функции на Министерския съвет, Съдът вече е тълкувал разпоредбата на чл. 65, ал. 2 от Конституцията (изискването кандидатите за народни представители, които заемат държавна служба, да прекъснат изпълнението ѝ след регистрацията си), като е приел, че това правило не се отнася до премиера и министрите, „за да не остане страната без легитимно правителство“ по време на избори за народни представители (Тълкувателно решение № 9 от 2001 г. по к.д. № 9/2001 г.).

III. Относно промените в чл. 99, ал. 5 и чл. 102, ал. 3, т. 3, както са въведени с § 7, т. 1 и § 8 ЗИД на Конституцията

При проведеното гласуване относно основателността на исканията за установяване на противоконституционност на промените в чл. 99, ал. 5 и чл. 102, ал. 3, т. 3, както са въведени с § 7, т. 1 и § 8 ЗИД на Конституцията, не се постигна изискуемото по чл. 151, ал. 1 от Конституцията мнозинство от гласовете на повече от половината съдии от състава на Съда, поради което исканията следва да бъдат отклонени.

III.А. Според съдиите Павлина Панова, Атанас Семов, Янаки Стоилов, Соня Янкулова, Сашо Пенов и Невин Фети исканията са основателни, поради което промените в чл. 99, ал. 5 и чл. 102, ал. 3, т. 3, както са въведени с § 7, т. 1 и § 8 ЗИД на Конституцията, следва да бъдат обявени за противоконституционни като невалидни.

Съдиите Павлина Панова, Атанас Семов, Янаки Стоилов и Соня Янкулова, като отчитат идентичността на разпоредбите, предмет на настоящото конституционно дело и на к.д. № 1/2024 г., потвърждават изложеното в раздел V.А на Решение № 13 от 2024 г. по к.д. № 1/2024 г. относно оспорените разпоредби на § 7, т. 1 и на § 8 ЗИД на Конституцията, с които са въведени измененията на чл. 99, ал. 5 и на чл. 102, ал. 3, т. 3 от Конституцията.

Те изтъкват, че в производството по к.д. № 1/2024 г. са прилагали еднакво висок стандарт по отношение на всички промени, включително както тези относно органите на съдебната власт, така и тези относно ролята на президентската институция при парламентарна криза. Този стандарт, съдържащ се и в тълкувателната практика на Съда относно формата на държавно управление, е следван и в производството по к.д. № 38/2024 г. при произнасянето по оспорените § 7, т. 1 и § 8 от ЗИД на Конституцията.

Прилагането на променените конституционни разпоредби, уреждащи формирането на служебно правителство, само потвърждава правилността на аргументите, изложени в становището им в Решение № 13 от 2024 г. относно този въпрос.

Съдия Сашо Пенов към тези аргументи излага и следното:

Първична демократична легитимност според Конституцията има както Народното събрание като законодателен орган, така и президентът на републиката като неутрална власт, защото са органи, избирани пряко от гражданите.

Невинаги политическото представителство, основано на всеобщо избирателно право, е в състояние да осигури демократично управление в условията на политическа безизходица, както и в контекста на парламентарното управление въз основа на парламентарното мнозинство да упражни конститутивното си правомощие да излъчи Министерски съвет по реда на чл. 84, т. 6 във връзка с чл. 99, ал. 1 – 4 от Конституцията.

Когато Народното събрание не може да конституира носителя на изпълнителната власт, като избере парламентарно подкрепено правителство (редовно правителство) при съществуващото съотношение на парламентарно представените политически сили, се стига до политическа криза, която се развива в правителствена, и като последица в парламентарна криза, с които се застрашава стабилността на държавното управление в защита на общия интерес. Парламентарното правителство идва на власт по волята на еднопартийно или коалиционно парламентарно мнозинство и упражнява изпълнителната власт, докато се ползва с неговата подкрепа. Чрез правителството, формирано по парламентарен път и подкрепяно от мнозинството в парламента, се осъществява парламентарното управление.

Според мотивите на проекта на ЗИД на Конституцията относно служебното правителство „[к]онституционната логика на този институт е за кратък период от време в ситуация на парламентарна криза да осигури непрекъсваемост в упражняването на функциите на изпълнителната власт, като в същото време свали политическото напрежение и доведе до успокояване на политическата обстановка“. Окончателната редакция на разпоредбата на чл. 99, ал. 5 обаче съществено се различава от първоначално предложената. При приемането ѝ не са взети предвид обсъжданията в заседанията на Комисията за изработване на проект на Конституцията на Република

България (протокол от 161-вото заседание от 21.06.1991 г.) относно постигнатото съгласие за свободната преценка на президента при назначаване на състава на служебното правителство.

При отпаднала парламентарна подкрепа на парламентарното правителство по изключение в чл. 99, ал. 5 от Конституцията е предвидено правомощието на президента да назначава служебно правителство (конституционно установен орган) за определен период от време при условията на невъзможност за избор на парламентарно правителство поради нарушено функциониране на парламентарното управление. Назначаването на служебно правителство от президента има и насърчителна функция спрямо парламента да формира мнозинство, което да доведе до избрано от него правителство. В периода 1991 – 2023 г. са назначени девет служебни правителства от четирима президенти, който факт води до извода, че назначаването на служебно правителство от президента е последица от неразбирателство на политическите сили в парламента.

В Конституцията първоначално е уреден хибриден, асиметричен и динамичен конституционен модел на президентската институция. С измененията на чл. 99, ал. 5 от Конституцията е ограничена оперативната самостоятелност на президента за назначаване на служебен министър-председател, който предлага и състава на служебното правителство. Лимитативно са изброени лица, заемащи изрично посочени държавни длъжности. Всички тези лица са избрани от Народното събрание при упражняване на конститутивните му правомощия чрез съответното политическо мнозинство да изпълняват други функции на конституционно установени държавни органи, които не са свързани с изпълнителната власт. Ограничаването на избора на президента до избрани от политическото мнозинство в различни парламенти лица, изпълняващи правомощия на предвидени в Конституцията органи, съществено влияе върху кадровата политика, провеждана при назначаване на служебното правителство.

Освен че всяко от тези лица може да откаже да бъде назначено за служебен министър-председател или да изпадне във фактическа невъзможност да изпълнява възложените му правомощия, или да се ограничи възможността му да бъде кандидат за народен представител, е възможно Народното събрание да бездейства при избора на лица за съответните държавни органи при изтекъл техен мандат или освобождаването им от длъжност на друго основание и по този начин още повече да се ограничи изборът на президента при назначаване на служебен министър-председател. Това поставя изпълнението на разпоредбата на чл. 99, ал. 5 в зависимост от различни неписани условия, което би довело до невъзможност да се осигури стабилно непрекъсваемо управление на изпълнителната власт.

Въпреки че Народното събрание е национална представителна институция, имаща непосредствена демократична легитимност, то не може да концентрира неограничена компетентност, доколкото е само една от трите власти. То не може също така да навлиза в компетентността на правителството (парламентарно или служебно), нито да ограничава или присвоява чужди функции и правомощия. Чрез изричното посочване на избирани от Народното събрание за съответната длъжност лица да заемат и длъжността служебен министър-председател се концентрира непредвидена първоначално в Конституцията власт в законодателния орган, доколкото при избора за съответната длъжност на тези лица практически се предполага, че всяко едно от тях е потенциален служебен министър-председател.

Изискванията на принципа на разделение на властите поначало не допускат намеса на Народното събрание като законодателна власт в дейността на другите две власти – изпълнителната и съдебната. При парламентарното управление Народното събрание не споделя изпълнителната власт с правителството, а осъществява при взаимодействие с него законодателната власт и парламентарния контрол спрямо Министерския съвет като субект на изпълнителната власт и конституционно установен орган. Правителствата (парламентарни или служебни) осъществяват държавната политика във взаимодействие с парламента и президента, а също и с останалите висши държавни органи. Няма съмнение, че тяхната дейност подлежи на парламентарен контрол, но спрямо служебното правителство не може да се реализира политическа отговорност от парламента. От основно значение след назначаване на служебно правителство е въпросът за неговата отговорност в контекста на хоризонталното разделение на властите, а създадената правна уредба с измененията на чл. 99, ал. 5 и отмяната на чл. 102, ал. 3, т. 3 не дава ясен отговор на този въпрос. Това я прави неефективна и негодна да уреди основни положения на политическия и правния ред и организацията и функционирането на публичната власт в условията на затруднено парламентарно управление, породено от липса на парламентарно мнозинство за конституиране на парламентарно правителство, и е в противоречие с интегриращата функция на Конституцията да запазва държавата като политическо единство и да поддържа нейната способност за политическо действие.

Съдия Невин Фети към тези аргументи излага и следното:

В резултат на направените в чл. 99, ал. 5 от Конституцията изменения е променен възприетият модел на служебно правителство, съставено от президента. Инициативата за състава на служебното правителство е прехвърлена от президента към фигурата на служебния министър-председател, в която могат да влязат само лица, заемащи точно определени висши държавни длъжности. Народното събрание запазва своята „жизнеспособност“ независимо от изчерпването на всички конституционни възможности за образуване на правителство, ползващо се с неговото доверие. Това става за сметка на изземване на правомощия на президента, предоставени му по волята на Великото Народно събрание, в което е постигнато съгласие държавният глава да назначава служебно правителство, без да бъде ограничаван в дискреционната си власт при определяне на неговия състав.

Промените в чл. 99, ал. 5 ограничават президентските правомощия както по отношение на личността на министър-председателя и на министрите, така и по отношение на структурата на служебното правителство. Служебният министър-председател може да бъде назначен само измежду „председателя на Народното събрание, управителя или подуправител на Българската народна банка, председателя или заместник-председател на Сметната палата и омбудсмана или негов заместник“. Служебното правителство се назначава по предложение на кандидата за служебен министър-председател. Свеждането на възможните кандидати за служебен министър-председател до кръг от лица, определени според заемането на изчерпателно посочени в чл. 99, ал. 5, изр. 2 от Конституцията длъжности, създава редица проблеми. Най-значим от тези проблеми несъмнено е възможната хипотеза, при която всички лица откажат да бъдат назначени за служебен министър-председател или не могат да предложат служебно правителство.

Не по-малко значими са последиците от направените конституционни изменения при изпълнението на съответните висши държавни длъжности, измежду които може да бъде назначен служебният министър-председател. Доколкото членовете на Министерския съвет не могат да заемат длъжности и да извършват дейности, които са несъвместими с положението на народен представител, сред които е и изпълнението на друга държавна служба (чл. 113, ал. 1 във връзка с чл. 68, ал. 1 от Конституцията), е ясно, че заеманият от лицето пост не може да бъде съвместяван с длъжността на министър-председателя. Прекъсването на изпълнението на заеманата длъжност при назначаване на лицето за служебен министър-председател обаче не е конституционно установено (аналогично например на правилото по чл. 68, ал. 2). Явната несъгласуваност на чл. 99, ал. 5, изр. 2 с чл. 113 от Конституцията създава вътрешни противоречия в Основния закон в нарушение на принципа на правовата държава. Това наложи „синхронизирането“ да бъде направено със Закона за изменение и допълнение на Закона за Българската народна банка (приет от 49-ото Народно събрание на 2.04.2024 г. – обн., ДВ, бр. 29 от 2024 г.), с който бяха изменени също Законът за Сметната палата и Законът за омбудсмана. Така със закон се уреди прекъсването на пълномощията на управител или подуправител на Българската народна банка, а в чл. 13, ал. 5 от Закона за Българската народна банка (обн., ДВ, бр. 13 от 2024 г.; изм. и доп., бр. 26 от 2025 г.) се възприе правилото да подадат оставка, ако са изразили изрично съгласие да бъдат назначени за служебен министър-председател по реда на чл. 99, ал. 5 от Конституцията. Законова уредба предвижда прекъсване на правомощията, респ. пълномощията, на председателя и заместник-председател на Сметната палата (чл. 16, ал. 4 от Закона за Сметната палата), съответно на омбудсмана или заместник-омбудсмана (чл. 14, ал. 3 от Закона за омбудсмана), за периода, в който са назначени за служебен министър-председател, като след освобождаването им продължават мандата, за който са избрани. Аналогично правило не беше прието по отношение на председателя на Народното събрание в Правилника за организацията и дейността на Народното събрание.

Проблем на конституционно равнище поражда случаят, в който Основният закон вменява определена резервна функция на длъжност от кръга по чл. 99, ал. 5, изр. второ. Ако председателят на Народното събрание е назначен за служебен министър-председател и настъпят обстоятелствата по чл. 97, ал. 4 от Конституцията – предсрочно прекратяване на пълномощията на президента и невъзможност вицепрезидентът да встъпи в длъжност, именно председателят на Народното събрание ще изпълнява и правомощията на президента. Възниква въпросът как ще се приложи конституционната уредба и в частност как ще се съгласуват чл. 99, ал. 5, изр. второ и чл. 97, ал. 4 от Основния закон.

Списъкът от длъжности по чл. 99, ал. 5, изр. второ, измежду които президентът може да назначи служебния министър-председател, включва единствено такива, които се избират от Народното събрание. Според мотивите към проекта на ЗИД на Конституцията, „[п]редла-

га се да възприеме един от моделите, които действат в други европейски държави, в които има формат на назначаване на самостоятелно служебно правителство с конституционно определен премиер, заемащ висша публична длъжност в независим държавен орган, така че да не се допуска пълна дискреция на президента при назначаване“. Като резултат обаче служебният кабинет се оказва фактически зависим от парламента, който, макар и неспособен да избере правителство, задължава президента да определи кандидата за служебен министър-председател измежду лица, избрани от мнозинството в него. Това означава също, че и предсрочното прекратяване на мандата им е във волята на мнозинството в Народното събрание. По този начин се резервира възможността именно Народното събрание да определя кой в крайна сметка може да бъде служебен министър-председател, като това правомощие се отнема от президента.

Президентът е лишен и от инициативата да определи състава и структурата на служебното правителство, защото след измененията в чл. 99, ал. 5 от Конституцията служебното правителство се назначава по предложение на кандидата за служебен министър-председател. Още с Решение № 20 от 1992 г. по к.д. № 30/1992 г. е прието, че „е допустимо президентът да променя и структурата на служебното правителство. [...] Когато президентът назначава служебно правителство, той не е ограничен от Конституцията да определя неговата структура, още повече, че предвид на особеностите, присъщи на този кабинет, президентът може да реши да рационализира управлението или да го направи по-икономично“.

Преценката и за личността на служебните министри, и за структурата на служебното правителство е изцяло възложена на кандидата за служебен министър-председател, респ. изведена от дискреционната власт на президента. Действително няма конституционна пречка президентът да направи възражения по предложенията и да поиска промени, но и в двата случая инициативата трябва да дойде от кандидата за служебен министър-председател. Ако не се постигне съгласуваност между тях, е напълно възможно както кандидатът за служебен министър-председател да откаже да направи промени, така и президентът да откаже назначаването на служебното правителство. В такъв случай възможен изход е да се възложи задачата за съставяне на служебно правителство на друг кандидат измежду длъжностите по чл. 99, ал. 5, изр. второ, но и това не гарантира успешното приключване на процедурата.

Измененията в чл. 99, ал. 5 от Конституцията изключват и правомощието на президента да разпуска Народното събрание, ако не се постигне съгласие за образуване на правителство по реда на чл. 99, ал. 1 – 4. Според мотивите на проекта на ЗИД на Конституцията „[п]оследователните парламентарни кризи от 2021 – 2023 г., довели до назначаване на няколко поредни служебни правителства, поставят въпроса за повече гаранции за непрекъсваемост на работата на парламента“. Следователно аргумент за непрекъсваемост на работата на парламента се търси в неспособността му да постигне съгласие за съставяне на правителство и да поеме отговорността за държавното управление.

Що се отнася до парламентарния контрол, на който подлежи и служебното правителство, Конституцията и преди изменението на чл. 99, ал. 5 е допускала това: в хипотезата на чл. 99, ал. 7, при която президентът не може да разпусне Народното събрание в последните три месеца от своя мандат; след избирането на ново Народно събрание, докато бъде съставено правителство; при възобновяване пълномощията на разпуснатия парламент преди изменението на чл. 64, ал. 2 от Конституцията. „Служебното правителство се назначава от президента и съществува до избирането на правителство по реда, установен в чл. 99 от Конституцията. Ето защо съдбата му не може да бъде в зависимост от реализирана чрез средствата на парламентарния контрол политическа отговорност. Тези форми и средства обаче на парламентарен контрол, които не водят до най-тежката му степен гласуване на недоверие на правителството, могат да бъдат реализирани.“ (Решение № 20 от 1992 г. по к.д. № 30/1992 г.) В случая обаче е необходимо да се вземе предвид, че парламентарният контрол върху служебното правителство ще се осъществява по време, в което са насрочени избори за ново Народно събрание. Не е изключено в съдържателно отношение контролът да се отнася и до въпроси относно организацията на изборите. Това би поставило в по-благоприятно положение кандидатите за народни представители, които са народни представители в действащия парламент. В същото време ограничените правомощия на президента намаляват неговата отговорност по отношение на служебното правителство, което с оглед на чл. 109 от Конституцията полага клетва пред Народното събрание. Всичко това променя установените от създателите на Конституцията от 1991 г. взаимоотношения президент – правителство – парламент в посока на властово надмощие на парламента, което е в нарушение на ядрото на основопо-

лагащия за конституционния ред принцип на разделение на властите – да не се допусне подчиняването на една власт на друга.

След Решение № 13 от 2024 г. по к.д. № 1/2024 г. е създадено ново правно положение от едновременното действие на конституционни норми, запазили своето действие поради обявяване за противоконституционни на част от промените в Конституцията, и други, които са влезли в сила в резултат на нейната промяна. Такъв е случаят със запазване на редакцията на чл. 99, ал. 7 поради обявяване за невалидна на заместващата я разпоредба в резултат на произнасянето на Конституционния съд. Като ефект в чл. 99, ал. 5 не се съдържа правило за разпускане на парламента, но в чл. 99, ал. 7 е предвидено, че „[в] случаите на ал. 5 и 6 президентът не може да разпуска Народното събрание през последните три месеца от своя мандат. Ако в този срок парламентът не може да състави правителство, президентът назначава служебно правителство“. Препращането към случая по ал. 5, което се съдържа в ал. 7, налага разбирането, според което забрана за разпускане на парламента е валидна само през последните три месеца от мандата на президента. Per argumentum a contrario, ако необходимостта от назначаване на служебно правителство е възникнала извън този период, няма пречка президентът да разпусне парламента. Това създава вътрешно напрежение в Основния закон, което нарушава устоите на правовата държава.

При действащата редакция на чл. 99, ал. 7 от Конституцията промяната в чл. 102, ал. 3, т. 3 също създава несъгласуваност между разпоредбите на Основния закон. Ако от чл. 99, ал. 7 следва, че президентът не може да разпуска Народното събрание в случай на непостигане на съгласие за образуване на служебно правителство само през последните три месеца от своя мандат, то разпускането извън този период ще налага издаване на указ, който подлежи на приподписване от вече назначения служебен министър-председател. Абсурдността на такъв извод очертава още веднъж нарушения баланс и липсата на вътрешна съгласуваност на Основния закон с направените в него промени със ЗИД на Конституцията, включително в обсъжданата им част.

Предвид изложеното считам, че измененията в чл. 99, ал. 5 и в чл. 102, ал. 3, т. 3 от Конституцията, направени с § 7, т. 1 и § 8 от ЗИД на Конституцията, отнемат съществена част от правомощията на президента и са в несъответствие с чл. 158, т. 3 от Конституцията.

III.Б. Според съдиите Надежда Джелепова, Красимир Влахов и Десислава Атанасова исканията за установяване на противоконституционност на чл. 99, ал. 5, изр. 2 и чл. 102, ал. 3, т. 3 от Конституцията, както са въведени с § 7, т. 1 и § 8 ЗИД на Конституцията, са неоснователни, а оспорените разпоредби не са противоконституционни, тъй като не ангажират компетентността на Великото Народно събрание по чл. 158, т. 3 от Конституцията.

Съдиите посочват, че като изходна позиция при извършване на преценка за конституциносъобразност на оспорената промяна е необходимо да се съобразят постановките на Тълкувателно решение № 3 от 2003 г. по к.д. № 22/2002 г., според което формата на държавно управление по смисъла на чл. 158, т. 3 от Конституцията включва и изградената от Великото Народно събрание система от висши държавни институции, тяхното съществуване, мястото им в съответната власт, организацията, условията, начина на формиране и мандата им, както и възложените от Конституцията на тези институции дейности и правомощия, „доколкото с изменението им се нарушава баланса между тях“. Това дадено на основание чл. 149, ал. 1, т. 1 от Конституцията задължително тълкуване обвързва и Конституционния съд, доколкото след издаване на тълкувателния акт „той образува с първичния акт единство, като, образно казано, тълкуващият акт се слива с тълкувания“, поради което „първичният акт не може повече да се прилага по начин, който се различава от постановеното във връзка с него решение на Конституционния съд“ (Тълкувателно решение № 8 от 2005 г. по к.д. № 7/2005 г.).

Предвид изложеното съдиите намират, че когато се преценява дали с една конституционна промяна е нарушен балансът между висшите държавни органи като основание промяната да ангажира изключителната компетентност на Великото Народно събрание, критерият следва преди всичко да е функционален и да се основава на анализ на правомощията и функционирането на тези органи (в разглеждания случай – Народно събрание, президент и Министерски съвет). В този контекст се налага да се изясни дали с променената редакция на първото изречение и новото второ изречение на чл. 99, ал. 5 се стига до такава промяна в баланса в отношенията между посочените висши държавни органи. Това предполага преди всичко съобразяване какво беше съдържанието на конституционната уредба преди извършената през 2023 г. промяна.

Според предишната редакция на чл. 99, ал. 5 от Конституцията, ако не се постигне

съгласие за образуване на правителство (след последователно възлагане на мандат за това на три парламентарни групи по реда на чл. 99, ал. 1 – 4), президентът назначава служебно правителство, разпуска Народното събрание и насрочва нови избори в срока по чл. 64, ал. 3 от Конституцията (т.е. в срок до два месеца). При тази конституционна уредба е постановено Тълкувателно решение № 20 от 1992 г. по к.д. № 30/1992 г., в което е посочено следното:

– Правото да разпусне Народното събрание и да назначи служебно правителство е предоставено на държавния глава. За да не се стигне обаче до друг режим на управление (президентски, а не парламентарен, какъвто е установеният от Конституцията), Конституцията предвижда редица гаранции. Първата от тях се състои в това, че президентът може да разпусне парламента единствено в случай на изчерпване на всички конституционни възможности за образуване на правителство, което има доверието на парламента. Друга гаранция се съдържа в изискването по чл. 99, ал. 5, изр. 2 от Конституцията, според което с акта, с който президентът разпуска Народното събрание, се определя и датата на изборите за ново Народно събрание, като новите избори са поначало в срока по чл. 64, ал. 3. На трето място, президентът не може да разпусне парламента през последните три месеца от своя мандат (чл. 99, ал. 7).

– Служебното правителство в рамките на тази обща компетентност, предоставена на Министерския съвет, е оправомощено да решава текущите въпроси на вътрешната и външната политика. Извън отбелязания „безспорен“ случай на недопустимост на определено действие от гледище на Конституцията не може да се обоснове противоречие с Конституцията на което и да е действие от кръга на компетентността на Министерския съвет. Следователно то има всички правомощия, които в глава пета от Конституцията се предоставят на Министерския съвет. Когато обаче някои действия на правителството подлежат на предварително одобрение от Народното събрание (например сключване на договори за държавни заеми – чл. 84, т. 9 от Конституцията), невъзможността да се получи такова съгласие ограничава компетентността на служебното правителство.

– В рамките на срока на правомощията на служебното правителство президентът има право да прави промени в неговия състав. Забрана за това Конституцията не предвижда. В този смисъл трябва да се приеме, че е допустимо президентът да променя и структурата на служебното правителство. Съгласно чл. 84, т. 7 от Конституцията промените в структурата на Министерския съвет се правят от Народното събрание по предложение на министър-председателя. Така е в случая на министър-председател и Министерски съвет, избрани от Народното събрание. Когато президентът назначава служебно правителство, той не е ограничен от Конституцията да определя неговата структура, още повече че предвид особеностите, присъщи на този кабинет, президентът може да реши да рационализира управлението или да го направи по-икономично.

– Служебното правителство се назначава от президента и съществува до избирането на правителство по реда, установен в чл. 99 от Конституцията. Ето защо съдбата му не може да бъде в зависимост от реализирана чрез средствата на парламентарния контрол политическа отговорност. Тези форми и средства на парламентарен контрол обаче, които не водят до най-тежката му степен – гласуване на недоверие на правителството, могат да бъдат реализирани.

Същевременно назначаването на служебно правителство от президента и отговорността му пред него не се отразява на неговата функционална независимост при осъществяване на конституционните му правомощия. Както е посочено в Решение № 16 от 2024 г. по к.д. № 14/2024 г., изпълнителната власт е самостоятелна област на управление на държавата. При парламентарното управление правителството се формира от и е политически отговорно пред парламента (Тълкувателно решение № 4 от 1994 г. по к.д. № 8/1994 г.), но не е подчинено на него. „В съответствие с конституционния принцип за разделение на властите, правителството осъществява изпълнителната власт и формира самостоятелно своята воля на основата на Конституцията и законите.“ (Решение № 16 от 2024 г. по к.д. № 14/2024 г.) В същия смисъл и според Решение № 10 от 2021 г. по к.д. № 8/2021 г. „правомощията на висшите органи на държавата се изброяват на конституционно ниво и този начин на регламентация няма друга цел, освен да посочи границите на властта, която те се ангажират да осъществяват, а оттук и да изключи, доколкото положението им на титуляри на определена власт позволява, евентуална тяхна намеса по отношение на други висши държавни органи. Посредством разпределението на правомощия, което прави Конституцията, се прокарва ясна разграничителна линия в правното положение на висшите държавни органи и се укрепва тяхната стабилност и независимост (Решение № 6 от 2012 г. по к.д. № 3/2012 г.)“. Изрично е подчертано, че „самостоятелността на изпълнителната

власт се определя от правилата на принципа на разделение на властите, санкционирани от правото. Конституционният статус на изпълнителната власт изключва нейната управленска преценка да бъде блокирана от някоя друга власт, в това число и от законодателната. Изпълнителната власт е също толкова независима и самостоятелна, колкото и законодателната, в рамките на нейните компетенции, поради което Народното събрание не може със свое решение да прегражда пълноценното осъществяване на оперативни управленски функции от страна на Министерския съвет. Ако парламентът счете, че управленската преценка на правителството не съответства на изразената от него воля и надхвърля параметрите, зададени от политическата ориентация на парламентарното мнозинство, той може във всеки момент да постави в ход механизмите на парламентарния контрол“.

В обобщение, при предходната редакция на чл. 99, ал. 5 от Конституцията служебното правителство се назначава от президента, който определя структурата и състава му и може да прави промени в тях; служебното правителство е политически отговорно пред президента, а не пред парламента, което не изключва тези форми на парламентарен контрол, които не са свързани с най-тежката му форма – вот на недоверие; служебното правителство на общо основание самостоятелно осъществява конституционните си правомощия, като неговите управленски действия не могат да бъдат препятствани или отменяни нито от президента, нито от Народното събрание.

С новата редакция на разпоредбата на чл. 99, ал. 5 от Основния закон се предвиди, на първо място, че служебното правителство се назначава след консултации на президента с парламентарните групи. Очевидно тази промяна не въздейства по какъвто и да е начин върху властовия баланс, доколкото поначало такива консултации са предвидени в чл. 99, ал. 1 от Конституцията преди издаване на указа, с който на посочения от най-голямата парламентарна група кандидат за министър-председател се възлага да състави правителство. Както е посочено в Тълкувателно решение № 20 от 1992 г. по к.д. № 30/1992 г., „значението на тези консултации е и политическо, и конституционно“, като изискването за тяхното провеждане е относимо изобщо към „различните фази на предвидената от Конституцията процедура“.

На следващо място, изменената и допълнена редакция на конституционната разпоредба предписва, че служебното правителство се назначава по предложение на кандидата за министър-председател, като същият не се определя свободно от президента, а измежду председателя на Народното събрание, управителя или подуправител на Българската народна банка, председателя или заместник-председател на Сметната палата и омбудсмана или негов заместник. Без да се коментира доколко е целесъобразно ограничаването на избора на държавния глава до титулярите на изброените длъжности, изводът за конституционосъобразност на така извършената промяна предполага извършване на преценка дали същата променя баланса в отношенията между висшите държавни органи.

Съдиите намират, че от гледна точка на функционалния критерий такава промяна във властовия баланс не е налице. Преди всичко служебното правителство, макар и назначавано по предложение на кандидата за служебен премиер, остава политически отговорно пред президента, а не пред Народното събрание, доколкото се запазва непарламентарният източник на неговите правомощия. В този смисъл остават в сила постановките на Тълкувателно решение № 20 от 1992 г. по к.д. № 30/1992 г., според които президентът може да прави промени в структурата и състава на Министерския съвет. Да се приеме противното, обосновано с обвързването на президента от предложението на кандидата за служебен министър-председател относно структурата и състава на служебното правителство преди назначаването му, би означавало да се изключи всяка форма на политически контрол върху дейността на такова правителство. Подобно тълкуване, основаващо се на изолиран прочит на новата редакция на чл. 99, ал. 5 от Основния закон извън контекста на цялата конституционна уредба, поначало е несъвместимо с дължимия от Съда тълкувателен подход, при който следва да се държи сметка, че „Конституцията представлява единство от правни конструкции и принципи“ (Решение № 11 от 2020 г. по к.д. № 15/2019 г.), поради което тълкувателната дейност трябва да се основава на цялостния конституционен контекст, при съобразяване на духа и принципите на Основния закон (Решение № 13 от 1993 г. по к.д. № 13/1993 г.; Решение № 7 от 1996 г. по к.д. № 1/1996 г.; Решение № 3 от 2020 г. по к.д. № 5/2019 г.; Решение № 15 от 2021 г. по к.д. № 6/2021 г.). Във връзка с това е необходимо да се съобрази, че отговорността на премиера и на министрите е конституционен принцип (чл. 108, ал. 2 и 3 от Конституцията). Както е изяснено в Тълкувателно решение № 4 от 1994 г. по к.д. № 8/1994 г., правителството е политически отговорно пред парламента, тъй като „изпълнителната власт има за свой конституиращ източник законодателната“. В

същия смисъл и в Тълкувателно решение № 20 от 1992 г. по к.д. № 30/1992 г. е акцентирано на „конституционната идея и уредба за правителство, което е отговорно пред Народното събрание“. Доколкото изпълнителната власт в една демократична правова държава не може да остане безотговорна, а същевременно и при новата конституционна уредба президентът продължава да е органът, който конституира служебното правителство, то очевидно според духа и принципите на Основния закон служебното правителство остава политически отговорно пред него, което по подразбиране включва възможността президентът да прави промени в структурата и състава на кабинета. Това е така още повече, като се има предвид, че според Тълкувателно решение № 20 от 1992 г. по к.д. № 30/1992 г. възможността президентът при предишната уредба да предприема такива промени е обоснована с аргумента, че „забрана за това Конституцията не предвижда“. Такава забрана няма и в новата редакция на чл. 99, ал. 5 от Конституцията.

Същевременно на общо основание служебното правителство, аналогично на редовното правителство, продължава да осъществява своите конституционни правомощия независимо от конституиращия орган, т.е. да „формира самостоятелно своята воля на основата на Конституцията и законите“ по смисъла на Решение № 16 от 2024 г. по к.д. № 14/2024 г.

Изложеното позволява да се обобщи, че от гледна точка на функциите и правомощията на служебното правителство, разглеждани в общия контекст на конституционната уредба, новата редакция на чл. 99, ал. 5 от Конституцията не променя властовия баланс между основните държавни органи и в този смисъл не променя формата на държавно управление по смисъла на Тълкувателно решение № 3 от 2003 г. по к.д. № 22/2002 г. Следва да се обърне внимание, че и при действието на предишната уредба в Тълкувателно решение № 20 от 1992 г. по к.д. № 30/1992 г. се обръща внимание във връзка с правото на държавния глава да разпусне парламента и да назначи служебно правителство, че „за да не се стигне обаче до друг режим на управление (президентски, а не парламентарен, какъвто е установеният от Конституцията), Конституцията предвижда редица гаранции“, каквито са: разпускането на парламента е възможно единствено в случай на изчерпване на всички конституционни възможности за образуване на правителство, което има доверието на парламента; с акта, с който президентът разпуска Народното събрание, се определя и датата на изборите за ново Народно събрание; президентът не може да разпусне парламента през последните три месеца от своя мандат (чл. 99, ал. 7 от Конституцията). Следователно съобразно даденото от Конституционния съд задължително тълкуване на Основния закон конституционната уредба относно назначаването на служебното правителство от президента не променя парламентарния режим на управление на държавата, именно който се явява център на властовия баланс в отношенията между висшите държавни органи. С новата редакция на чл. 99, ал. 5 от Конституцията този център не се променя, доколкото уредбата не само не придава допълнителна тежест на ролята на държавния глава като конституиращ орган, но и напротив – ограничава свободната му преценка при избор на служебен министър-председател, но същевременно без да посяга на сърцевината на конституционните му правомощия. Би била налице промяна във формата на държавно управление обаче, ако конституционната промяна беше насочена към разширяване на правомощията на държавния глава така, че да се постави под съмнение парламентарният режим на управление чрез замяната му с президентски.

Във връзка с горното съдиите считат, че в една демократична държава с парламентарно управление е невъзможно да се допусне, че формата на държавно управление е обусловена от строго личното и неограничено усмотрение на държавния глава да назначи посочено от него лице за министър-председател. Същевременно, политически целесъобразно и разумно или не, в „каталога“ по чл. 99, ал. 5, изр. второ от Конституцията са включени лица, които без изключение се избират от Народното събрание и като такива разполагат с легитимност, произтичаща от акт на общонационалното представително учреждение – подход, който се вписва в очертания по-горе конституционен контекст на парламентарния характер на управлението.

Необходимо е да се обърне внимание, че новата редакция на чл. 99, ал. 5 от Основния закон по никакъв начин не обуславя извод за обезвластяване на държавния глава и принизяване на конституционната му роля при назначаване на служебно правителство. Именно защото президентът продължава да бъде конституиращ орган, пред когото служебното правителство е политически отговорно, той не е и не може да е пасивен при определяне на структурата и състава на кабинета, макар и да го назначава „по предложение на кандидата за служебен министър-председател“. Очевидно Конституцията предвижда споделена компетентност между държавния глава и кандидата за служебен премиер, което впрочем достатъчно убедително беше илюстрирано в процеса

на назначаване на служебни правителства през м. април и м. август 2024 г. (именно при действието на новата конституционна уредба). Няма нито конституционна, нито житейска логика президентът да разполага с правото да прави промени в Министерския съвет, но да го назначава при условията на „обвързана компетентност“, без да е в състояние да се намесва при определяне на структурата и състава му. Субективното нежелание на един или друг държавен глава да отговаря за действията на служебно правителство, чийто премиер не е бил посочен по негово свободно и неограничено усмотрение, не е в състояние да въздейства върху духа и принципите на Основния закон в една демократична правова държава, които не допускат политически неотговорна изпълнителна власт.

Отмяната на правомощието на президента да разпуска Народното събрание няма самостоятелно значение, а е функционално свързана както с въведения в чл. 64, ал. 4 от Конституцията принцип на непрекъснатост при функционирането на парламента, така и с новата редакция на чл. 99, ал. 5 от Конституцията, според която назначаването на служебно правителство не се съпровожда от разпускане на Народното събрание. Доколкото съдиите намират, че промените в посочените разпоредби не са противоконституционни, този извод по подразбиране се налага и по отношение на обусловената от тези промени отмяна на чл. 102, ал. 3, т. 3 от Основния закон.

Съдът не постигна изискуемото от чл. 151, ал. 1 от Конституцията мнозинство за постановяване на решение по промените в чл. 64, ал. 2, 3 и 4; чл. 65, ал. 1, изр. второ; чл. 99, ал. 5 и чл. 102, ал. 3, т. 3, както са въведени с § 2, 3, § 7, т. 1 и § 8 ЗИД на Конституцията, поради което исканията на вносителите следва да бъдат отклонени.

Воден от горните съображения и на основание чл. 149, ал. 1, т. 2 във връзка с чл. 153 от Конституцията Конституционният съд

РЕШИ:

Отклонява исканията на 55 народни представители от 51-вото Народно събрание, на 53 народни представители от 51-вото Народно събрание и на президента на Република България за установяване на противоконституционност на промените в чл. 64, ал. 2, 3 и 4; чл. 65, ал. 1, изр. второ; чл. 99, ал. 5 и чл. 102, ал. 3, т. 3, както са въведени с § 2, 3, § 7, т. 1 и § 8 от Закона за изменение и допълнение на Конституцията на Република България (ДВ, бр. 106 от 2023 г.).

Председател:
Павлина Панова

4264

МИНИСТЕРСКИ СЪВЕТ

ПОСТАНОВЛЕНИЕ № 143 ОТ 30 ЮЛИ 2025 Г.

за одобряване на допълнителни трансфери по бюджетите на общините за 2025 г. за осигуряване на дейностите за работа с деца и ученици от уязвими групи

МИНИСТЕРСКИЯТ СЪВЕТ
П О С Т А Н О В И :

Чл. 1. (1) Одобрява допълнителни трансфери за осигуряване на дейностите за работа с деца и ученици от уязвими групи в размер 36 859 143 лв., разпределени по бюджетите на общините за 2025 г. съгласно приложението.

(2) Допълнителните трансфери по ал. 1 да се осигурят за сметка на намаление на утвърдените разходи по „Политика в областта на всеобхватното, достъпно и качествено предучилищно и училищно образование. Учене през целия живот“, бюджетна програма „Улесняване на достъпа до образование. Приобщаващо образование“, по бюджета на Министерството на образованието и науката за 2025 г.

Чл. 2. Допълнителните трансфери се предоставят по бюджетите на общините от централния бюджет под формата на обща субсидия за делегираните от държавата дейности за сметка на намаление на бюджетното взаимоотношение на централния бюджет с бюджета на Министерството на образованието и науката за 2025 г.

Чл. 3. Министърът на образованието и науката да извърши произтичащите промени по бюджета си за 2025 г. и да уведоми министъра на финансите.

Чл. 4. Министърът на финансите да извърши налагащите се промени по централния бюджет, включително и по бюджетните взаимоотношения на общините с централния бюджет за 2025 г.

Заключителни разпоредби

§ 1. Постановлението се приема на основание чл. 55а и чл. 109, ал. 3 от Закона за публичните финанси във връзка с чл. 282, ал. 14, т. 1 и ал. 15 от Закона за предучилищното и училищното образование и с чл. 52а от Наредбата за финансирането на институциите в системата на предучилищното и училищното образование.

§ 2. Изпълнението на постановлението се възлага на министъра на образованието и науката и на кметовете на общини.

§ 3. Постановлението влиза в сила от деня на обнародването му в „Държавен вестник“.

Министър-председател:
Росен Желязков

Главен секретар на Министерския съвет:
Габриела Козарева

Приложение
към чл. 1, ал. 1

Разпределение на средства за осигуряване на дейностите за работа с деца и ученици от уязвими групи по общини

Област	Община	Средства (в лв.)
Благоевград	Банско	6807
Благоевград	Белица	80 032
Благоевград	Благоевград	60 012
Благоевград	Гоце Делчев	198 934
Благоевград	Гърмен	253 926
Благоевград	Петрич	223 751
Благоевград	Разлог	28 176
Благоевград	Сандански	35 594
Благоевград	Сатовча	4045
Благоевград	Симитли	20 720
Благоевград	Струмяни	74 130
Благоевград	Хаджидимово	19 651
Благоевград	Якоруда	5445
Бургас	Айтос	296 620
Бургас	Бургас	587 744
Бургас	Камено	180 989
Бургас	Карнобат	306 632
Бургас	Малко Търново	61 375
Бургас	Несебър	125 789
Бургас	Поморие	292 166
Бургас	Приморско	19 079
Бургас	Руен	539 967
Бургас	Созопол	158 047
Бургас	Средец	404 216
Бургас	Сунгурларе	250 149
Бургас	Царево	75 527
Варна	Аврен	91 201
Варна	Аксаково	136 011
Варна	Белослав	31 751
Варна	Бяла	64 696
Варна	Варна	248 987
Варна	Ветрино	27 697
Варна	Вълчи дол	146 205
Варна	Девня	41 644
Варна	Долни чифлик	404 854
Варна	Дългопол	304 349
Варна	Провадия	299 845
Варна	Суворово	101 255
Велико Търново	Велико Търново	18 515
Велико Търново	Горна Оряховица	139 126
Велико Търново	Елена	122 749
Велико Търново	Златарица	73 020
Велико Търново	Лясковец	23 571
Велико Търново	Павликени	240 964
Велико Търново	Полски Тръмбеш	159 273
Велико Търново	Свищов	61 283
Велико Търново	Стражица	171 081
Велико Търново	Сухиндол	21 602
Видин	Белоградчик	96 473
Видин	Бойница	29 424
Видин	Брегово	26 703
Видин	Видин	76 382
Видин	Грамада	17 736
Видин	Димово	81 980
Видин	Кула	24 570
Видин	Макреш	36 664
Видин	Ново село	44 548
Видин	Ружинци	98 349
Видин	Чупрене	29 046
Враца	Борован	112 890
Враца	Бяла Слатина	248 536
Враца	Враца	223 458
Враца	Козлодуй	226 100
Враца	Криводол	186 267
Враца	Мездра	41 672
Враца	Мизия	69 294
Враца	Оряхово	135 165
Враца	Роман	72 501
Враца	Хайредин	26 590
Габрово	Дряново	34 949
Габрово	Севлиево	130 073
Габрово	Трявна	6659
Добрич	Балчик	103 844
Добрич	Генерал Тошево	108 193
Добрич	Добрич	155 633
Добрич	Добричка	253 202
Добрич	Каварна	134 153
Добрич	Крушари	123 938
Добрич	Тервел	194 343
Добрич	Шабла	46 689
Кърджали	Джебел	16 545
Кърджали	Кирково	66 194
Кърджали	Крумовград	168 545
Кърджали	Кърджали	303 590
Кърджали	Момчилград	27 277
Кърджали	Черноочене	43 148
Кюстендил	Бобов дол	17 411
Кюстендил	Дупница	63 633
Кюстендил	Кюстендил	180 101
Кюстендил	Невестино	70 721
Кюстендил	Рила	4682
Кюстендил	Трекляно	10 319
Ловеч	Летница	55 742
Ловеч	Ловеч	135 139
Ловеч	Луковит	448 823
Ловеч	Тетевен	63 874
Ловеч	Троян	61 216

Област	Община	Средства (в лв.)
Ловеч	Угърчин	125 358
Ловеч	Ябланица	295 297
Монтана	Берковица	110 842
Монтана	Бойчиновци	72 383
Монтана	Брусарци	102 272
Монтана	Вълчедръм	153 867
Монтана	Вършец	95 926
Монтана	Георги Дамяново	7182
Монтана	Лом	128 088
Монтана	Медковец	79 988
Монтана	Монтана	60 516
Монтана	Якимово	60 808
Пазарджик	Батак	4592
Пазарджик	Белово	9235
Пазарджик	Брацигово	89 947
Пазарджик	Велинград	255 103
Пазарджик	Лесичово	85 900
Пазарджик	Пазарджик	799 234
Пазарджик	Панагюрище	44 796
Пазарджик	Пещера	159 529
Пазарджик	Ракитово	121 463
Пазарджик	Септември	394 638
Пазарджик	Стрелча	12 929
Пазарджик	Сърница	2935
Перник	Брезник	8766
Перник	Земен	8981
Перник	Перник	74 204
Перник	Радомир	44 784
Перник	Трън	39 362
Плевен	Белене	11 535
Плевен	Гулянци	176 104
Плевен	Долна Митрополия	160 060
Плевен	Долни Дъбник	187 546
Плевен	Искър	87 554
Плевен	Кнежа	141 113
Плевен	Левски	168 958
Плевен	Никопол	50 243
Плевен	Плевен	477 118
Плевен	Пордим	32 305
Плевен	Червен бряг	284 708
Пловдив	Асеновград	149 363
Пловдив	Брезово	68 077
Пловдив	Калояново	90 720
Пловдив	Карлово	518 530
Пловдив	Кричим	128 662
Пловдив	Куклен	26 631
Пловдив	„Марица“	300 349
Пловдив	Перущица	20 502
Пловдив	Пловдив	904 533
Пловдив	Първомай	322 351

Област	Община	Средства (в лв.)
Пловдив	Раковски	378 986
Пловдив	„Родопи“	54 096
Пловдив	Садово	314 362
Пловдив	Сопот	25 675
Пловдив	Стамболийски	289 801
Пловдив	Съединение	54 181
Пловдив	Хисаря	40 821
Разград	Завет	114 936
Разград	Исперих	259 644
Разград	Кубрат	94 353
Разград	Лозница	35 541
Разград	Разград	186 619
Разград	Самуил	49 644
Разград	Цар Калоян	16 243
Русе	Борово	14 938
Русе	Бяла	59 107
Русе	Ветово	134 773
Русе	Две могили	49 656
Русе	Иваново	17 034
Русе	Русе	89 881
Русе	Сливо поле	65 692
Русе	Ценово	75 907
Силистра	Алфатар	41 175
Силистра	Главиница	68 203
Силистра	Дулово	283 382
Силистра	Кайнарджа	268 275
Силистра	Силистра	84 322
Силистра	Ситово	110 623
Силистра	Тутракан	86 326
Сливен	Котел	306 262
Сливен	Нова Загора	531 896
Сливен	Сливен	1 620 868
Сливен	Твърдица	591 839
Смолян	Баните	4481
Смолян	Девин	14 694
Смолян	Доспат	2098
Смолян	Смолян	66 656
Смолян	Чепеларе	2133
София-град	Столична	1 309 579
София област	Антон	3355
София област	Божурище	7261
София област	Ботевград	194 930
София област	Горна Малина	45 300
София област	Долна баня	71 000
София област	Елин Пелин	16 699
София област	Етрополе	48 999
София област	Златица	1400
София област	Ихтиман	396 827
София област	Костенец	47 656
София област	Мирково	7178

Област	Община	Средства (в лв.)
София област	Правец	120 538
София област	Самоков	361 056
София област	Своге	2238
София област	Сливница	4927
София област	Чавдар	8400
Стара Загора	Братя Даскалови	157 945
Стара Загора	Гурково	76 644
Стара Загора	Гълъбово	196 139
Стара Загора	Казанлък	326 374
Стара Загора	Мъглиж	400 034
Стара Загора	Николаево	182 492
Стара Загора	Опан	23 790
Стара Загора	Павел баня	289 082
Стара Загора	Раднево	96 171
Стара Загора	Стара Загора	566 517
Стара Загора	Чирпан	265 732
Търговище	Антоново	94 181
Търговище	Омуртаг	202 398
Търговище	Опака	30 537
Търговище	Попово	173 194
Търговище	Търговище	319 149
Хасково	Димитровград	241 150
Хасково	Ивайловград	36 189
Хасково	Любимец	174 201
Хасково	Маджарово	13 890
Хасково	Минерални бани	8691
Хасково	Свиленград	136 241
Хасково	Симеоновград	206 871
Хасково	Стамболово	96 175
Хасково	Тополовград	153 586
Хасково	Харманли	318 235
Хасково	Хасково	451 897
Шумен	Велики Преслав	30 932
Шумен	Венец	75 358
Шумен	Върбица	113 612
Шумен	Каолиново	180 173
Шумен	Каспичан	99 799
Шумен	Никола Козлево	130 938
Шумен	Нови пазар	134 364
Шумен	Смядово	57 106
Шумен	Хитрино	32 126
Шумен	Шумен	352 722
Ямбол	Болярово	52 461
Ямбол	Елхово	55 973
Ямбол	Стралджа	325 918
Ямбол	„Тунджа“	377 643
Ямбол	Ямбол	521 974
	Общо	**36 859 143**

4383

ПОСТАНОВЛЕНИЕ № 144 ОТ 30 ЮЛИ 2025 Г.

за одобряване на допълнителни разходи по бюджета на Министерството на образованието и науката за 2025 г.

МИНИСТЕРСКИЯТ СЪВЕТ
П О С Т А Н О В И :

Чл. 1. (1) Одобрява допълнителни разходи в размер 2 561 726 лв. за задължително социално и здравно осигуряване на учениците, включени в обучение чрез работа, по бюджета на Министерството на образованието и науката за 2025 г.

(2) Допълнителните разходи по ал. 1 да се осигурят за сметка на предвидените за целта разходи по централния бюджет за 2025 г. в размер 2 500 000 лв. и 61 726 лв. за сметка на преструктуриране на разходи/трансфери в централния бюджет за 2025 г.

Чл. 2. (1) Със сумата по чл. 1, ал. 1 да се увеличат разходите по „Политика в областта на всеобхватното, достъпно и качествено предучилищно и училищно образование. Учене през целия живот“, бюджетна програма „Училищно образование“, по бюджета на Министерството на образованието и науката за 2025 г.

(2) Със сумата по чл. 1, ал. 1 да се увеличат показателите по чл. 16, ал. 3 от Закона за държавния бюджет на Република България за 2025 г.

(3) По бюджета на Министерството на образованието и науката за 2025 г. по „Политика в областта на всеобхватното, достъпно и качествено предучилищно и училищно образование. Учене през целия живот“, бюджетна програма „Училищно образование“, да се създаде администриран разходен параграф „Задължително социално и здравно осигуряване за сметка на държавния бюджет за учениците, включени в дуална система на образование“ в размер на сумата по чл. 1, ал. 1.

Чл. 3. Министърът на образованието и науката да извърши съответните промени по бюджета на Министерството на образованието и науката за 2025 г. и да уведоми министъра на финансите.

Чл. 4. Министърът на финансите да извърши налагащите се промени по централния бюджет за 2025 г.

Заключителни разпоредби

§ 1. Постановлението се приема на основание чл. 109, ал. 3 от Закона за публичните финанси и чл. 77, ал. 1 от Закона за държавния бюджет на Република България за 2025 г. във връзка с чл. 17а[6] от Закона за професионалното образование и обучение.

§ 2. Изпълнението на постановлението се възлага на министъра на образованието и науката.

§ 3. Постановлението влиза в сила от деня на обнародването му в „Държавен вестник“.

Министър-председател:
Росен Желязков

Главен секретар на Министерския съвет:
Габриела Козарева

4384

ПОСТАНОВЛЕНИЕ № 145 ОТ 30 ЮЛИ 2025 Г.

за изменение и допълнение на Устройствения правилник на Министерството на околната среда и водите, приет с Постановление № 208 на Министерския съвет от 2017 г. (обн., ДВ, бр. 80 от 2017 г.; изм. и доп., бр. 3, 23 и 74 от 2019 г., бр. 54 от 2020 г., бр. 17 от 2021 г., бр. 68 от 2023 г., бр. 10 и 23 от 2024 г. и бр. 56 от 2025 г.)

МИНИСТЕРСКИЯТ СЪВЕТ
П О С Т А Н О В И :

§ 1. В чл. 16, ал. 1 думите „две главни дирекции и 14 дирекции“ се заменят с „една главна дирекция и 16 дирекции“.

§ 2. В чл. 25, ал. 2 се правят следните изменения:

1. Създава се нова т. 6:

„6. дирекция „Информационно обслужване“;“.

2. В т. 7 думите „и информационно“ се заличават.

§ 3. Създава се нов чл. 31:

„Чл. 31. Дирекция „Информационно обслужване“:

1. планира, организира, контролира и координира всички процеси и дейности, свързани с развитието, поддръжката и експлоатацията на информационните и комуникационните системи в МОСВ, и при необходимост координира тези дейности във второстепенните разпоредители с бюджет към министъра;

2. изпълнява функциите за реагиране при инциденти с компютърната сигурност;

3. извършва дейност по проектиране, разработване, внедряване и експлоатация на системи за сигурност;

4. планира, организира, контролира и координира всички процеси и дейности, свързани с осигуряването на сигурността на използваните от МОСВ мрежи и информационни системи;

5. планира, организира, контролира и координира всички процеси и дейности, свързани с осигуряването на удостоверителни услуги в МОСВ, включително за удостоверения за електронен подпис за вътрешноведомствени нужди в рамките на вътрешна инфраструктура на публичния ключ на МОСВ;

6. планира, организира и осъществява материално-техническото снабдяване на министерството с оборудване, свързано с информационни и комуникационни технологии, софтуер, доставката на интернет, телекомуникационни услуги, придобиване, разработване и поддръжка на информационни и комуникационни системи;

7. поддържа служебни регистри на потребителите, на компютърната и периферната техника, на комуникационното оборудване на министерството, на използваните софтуерни продукти и информационните системи и услуги;

8. координира и участва в дейностите, свързани с осъществяване на електронното управление и прилагането на ЗЕУ и подзаконовите нормативни актове в министерството, както и в неговото развитие съгласно действащите стратегически документи в областта; при необходимост оказва методическо съдействие на второстепенните разпоредители с бюджет;

9. координира и осигурява взаимодействието на информационните системи на министерството с необходимите регистри, поддържани в други държавни и общински органи и институции, и отговаря за интеграцията на информационните системи на министерството към централните системи на електронното управление в съответствие с изискванията за оперативна съвместимост и информационна сигурност;

10. осъществява техническо обезпечаване на телефонната централа и фиксираните телефонни услуги на министерството;

11. планира, организира и координира техническите задания за нови информационни системи и отговаря за интеграцията на системите;

12. реализира изпълнението на решенията на Съвета по цифровото десетилетие при Министерския съвет в обхвата на структурите на министерството;

13. координира адаптацията на процесите по предоставяне на административни услуги в министерството и при необходимост при второстепенните разпоредители с бюджет с цел преминаване към предоставянето им и по електронен път и оказва съдействие при предоставяне на електронни административни услуги;

14. отговаря за интеграцията на информационните системи на министерството с цел унификация на данни и електронни услуги;

15. координира изпълнението на политиките и инициативите, свързани с набори от данни по приоритетни области, които се

публикуват в отворен формат на Портала за отворени данни.“

§ 4. В чл. 31а се правят следните изменения:

1. Основният текст се изменя така:

„Дирекция „Административно обслужване“.

2. Точки 10 – 17 се заличават.

§ 5. В чл. 32 се правят следните изменения:

1. В основния текст думите „две главни дирекции и 7 дирекции“ се заменят с „една главна дирекция и 8 дирекции“.

2. В т. 2 думите „Главна дирекция“ се заменят с „Дирекция“.

§ 6. В чл. 33, ал. 1 думите „двама заместник главни директори“ се заменят с „един заместник главен директор“.

§ 7. В чл. 34 се правят следните изменения:

1. Алинея 1 се отменя.

2. Алинея 2 се изменя така:

„(2) Дирекция „Политика по изменение на климата“:

1. разработва нормативни актове в областта на изменение на климата във връзка с европейското законодателство и в изпълнение на международните ангажименти на Република България;

2. координира разработването и прилагането на националната политика по изменение на климата, в т.ч. за смекчаване на и за адаптация към изменението на климата;

3. подготвя и координира участието на Република България в международните преговори по Рамковата конвенция на Обединените нации по изменение на климата, Протокола от Киото по Рамковата конвенция на Обединените нации по изменение на климата и Споразумението от Париж по Рамковата конвенция на Обединените нации по изменение на климата съгласувано с Министерството на външните работи (МВнР);

4. координира докладването и изпълнението на международните задължения на Република България по Рамковата конвенция на Обединените нации по изменение на климата, по Протокола от Киото по Рамковата конвенция на Обединените нации по изменение на климата и по Споразумението от Париж по Рамковата конвенция на Обединените нации по изменение на климата;

5. извършва и координира дейности, свързани с участието на Република България в различни механизми за търговия с емисии на парникови газове;

6. подготвя и преговаря по двустранни меморандуми/споразумения за сътрудничество в областта на изменение на климата;

7. координира и изпълнява дейности по проекти с международно финансиране в областта на изменение на климата;

8. разработва национални стратегии, планове и проекти в областта на изменение на климата и отчети по изпълнението им;

9. извършва и координира дейности, свързани с европейските политики по изменение на климата и прилагане на Европейски системи за търговия с емисии на парникови газове в Република България;

10. осъществява методическо ръководство на ИАОС по отношение на прилагане на законодателството в областта на ограничаване изменението на климата;

11. извършва проверки за осигуряване качеството на данните от инвентаризацията на парниковите газове;

12. координира работата на други министерства и ведомства и на междуведомствени работни групи във връзка с националната политика по изменение на климата;

13. представя националната политика по изменение на климата на различни конференции и работни срещи;

14. подготвя материали и участва в кампании за информиране на обществеността за проблемите, свързани с изменение на климата;

15. подкрепя местните власти с цел подобряване на стратегическото планиране на политики и мерки на местно ниво, свързани с ограничаване на изменението на климата и адаптиране към очакваните последици от изменението на климата.“

3. Алинея 4 се отменя.

§ 8. В приложението към чл. 16, ал. 2 се правят следните изменения и допълнения:

1. След ред „дирекция „Връзки с обществеността и протокол“ 6“ се създава ред „дирекция „Информационно обслужване“ 7“.

2. Ред „дирекция „Административно и информационно обслужване“ 23“ се изменя така:

„дирекция „Административно обслужване“ 16“.

3. Ред „Главна дирекция „Политика по изменение на климата“, в т.ч. териториални звена – Югоизточен регион (Стара Загора), Южен централен регион (Пловдив) и Северен централен регион (Габрово) 20“ се изменя така:

„дирекция „Политика по изменение на климата“ 19“.

4. На ред „дирекция „Екологична оценка, оценка на въздействието върху околната среда и предотвратяване на замърсяването“ числото „24“ се заменя с „26“.

5. На ред „дирекция „Национален координационен център“ числото „19“ се заменя с „18“.

Министър-председател:
Росен Желязков

Главен секретар на Министерския съвет:
Габриела Козарева

4385

ПОСТАНОВЛЕНИЕ № 146 ОТ 30 ЮЛИ 2025 Г.

за допълнение на Постановление № 61 на Министерския съвет от 2019 г. за определяне на пунктовете за управление за военно време (обн., ДВ, бр. 27 от 2019 г.; изм. и доп., бр. 79 от 2024 г.)

МИНИСТЕРСКИЯТ СЪВЕТ
ПОСТАНОВИ:

§ 1. Приложение № 1 (секретно) към чл. 1 от Постановление № 61 на Министерския съвет от 2019 г. за определяне на пунктовете за управление за военно време се допълва съгласно приложението (секретно).

§ 2. Министърът на отбраната да уведоми заинтересованите министерства и ведомства за извършените допълнения съгласно приложението (секретно).

Заключителна разпоредба

§ 3. Постановлението влиза в сила от деня на обнародването му в „Държавен вестник“.

Министър-председател:
Росен Желязков

Главен секретар на Министерския съвет:
Габриела Козарева

4386

ПОСТАНОВЛЕНИЕ № 147 ОТ 1 АВГУСТ 2025 Г.

за одобряване на промени по бюджета на Министерството на младежта и спорта за 2025 г. във връзка с увеличаване на капитала на търговско дружество

МИНИСТЕРСКИЯТ СЪВЕТ
ПОСТАНОВИ:

Чл. 1. Одобрява промени по бюджета на Министерството на младежта и спорта за 2025 г. за допълнителни плащания в частта на финансирането на бюджетното салдо за сметка на централния бюджет в размер 2 000 000 лв. за увеличаване на капитала на „Сердика спортни имоти“ ЕАД.

Чл. 2. Министърът на младежта и спорта да извърши съответните промени по бюджета на Министерството на младежта и спорта за 2025 г. и да уведоми министъра на финансите.

Чл. 3. Министърът на финансите да извърши съответните промени по централния бюджет за 2025 г.

Заключителни разпоредби

§ 1. Постановлението се приема на основание чл. 109, ал. 4, т. 1 от Закона за публичните финанси.

§ 2. Изпълнението на постановлението се възлага на министъра на младежта и спорта.

§ 3. Постановлението влиза в сила от деня на обнародването му в „Държавен вестник“.

Министър-председател:
Росен Желязков

Главен секретар на Министерския съвет:
Габриела Козарева

4427

ПОСТАНОВЛЕНИЕ № 148 ОТ 1 АВГУСТ 2025 Г.

за изменение и допълнение на Устройствения правилник на Министерството на правосъдието, приет с Постановление № 38 на Министерския съвет от 2015 г. (обн., ДВ, бр. 16 от 2015 г.; изм. и доп., бр. 48 от 2015 г., бр. 54 от 2018 г., бр. 5 от 2019 г., бр. 15 от 2020 г., бр. 28 от 2021 г., бр. 60, 70 и 82 от 2022 г. и бр. 10 и 104 от 2023 г.)

На основание чл. 6, т. 1 от Закона за нормативните актове, чл. 109, ал. 2 от Закона за публичните финанси и чл. 79, ал. 2 от Закона за държавния бюджет на Република България за 2025 г.

МИНИСТЕРСКИЯТ СЪВЕТ
ПОСТАНОВИ:

§ 1. В чл. 5 се правят следните изменения и допълнения:

1. Точка 11 се изменя така:

„11. съпредседателства Съвета за прилагане на Националния координационен механизъм за върховенство на правото и координира дейностите, свързани с годишния Доклад за върховенство на правото на Европейската комисия;“.

2. Създава се нова т. 21:

„21. осъществява общо ръководство и контрол при обмена на данни за съдимост с държави – членки на Европейския съюз, и други държави по сключени международни договори;“.

3. Досегашната т. 21 става т. 22.

§ 2. В чл. 8, ал. 3 т. 3 се изменя така:

„3. следи за напредъка по изпълнение на Националния координационен механизъм за върховенство на правото;“.

§ 3. В наименованието на глава трета след думата „Министерството“ се добавя „на правосъдието“.

§ 4. В чл. 11 се правят следните изменения и допълнения:

1. Алинея 1 се изменя така:

„(1) Министерството е структурирано в дирекции, звено „Сигурност на информацията“, инспекторати, финансов контрольор и служител по мрежова и информационна сигурност.“

2. В ал. 2 думите „в административните звена“ се заличават.

3. Създава се ал. 3:

„(3) Министърът утвърждава длъжностното разписание по предложение на главния секретар.“

§ 5. В чл. 13 ал. 2 се изменя така:

„(2) Главният секретар ръководи, координира и контролира функционирането на Министерството, като:

1. отговаря за планирането и отчетността при изпълнение на ежегодните цели на Министерството;

2. организира, ръководи, координира, контролира, отчита се и носи отговорност пред министъра за дейността и за изпълнението на задачите на Министерството;

3. осигурява организационната връзка между политическия кабинет и административните звена в Министерството;

4. ръководи, координира и контролира подготовката на становища на министъра по материали за заседания на Министерския съвет и отговаря за архивирането им;

5. осъществява координация и контрол в процеса на подготовката и изпълнението на бюджета и отговаря за законосъобразното и целесъобразното разходване на средствата по бюджета на Министерството;

6. организира разпределението на задачите между административните звена на Министерството;

7. създава условия за нормална и ефективна работа на звената в Министерството;

8. осъществява общ контрол за изпълнението на възложените задачи;

9. контролира и отговаря за работата с документите, за съхраняването им и за опазването на информацията;

10. организира вътрешния и външния документооборот на Министерството и административното обслужване на физическите и юридическите лица, като утвърждава съответните вътрешни правила за неуредените в Наредбата за административното обслужване въпроси;

11. координира и контролира дейността по управлението на държавната собственост, предоставена на Министерството;

12. утвърждава длъжностните характеристики на служителите в Министерството;

13. координира и контролира дейностите по управление на човешките ресурси в Министерството;

14. организира работата с предложенията и сигналите в съответствие с разпоредбите на глава осма от Административнопроцесуалния кодекс;

15. контролира изпълнението на дейностите и задачите, свързани с отбранително-мобилизационната подготовка и за предотвратяване на вредните последици в случай на извънредни обстоятелства;

16. осъществява взаимодействие с главния секретар на Министерския съвет;

17. осъществява други дейности, възложени му с нормативен акт или със заповед на министъра.“

§ 6. В чл. 14, ал. 2 се правят следните допълнения:

1. В т. 2 след думите „които се“ се добавя „съгласуват с одитния комитет и се“;

2. В т. 10 след думата „министъра“ се добавя „и на одитния комитет“.

§ 7. Член 15 се изменя така:

„Чл. 15. (1) Инспекторатът е на пряко подчинение на министъра и осигурява изпълнението на контролните му функции при провеждането на държавната политика, като осъществява административен контрол в Министерството, включително върху дейността на второстепенните разпоредители с бюджет към министъра.

(2) При осъществяване на дейността си инспекторатът се ръководи от принципите по чл. 2, ал. 1 от Закона за администрацията и чл. 18 от Закона за държавния служител, както и от Кодекса за поведение на служителите в държавната администрация.

(3) Дейността на инспектората е насочена към всеобхватно, обективно, безпристрастно и точно изясняване на проверяваните случаи и предлагане на мерки за тяхното решаване с цел:

1. предотвратяване и отстраняване на нарушения при функционирането на администрацията на Министерството и на второстепенните разпоредители с бюджет по бюджета на Министерството;

2. независима и обективна оценка на дейността на администрацията;

3. подобряване работата на администрацията.

(4) Инспекторатът осъществява дейността си в съответствие със стратегически и годишни планове и съгласно вътрешни правила, изготвени въз основа на наредбата по чл. 46б, ал. 2 от Закона за администрацията и утвърдени от министъра.

(5) Инспекторатът изпълнява контролните си функции, като:

1. подпомага министъра при изпълнението на националните стратегии и програми в областта на противодействието на корупцията;

2. извършва планови и извънпланови проверки на структури, дейности и процеси в администрацията;

3. прави оценка на корупционния риск по реда на методологията по чл. 46, ал. 1, т. 5 от Закона за противодействие на корупцията и предлага мерки за ограничаването му;

4. проверява изпълнението на задължителните указания, които са дадени от компетентните контролни органи при проверки в Министерството, във второстепенните разпоредители с бюджет, включително задължителните предписания на органите, които упражняват държавен контрол върху дейността по здравното обслужване в местата за лишаване от свобода;

5. събира и анализира информация и извършва проверки за установяване на нарушения, прояви на корупция и неефективна работа на администрацията;

6. осъществява контрол и извършва проверки по Закона за противодействие на корупцията, като проверява декларациите по чл. 49, ал. 1 от закона;

7. следи за спазването на законите, подзаконовите и вътрешноведомствените актове за организацията на работата от служителите на администрацията;

8. може да предлага образуване на дисциплинарно производство при констатирани нарушения на служебните задължения, както и на Кодекса за поведение на служителите в държавната администрация, независимо че деянието може да е основание за търсене и на друг вид отговорност от служителите;

9. извършва проверка по сигнали срещу незаконни или неправилни действия или бездействия на служители от администрацията;

10. извършва проверки по предоставянето на административни услуги;

11. съставя актове за установяване на административни нарушения при констатирани нарушения от страна на служителите от администрацията, когато това е предвидено в закон;

12. изпраща сигнали до органите на прокуратурата, когато при проверки установи данни за извършено престъпление;

13. прави предложения за нови или за изменение на вътрешноведомствените актове, регламентиращи организацията на работата и дейността на администрацията;

14. осъществява и други функции във връзка с административния контрол, които произтичат от нормативни актове или са възложени от министъра, съобразно правомощията си.

(6) Инспекторатът изготвя стратегически и годишен план за дейността си, които се утвърждават от министъра, и ежегодно представя отчет за тяхното изпълнение.

(7) За всяка конкретна проверка Инспекторатът изготвя доклад до министъра за резултатите, анализира причините и обстоятелствата, свързани с констатираните нарушения, и предлага мерки за отстраняването им.

(8) Инспекторатът извършва планови и извънпланови проверки въз основа на заповед на министъра или негово писмено разпореждане.

(9) Инспекторатът не извършва проверки в търговските дружества с държавно участие в капитала и държавните предприятия по чл. 62, ал. 3 от Търговския закон.

(10) Инспекторатът не извършва проверки относно бюджетната дисциплина.

(11) Инспекторатът изпраща на Главния инспекторат при Министерския съвет ежегодно до 1 март доклад за извършените проверки през предходната година.

(12) При осъществяване на дейността си Инспекторатът си взаимодейства с Главния инспекторат при Министерския съвет, специализираните контролни органи, създадени по специални закони, специализираните държавни комисии и съвети за контрол в съответната област, омбудсмана на Република България и органите на местното самоуправление и на изпълнителната власт в общините, както и с обществените посредници.“

§ 8. Наименованието на раздел V на глава трета се изменя на „Звено „Сигурност на информацията“.

§ 9. В чл. 16 се правят следните изменения:

1. В ал. 1 думата „Сигурност“ се заменя със „Сигурност на информацията“.

2. Алинея 2 се отменя.

3. В ал. 3 думата „Сигурност“ се заменя със „Сигурност на информацията“.

§ 10. В глава трета се създава раздел VI „а“ с чл. 17а:

„Служител по мрежова и информационна сигурност

Чл. 17а. Служителят по мрежова и информационна сигурност е на пряко подчинение на министъра и отговаря за сигурността на администрирането, експлоатацията и поддръжката на хардуер и софтуер, като:

1. извършва и координира дейностите, свързани с постигане на високо ниво на мрежова и информационна сигурност на Министерството, и следи за спазване на вътрешните правила по мрежова и информационна сигурност и за прилагане на законите, подзаконовите нормативни актове, стандартите, политиките и целите в областта на информационната сигурност;

2. участва в наблюдението на системите за мрежова и информационна сигурност в Министерството;

3. участва в изготвянето на политики, правила, процедури, планове за справяне с инциденти и други относими документи, които са свързани с мрежовата и информационната сигурност;

4. извършва периодичните оценки на рисковете за мрежовата и информационната сигурност;

5. при възникване на инцидент уведомява Центъра за реагиране при инциденти CERT България в сроковете и по реда на Закона за киберсигурност;

6. води регистър на инцидентите;

7. анализира инцидентите с мрежовата и информационната сигурност и причините за възникването им и предлага мерки за намаляването и предотвратяването им;

8. следи за появата на нови киберзаплахи, като предлага мерки за противодействието им;

9. предлага и координира обучения във връзка с мрежовата и информационната сигурност;

10. не по-малко от веднъж годишно, както и при поискване и при необходимост изготвя доклади за състоянието на мрежовата и информационната сигурност и ги представя на министъра;

11. във връзка с осъществяването на функциите си може да изисква информация от служителите в Министерството, да получава достъп, да дава препоръки и да съобщава за липса на съдействие и нарушения на мрежовата и информационната сигурност.“

§ 11. В чл. 18 се правят следните изменения и допълнения:

1. В т. 1 думата „Канцелария“ се заменя с „Административно обслужване“.

2. Създава се т. 4а:

„4а. дирекция „Обществени поръчки“;“.

§ 12. Член 19 се изменя така:

„Чл. 19. Дирекция „Административно обслужване“:

1. организира и осъществява деловодната дейност и цялостното обслужване на документооборота посредством административна информационна система;

2. осъществява дейностите по класиране, архивиране и съхраняване на електронни документи и документи на хартиен носител на Министерството;

3. приема, обработва и насочва по компетентност кореспонденцията, постъпила в Министерството, адресирана до министъра, до заместник-министрите, до началника на политическия кабинет, до главния секретар и до ръководителите на административни звена;

4. извършва справки и изготвя заверени копия на документи, съхранявани в електронния и учрежденския архив на Министерството;

5. осигурява необходимата информация на членовете на политическия кабинет и на главния секретар, свързана със заседанията на Министерския съвет;

6. разработва проекти на вътрешни правила и инструкции за деловодната дейност, документооборота и за архивната дейност на Министерството;

7. организира информирането на дирекциите относно актовете на Министерския съвет, отнасящи се до дейността на Министерството и на второстепенните разпоредители с бюджет към министъра;

8. изпълнява функциите на администратор на административната информационна система на Министерството;

9. организира приемна на Министерството по постъпили жалби и писма на граждани;

10. извършва дейността по приемането на заявления и искания, жалби и протести, сигнали и предложения от граждани и организации, включително изслушването на техните предложения и сигнали в определени и предварително оповестени дни и часове, съгласно глава осма от Административнопроцесуалния кодекс;

11. организира и осигурява дейностите по разглеждането и решаването на сигналите и предложенията на гражданите съвместно с дирекция „Правни дейности“;

12. осъществява общата организация на административното обслужване в Министерството, изготвя справки и отчети за дейността по административното обслужване, както и анализи и оценки за подобряването му;

13. осигурява дейностите по административното обслужване на физическите и юридическите лица на принципа „едно гише“ в Центъра за административно обслужване на Министерството чрез различни комуникационни канали;

14. организира и координира прилагането на комплексното административно обслужване съгласно изискванията на Административнопроцесуалния кодекс;

15. организира и координира дейностите по предоставяне на административни услуги и информация на физически и юридически лица и изготвя периодични анализи, справки и отчети за изпълнението им;

16. осъществява заявяването за вписване на административните услуги, предоставяни от Министерството, както и настъпилите промени или заличавания в тях в Регистъра на услугите, и извършва вписване на данните от отчетите за административното

обслужване и регулиране в Интегрираната информационна система на държавната администрация.“

§ 13. В чл. 20 се правят следните допълнения:

1. Точка 3 се изменя така:

„3. осъществява процесуалното представителство по дела, в това число и изпълнителни производства, заведени от и срещу министъра като орган на изпълнителната власт и Министерството на правосъдието, пред съдилищата, арбитражите и други независими специализирани държавни органи, като извършва следните действия:

а) комплектува и препраща подадените жалби срещу административни актове, издадени от министъра или от оправомощени от него лица;

б) изготвя и подава жалби срещу административни актове, отнасящи се до дейността на министъра и Министерството;

в) изготвя искови молби, заявления за издаване на заповеди за изпълнение и молби за издаване на изпълнителни листове за вземания на Министерството;

г) изготвя и подава молби за образуване на изпълнителни дела за принудително събиране на вземания на Министерството;

д) изготвя жалби и сигнали до Прокуратурата на Република България във връзка с констатирани неправомерни действия на трети лица срещу интересите на Министерството;

е) изготвя отговори на искови молби, становища и писмени защити по съдебните производства, по които страна е Министерството;

ж) извършва необходимите действия за изпълнение на съдебните актове, отнасящи се до въпроси изключително от правомощията на министъра;“.

2. В т. 4 думите „действия по“ се заменят с „необходимите правни действия за“.

3. Точка 6 се изменя така:

„6. обработва постъпилите в Министерството заявления за достъп до обществена информация и изготвя проекти на писма и решения за предоставяне или за отказ за предоставяне на достъп до обществена информация по Закона за достъп до обществена информация;“.

4. Създават се т. 11 – 17:

„11. изпраща съдебни актове на компетентните дирекции със становище относно тяхната изпълняемост и при поискване от други дирекции предоставя такова становище относно други съдебни актове;

12. анализира съдебната практика по прилагането на административните актове, свързани с дейността на Министерството, и прави предложения за усъвършенстването им или за правилното им прилагане;

13. анализира и обобщава състоянието на висящите дела;

14. подпомага ръководството и звената на Министерството с оглед на законосъобразното осъществяване на техните функции;

15. следи за изменения в нормативната уредба в областта на административното обслужване и уведомява за тях съответните дирекции;

16. подпомага изготвянето на вътрешни правила относно административното обслужване;

17. въвежда и поддържа информацията за делата, водени от Министерството, в система за контрол и управление на делата.“

§ 14. В чл. 21 се правят следните изменения:

1. В т. 8 думите „както и имотите, предоставени за нуждите на съдебната власт“ се заличават.

2. Точка 9 се отменя.

§ 15. В чл. 22 т. 17 – 24 се отменят.

§ 16. Създава се чл. 22а:

„Чл. 22а. Дирекция „Обществени поръчки“:

1. организира планирането на обществените поръчки и изготвя график за възлагане на обществени поръчки;

2. участва в подготовката и провеждането при възлагане на обществените поръчки по реда на Закона за обществените поръчки за избор на изпълнител, както и при сключването на договорите за обществени поръчки;

3. отговаря за разработването, изменението и допълнението на вътрешните правила за управление на цикъла на обществените поръчки;

4. осъществява процесуално представителство пред Комисията за защита на конкуренцията и пред Върховния административен съд във връзка с жалби, подадени по реда на Закона за обществените поръчки, при изрично упълномощаване от министъра;

5. води и поддържа регистър на проведените обществени поръчки;

6. отговаря за съхраняването на документацията по проведените процедури за възлагане на обществени поръчки;

7. изготвя анализи и правни становища, които са свързани с провежданите в Министерството и във второстепенните разпоредители с бюджет обществени поръчки;

8. подготвя и изпраща необходимата информация до Агенцията по обществени поръчки и до Европейската комисия за публикуване в „Официален вестник“ на Европейския съюз, когато е приложимо.“

§ 17. В чл. 23 се правят следните изменения:

1. Точка 1 се изменя така:

„1. прилага подходящи политики и стратегии за ефективно управление на човешките ресурси с цел успешно изпълнение на стратегическите цели на Министерството;".

2. В т. 4 думите „проекти на документи" се заменят с „проекти и съгласува по законосъобразност документите".

3. В т. 10 думите „чл. 35, ал. 1 от ЗПКОНПИ" се заменят с „чл. 49, ал. 1 от ЗПК".

4. В т. 16 думите „и служителите" и „и със създаването на условия за добра мотивация на служителите" се заличават.

§ 18. В чл. 25 се правят следните изменения:

1. Точка 3 се изменя така:

„3. дирекция „Стратегическо развитие, програми и проекти";".

2. Точка 7 се изменя така:

„7. дирекция „Информационни системи, дигитализация и електронни регистри".

§ 19. В чл. 27, т. 6 накрая се добавя „съвместно с други дирекции, които имат отношение към съответния закон".

§ 20. Член 28 се изменя така:

„Чл. 28. Дирекция „Стратегическо развитие, програми и проекти":

1. анализира и обобщава информация по хоризонталния Механизъм за върховенството на правото и подпомага провеждането на експертните мисии за изготвяне на годишните доклади на Европейската комисия;

2. подпомага министъра по отношение на диалога с Европейската комисия в рамките на Механизма за върховенството на правото и други инструменти на Европейската комисия в сферата на правосъдието;

3. разработва проект на график за изпълнение на мерките и дейностите от компетентност на Министерството, свързани с Националния координационен механизъм за върховенство на правото;

4. участва в процеса на изработване на годишното Информационно табло на Европейския съюз в областта на правосъдието и анализира резултатите за Република България;

5. осъществява координация и комуникация с Европейската комисия за демокрация чрез право (Венецианската комисия) в процеса на изпълнението на международните ангажименти на България в сферата на върховенството на правото;

6. координира изпълнението на мерки от компетентността на Министерството, произтичащи от различни европейски механизми, засягащи съдебната реформа и върховенството на правото;

7. участва в разработването, координирането, изпълнението и отчитането на стратегически документи в сферата на върховенството на правото;

8. се информира и обобщава информация за законопроектите и предприетите законодателни инициативи по изпълнение на мерките и дейностите на Министерството;

9. подпомага експертно министъра при осъществяване на функциите му на програмен оператор, изпълняваща агенция, бенефициент и други във връзка с международни програми и проекти и поддържа актуална информация в съществуващите бази данни за изпълняваните проекти;

10. осъществява методическо ръководство и мониторинг на звената за изпълнение на проектите – при разработването, управлението и изпълнението на проекти, финансирани от чуждестранни донори, за модернизиране на правосъдието, по които бенефициент е Министерството и неговите структури;

11. участва в процеса на разработване на програми, финансирани от Европейския съюз и от други международни организации и институции, в частта от компетентност на Министерството;

12. участва в процеса на разработване на стратегически документи на Министерството, в които са заложени мерки, за които е необходимо финансово осигуряване със средства от чуждестранни донори;

13. съвместно с потенциални бенефициенти в системата на Министерството извършва оценка на потребностите от външно финансиране на изпълняваните от Министерството политики и програми и идентифицира подходящи донорски програми;

14. подпомага организационно-технически дейността на съвети, които се председателстват от министъра, като изпълнява функциите на секретариат;

15. подпомага политическото ръководство на Министерството в хода на изпълнение и отчитане на правителствената програма в част „Правосъдие";

16. подпомага главния секретар в процеса на планиране и отчитане на изпълнението на ежегодните цели на Министерството и на Стратегията за управление на риска;

17. следи за напредъка в изпълнението на Приоритет 10 „Институционална рамка" на Национална програма за развитие „България 2030" в областите от компетентността на Министерството."

§ 21. В чл. 29 се правят следните изменения и допълнения:

1. Точка 4 се изменя така:

„4. уведомява ръководството на Министерството и дирекция „Съвет по законодателството“ за необходимостта от предприемане на мерки на национално ниво и участва в изработването на проекти на нормативни актове, необходими за въвеждането, изпълнението и прилагането на актове на Европейския съюз, в областите от компетентност на Министерството и изпраща необходимата информация за това по съответния ред до Европейската комисия;“.

2. Създава се т. 4а:

„4а. се информира за законопроектите и предприетите законодателни инициативи по изпълнение на мерките и дейностите на Министерството;“.

3. В т. 5 след думата „правосъдието“ се добавя „и защита на личните данни“.

4. В т. 6 думите „областта на“ се заличават.

5. Точка 9 се изменя така:

„9. осъществява функциите на централен орган, възложени на Министерството на правосъдието по актове на Европейския съюз и международни договори в областта на международната правна помощ по граждански и наказателни дела, екстрадициите, трансферите на осъдени лица, трансферите на наказателни производства и признаването и изпълнението на съдебни и други актове;“.

6. Точка 10 се отменя.

7. В т. 11 след думата „информация“ се добавя „в рамките на компетентността на Министерството“.

§ 22. В чл. 30 се правят следните изменения и допълнения:

1. В т. 3 думите „организацията на“ се заменят с „участието му в“.

2. Създава се нова т. 5а:

„5а. образува, води и съхранява служебни досиета на държавните съдебни изпълнители, съдиите по вписванията, частните съдебни изпълнители, нотариусите и синдиците;“.

3. В т. 6 думите „съдебните изпълнители“ се заменят с „държавните съдебни изпълнители“.

4. Създава се т. 6а:

„6а. приема, обработва и съхранява декларациите по чл. 49, ал. 1 от ЗПК на държавните съдебни изпълнители и на съдиите по вписванията и води публичен регистър на подадените декларации;“.

5. В т. 7 думите „в интернет“ се заменят с „извършва справки по досиетата на вещите лица от всички списъци за територията на цялата страна в информационната система „Единен регистър на вещите лица“.

6. Точка 8 се изменя така:

„8. подготвя документацията, свързана с разпределянето на стажант-юристите, и осъществява дейностите по подготовка и провеждане на изпита за придобиване на юридическа правоспособност;“.

7. Създава се т. 8а:

„8а. поддържа публичен регистър на лицата, придобили юридическа правоспособност, по чл. 297а, т. 6 от Закона за съдебната власт;“.

8. Точка 23 се изменя така:

„23. подпомага министъра при осъществяване на правомощията му по контрол по изпълнение на задължението за внасяне на ежегодна вноска за професионална квалификация на синдиците и по организирането на квалификацията на синдиците;“.

9. Създава се т. 24:

„24. поддържа актуална информация в Автоматизираната информационна система за производство по несъстоятелност и стабилизация за включване и изключване на синдиците от списъка по чл. 655, ал. 1, т. 5 от Търговския закон и проведената професионална квалификация на синдиците.“

§ 23. Член 32 се изменя така:

„Чл. 32. Дирекция „Информационни системи, дигитализация и електронни регистри“:

1. организира и участва при разработването и актуализацията на дългосрочната стратегия на Министерството и на второстепенните разпоредители с бюджет в областта на информационните и комуникационните технологии, като ги съобразява с вътрешните и международните стратегически документи в областта на електронното управление и електронното правосъдие;

2. отговаря за поетапното изпълнение на залегналите цели в стратегическите документи и прилагането на вътрешната и международната нормативна база и стандарти в областта на информационната сигурност, киберсигурността, специализираните информационни системи и регистри;

3. участва във вътрешни и международни проекти и програми, разработване на концепции, предложения за промени на нормативни актове, свързани с електронното управление и електронното правосъдие;

4. организира планирането, изграждането и поддръжката на информационната инфраструктура на Министерството;

5. организира планирането, изграждането и поддръжката на специализираните информационни системи и регистри;

6. отговаря за цялостната работоспособност на информационната инфраструктура, специализираните информационни системи, предоставяните вътрешни и външни инфор-

мационни услуги, надеждното и сигурно съхранение на базите данни;

7. оказва съдействие на служителите от Министерството във връзка с изискванията за дигитална компетентност и информационна сигурност, необходими за изпълнение на служебните задължения;

8. поддържа ЦАИС „Съдебен статус“ с централна база данни съдимост;

9. завежда в азбучен указател изпратените от съдилищата бюлетини за съдимост или бюлетини по чл. 78а от Наказателния кодекс за лицата, родени в чужбина или с неизвестно месторождение, въвежда данните в ЦАИС „Съдебен статус“ и съхранява хартиените бюлетини в картотека;

10. отбелязва в хартиения и в електронния бюлетин получените относими сведения или настъпилите обстоятелства;

11. приема заявления и издава свидетелства за съдимост на граждани на гише или по електронен път;

12. изготвя справки за съдимост, поискани за служебни цели от съда, прокуратурата, органите на Министерството на вътрешните работи, следствието, местата за лишаване от свобода, ведомствата и др.;

13. извършва дейностите, възложени на Министерството като централен орган по Рамково решение 2009/315/ПВР на Съвета от 26 февруари 2009 година относно организацията и съдържанието на обмена на информация, получена от регистрите за съдимост, между държавите – членки на Европейския съюз;

14. извършва дейностите, възложени на Министерството като централен орган по Регламент (ЕС) 2019/816 на Европейския парламент и на Съвета от 17 април 2019 година за създаване на централизирана система за установяване на държавите членки, разполагащи с информация за присъди срещу граждани на трети държави и лица без гражданство (ECRIS-TCN), с цел допълване на Европейската информационна система за съдимост и за изменение на Регламент (ЕС) 2018/1726;

15. обработва постъпилите от трети държави сведения за осъдени български граждани в чужбина и предоставя на други държави в структуриран вид информация от бюлетините за съдимост на чужди граждани, осъдени на територията на Република България, съгласно подписани двустранни и многостранни договори за сътрудничество;

16. извършва удостоверяване с „APOSTILLE“ на актове на съдилищата и нотариусите в съответствие с Декларацията по чл. 6, ал. 1 от Хагската конвенция за премахване на изискването за легализация на чуждестранни публични актове от 1961 г. (в сила за Република България от 30 април 2001 г.);

17. поддържа Електронен регистър на удостоверените с „APOSTILLE“ документи с цел превенция и проверка за автентичност на удостоверяването;

18. поддържа и води Единния регистър на медиаторите и на организациите, които обучават медиатори;

19. подпомага министъра при осъществяване на правомощията му по Закона за юридическите лица с нестопанска цел, включително поддържа и води специален регистър на чужденците към Централния регистър на юридическите лица с нестопанска цел за осъществяване на обществено полезна дейност;

20. отговаря за дейностите по воденето, съхраняването и достъпа до информационната система за единна входна точка на запорите на движими вещи, подлежащи на регистрация по силата на закон, и по организацията и дейността на онлайн платформата за електронни публични търгове;

21. извършва дейностите, възложени на Министерството като централен информационен орган по чл. 14 от Регламент (ЕС) № 655/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 година за създаване на процедура за европейска заповед за запор на банкови сметки с цел улесняване на трансграничното събиране на вземания по граждански и търговски дела;

22. извършва дейностите по вписване или обявяване на актовете и обстоятелствата в поддържания от Министерството регистър по несъстоятелност по чл. 760е от Търговския закон;

23. извършва дейности по вписване и заличаване в публичния електронен регистър към министъра на правосъдието по чл. 9б от Закона за мерките срещу изпирането на пари;

24. поддържа точка за достъп на компютъризирана система за трансграничен електронен обмен на данни в областта на съдебното сътрудничество по граждански и наказателни дела e-Codex;

25. организира управлението на удостоверенията за електронни подписи в Министерството;

26. администрира системата за видеонаблюдение на Министерството.“

§ 24. В чл. 33, т. 11 думите „на хартиен и“ се заличават.

§ 25. В чл. 34, т. 2 се правят следните изменения:

1. В буква „б“ думите „Регламент № 2201/2003 г. относно компетентността, признаването и изпълнението на съдеб-

ни решения по брачни дела и по делата, свързани с родителската отговорност“ се заменят с „Регламент № 2019/1111 на Съвета от 25.06.2019 г. относно компетентността, признаването и изпълнението на решения по брачни въпроси и въпроси, свързани с родителската отговорност, и относно международното отвличане на деца“.

2. В буква „е“ думите „Регламент № 2201/2003 г.“ се заменят с „Регламент № 2019/1111 г.“

§ 26. В чл. 36 се правят следните изменения:

1. В ал. 2 думите „завеждането“ се заменят с „регистриране“.

2. В ал. 3 думите „деловодната дейност и документооборота“ се заменят с „вътрешния оборот на електронни документи и документи на хартиен носител“.

§ 27. В чл. 38 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1 думите „телеграф, телекс, факс“ се заличават.

2. В ал. 2 думите „преписки, изпратени с копие до министъра“ се заличават.

3. В ал. 4 след думата „нецензурни“ се добавя „или обидни“.

§ 28. Приложението към чл. 11, ал. 2 се изменя така:

„Приложение
към чл. 11, ал. 2

Численост на персонала в организационните структури и административните звена в Министерството – 284 щатни бройки

Политически кабинет,	
в т.ч. експерти и технически сътрудници	9
дирекция „Вътрешен одит“	10
Инспекторат по чл. 46 от Закона за администрацията	10
звено „Сигурност на информацията“	2
главен секретар	1
служител по мрежова и информационна сигурност	1
финансов контрольор	1
Обща администрация,	75
в т.ч.:	
дирекция „Административно обслужване“	13
дирекция „Правни дейности“	10
дирекция „Управление на човешките ресурси“	7
дирекция „Финанси и бюджет“	15
дирекция „Управление на собствеността“	14
дирекция „Обществени поръчки“	8
дирекция „Връзки с обществеността и протокол“	8
Специализирана администрация,	175
в т.ч.:	
Инспекторат на министъра на правосъдието по Закона за съдебната власт	18
дирекция „Съвет по законодателство“	25
дирекция „Стратегическо развитие, програми и проекти“	13
дирекция „Международно правно сътрудничество и европейски въпроси“	26
дирекция „Взаимодействие със съдебната власт“	12
дирекция „Процесуално представителство на Република България пред Европейския съд по правата на човека“	13
дирекция „Информационни системи, дигитализация и електронни регистри“	25
дирекция „Българско гражданство“	27
дирекция „Международна правна закрила на детето и международни осиновявания“	16

“

Заключителни разпоредби

§ 29. В Устройствения правилник на Министерството на иновациите и растежа, приет с Постановление № 20 на Министерския съвет от 2022 г. (обн., ДВ, бр. 17 от 2022 г.; изм. и доп., бр. 81 от 2023 г. и бр. 56 и 60 от 2025 г.), се правят следните изменения:

1. В чл. 11, ал. 2 числото „359“ се заменя с „354“.

2. В приложението към чл. 6, ал. 8, чл. 11, ал. 3 и чл. 27, ал. 6:

а) в наименованието числото „359“ се заменя с „354“;

б) на ред „Специализирана администрация“ числото „280“ се заменя с „275“;

в) на ред „Главна дирекция „Европейски фондове за конкурентоспособност“ числото „234“ се заменя с „229“.

§ 30. В Правилника за устройството и дейността на Министерството на вътрешните работи, приет с Постановление № 207 на Министерския съвет от 2014 г. (обн., ДВ, бр. 60 от 2014 г.; изм. и доп., бр. 28, 67, 75 и 85 от 2015 г., бр. 2, 9, 86 и 90 от 2016 г., бр. 4, 9, 19, 22 и 33 от 2017 г., бр. 70 и 97 от 2018 г., бр. 12, 47 и 85 от 2019 г., бр. 48 и 99 от 2020 г., бр. 20 и 31 от 2021 г., бр. 13 и 71 от 2023 г., бр. 58 от 2024 г. и бр. 36 и 56 от 2025 г.), в чл. 104, ал. 1 числото „51 520“ се заменя с „51 518“.

§ 31. В Устройствения правилник на Министерството на икономиката и индустрията, приет с Постановление № 20 на Министерския съвет от 2022 г. (обн., ДВ, бр. 17 от 2022 г.; изм. и доп., бр. 53 от 2022 г., бр. 48 и бр. 81 от 2024 г. и бр. 56 от 2025 г.), се правят следните изменения:

1. В чл. 11, ал. 2 числото „395“ се заменя с „392“.

2. В приложението към чл. 6, ал. 8 и чл. 11, ал. 3:

а) в наименованието числото „395“ се заменя с „392“;

б) на ред „Обща администрация“ числото „104“ се заменя със „103“;

в) на ред „дирекция „Човешки ресурси и организационно развитие“ числото „9“ се заменя с „8“;

г) на ред „Специализирана администрация“ числото „257“ се заменя с „255“;

д) на ред „дирекция „Икономическа политика“ числото „23“ се заменя с „22“;

е) на ред „дирекция „Европейски въпроси и законодателство на ЕС за стоки и услуги“ числото „28“ се заменя с „27“.

§ 32. В Устройствения правилник на Изпълнителната агенция по лекарствата, приет с Постановление № 169 на Министерския съвет от 2009 г. (обн., ДВ, бр. 52 от 2009 г.; изм. и доп., бр. 69 от 2009 г., бр. 5 и 83 от 2011 г., бр. 22 от 2012 г., бр. 7 и 30 от 2013 г., бр. 24, 74 и 84 от 2014 г., бр. 44 от 2015 г., бр. 60 от 2017 г. и бр. 50 от 2022 г.), се правят следните изменения:

1. В чл. 11, ал. 2 числото „194“ се заменя със „193“.

2. В приложението към чл. 11, ал. 3:

а) в наименованието числото „194“ се заменя със „193“;

б) на ред „Обща администрация“ числото „34“ се заменя с „33“;

в) на ред „дирекция „Правни, административно-финансови дейности и управление на качеството“ числото „34“ се заменя с „33“.

§ 33. В едномесечен срок от влизането в сила на постановлението заместник министър-председателят и министър на иновациите и растежа, министърът на вътрешните работи, министърът на правосъдието, министърът на икономиката и индустрията и изпълнителният директор на Изпълнителната агенция по лекарствата привеждат административните структури в съответствие с постановлението.

Министър-председател:
Росен Желязков

Главен секретар на Министерския съвет:
Габриела Козарева

4438

МИНИСТЕРСТВА И ДРУГИ ВЕДОМСТВА

МИНИСТЕРСТВО НА ОБРАЗОВАНИЕТО И НАУКАТА

СПОРАЗУМЕНИЕ

за създаване на Европейската конференция по молекулярна биология (ЕМВС)

(Ратифицирано със закон, приет от 51-вото Народно събрание на 16 май 2025 г. – ДВ, бр. 44 от 2025 г. В сила за Република България от 9 юли 2025 г.)

Държавите, страни по това Споразумение,

съзнавайки важната роля на молекулярната биология за напредъка на науката и благосъстоянието на човечеството;

отчитайки необходимостта от засилване чрез междуправителствени действия на международното сътрудничество, което вече съществува в тази област;

стремейки се към развиване на европейското сътрудничество в областта на молекулярната биология с оглед насърчаването на дейности с особена научна стойност;

отбелязвайки приемането от Европейската организация по молекулярна биология (наричана по-долу „ЕОМБ“) на онези разпоредби от настоящото Споразумение, които се отнасят до нея;

се споразумяха за следното:

Член I – **Създаване на Конференцията**

С настоящото се създава Европейска конференция по молекулярна биология, наричана по-долу „Конференцията“.

Член II – **Цели**

1. Конференцията осигурява сътрудничество между европейските държави за фундаментални изследвания в областта на молекулярната биология, както и в други области на изследване, тясно свързани с нея.
2. Общата програма, която ще се изпълнява под отговорността на Конференцията, включва в първия етап:
   а) предоставяне на стипендии за обучение, преподаване и научни изследвания;
   b) съдействие на университети и други висши учебни заведения, които желаят да приемат гостуващи преподаватели;
   с) създаване на програми за обучение и организиране на учебни срещи, съгласувани с програмите на университетите и други институции за висше образование и научни изследвания.

Изпълнението на Общата програма е възложено от Конференцията на ЕОМБ.

Общата програма или средствата за нейното изпълнение могат да бъдат променяни с решение на Конференцията, взето единодушно от присъстващите членове с право на глас.

3. Проекти, разгледани от Конференцията, които само някои членове са склонни да изпълнят, се наричат специални проекти. Всеки специален проект се одобрява от Конференцията с мнозинство от две трети от присъстващите членове с право на глас. Изпълнението на специален проект е предмет на специално споразумение между държавите, участващи в него. Всеки член има право да се включи по-късно в специален проект, който вече е бил одобрен.

Член III – **Конференцията**

1. Членовете на Конференцията са държавите, страни по това Споразумение.
2. Конференцията може с единодушно решение на присъстващите ѝ членове с право на глас да разреши на други европейски държави, както и на държави, които имат важен принос за работата на ЕОМБ от основаването ѝ, да станат членове чрез присъединяване към настоящото Споразумение, след като то е влязло в сила.
3. Конференцията може с единодушно гласуване на присъстващите членове с право на глас да установи сътрудничество с държави, които не са членки, с национални институции, както и с международни правителствени или неправителствени организации. Условията и продължителността на подобно сътрудничество се определят от Конференцията също с единодушно гласуване на присъстващите членове с право на глас, във всеки конкретен случай според обстоятелствата.

Член IV – **Процедура и функции на Конференцията**

1. Конференцията заседава веднъж годишно на редовна сесия. Може да заседава и на извънредна сесия по искане на две трети от всички членове.
2. Всеки член се представлява от не повече от двама делегати, които могат да бъдат придружени от съветници. Конференцията избира председател и двама заместник-председатели за период, продължаващ до следващото редовно заседание.
3. Конференцията:
   a) взема решения, необходими за постигане на целта, посочена в член II;
   b) определя мястото на заседанието;
   c) има право да притежава средства и да сключва договори;
   d) приема Правилата за дейността си;
   e) с две трети мнозинство на присъстващите членове с право на глас утвърждава такива подчинени органи, каквито могат да бъдат необходими;
   f) одобрява индикативна схема за реализацията на Общата програма по член II.2 и определя нейната продължителност; при одобряването на тази схема Конференцията определя с единодушие на присъстващите членове с право на глас максималните кредити, които могат да бъдат предоставени през този период; този размер не може да бъде променян след това, освен ако Конференцията не реши така с единодушно гласуване на присъстващите членове с право на глас;
   g) приема обикновения годишен бюджет с мнозинство от две трети от присъстващите членове с право на глас и предприема необходимите финансови мерки;
   h) одобрява предварителния разчет на разходите за следващите две години;
   i) взема под внимание конкретните финансови разпоредби, свързани с всеки специален проект, приет преди това от членовете, участващи в него;
   j) приема финансови регламенти с две трети мнозинство на присъстващите членове с право на глас;
   k) одобрява и публикува заверените си годишни отчети;
   l) одобрява годишния доклад, представен от генералния секретар.
4. a) (i) Всяка държава членка има един глас в Конференцията.
   (ii) Въпреки това даден член няма право да гласува по отношение на изпълнението на специален проект, освен ако не се е съгласил да участва в този проект.
   (iii) Държавите, които са подписали, но все още не са ратифицирали, приели или одобрили това Споразумение, могат да бъдат представени на Конференцията и да участват в нейната работа без право на глас за период от две години след влизането в сила на Споразумението.
   (iv) Държава членка, която не е платила вноските си в продължение на две последователни финансови години, няма право на глас в Конференцията.
   (v) Освен когато е предвидено друго в настоящото Споразумение, решенията на Конференцията се вземат с мнозинство от присъстващите членове с право на глас.
   b) Присъствието на делегати от мнозинството от всички членове е необходимо за формиране на кворум за всяко заседание на Конференцията.

Член V – **Генерален секретар**

1. Конференцията назначава с мнозинство от две трети от всички членове генерален секретар за определен период от време.

Той остава на служба до назначаване на правоприемника му. Генералният секретар подпомага председателя на Конференцията и поддържа непрекъснатостта на работата между заседанията. Той може да предприема всякакви такива действия, които са необходими за провеждане на текущите дела на Конференцията.

2. Генералният секретар представя на Конференцията:
   a) проект на индикативната схема, посочена в член IV.3.f);
   b) обикновения бюджет и предварителния разчет, посочен в член IV.3.g) и член IV.3.h);
   c) конкретните финансови нужди за всеки Специален проект съгласно член IV.3.i);
   d) одитираните годишни сметки и годишния доклад, искани в член IV.3.j) и член IV.3.k).
3. При изпълнение на своите задължения Генералният секретар използва услугите на ЕОМБ.

Член VI – **Бюджет**

1. Редовният годишен бюджет за следващата финансова година, обхващащ периода от 1 януари до 31 декември, показва както разходите, произтичащи от осъществяването на Общата програма, така и тези, свързани с функционирането на Конференцията, заедно с прогнозните приходи, и се внася пред Конференцията от генералния секретар не по-късно от 1 октомври всяка година.
2. Разходите в редовния бюджет се покриват от:
   a) финансовия принос на членовете;
   b) всички дарения, предоставени от членовете в допълнение към техните финансови вноски, при условие че са в съответствие с целите на Конференцията;
   c) всякакви други ресурси, по-специално дарения, предлагани от частни организации или лица, предмет на предварителното одобрение на Конференцията с мнозинство от две трети от присъстващите членове с право на глас.

Член VII – **Вноски и одит**

1. Всеки член допринася както за разходите, произтичащи от осъществяването на Общата програма, така и за тези, свързани с функционирането на Конференцията, в съответствие с размера, който се определя на всеки три години от Конференцията с мнозинство от две трети от всички членове и се основава на средния нетен национален доход по факторни разходи на всеки член за последните три предходни години, за които има налична статистика.
2. Конференцията може да реши с мнозинство от две трети от всички членове да вземе предвид всички специални обстоятелства, засягащи даден член, и съответно да промени неговата вноска. При прилагането на тази разпоредба под „специални обстоятелства“ се разбира по-специално ситуация, при която националният доход на глава от населението на държава членка е по-малък от сума, определена от Конференцията с мнозинство от две трети.
3. Ако дадена държава стане страна по Споразумението или престане да бъде страна, размерът на вноските, посочен в параграф 1, се променя. Новият размер на вноската влиза в сила от началото на следващата финансова година.
4. Генералният секретар уведомява членовете за сумата на техните вноски в счетоводни единици, представляващи тегло от 0,88867088 грама чисто злато, и за датите, на които ще бъдат извършени плащанията.
5. Генералният секретар води подробни сметки за всички получени и разпределени суми. Конференцията назначава одитори, които да проверяват нейните отчети, и да проверяват, в съответствие с финансовите правила, отчетите на ЕОМБ. Генералният секретар и ЕОМБ предоставят на одиторите такава информация и помощ, каквито могат да им бъдат необходими за изпълнение на техните задължения.

Член VIII – **Уреждане на спорове**

Всеки спор между двама или повече членове относно тълкуването или прилагането на това Споразумение, който не бъде разрешен чрез посредничеството на Конференцията, се предава по искане на която и да е от страните в спора на Международния съд на ООН, освен ако засегнатите членове не се споразумеят в разумен срок за друг начин на уреждане.

Член IX – **Изменения**

1. Настоящото Споразумение може да се изменя, когато това бъде поискано от не по-малко от две трети от всички членове.
2. Предложение за изменение се включва в дневния ред на редовното заседание, което следва непосредствено след депозирането на предложението при Генералния секретар. Такова предложение може също да бъде предмет и на извънредно заседание.
3. Всяко изменение на това Споразумение се приема с единодушие от всички членове на Конференцията, които уведомяват писмено правителството на Швейцария за тяхното приемане.

4. Измененията влизат в сила 30 дни след депозиране на последното писмено известие за приемане.

Член X – **Закриване**

В съответствие с евентуално споразумение, което може да бъде постигнато между членовете по отношение на закриването на Конференцията, Генералният секретар ще бъде натоварен с всички въпроси, произтичащи от това закриване. Освен ако Конференцията не реши друго, излишъкът се разпределя между членовете пропорционално на вноските, платени от тях, от датите, на които са станали страни по настоящото Споразумение. В случай на дефицит той се покрива от членовете в същите пропорции като тези, в които са оценени техните вноски за текущата финансова година.

Член XI – **Заключителни разпоредби**

1. Настоящото Споразумение е отворено за подписване от държавите, които са го съставили.
2. Настоящото Споразумение подлежи на ратифициране, приемане или одобрение. Съответните инструменти се депозират в правителството на Швейцария.
3. Всяка държава, която не е подписала настоящото Споразумение, може да се присъедини, при условие че отговаря на разпоредбите на член III, параграф 2. Инструментите за присъединяване се депозират в правителството на Швейцария.
4. a) Настоящото Споразумение влиза в сила, когато бъде ратифицирано, прието или одобрено от мнозинството държави, които са го изготвили, и при условие че общите вноски на тези държави представляват най-малко 70 % от общите вноски, показани в приложената скàла към настоящото Споразумение. (*Скàлата вече е неприложима.*)
   b) За всяка друга държава, подписала или присъединила се към него, Споразумението влиза в сила на датата на депозиране на нейния документ за ратифициране, приемане, одобрение или присъединяване.
   c) Настоящото Споразумение първоначално се сключва за период от пет години. Не по-малко от една година преди края на този период Конференцията се събира, за да реши с мнозинство от две трети от всички членове да удължи Споразумението без промяна или да го измени, или да прекрати европейското сътрудничество в областта на молекулярната биология в рамките на Споразумението.
5. След като Споразумението е в сила в продължение на пет години, държава, която е страна по настоящото, може да го денонсира, като уведоми за това правителството на Швейцария. Такова денонсиране влиза в сила:
   a) в края на текущата финансова година, ако уведомлението е направено през първите девет месеца на тази финансова година;
   b) в края на следващата финансова година, ако уведомлението е направено през последните три месеца на текущата финансова година.
6. Ако даден член не изпълни задълженията си по това Споразумение, той може да бъде лишен от членство по решение на Конференцията, взето с мнозинство от две трети от всички членове. Генералният секретар уведомява подписалите и присъединилите се държави относно това решение.
7. Правителството на Швейцария уведомява подписалите и присъединилите се държави за:
   a) всички подписи;
   б) депозирането на всеки инструмент за ратифициране, приемане, одобрение или присъединяване;
   c) влизането в сила на настоящото Споразумение;
   d) всички писмени приемания, нотифицирани съгласно член IX.3;
   e) влизането в сила на всяко изменение; и
   f) всяко денонсиране, подписано съгласно член XI.5.
8. След влизането в сила на настоящото Споразумение правителството на Швейцария ще го регистрира при Генералния секретар на Организацията на обединените нации в съответствие с член 102 от Устава на Организацията на обединените нации.

Член XII – **Преходни разпоредби**

1. За периода от влизането в сила на Споразумението до идния 31 декември Конференцията ще изготви бюджетни договорености, а разходите ще бъдат покрити от оценки на държавите членки, установени в съответствие със следващите два параграфа.
2. Държавите, които са страни по Споразумението при влизането му в сила, и държавите, които могат да станат страни до идния 31 декември, поемат съвместно всички разходи, предвидени във временните бюджетни договорености, които Конференцията може да приеме в съответствие с параграф 1 от този член.
3. Оценките на държавите, обхванати от горния параграф 2, се установяват временно според нуждите и в съответствие с член VII.1. След изтичане на срока, посочен в параграф 1 по-горе, окончател-

ното разпределение на разходите между тези държави се извършва въз основа на действителните разходи. Всяко плащане в размер, надвишаващ размера на така установения окончателен дял от дадена държава, се зачита в нейна полза.

В потвърждение на това долупосочените надлежно упълномощени лица подписаха настоящото Споразумение.

Изготвено в Женева на 13 февруари 1969 г. на английски, френски и немски език, като трите текста имат еднаква сила, в един оригинал, който ще бъде депозиран в архивите на правителството на Швейцария, което ще изпрати заверени копия на всички подписали страни и присъединяващите се държави. (*По-долу следват подписите.*)

ПРАВИЛА ЗА ДЕЙНОСТТА

Раздел I
А. СЛУЖИТЕЛИ НА КОНФЕРЕНЦИЯТА

Правило 1 – Председател и заместник-председатели

Правило 1.1. Председателят и двамата (2) заместник-председатели се избират от Конференцията всяка година в края на последната ѝ сесия с мнозинство от присъстващите членове с право на глас.

Правило 1.2. Председателят и заместник-председателите могат да бъдат преизбирани, но общата продължителност на тези последователни назначения обикновено ще бъде ограничена до общо четири (4) години за всяка длъжност за всяко отделно лице.

Правило 2 – Генерален секретар

Правило 2.1. Конференцията има Генерален секретар, който се назначава от Конференцията всяка година в края на редовната сесия с мнозинство от две трети (2/3) от всички членове.

Правило 2.2. Генералният секретар може да бъде преизбиран.

Правило 2.3. Ако Генералният секретар не може повече да изпълнява задълженията си, председателят назначава със съгласието на заместник-председателите и след консултация с председателя на Съвета на ЕОМБ временно изпълняващ длъжността Генерален секретар, чийто мандат изтича с назначаването на нов Генерален секретар от следващата редовна или извънредна сесия на Конференцията.

Правило 2.4. Длъжностите на Генералния секретар на Конференцията и на Директора на ЕОМБ не могат да се заемат от едно и също лице.

В. ФУНКЦИИ НА СЛУЖИТЕЛИТЕ И НА ЕОМБ

Правило 3 – Председател и заместник-председатели

Правило 3.1. Председателят:

a) одобрява дневния ред за всяко заседание на Конференцията;

b) без да се засягат по-късните разпоредби на настоящите Правила за дейността, провежда дебатите на Конференцията и гарантира спазването на Споразумението и Правилата за дейността;

c) представлява Конференцията, ако това се изисква от нея.

Правило 3.2. Ако председателят не може да присъства, председателството се поема от един от заместник-председателите.

Правило 4 – Генерален секретар

Правило 4. Съгласно определеното в член V на Споразумението Генералният секретар има задължението:

a) да осигурява ефективна връзка между Конференцията и съвета/директора на ЕОМБ;

b) да представлява Конференцията, ако се изисква от нея или от председателя.

Правило 5 – Функции на ЕОМБ

Правило 5.1. Съгласно Споразумението изпълнението на Общата програма е възложено от Конференцията на ЕОМБ (член II.2). С оглед осигуряване ефективното изпълнение на Общата програма ЕОМБ, представлявана от своя Директор, изпълнява задълженията на Генералния секретар, както е определено в членове V.2 и VII.5 от Споразумението.

Правило 5.2. Директорът на ЕОМБ, по-специално:

a) предлага нови инициативи за разглеждане от Конференцията;

b) предоставя годишен доклад за дейността на Конференцията;

c) предоставя предварителен дневен ред за заседанията на Конференцията, съгласуван с председателя;

d) разпраща дневния ред до Конференцията поне двадесет и един (21) дни преди всяко редовно заседание;

e) своевременно подготвя и разпраща документите, изисквани от Конференцията, по възможност най-малко десет (10) работни дни преди датата на заседанието;

f) изготвя резюме на решенията непосредствено след всяка сесия на Конференцията и обобщаващ протокол, който обобщава съдържанието на дискусиите на Конференцията и в който се записват взетите решения; този протокол се подписва от Председателя след приемането му от Конференцията.

Правило 5.3. Директорът на ЕОМБ се подпомага от персонала на ЕОМБ при изпълнение на горепосочените задължения.

Правило 6 – Съвети

Правило 6. Конференцията може да поиска съвет от всяко квалифицирано лице или експерт, които избере.

Правило 7 – Делегати и съветници

Правило 7.1. Участието като делегат е обвързано с представяне на пълномощия, издадени от компетентния министър или от съответен държавен орган.

Правило 7.2. Имената на съветниците, които придружават делегатите с пълномощни, трябва да бъдат посочени писмено до Директора на ЕОМБ не по-късно от откриването на съответната сесия на Конференцията от един от органите, посочени в Правило 7.1, или от съответната делегация.

Правило 7.3. Генералният секретар се уверява, че пълномощните на делегатите са проверени преди всяко заседание.

Правило 7.4. Делегатът продължава да заема тази длъжност, докато Генералният секретар не бъде уведомен за прекратяването на това упълномощаване или докато квотата от двама (2) делегати за съответната държава не бъде запълнена с по-скорошни назначения.

Раздел II
ПОДЧИНЕНИ ОРГАНИ, КОМИТЕТИ И РАБОТНИ ГРУПИ

Правило 8 – Подчинени органи

Правило 8.1. Конференцията може да създава подчинени органи, когато се прецени, че този механизъм подпомага функционирането на Конференцията в съответствие с член IV.3.е) от Споразумението.

Правило 8.2. Във всеки случай правомощията, лицето, което следва да изпълнява функциите на председател, съставът на подчинения орган и продължителността, за която подчиненият орган следва да съществува, се решават при неговото създаване.

Правило 8.3. Всички подчинени органи докладват на Конференцията на всяко заседание.

Правило 8.4. а) Разходите, направени от делегати или съветници, назначени в подчинени органи от Конференцията, обикновено се възстановяват от Конференцията.

b) Разходите, направени от делегати или съветници, назначени в подчинени органи, няма да бъдат възстановени, когато заседанието се провежда непосредствено преди или след сесия на Конференцията.

Правило 9 – Работни групи

При получаване на заявление за членство в Конференцията работна група, съставена съгласно Правило 8, състояща се най-малко от председателя на Конференцията, заместник-председателите на Конференцията, Генералния секретар на Конференцията и Директора на ЕОМБ, ще разгледа заявлението въз основа на неговите научни заслуги, както и евентуалните последици за функционирането на Конференцията, ако новата държава членка бъде избрана, и ще предостави становище дали предложената държава членка отговаря на четирите (4) специални изисквания, определени от Конференцията (CEBM/91/7), или на други критерии, посочени от Конференцията. Конференцията ще получи този доклад, преди да гласува всяка кандидатура за пълно членство в Конференцията.

Раздел III
ПОДГОТОВКА И ЗАСЕДАНИЯ НА КОНФЕРЕНЦИЯТА

Правило 10 – Дневен ред

Правило 10.1. Служителите и делегатите на Конференцията, Директорът на ЕОМБ и председателят на Съвета на ЕОМБ имат право да поискат от председателя всяка точка, която желаят да бъде разгледана, да бъде включена в проекта за дневен ред.

Правило 10.2. Проектът за дневен ред за всяка сесия на Конференцията се предлага за приемане при откриването на сесията. Впоследствие той може да бъде изменен по време на сесията само ако Конференцията реши това. Документи могат да бъдат представяни чрез Директора на ЕОМБ по време на сесия на Конференцията само ако тя реши.

Правило 11 – Подготовка на сесии и заседания на работната група

Правило 11.1. Винаги когато е възможно, в края на всяка редовна сесия Конференцията определя датата на следващата такава. Когато обстоятелствата го налагат, председателят може да промени тази дата след консултация с Генералния секретар, Директора на ЕОМБ и заместник-председателите.

Правило 11.2. Когато се налагат извънредни сесии, техните дати се определят от председателя след консултация с Генералния секретар, Директора на ЕОМБ и заместник-председателите.

Правило 11.3. В зависимост от дневния ред продължителността на сесиите се определя от председателя, съгласувано с Генералния секретар и Директора на ЕОМБ.

Правило 11.4. Директорът на ЕОМБ, след консултация с председателя, свиква и редовните, и извънредните сесии два месеца предварително. При спешен случай известието може да се намали до един (1) месец.

Правило 11.5. Заседанията на подчинените органи и работни групи се свикват от Директора на ЕОМБ след консултации с председателите на съответните органи или работни групи. Директорът на ЕОМБ организира техните заседания.

Правило 11.6. Решения, включващи разходи в допълнение към приетите в годишния бюджет, могат да бъдат взети само след одобрение на прогнозните допълнителни разходи.

Правило 12 – Езици

Правило 12. На заседанията на Конференцията може да бъде осигурен симултанен превод на изказвания на английски, френски или немски език, ако това бъде поискано от делегация на държава членка най-малко осем (8) седмици преди планираното начало на заседанието. Документите на Конференцията по принцип се издават и на трите (3) езика: когато времето не позволява да се направи пълен превод, се предоставят резюметата на работния език или езиците, които са засегнати.

Правило 13 – Списък с участници

Правило 13. Директорът на ЕОМБ изготвя списъци на делегатите и наблюдателите, присъстващи на Конференцията, по азбучен ред на имената на държавите, следвани от тези на организациите, които те представляват.

Правило 14 – Кворум

Правило 14.1. Заседанията на Конференцията са валидни, ако присъства мнозинството от всички членове.

Правило 14.2. Ако по време на заседание липсва кворум, председателят може да спре заседанието или да обяви неформално обсъждане.

Правило 15 – Председателстване

Правило 15.1. Председателят открива и закрива заседанията, дава или отнема правото на изказване, поставя предложения на гласуване и обявява решения. Той/тя се произнася по процедурни въпроси и, по-специално, има право да предложи прекратяване или отлагане на обсъждането.

Правило 15.2. Председателят при изпълнение на своите задължения се подчинява на правомощията на Конференцията.

Правило 15.3. Докато председателства, заместник-председателят има същите права и задължения като председателя.

Правило 16 – Заседания

Правило 16.1. Заседанията на Конференцията не са открити за обществеността, освен ако Конференцията не реши друго.

Правило 16.2. Конференцията може също така да покани правителството на държава, която не е членка, или междуправителствена, правителствена или неправителствена организация да бъде представена на всяко от нейните обсъждания. Такава покана представлява сътрудничество по смисъла на член III.3 от Споразумението.

Правило 16.3. Конференцията може също да кани частни лица да присъстват на заседания в лично качество.

Правило 16.4. Делегати и съветници имат правото да правят изказвания на дебатите на Конференцията. Всички други присъстващи могат да участват само по покана на председателя.

Правило 17 – Провеждане на заседания

Правило 17.1. Председателят поканва желаещите да се изкажат по реда, в който са поискали думата.

Правило 17.2. Приоритет се дава на делегат, който се изказва по процедурен въпрос, по който председателят се произнася незабавно.

Правило 17.3. Процедурните въпроси не трябва да се предоставят на председателя в писмен вид или да се разпространяват. По-специално, следните предложения се считат за процедурни въпроси: предложение за връщане на въпроса за ново разглеждане; предложение за отлагане на разглеждането на определен въпрос; предложение за отлагане на заседанието; и предложение заседанието да премине към следваща точка от дневния ред.

Правило 17.4. Решението на председателя може да бъде оспорено, но обсъждането му се ограничава до оспорващия и до председателя.

Правило 17.5. Ако различието в мненията продължава, то незабавно се подлага на гласуване.

Правило 18 – Решения, предложения и изменения

Правило 18.1. Всеки делегат на Конференцията или всеки съветник може да предлага решения или изменения.

Правило 18.2. Всеки проект на решение трябва да се предава на председателя в писмена форма. Текстът се разпространява възможно най-рано преди гласуването.

Правило 18.3. Когато към един и същ проект на решение са внесени няколко изменения, председателят решава за реда, по който да бъдат обсъдени и подложени на гласуване, при спазване на следните правила:

a) всички решения или изменения се подлагат на гласуване;

b) едно изменение може да бъде подложено на гласуване отделно или като антитеза на друго изменение по преценка на председателя; и

c) ако дадено решение бъде изменено в резултат на гласуване, измененото решение се поставя за окончателно гласуване от Конференцията.

Правило 18.4. Делегат, който е направил предложение или е внесъл изменение, може да го оттегли със съгласието на всеки друг делегат, който го е подкрепил, освен когато изменение, представляващо негова промяна, все още е в процес на обсъждане или е било прието.

Правило 18.5. Предложение или изменение, оттеглено от неговия вносител, може да бъде внесено отново от друг делегат, като в този случай се обсъжда и се поставя на гласуване.

Правило 19 – Гласуване

Правило 19.1. Всяка държава членка има един глас в Конференцията при спазване на разпоредбите на член II.3 и член IV.4.a) (ii) от Споразумението относно дейностите, посочени като специални проекти, и член IV.4.a) (iv) от Споразумението относно неплатените вноски.

Правило 19.2. Гласуването на Конференцията обикновено се извършва с вдигане на ръка, освен ако държава членка не поиска поименно гласуване, което се извършва по френски азбучен ред на имената на държавите членки, като се започне с държава членка, чието име се изтегля на случаен принцип от председателя. Гласът на всяка държава членка, участваща в поименно гласуване, се включва в протокола от заседанието.

Правило 19.3. В случаите по член III.2 от Споразумението относно приемането на нови членове и по член XI.6 от Споразумението от-

носно лишаването от членство се провежда явно гласуване. По искане на двама (2) или повече присъстващи членове гласуването по всеки въпрос може да е тайно. В случай на тайно гласуване се записва броят на въздържалите се. При тайно гласуване двама (2) пребroители, избрани измежду присъстващите делегати, помагат при преброяването на гласовете.

Правило 19.4. Решенията на Конференцията изискват мнозинството от гласовете, посочено в съответните разпоредби на Споразумението и посочено в приложението към настоящите Правила. При прилагането на тези Правила държавите членки, които се въздържат от гласуване, се считат за негласуващи и такива въздържания не възпрепятстват решението да се счита за единодушно взето или за взето с определеното мнозинство. Въздържалите се обаче във всички случаи се записват.

Правило 19.5. Освен когато е предвидено друго в Споразумението или в настоящите Правила, решенията на Конференцията се вземат с мнозинство от присъстващите членове с право на глас.

Правило 20 – Заключения и съобщения за пресата

Правило 20. Заключенията от разискванията на Конференцията не се считат за поверителни, освен ако не бъде взето нарочно решение те да се считат за такива. Официалните прессъобщения трябва да бъдат одобрени от председателя или от лице, изрично упълномощено от председателя за тази цел.

Правило 21 – Процес за вземане на решения между сесиите

Правило 21.1. Между сесиите директорът на ЕОМБ със съгласието на генералния секретар и председателя може да изпраща предложения до държавите членки в писмен вид с оглед вземане на решение по тях.

Правило 21.2. При условие че не е изразено възражение или не са внесени възражения в срока, определен за отговор, който не трябва да бъде по-кратък от два (2) месеца, предложеното решение влиза в сила и директорът на ЕОМБ незабавно уведомява членовете за това; то се докладва на следващата сесия на Конференцията.

Правило 22 – Конфликт

Правило 22. В случай на противоречие между разпоредбите на тези Правила за дейността и условията на Споразумението предимство имат разпоредбите на последното.

Изисквания за мнозинства при гласуване съгласно заложеното в Споразумението за създаване на Европейската конференция по молекулярна биология

1. Промяна на Общата програма или средствата за изпълнението ѝ: Единодушен вот на присъстващите държави членки с право на глас (член II.2)
2. Одобрение на Специални проекти: Две трети мнозинство от присъстващите членове с право на глас (член II.3)
3. Приемане за членове на други европейски държави, както и държави, които имат важен принос за работата на ЕОМБ от основаването ѝ: Единодушен вот на присъстващите членове с право на глас (член III.2)
4. Установяване на сътрудничество с държави, които не са членки, национални органи или международни правителствени или неправителствени организации, както и определяне на условията и реда на това сътрудничество: Единодушен вот на присъстващите членове с право на глас (член III.3)
5. Решение за свикване на извънредна сесия: Две трети от всички членове (член IV.1)
6. Създаване на подчинени органи: Две трети мнозинство от присъстващите членове с право на глас (член IV.3.e)
7. Одобряване на индикативна схема за реализиране на Общата програма и определяне или изменение на максималния брой кредити, които могат да бъдат отпуснати през периода на индикативната схема: Единодушен вот на присъстващите членове с право на глас (член IV.3.f)
8. Приемане на редовния бюджет: Две трети мнозинство от присъстващите членове с право на глас (член IV.3.g)
9. Приемане на финансови регламенти: Две трети мнозинството от присъстващите членове с право на глас (член IV.3.j)
10. Назначаване на Генерален секретар за определен период от време: Две трети мнозинство от всички членове (член V.1)
11. Одобрение на приемането на дарения, предлагани от частни организации или лица: Две трети мнозинство от присъстващите и гласуващи членове (член VI.2.c)
12. Решение за размера на вноската на членовете: Две трети мнозинство от всички членове (член VII.1)
13. a) Промяна на вноската на членове, засегнати от специални обстоятелства: Две трети мнозинство от всички членове (член VII.2)
    b) Определяне на нивото на доход на глава от население, което да се счита за специално обстоятелство при определяне на вноските на членовете: Две трети мнозинство от всички членове (член VII.2)
14. Искане за изменение на Споразумението: Не по-малко от две трети от всички членове (член IX.1).
15. Решение за удължаване или изменение на Споразумението или за прекратяване на сътрудничеството в неговата рамка след пет години: Две трети мнозинство от всички членове (член XI.4.c)

16. Лишаване от членство: Две трети мнозинство от всички членове (член XI.6)

Общи разпоредби

Освен ако не е предвидено друго в Споразумението, решенията на Конференцията се вземат с: Мнозинство от присъстващите членове с право на глас (член IV.3.б).

ФИНАНСОВИ ПРАВИЛА

Европейската конференция по молекулярна биология, наричана по-долу „Конференцията“,

Като взе предвид Споразумението от 13 февруари 1969 г., с което беше създадена, наричано по-долу „Споразумението“,

Като взе предвид, че набира средствата, необходими за постигане на целите, определени в член II от Споразумението, от различни източници,

Като взе предвид, че е възложила изпълнението на своята Обща програма на Европейската организация по молекулярна биология, наричана по-долу „ЕОМБ“, асоциация, регистрирана съгласно швейцарското законодателство, и че генералният секретар на Конференцията ще трябва да използва услугите на ЕОМБ при изпълнението на тези задължения,

приема следните Финансови правила:

Част I – **Общи разпоредби**

Правило 1 – Правомощия

Финансово правило 1. В съответствие с член IV.3 от Споразумението на Конференцията се предоставят финансови правомощия. Конференцията се подпомага от:

a) директора на ЕОМБ съгласно правило 5.1 от Правилата за дейността,

b) финансовия комитет, който може да бъде създаден от Конференцията съгласно условията на член IV.3.e) от Споразумението и чийто състав и правомощия са определени в Правило 2 по-долу.

Правило 2 – Финансов комитет

Финансово правило 2.1. Финансовият комитет се състои от дванадесет (12) делегати, включващи в състава си представители от Франция, Германия, Италия, Испания и Обединеното кралство като постоянни членове и от седем (7) други държави членки, избирани на всеки три (3) години от Конференцията. Делегатите могат да бъдат представяни от съветници.

Делегати или съветници на други държави членки могат да присъстват на заседания на Финансовия комитет.

Въпреки това, в съответствие с член III, във връзка с член IV от Споразумението, Конференцията може да предприеме такива допълнителни мерки, каквито сметне за целесъобразни. Конференцията може да реши да не създава Финансов комитет и да изпълнява всички функции сама.

Финансово правило 2.2. Конференцията, когато е необходимо, избира председател и заместник-председател на Финансовия комитет, чиито мандат е до края на следващата редовна сесия на Конференцията. Председателят и заместник-председателят могат да бъдат преизбирани, но общата продължителност на тези последователни назначения обикновено ще бъде ограничена до общо три (3) години за всяка длъжност за всяко отделно лице.

Финансово правило 2.3. Финансовият комитет съветва Конференцията по всички въпроси, свързани с управлението на финансови средства, и по всички одитни задачи. Финансовият комитет формулира препоръки до Конференцията, които се представят на Конференцията от Председателя на Финансовия комитет. Такива препоръки трябва да включват по-конкретно:

a) прогнозния бюджет и всички допълнителни или променени прогнози;

b) годишния бюджет и изпълнението му и всички допълнителни или променени бюджети;

c) специални проекти;

d) формата и системата на прогнозните бюджети и сметки;

e) разходи, надвишаващи бюджетните кредити в различните глави на бюджета и съответните трансфери на средства в съответствие с параграфи 1 и 2 от Правило 11 по-долу;

f) приемането на годишните отчети и докладите на вътрешните и външните одитори;

g) финансовите последици от приемането на нови членове;

h) приемането на дарения.

Финансово правило 2.4. Финансовият комитет изпълнява и други задължения и поема такива отговорности, каквито Конференцията може да му възложи, като може да упражнява правомощия от името на Конференцията, които тя му делегира.

Финансово правило 2.5. Председателят и генералният секретар на Конференцията могат да присъстват или да бъдат представени на заседанията на Финансовия комитет. Председателят на ЕОМБ може също да присъства на тези заседания или да бъде представляван там. Директорът на ЕОМБ присъства на заседанията на Финансовия комитет. От вътрешния одитор се очаква да присъства на тези заседания.

Правило 3 – Приложими правила

Финансово правило 3.1. Финансовото управление на Конференцията се осъществява съгласно Споразумението, настоящите Правила и от всички други приложими текстове, приети от Конференцията.

Финансово правило 3.2. В случай на противоречие между разпоредбите на тези Правила и условията на Споразумението предимство имат разпоредбите на последното.

Правило 4 – Финансова година

Финансово правило 4. Финансовата година на Конференцията е от 1 януари до 31 декември.

Правило 5 – Разчетна единица

Финансово правило 5.1. Разчетната единица, приета от Конференцията, за целите на Споразумението за учредяване на Конференцията, е ЕВРО и отсега нататък се разглежда като еквивалентна на разчетната единица, определена в Споразумението като 0,88867088 грама чисто злато.

Финансово правило 5.2. Еврото се използва при определяне размера на вноските, индикативните схеми за изпълнение на програмите, предварителните прогнози за разходите и годишните бюджети и най-общо във всички официални документи, свързани с приходите и разходите на Конференцията.

Правило 6 – Бюджет и програма

Финансово правило 6.1. Приходите и разходите на Конференцията се предвиждат в годишен бюджет, изготвен в съответствие с разпоредбите на член IV.3.f), g) и h) от Споразумението.

Финансово правило 6.2. Всеки специален проект се покрива от отделни финансови разпоредби, разглеждането и гласуването на които се ограничава до държавите членки, участващи в съответния специален проект.

Финансово правило 6.3. Годишният редовен бюджет включва всички оперативни разходи на Конференцията.

Финансово правило 6.4. Конференцията може да направи разходи извън индикативната схема и да ги включи в бюджета си, при условие че тези разходи са балансирани с приход от външен източник и Конференцията се съгласява, че са в неин интерес.

Част II – **Изготвяне на бюджета**

Правило 7 – Подготовка на бюджета

Финансово правило 7.1. Подробните бюджетни разчети за приходите и разходите за следващата финансова година се изготвят своевременно, за да бъдат представени от директора на ЕОМБ на Финансовия комитет четири (4) седмици преди неговото заседание.

Финансово правило 7.2. Разчетите важат за приходи и разходи за годината, в която ще възникнат.

Финансово правило 7.3. Разчетите се групират по глави, които се отделят на раздели, които на свой ред може да се разделят на позиции. Главите обхващат основните сектори на дейност и административните разходи; във всяка глава разделите обхващат различните категории разходи.

Финансово правило 7.4. Разчетите се придружават от:

a) индикативната схема за реализиране на Общата програма, посочена в член Iv.3.f) от Споразумението;

b) прогнозната оценка за разходите, посочена в член IV.3.h) от Споразумението;

c) подробен отчет на одобрения бюджет за текущата финансова година;

d) подробна информация за приходите и плащанията за предходната финансова година заедно с обяснение на всички съществени отклонения от одобрените бюджетни кредити;

e) всякакви коментари, които директорът на ЕОМБ може да сметне за подходящи;

f) обобщаваща таблица, показваща дейностите и финансовите ресурси на ЕОМБ за текущата и непосредствено предшестващата я финансова година, придружена от обобщение на бъдещите дейности и финансиране.

Правило 8 – Разглеждане и одобряване на бюджета

Финансово правило 8.1. Бюджетните прогнози се представят на Финансовия комитет, който ги оценява и формулира препоръката си до Конференцията. След това директорът на ЕОМБ предава бюджетните прогнози и препоръките на Финансовия комитет на Конференцията за окончателно одобрение.

Финансово правило 8.2. Бюджетът на Конференцията обикновено се разглежда и одобрява на първото ѝ годишно заседание.

Финансово правило 8.3. Преди началото на следващата финансова година Конференцията одобрява бюджета и определя съгласно Правило 13 (1) размера на вноската, която трябва да бъде платена от всяка държава членка.

Финансово правило 8.4. В случай че бюджетът не бъде одобрен преди началото на финансовата година, за която се отнася, Конференцията спешно предприема подходящи мерки за максимален период от четири месеца, въз основа на средния ритъм на разходите, предвидени в бюджета за годината, предхождаща разглежданата. При липса на алтернативни решения от страна на Конференцията плащанията се извършват във връзка с вече принципно одобрени от Конференцията разходи, но се ограничават всеки месец до една дванадесета (1/12) от бюджетните кредити за предходната финансова година за съответната глава или до една дванадесета (1/12) от предложените бюджетни кредити за съответната глава от разглеждания проектобюджет, което от двете е по-малко.

Правило 9 – Допълнителен или преработен бюджет

Финансово правило 9.1. При изключителни обстоятелства, включващи съществени промени в целия бюджет, допълнителни или

преработени бюджетни прогнози във форма и по процедура, аналогични на посочените в Правила 7 и 8 по-горе, могат да бъдат подадени по всяко време през финансовата година.

Финансово правило 9.2. Решение, чието изпълнение води до допълнителни разходи, не се счита за прието от Конференцията, освен ако последната не е одобрила и съответните разчети за приходите.

Част III – **Изпълнение на бюджета**

Правило 10 – Правомощия

Финансово правило 10.1. Съгласно член II.2 и V.3 от Споразумението и Правило 5.1 от Правилата за дейността, директорът на ЕОМБ изпълнява Общата програма и специалните проекти на Конференцията. Той/тя е обвързан/а от указанията на Конференцията. Одобрените от Конференцията бюджетни кредити представляват разрешение на директора на ЕОМБ да поема задълженията и да извършва плащания за целите, за които са одобрени бюджетните кредити, и до одобрените суми, както и да отправя искания за събиране на вноски от държавите членки в съответствие с Правило 13 по-долу.

Финансово правило 10.2. В течение на финансовата година Конференцията бива информирана от директора на ЕОМБ най-малко два пъти годишно за финансовото състояние на Конференцията и това на ЕОМБ. В случай че приходите, посочени в Правило 13, са по-малки от бюджетните кредити или ако разходите надвишават бюджетните кредити, директорът на ЕОМБ първоначално осигурява ограничаване на разходите. Конференцията взема решение за подходящите действия, които ще предприеме на следващото си заседание.

Правило 11 – Бюджетни кредити

Финансово правило 11.1. Прехвърлянето на бюджетни средства от директора на ЕОМБ от една глава на бюджета към друга е възможно за суми до 10 % от разпределението по главата, при условие че максималната сума е 100 000 евро (подлежи на преразглеждане на всеки пет години). Прехвърлянията над тази сума подлежат на предварително одобрение от Конференцията.

Финансово правило 11.2. Бюджетните кредити остават на разположение за следващата година до степента, в която са необходими за изпълнение на поетите задължения. В края на следващата финансова година Конференцията взема решение за разпределението на оставащия баланс.

Правило 12 – Финансиране

Финансово правило 12. Разходите от бюджета на Конференцията се покриват от:

a) вноските на държавите членки;

b) дарения, премии, различни приходи и всякакви други средства, приети от Конференцията;

c) всички остатъци от средства, съответстващи на неразпределени бюджетни кредити в края на финансовата година, които се пренасят в бюджета за следващата година и се използват за намаляване на вноската на държавите членки, освен ако Конференцията не реши друго.

Правило 13 – Вноски на държавите членки

Финансово правило 13.1. Държавите членки допринасят за разходите на Конференцията в съответствие с размера, който се определя от Конференцията съгласно условията на член VII от Споразумението, доколкото тези разходи не са покрити с други средства.

Финансово правило 13.2. След като Конференцията приеме бюджета, директорът на ЕОМБ информира държавите членки за размера на техните вноски.

Финансово правило 13.3. Годишните вноски на държавите членки може да се плащат на до четири (4) годишни вноски, както е договорено с директора на ЕОМБ.

Финансово правило 13.4. Вноската или първата от вноските, които трябва да бъдат направени на равни части за всяка година, се дължи не по-късно от 31 януари на съответната година, освен ако директорът на ЕОМБ не е разрешил отклонение от тази процедура във всеки конкретен случай.

Финансово правило 13.5. Лихва в размер 7 % годишно се начислява върху частта от вноската на държавата членка, която не е платена четири (4) седмици след датата на падежа.

Финансово правило 13.6. След получаване на платените от държавите членки вноски те се осчетоводяват в счетоводната документация, а директорът на ЕОМБ потвърждава получаването им.

Финансово правило 13.7. При приемането на нова държава членка или оттеглянето на държава членка директорът на ЕОМБ организира изчисляването на нов размер на вноските. Новият размер на вноските влиза в сила в началото на следващата финансова година, както е предвидено в член VII от Споразумението.

Финансово правило 13.8. Вноските на държавите членки се плащат в евро. Конференцията може обаче с оглед на своите нужди да поиска те да бъдат платени изцяло или частично в друга валута.

Правило 14 – Ангажименти и плащания

Финансово правило 14.1. При изпълнение на бюджета директорът на ЕОМБ предприема всички необходими мерки, за да води отделно поетите задължения от изходящите плащания.

Финансово правило 14.2. Директорът на ЕОМБ гарантира, че всяко поето задължение е в съответствие с разпоредбите на бюджета, че условията му са в интерес на Конференцията, че лицата, извършващи операцията,

са надлежно упълномощени да го направят и че финансовото състояние на Конференцията е такова, че да позволява изпълнението на задължението.

Финансово правило 14.3. Всяко задължение се поема писмено и се съдържа в документ, в който се посочват правата и задълженията на Конференцията.

Финансово правило 14.4. Директорът на ЕОМБ гарантира, че всяко плащане се извършва въз основа на ваучер или друг документ със същата стойност и че е свързано с надлежно поемане на ангажимент и с парично задължение на Конференцията.

Правило 15 – Сметки и счетоводство

Финансово правило 15.1. Директорът на ЕОМБ осигурява воденето на необходимата счетоводна документация. Годишните отчети в същата форма като бюджета и с не по-малко подробности се представят на Финансовия комитет не по-късно от четири (4) седмици преди неговото заседание и предоставят данни за съответната финансова година, както следва:

a) общите приходи и разходи на Конференцията;

b) позицията по отношение на бюджетните кредити, включително:

(i) първоначалните бюджетни кредити;

(ii) одобрените разходи над договорените бюджетни кредити и прехвърляния на кредити;

(iii) всякакви други доходи; и

(iv) сумите, начислени срещу тези бюджетни кредити и други доходи;

c) финансовите активи и пасиви на Конференцията;

d) състоянието по отношение вноските на държавите членки, включително дължимите и неплатени суми към 31 декември всяка година.

Финансово правило 15.2. Директорът на ЕОМБ предоставя на Конференцията и друга информация, която може да помогне за изясняване на финансовото ѝ състояние.

Финансово правило 15.3. Не по-късно от 31 март всяка година директорът на ЕОМБ представя отчетите за предходната финансова година в описаната по-горе форма на външните одитори.

Правило 16 – Управление на средства

Финансово правило 16. След консултация с Финансовия комитет Директорът на ЕОМБ може да инвестира средства, които не са непосредствено необходими за дейността на Конференцията. Доходите, получени от инвестиции, се използват като общ доход.

Правило 17 – Одит

Финансово правило 17.1. Вътрешен одит

a) Директорът на ЕОМБ предприема всички необходими мерки за вътрешен одит на сметките на Конференцията с цел проверка на правилността на всички трансакции, засягащи приходите и разходите, управлението и използването на финансовите ресурси на Конференцията и други контролни механизми, както и проверка доколко тези трансакции са в съответствие с действащите финансови и бюджетни правила.

b) Вътрешният одитор на Конференцията представя доклади на директора на ЕОМБ и на председателя на Финансовия комитет. Копие от тези доклади се предоставя от вътрешния одитор на външните одитори ежегодно преди 31 март.

Финансово правило 17.2. Външен одит

a) В съответствие с член VII.5 от Споразумението отчетите на Конференцията и тези на ЕОМБ, свързани с изпълнението на Общата програма на Конференцията, не по-късно от три (3) месеца след края на всяка финансова година се представят на одитори, определени от Конференцията по предложение на държавите членки и подлежащи на замяна само от самата Конференция. Одиторите се назначават за период от три (3) години и могат да бъдат преизбрани веднъж.

b) Техните мандати изискват от одиторите да заверят:

(i) че годишните отчети са в съответствие със счетоводната документация;

(ii) че финансовите трансакции, записани в документацията, са в съответствие с финансовите и бюджетните правила; и

(iii) че ценните книжа и паричните средства на депозити и в наличност са проверени чрез сертификат, получен директно от депозитарите или чрез действителен одит; те също докладват за ефективността на финансовите операции и могат да коментират използваните финансови процедури, счетоводната система и наетия вътрешен финансов контрол;

(iv) директорът на ЕОМБ предоставя на одиторите всякаква информация и/или документи, от които могат да имат нужда с оглед правилното изпълнение на техните функции.

c) Докладът на одиторите се предава на директора на ЕОМБ, който го представя на Финансовия комитет две седмици преди заседанието на Финансовия комитет и на Съвета на ЕОМБ. Директорът на ЕОМБ предава всички коментари, направени по доклада, на Финансовия комитет за разглеждане на следващото му заседание.

d) Одиторите нямат правомощия да отменят финансови трансакции, но своевременно уведомяват председателя, Генералния секретар на Конференцията и директора на ЕОМБ за всяка трансак-

ция, която им се струва съмнителна по отношение на финансовата разумност, законност или правилност.

е) Външните одитори могат да бъдат поканени да присъстват на заседанията на Финансовия комитет и Конференцията, на които се обсъжда докладът на одиторите.

Правило 18 – Окончателни разпоредби

Финансово правило 18.1. Настоящите Финансови правила влизат в сила от датата на приемането им от Конференцията по процедурата, предвидена в член IV.3.j) от Споразумението.

Финансово правило 18.2. Те могат да бъдат изменени от Конференцията по същата процедура.

Споразумението влезе в сила през 1969 г.

Финансовите правила и Правилата за дейността са приети първоначално през 1970 г. и са подробно редактирани през 2009 г.

Промени, одобрени от Конференцията

Разширяване на Общата програма на ЕКМБ (Европейската конференция по молекулярна биология)

2011 г.: Член II.2 – Цели

След предефинирането на Програмата за наука и общество като Програма за научна политика нейният обхват в рамките на Общата програма на ЕКМБ беше променен:

„Програмата за научна политика предоставя анализи, съвети, обща информация за науката и обществените политики и друга подкрепа, ако е поискана, на държавите членки и техните граждани по теми и действия, свързани с управлението на естествените науки.“

2002 г.: Член II.2 – Цели

Общата програма на ЕКМБ беше разширена, за да включи темата „Наука и общество“ като компонент. Член II.2 беше разширен с добавяне на:

„f) предоставяне на съвети, информация и подкрепа на държавите членки и техните граждани по теми и действия, свързани с естествените науки и техните последици за обществото.“

2000 г.: Член II.2 – Цели

Общата програма на ЕКМБ е разширена да включва като компонент електронни услуги за публикуване. Член II.2 беше разширен с добавяне на:

„e) предоставянето на електронни публикации и информационни услуги.“

2000 г.: Член II.2 – Цели

Общата програма на ЕКМБ е разширена да включи Програмата „Млад изследовател“ на ЕОМБ (Европейската организация по молекулярна биология) като нов компонент. Член II.2 беше разширен с добавяне на:

„d) създаване на програми, които насърчават развитието на учените в ранните етапи на тяхната независима изследователска кариера.“

Промяна на правилата

2018 – Финансово правило 2.2. – Финансов комитет

Възможността за удължаване по изключение на мандатите на председателя и заместник-председателя на Финансовия комитет над три години е въведена чрез замяна на „Нито един председател не може да изпълнява повече от три (3) последователни мандата“. Финансово правило 2.2. понастоящем гласи:

„Конференцията, когато е необходимо, избира председател и заместник-председател на Финансовия комитет, чийто мандат продължава до края на следващата редовна сесия на Конференцията. Председателят и заместник-председателят могат да бъдат преизбирани, но общата продължителност на тези последователни назначения обикновено ще бъде ограничена до общо три (3) години за всяка длъжност за всяко отделно лице.“

2013 г.: Правило 1.2 – Председател и заместник-председатели

Въведена е възможността за удължаване по изключение на четиригодишния мандат на председателя чрез добавяне на думата „обикновено“. Правило 1.2 понастоящем гласи:

„Председателят и заместник-председателите могат да бъдат преизбирани, но общата продължителност на тези последователни назначения обикновено ще бъде ограничена до общо четири (4) години за всяка длъжност за всеки отделен човек.“

Правило 12 – Езици

Предоставянето на симултанен превод на заседанията на Конференцията се прекратява, освен ако не е изрично поискано от някоя държава членка осем седмици преди заседанието на Конференцията. Правило 12 сега гласи:

„На заседания на Конференцията може да бъде осигурен симултанен превод на изказвания на английски, френски или немски език, ако бъде поискано от делегация на държава членка най-малко осем (8) седмици преди планираното начало на заседанието. Документите на Конференцията по принцип се издават и на трите (3) езика: когато времето не позволява да се направи пълен превод, се предоставят резюметата на работния език или езиците, които са засегнати.“

2010 г.: Правило 8.4 – Подчинени органи

Правило 8.4 беше променено чрез вмъкване на думата „обикновено“ и чрез добавяне на втори параграф (b):

„a) Разходите, направени от делегати или съветници, назначени в подчинени органи от Конференцията, обикновено се възстановяват от Конференцията.“

„b) Разходите, направени от делегати или съветници, назначени в подчинени органи, няма да бъдат възстановени, когато заседанието се провежда непосредствено преди или след Конференцията.“

4262

КОМИСИЯ ЗА РЕГУЛИРАНЕ НА СЪОБЩЕНИЯТА

РЕШЕНИЕ № 237 от 17 юли 2025 г.

за изменение и допълнение на Правилата за използване на радиочестотен спектър за радиосъоръжения от любителска радиослужба

(ДВ, бр. 35 от 2022 г.)

На основание чл. 30, ал. 1, т. 8, чл. 32, ал. 1, т. 2, 6 и 9, чл. 36, ал. 3 и 4 във връзка с чл. 66а, ал. 3 от Закона за електронните съобщения Комисията за регулиране на съобщенията реши:

§ 1. В чл. 9 се правят следните изменения:

1. Досегашният текст става ал. 1 и се изменя така:

„(1) Опознавателни знаци се предоставят за ползване за срок от 10 години освен в случаите на предоставен временен опознавателен знак или опознавателен знак, предоставен на радиолюбител чужденец.“

2. Създава се ал. 2:

„(2) Временни опознавателни знаци се предоставят във връзка с честване на бележити дати, експедиции, участие в радиолюбителски състезания и други подобни събития. Знаците, използвани за участие в радиолюбителски състезания, се предоставят за ползване за срок от 5 години. Знаците, използвани във връзка с честване на бележити дати, участие в експедиции и други подобни събития, се предоставят за ползване за срока на събитието, но не по-дълъг от една календарна година.“

3. Създава се ал. 3:

„(3) Опознавателни знаци на радиолюбители чужденци се предоставят за поискания от тях срок, но не по-дълъг от периода на пребиваването им в Република България.“

§ 2. В чл. 11 се правят следните изменения:

1. Досегашният текст става ал. 1.

2. Създава се ал. 2:

„(2) Радиолюбителят уведомява комисията за всяка промяна на данните от заявлението по ал. 1 в 14-дневен срок от настъпването на промяната.“

§ 3. Член 19 се отменя.

§ 4. Член 26 се изменя така:

„Чл. 26. (1) При използването на радиочестотния спектър трябва да се спазват нормите и изискванията за защита на населението от вредното въздействие на електромагнитни полета в съответствие с Наредба № 9 от 14 март 1991 г. за пределно допустими нива на електромагнитни полета в населени територии и определяне на хигиенно-защитни зони около излъчващи обекти.

(2) При възникване на проблем, свързан с електромагнитната съвместимост, радиолюбителят прави за своя сметка предписаните от Комисията за регулиране на съобщенията промени в местоположението и параметрите на електронните съобщителни устройства.

(3) В случай че възникването на проблема, свързан с електромагнитната съвместимост, е в резултат от работата на две или повече устройства, разположени в непосредствена близост едно до друго, и при тяхната работа преди инсталирането на последното не се наблюдава проблем, то лицето, инсталирало най-късно устройството, трябва да осигури условия за отстраняване на проблема или да преустанови работата на устройството.“

§ 5. В чл. 27 ал. 1 се изменя така:

„(1) При използването на радиочестотния спектър не се причиняват вредни смущения на други електронни съобщителни мрежи и/или радиосъоръжения и не се претендира за защита от тях, при условие че са спазени изискванията за работа на тези мрежи и/или радиосъоръжения, определени в съответните правила за използване на радиочестотния спектър.“

§ 6. В параграф 1 т. 1 от допълнителната разпоредба се изменя така:

„1. „Любителска радиостанция“ е радиосъоръжение, което се състои от една или няколко радиопредавателни или радиоприемни апаратури или комбинация от тях, включително антенно-фидерни системи и спомагателни устройства, и може да се използва за осъществяване на електронни съобщения поне в един от обхватите съгласно приложение № 1.“

§ 7. В преходните и заключителните разпоредби се създава параграф 7:

„§ 7. (1) В срок до 3 години считано от датата на влизане в сила на настоящото изменение и допълнение радиолюбителят следва да подаде заявление по образец в комисията за преиздаване на документите, с които са предоставени знаците по чл. 8, ал. 1, т. 1, 3 и 4 и ал. 2 и CEPT лицензиите.

(2) За предоставени знаци по чл. 8, ал. 1, т. 1, 3 и 4 и ал. 2 и за CEPT лицензии в периода след 18.11.2024 г. до датата на влизане в сила на настоящото изменение и допълнение комисията преиздава служебно документите без подаване на заявление по образец.

(3) За преиздаване на документи по ал. 1 и 2 не се събира такса.

(4) Срокът на валидност на преиздадените по ал. 1 и 2 опознавателни знаци е 10 години считано от датата на преиздаването им.

(5) При неподаване на заявление по ал. 1 в срок до 3 години считано от датата на влизане в сила на настоящото изменение и допълнение знаците по чл. 8, ал. 1, т. 1, 3 и 4 и ал. 2 и CEPT лицензиите се считат за освободени на основание т. 10, буква „г“ от приложение № 3 към чл. 10 „Условия и ред за предоставяне на опознавателни знаци“.“

§ 8. В приложение № 2 към чл. 7 „Условия и ред за придобиване на правоспособност на радиолюбител“ се правят следните изменения и допълнения:

1. В т. 9:

а) в буква „а“ след думите „§ 6“ се добавя „и § 7“;

б) създава се буква „е“:

„е) при изтекъл срок на личния опознавателен знак.“

2. Подточка 9.1 се отменя.

3. В т. 12 буква „г“ се изменя така:

„г) личен опознавателен знак и срок на валидност.“

§ 9. В приложение № 3 към чл. 10 „Условия и ред за предоставяне на опознавателни знаци“ се правят следните изменения:

1. Точка 3 се изменя така:

„3. След буквите (националния префикс) LZ временните опознавателни знаци могат да се състоят от една или повече цифри и от една или повече букви.“

2. В подточка 3.1 думата „международни“ се заличава.

3. Подточка 3.3 се отменя.

4. Подточка 3.4 става подточка 3.3.

5. Точка 6 се изменя така:

„6. Лични опознавателни знаци на радиолюбители чужденци се предоставят съгласно т. 1 при спазване на изискванията, посочени в т. 7 от приложение № 2.“

6. В т. 10 се създава буква „г“:

„г) при изтекъл срок на валидност.“

7. В т. 11 се създава подточка 11.6:

„11.6. лични опознавателни знаци с изтекъл срок на валидност се предоставят след изтичането на 10 години от датата на изтичане на срока на документа; опознавателни знаци, предоставени на радиоклуб, с изтекъл срок на валидност се предоставят след изтичането на 1 година от датата на освобождаването им; опознавателните знаци се предоставят преди изтичане на посочените срокове, ако предишните ползватели са дали съгласие за предоставянето им от датата на тяхното освобождаване.“

Председател:
Иван Димитров

4193

МИНИСТЕРСТВО НА ЗЕМЕДЕЛИЕТО И ХРАНИТЕ

ЗАПОВЕД № РД-09-792 от 25 юли 2025 г.

На основание чл. 55, ал. 2 от Закона за подпомагане на земеделските производители и одобрен доклад с рег. № 93-2823/25.07.2025 г. нареждам:

В Методиката за прилагане на предварителните условия в Република България във връзка с изпълнението на Стратегическия план за развитие на земеделието и селските райони в Република България в периода 2023 – 2027 г., утвърдена със Заповед № РД-09-952 от 5.09.2024 г. на министъра на земеделието и храните, се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 8, ал. 1 числото „13,17“ се заменя с „12,61“.

2. В чл. 9 се създава ал. 3:

„(3) За целите на този стандарт:

1. „Пресушаване“ е провеждане на мелиоративни мероприятия чрез открита проводяща мрежа от прокопани открити канали за отвеждане на повърхностни води във водоприемниците (реки, дерета, езера и др.).

2. „Дрениране“ на влажните зони е процесът на отстраняване на вода от влажните зони обикновено чрез направени от човека съоръжения, като канавки, канали, помпи, сондажи и др., с цел превръщане на почвата във влажните зони в земя, подходяща за използване за земеделски, градски или промишлени цели.“

3. В чл. 11:

а) в ал. 6 думата „пръска“ се заменя с „третира“;

б) създава се нова ал. 7:

„(7) При площи с наклон над 10 % затревяването на буферната ивица се отнася за 5-те метра от водния обект, а в останалите 45 м площта може да се обработва и засява, но не може да се тори и третира с ПРЗ – общо със затревената буферна ивица да не се тори и третира – 50 м.“;

в) досегашната ал. 7 става ал. 8.

4. В чл. 12, ал. 1 думите „когато обработваеми площи или площи с трайни насаждения от стопанството са с наклони над 10 %“ се заменят с „когато обработваемите площи или площите с трайни насаждения от стопанството са с наклон над 10 %“.

5. В чл. 14 се създава ал. 16:

„(16) За целите на този стандарт: „Сеитбооборот (ротация на културите)“ е последователно отглеждане на различни култури на една и съща земя, за да се запази плодородието и производителността на почвата, респективно – отглеждане на серия от различни по семейство или по вид култури на едно и също място през последователни стопански години.“

6. В чл. 27, ал. 3 основният текст се изменя така:

„(3) Когато през една и съща календарна година е настъпило повече от едно установено неумишлено неспазване, което не се повтаря, процедурата за определяне на намалението се прилага поотделно за всяко неспазване и получените процентни стойности се суми-

рат. Общото намаление обаче не може да надвишава:“.

7. В заключителните разпоредби § 2 се отменя.

8. В приложение № 1 „Правила относно предварителните условия“ към чл. 3, ал. 2, чл. 4, ал. 2, чл. 17, ал. 3, чл. 20, ал. 1, чл. 24, ал. 2 и чл. 25, ал. 2 в таблицата се правят следните изменения:

а) в ДЗЕС 1, в колона „Изисквания и стандарти“, числото „13,17“ се заменя с „12,61“;

б) ЗИУ 1.1 в колона „Изисквания и стандарти“ се изменя така:

„ЗИУ 1.1. Изискване при използване на вода за напояване земеделският стопанин да притежава разрешително за водовземане по чл. 44, ал. 1 от Закона за водите, договор с „Напоителни системи“ ЕАД или друг доставчик на вода за напояване.“;

в) в ЗИУ 2.1 в колона „Изисквания и стандарти“ т. 1 се изменя така:

„1) от 1 ноември до 20 февруари за Южна България (общини и части от тях, определени като нитратно уязвими зони и попадащи в областите: Благоевград, Бургас, Кърджали, Кюстендил, Пазарджик, Перник, Пловдив, Сливен, Смолян, Софийска област, София, Стара Загора, Хасково, Ямбол)“;

г) ред ЗИУ 2.9 се отменя;

д) в ЗИУ 2.12:

аа) колона „Изисквания и стандарти“ се изменя така:

„ЗИУ 2.12. Изискване при наклонени терени над 10 % и внасяне на повече от 8 кг активно вещество азот от минерален тор на декар торовата норма да се разделя на две – до 1/3 от нормата да се внася предсеитбено или преди засаждането, а разликата от нормата да се оставя за подхранване. Всяка част от внесената азотна норма на активното вещество не трябва да надвишава 8 кг на декар.“;

бб) в колона „тежест“ се създава второ изречение: „Ниска – установена внесена част от торова норма с количество азот от минерален тор, надвишаващо 8 кг/дка.“;

е) ред ЗИУ 2.21 се отменя;

ж) в ДЗЕС 4, колона „тежест“, в изречения първо и второ накрая се добавя „и 2 м при оризовите клетки;“

з) редове ЗИУ 3.18 и ЗИУ 3.19 се отменят;

и) създава се ред ЗИУ 4.10:

„

	ЗИУ 4.10. НАТУРА зона за птиците (забрани): Забрана за употреба на торове, подобрители на почвата, биологично активни вещества, хранителни субстрати и продукти за растителна защита, които не отговарят на изискванията на Закона за защита на растенията. *Ограничения за постоянно затревени площи (пасища, ливади и мери), трайни насаждения и обработваеми земи	Установено използване на торове и/или подобрители на почвата, и/или биологично активни вещества, и/или хранителни субстрати, и/или продукти за растителна защита върху площ: Много ниска – до 0,2 ха вкл. от земеделските площи в защитената зона; Ниска – над 0,2 до 1 ха вкл. от земеделските площи в защитената зона; Средна – над 1 ха до 2 ха вкл. от земеделските площи в защитената зона; Висока – над 2 ха от земеделските площи в защитената зона	Ограничено в стопанството	Естествено възобновими

“

к) в ЗИУ 5.5, в т. Б, думите „и пестициди“ се заличават;

л) в ЗИУ 7.2:

аа) колона „Изисквания и стандарти“ се изменя така:

„ЗИУ 7.2. Забрана за употреба на продукти за растителна защита извън обхвата на разрешената употреба и в доза, която надвишава максималната разрешена доза на единица площ.“;

бб) в колона „тежест“, в изречение първо думите „в несъответствие с условията, посочени върху етикета“ се заличават;

м) в ЗИУ 8.4, колона „Изисквания и стандарти“, т. 1 се изменя така:

„1. 100 м от административни и жилищни сгради, с изключение на тези, които се намират в стопанския двор на земеделското стопанство, регистрирани животновъдни обекти, в т.ч. и пчелини, предприятия за производство на фураж и храни за животни, складове за съхранение на фураж и на растения и растителни продукти;“.

Заповедта да се обнародва в „Държавен вестник“.

Заповедта може да се обжалва в 14-дневен срок от датата на обнародването ѝ в „Държавен вестник“ пред съответния административен съд по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

Заповедта да се публикува на интернет страницата на Министерството на земеделието и храните.

Министър:
Георги Тахов

4297

НЕОФИЦИАЛЕН РАЗДЕЛ

ДЪРЖАВНИ ВЕДОМСТВА, УЧРЕЖДЕНИЯ, ОБЩИНИ И СЪДИЛИЩА

МИНИСТЕРСТВО НА ОБРАЗОВАНИЕТО И НАУКАТА

ЗАПОВЕД № РД-09-1320 от 10 юни 2025 г.

На основание чл. 104, ал. 2, т. 1 и чл. 105, ал. 1 от Наредбата за финансирането на институциите в системата на предучилищното и училищното образование във връзка със заявление вх. № 2202574-2/30.05.2025 г. от Частно средно училище „Свети Георги“ ЕООД, гр. София, по предложение в протокол от 3.06.2025 г. на експертната комисия, назначена със Заповед № РД-09-1444 от 4.06.2024 г. на министъра на образованието и науката, нареждам:

1. Частно средно училище „Свети Георги“ ЕООД, гр. София, да бъде включено в системата на държавно финансиране.

2. Предоставянето на средства от държавния бюджет за Частно средно училище „Свети Георги“ ЕООД, гр. София, започва от бюджетната 2026 г.

Заповедта да се обнародва в „Държавен вестник“.

Заповедта подлежи на обжалване по реда на Административнопроцесуалния кодекс в 14-дневен срок от обнародването ѝ.

Контрол по изпълнение на настоящата заповед възлагам на главния секретар на Министерството на образованието и науката.

Министър:
Кр. Вълчев

4270

ЗАПОВЕД № РД-09-1321 от 10 юни 2025 г.

На основание чл. 104, ал. 2, т. 1 и чл. 105, ал. 1 от Наредбата за финансирането на институциите в системата на предучилищното и училищното образование във връзка със заявление вх. № 2211564-1/29.05.2025 г. от Частно средно училище „Българско школо“ ООД, гр. София, по предложение в протокол от 3.06.2025 г. на експертната комисия, назначена със Заповед № РД-09-1444 от 4.06.2024 г. на министъра на образованието и науката, нареждам:

1. Частно средно училище „Българско школо“ ООД, гр. София, да бъде включено в системата на държавно финансиране.

2. Предоставянето на средства от държавния бюджет за Частно средно училище „Българско школо“ ООД, гр. София, започва от бюджетната 2026 г.

Заповедта да се обнародва в „Държавен вестник“.

Заповедта подлежи на обжалване по реда на Административнопроцесуалния кодекс в 14-дневен срок от обнародването ѝ.

Контрол по изпълнение на настоящата заповед възлагам на главния секретар на Министерството на образованието и науката.

Министър:
Кр. Вълчев

4271

ЗАПОВЕД № РД-09-1721 от 23 юли 2025 г.

На основание чл. 25, ал. 4 от Закона за администрацията, чл. 104, ал. 2, т. 2 и чл. 105, ал. 2 от Наредбата за финансирането на институциите в системата на предучилищното и училищното образование във връзка с постъпило заявление с вх. № 2200027-2/30.05.2025 г. от Татяна Захариева – управител на Частна детска градина „Космически деца“ ЕООД, гр. София, и протокол от 15.07.2025 г. от заседание на експертната комисия, назначена със Заповед № РД-09-1444 от 4.06.2024 г. на министъра на образованието и науката, отказвам включване на Частна детска градина „Космически деца“ ЕООД, гр. София, в системата на държавно финансиране.

Мотиви за отказа:

1. В Министерството на образованието и науката е постъпило заявление с вх. № 2200027-2/30.05.2025 г. от Татяна Захариева – управител на Частна детска градина „Космически деца“ ЕООД, гр. София, за включване в системата на държавно финансиране в съответствие с изискванията на чл. 10, ал. 2 от Закона за предучилищното и училищното образование (ЗПУО).

2. Заявлението и приложените към него документи са разгледани от експертна комисия, определена със Заповед № РД-09-1444 от 4.06.2024 г. на министъра на образованието и науката, за разглеждане и оценка на подадените заявления за включване на частните детски градини и училища в системата на държавното финансиране, която на свое заседание от 16.06.2025 г. е установила, че в представените документи от заявителя има несъответствия с нормативните изисквания съгласно Наредбата за финансирането на институциите в системата на предучилищното и училищното образование.

3. С писмо с изх. № 2200027-2/23.06.2025 г. Татяна Захариева – управител на Частна детска градина „Космически деца“ ЕООД, гр. София, е уведомена за констатираните несъответствия с нормативните изисквания, като е дадена въз-

можност за отстраняването им в определения срок в съответствие с чл. 103 от Наредбата за финансирането на институциите в системата на предучилищното и училищното образование (Наредбата).

4. С писмо с вх. № 2200027-4/3.07.2025 г. заявителят е предоставил коригирани документи. Комисията на свое заседание от 15.07.2025 г. е разгледала допълнително представените документи и счита, че не са отстранени всички констатирани несъответствия с нормативните изисквания.

В допълнително представения правилник за дейността на детската градина неправилно са използвани текстове, които не съответстват на вида на институцията и се отнасят за дейности на училища. Не всички посочени дейности в чл. 19.2 и в чл. 61.4 от правилника на институцията кореспондират с вида на образователната институция – детска градина. Текстовете в чл. 22 и 29 от правилника по отношение на критериите за прием на децата, които ще се обучават безплатно, не са относими към дейностите на детската градина. В голяма част от текстовете на правилника се говори за „училище“, „училището“, а не за „детска градина“ като вид институция, от чието име са внесени документите за включване в системата на държавното финансиране.

Не е спазен чл. 99, т. 1 от Наредбата за финансирането на институциите в системата на предучилищното и училищното образование, тъй като в т. 19.2 от правилника не е посочен видът на разходите, свързани с реализирането на дейностите, които ще се извършват срещу заплащане в детската градина.

В съответствие с чл. 28, ал. 1, т. 2 от Закона за предучилищното и училищното образование устройството и дейността на институцията се урежда с правилник в съответствие със ЗПУО и подзаконовите актове по прилагането на закона. Комисията не приема повторно представения правилник предвид несъответствията в него с вида на институцията.

Изчисленият коефициент по чл. 116, ал. 1, т. 1 в повторно предоставения механизъм не отговаря на изискването броят на децата в задължителното предучилищно образование (30) да се раздели на сбора от общия брой на децата в детската градина (38) и броя на децата, участващи в дейности срещу заплащане. Предвид неправилно изчисления коефициент комисията не приема Справката за планираните средства за финансиране на разходите за бюджетната година по чл. 118, ал. 2, т. 1 (приложение № 8) от Наредбата.

С правилника не са изпълнени изискванията на чл. 99, т. 1 от Наредбата за финансирането на институциите в системата на предучилищното и училищното образование.

Частна детска градина „Космически деца“ ЕООД, гр. София, не е отстранила констатираните несъответствия с нормативните изисквания, поради което комисията е предложила детската градина да не се включва в системата на държавно финансиране от бюджетната 2026 г.

Заповедта да се обнародва в „Държавен вестник“.

Заповедта подлежи на обжалване по реда на Административнопроцесуалния кодекс в 14-дневен срок от обнародването ѝ.

Контрол по изпълнение на настоящата заповед възлагам на главния секретар на Министерството на образованието и науката.

Министър:
Кр. Вълчев

4272

ЗАПОВЕД № РД-09-1722 от 23 юли 2025 г.

На основание чл. 104, ал. 2, т. 1 и чл. 105, ал. 1 от Наредбата за финансирането на институциите в системата на предучилищното и училищното образование във връзка със заявление вх. № 2216533-1/29.05.2025 г. от Първа частна английска гимназия „Уилям Шекспир – Интелект Инвест“ ООД, гр. София, по предложение в протокол от 15.07.2025 г. на експертната комисия, назначена със Заповед № РД-09-1444 от 4.06.2024 г. на министъра на образованието и науката, нареждам:

1. Първа частна английска гимназия „Уилям Шекспир – Интелект Инвест“ ООД, гр. София, да бъде включена в системата на държавно финансиране.

2. Предоставянето на средства от държавния бюджет за Първа частна английска гимназия „Уилям Шекспир – Интелект Инвест“ ООД, гр. София, започва от бюджетната 2026 г.

Заповедта да се обнародва в „Държавен вестник“.

Заповедта подлежи на обжалване по реда на Административнопроцесуалния кодекс в 14-дневен срок от обнародването ѝ.

Контрол по изпълнение на настоящата заповед възлагам на главния секретар на Министерството на образованието и науката.

Министър:
Кр. Вълчев

4273

ЗАПОВЕД № РД-09-1723 от 23 юли 2025 г.

На основание чл. 104, ал. 2, т. 1 и чл. 105, ал. 1 от Наредбата за финансирането на институциите в системата на предучилищното и училищното образование във връзка със заявление вх. № 0607-23/21.05.2025 г. от Частна

профилирана гимназия „Прогресивно образование“ ЕООД, гр. София, по предложение в протокол от 15.07.2025 г. на експертната комисия, назначена със Заповед № РД-09-1444 от 4.06.2024 г. на министъра на образованието и науката, нареждам:

1. Частна профилирана гимназия „Прогресивно образование“ ЕООД, гр. София, да бъде включена в системата на държавно финансиране.

2. Предоставянето на средства от държавния бюджет за Частна профилирана гимназия „Прогресивно образование“ ЕООД, гр. София, започва от бюджетната 2026 г.

Заповедта да се обнародва в „Държавен вестник“.

Заповедта подлежи на обжалване по реда на Административнопроцесуалния кодекс в 14-дневен срок от обнародването ѝ.

Контрол по изпълнение на настоящата заповед възлагам на главния секретар на Министерството на образованието и науката.

Министър:
Кр. Вълчев

4274

ЗАПОВЕД № РД-09-1724
от 23 юли 2025 г.

На основание чл. 104, ал. 2, т. 1 и чл. 105, ал. 1 от Наредбата за финансирането на институциите в системата на предучилищното и училищното образование във връзка със заявление с вх. № 300107-1/2.04.2025 г. от Частна детска градина „Малки стъпчици Про-знания“ ЕООД, с. Присово, община Велико Търново, по предложение в протокол от 15.07.2025 г. на експертната комисия, назначена със Заповед № РД-09-1444 от 4.06.2024 г. на министъра на образованието и науката, нареждам:

1. Частна детска градина „Малки стъпчици Про-знания“ ЕООД, с. Присово, община Велико Търново, да бъде включена в системата на държавно финансиране.

2. Предоставянето на средства от държавния бюджет за Частна детска градина „Малки стъпчици Про-знания“ ЕООД, с. Присово, община Велико Търново, започва от бюджетната 2026 г.

Заповедта да се обнародва в „Държавен вестник“.

Заповедта подлежи на обжалване по реда на Административнопроцесуалния кодекс в 14-дневен срок от обнародването ѝ.

Контрол по изпълнение на настоящата заповед възлагам на главния секретар на Министерството на образованието и науката.

Министър:
Кр. Вълчев

4275

ЗАПОВЕД № РД-09-1725
от 23 юли 2025 г.

На основание чл. 104, ал. 2, т. 1 и чл. 105, ал. 1 от Наредбата за финансирането на институциите в системата на предучилищното и училищното образование във връзка със заявление с вх. № 1500223-2/29.05.2025 г. от Частна детска градина „Първите 7“ ЕООД, гр. Плевен, по предложение в протокол от 15.07.2025 г. на експертната комисия, назначена със Заповед № РД-09-1444/04.06.2024 г. на министъра на образованието и науката, нареждам:

1. Частна детска градина „Първите 7“ ЕООД, гр. Плевен, да бъде включена в системата на държавно финансиране.

2. Предоставянето на средства от държавния бюджет за Частна детска градина „Първите 7“ ЕООД, гр. Плевен, започва от бюджетната 2026 г.

Заповедта да се обнародва в „Държавен вестник“.

Заповедта подлежи на обжалване по реда на Административнопроцесуалния кодекс в 14-дневен срок от обнародването ѝ.

Контрол по изпълнение на настоящата заповед възлагам на главния секретар на Министерството на образованието и науката.

Министър:
Кр. Вълчев

4276

ЗАПОВЕД № РД-09-1726
от 23 юли 2025 г.

На основание чл. 104, ал. 2, т. 1 и чл. 105, ал. 1 от Наредбата за финансирането на институциите в системата на предучилищното и училищното образование във връзка със заявление с вх. № 2211782-1/30.05.2025 г. от Частна детска градина „Малкото Школо“ ЕООД, гр. София, по предложение в протокол от 15.07.2025 г. на експертната комисия, назначена със Заповед № РД-09-1444 от 4.06.2024 г. на министъра на образованието и науката, нареждам:

1. Частна детска градина „Малкото Школо“ ЕООД, гр. София, да бъде включена в системата на държавно финансиране.

2. Предоставянето на средства от държавния бюджет за Частна детска градина „Малкото Школо“ ЕООД, гр. София, започва от бюджетната 2026 г.

Заповедта да се обнародва в „Държавен вестник“.

Заповедта подлежи на обжалване по реда на Административнопроцесуалния кодекс в 14-дневен срок от обнародването ѝ.

Контрол по изпълнение на настоящата заповед възлагам на главния секретар на Министерството на образованието и науката.

Министър:
Кр. Вълчев

4277

ЗАПОВЕД № РД-09-1727
от 23 юли 2025 г.

На основание чл. 104, ал. 2, т. 1 и чл. 105, ал. 1 от Наредбата за финансирането на институциите в системата на предучилищното и училищното образование във връзка със заявление с вх. № 300115-2/2.04.2025 г. от Частно начално училище „АзБуки Про-знания“ ЕООД, с. Беляковец, община Велико Търново, по предложение в протокол от 15.07.2025 г. на експертната комисия, назначена със Заповед № РД-09-1444 от 4.06.2024 г. на министъра на образованието и науката, нареждам:

1. Частно начално училище „АзБуки Про-знания“ ЕООД, с. Беляковец, община Велико Търново, да бъде включено в системата на държавно финансиране.

2. Предоставянето на средства от държавния бюджет за Частно начално училище „АзБуки Про-знания“ ЕООД, с. Беляковец, община Велико Търново, започва от бюджетната 2026 г.

Заповедта да се обнародва в „Държавен вестник“.

Заповедта подлежи на обжалване по реда на Административнопроцесуалния кодекс в 14-дневен срок от обнародването ѝ.

Контрол по изпълнение на настоящата заповед възлагам на главния секретар на Министерството на образованието и науката.

Министър:
Кр. Вълчев

4290

ЗАПОВЕД № РД-09-1728
от 23 юли 2025 г.

На основание чл. 104, ал. 2, т. 1 и чл. 105, ал. 1 от Наредбата за финансирането на институциите в системата на предучилищното и училищното образование във връзка със заявление с вх. № 2200045-1/29.05.2025 г. от Частно основно училище „Фюжън“ ЕООД, гр. София, по предложение в протокол от 15.07.2025 г. на експертната комисия, назначена със Заповед № РД-09-1444 от 4.06.2024 г. на министъра на образованието и науката, нареждам:

1. Частно основно училище „Фюжън“ ЕООД, гр. София, да бъде включено в системата на държавно финансиране.

2. Предоставянето на средства от държавния бюджет за Частно основно училище „Фюжън“ ЕООД, гр. София, започва от бюджетната 2026 г.

Заповедта да се обнародва в „Държавен вестник“.

Заповедта подлежи на обжалване по реда на Административнопроцесуалния кодекс в 14-дневен срок от обнародването ѝ.

Контрол по изпълнение на настоящата заповед възлагам на главния секретар на Министерството на образованието и науката.

Министър:
Кр. Вълчев

4291

ЗАПОВЕД № РД-09-1730
от 23 юли 2025 г.

На основание чл. 25, ал. 4 от Закона за администрацията, чл. 104, ал. 2, т. 2 и чл. 105, ал. 2 от Наредбата за финансирането на институциите в системата на предучилищното и училищното образование във връзка с постъпило заявление с вх. № 300146-1/13.05.2025 г. от Петър Иванов – директор на Частно начално училище „АК-Аркус Джуниър“ ЕООД, гр. Велико Търново, и протокол от 15.07.2025 г. от заседание на експертната комисия, назначена със Заповед № РД-09-1444 от 4.06.2024 г. на министъра на образованието и науката, отказвам включване на Частно начално училище „АК-Аркус Джуниър“ ЕООД, гр. Велико Търново, в системата на държавно финансиране.

Мотиви за отказа:

1. В Министерството на образованието и науката е постъпило заявление с вх. № 300146-1/13.05.2025 г. от Петър Иванов – директор на Частно начално училище „АК-Аркус Джуниър“ ЕООД, гр. Велико Търново, за включване в системата на държавно финансиране в съответствие с изискванията на чл. 10, ал. 2 от Закона за предучилищното и училищното образование (ЗПУО).

2. Заявлението и приложените към него документи са разгледани от експертна комисия, определена със Заповед № РД-09-1444 от 4.06.2024 г. на министъра на образованието и науката за разглеждане и оценка на подадените заявления за включване на частните детски градини и училища в системата на държавното финансиране, която на свое заседание от 16.06.2025 г. е установила, че в представените документи от заявителя има несъответствия с нормативните изисквания съгласно Наредбата за финансирането на институциите в системата на предучилищното и училищното образование.

3. С писмо с изх. № 300146-1/23.06.2025 г. Петър Иванов – директор на Частно начално училище „АК-Аркус Джуниър“ ЕООД, гр. Велико Търново, е уведомен за констатираните несъответствия с нормативните изисквания, като е дадена възможност за отстраняването им в определения срок в съответствие с чл. 103 от Наредбата за финансирането на институциите в системата на предучилищното и училищното образование (Наредбата).

4. С писмо вх. № 300146-1/27.06.2025 г. заявителят е предоставил коригирани документи. Комисията на свое заседание от 15.07.2025 г. е разгледала допълнително представените документи и счита, че не са отстранени всички констатирани несъответствия с нормативните изисквания.

В допълнения правилник на училището липсват текстовете на чл. 85, ал. 4 и 5, които са били в първия вариант на правилника и са съответствали на чл. 301, ал. 3 и 4 от ЗПУО.

В Правилника за дейността на училището липсват текстове, поясняващи дейностите, които не заплащат родителите на децата, приети по реда на чл. 10, ал. 4 от ЗПУО. В чл. 85, ал. 3 от Правилника за дейността на училището са изброени дейности извън финансираните от държавата, които трябва да се заплащат от родителите на учениците под формата на допълнителна такса на основание чл. 10, ал. 3 от ЗПУО. Този текст е общ за всички ученици и липсва условието на чл. 10, ал. 4 от ЗПУО определените 20 % от учениците да се обучават без заплащане на дейностите извън финансираните от държавата.

В чл. 85, ал. 3, т. 1.1 – 1.7 от Правилника за дейността на училището няма ясно разграничение на информацията по чл. 99, т. 1 и чл. 113, ал. 2 от Наредбата за финансирането на институциите в системата на предучилищното и училищното образование за видовете допълнителни дейности, които ще се извършват от училището срещу заплащане.

В представените документи не са спазени изискванията на чл. 10, ал. 4 и чл. 301, ал. 3 и 4 от Закона за предучилищното и училищното образование, както и на чл. 99, т. 1 и чл. 113, ал. 2 от Наредбата за финансирането на институциите в системата на предучилищното и училищното образование.

Частно начално училище „АК-Аркус Джуниър“ ЕООД, гр. Велико Търново, не е отстранило констатираните несъответствия с нормативните изисквания, поради което комисията е предложила училището да не се включва в системата на държавно финансиране от бюджетната 2026 г.

Заповедта да се обнародва в „Държавен вестник“.

Заповедта подлежи на обжалване по реда на Административнопроцесуалния кодекс в 14-дневен срок от обнародването ѝ.

Контрол по изпълнение на настоящата заповед възлагам на главния секретар на Министерството на образованието и науката.

Министър:
Кр. Вълчев

4292

ЗАПОВЕД № РД-09-1731
от 23 юли 2025 г.

На основание чл. 25, ал. 4 от Закона за администрацията, чл. 104, ал. 2, т. 2 и чл. 105, ал. 2 от Наредбата за финансирането на институциите в системата на предучилищното и училищното образование във връзка с постъпило заявление с вх. № 1600034-1/30.05.2025 г. от Дияна Лазарова – управител на Частно начално училище „Хауърд Гарднър“ ЕООД, гр. Пловдив, и протокол от 15.07.2025 г. от заседание на експертната комисия, назначена със Заповед № РД-09-1444 от 4.06.2024 г. на министъра на образованието и науката, отказвам включване на Частно начално училище „Хауърд Гарднър“ ЕООД, гр. Пловдив, в системата на държавно финансиране.

Мотиви за отказа:

1. В Министерството на образованието и науката е постъпило заявление с вх. № 1600034-1/30.05.2025 г. от Дияна Лазарова – управител на Частно начално училище „Хауърд Гарднър“ ЕООД, гр. Пловдив, за включване в системата на държавно финансиране в съответствие с изискванията на чл. 10, ал. 2 от Закона за предучилищното и училищното образование (ЗПУО).

2. Заявлението и приложените към него документи са разгледани от експертна комисия, определена със Заповед № РД-09-1444 от 4.06.2024 г. на министъра на образованието и науката за разглеждане и оценка на подадените заявления за включване на частните детски градини и училища в системата на държавното финансиране, която на свое заседание от 16.06.2025 г. е установила, че в представените документи от заявителя има несъответствия с нормативните изисквания съгласно Наредбата за финансирането на институциите в системата на предучилищното и училищното образование.

3. С писмо с изх. № 1600034-1/23.06.2025 г. Дияна Лазарова – управител на Частно начално училище „Хауърд Гарднър“ ЕООД, гр. Пловдив, е уведомена за констатираните несъответствия с нормативните изисквания, като е дадена възможност за отстраняването им в определения срок в съответствие с чл. 103 от Наредбата за финансирането на институциите в системата на предучилищното и училищното образование (Наредбата).

4. С писмо с вх. № 1600034-2/1.07.2025 г. заявителят е предоставил коригирани документи. Комисията на свое заседание от 15.07.2025 г. е разгледала допълнително представените документи и счита, че не са отстранени всички констатирани несъответствия с нормативните изисквания.

В допълнително представения Правилник за дейността на училището няма разписани

никакви текстове, уреждащи включването на училището в системата на държавното финансиране (чл. 10, ал. 3 и 4, чл. 287, ал. 3 и 4 и чл. 301, ал. 1 и 4 от ЗПУО), както и на чл. 99, т. 1, чл. 113, ал. 2 и чл. 133 от Наредбата за финансирането на институциите в системата на предучилищното и училищното образование.

Подадената сума в справката по чл. 118, ал. 2, т. 1 от Наредбата (к. 2 от приложение № 8) за средствата от държавния бюджет за обучението по програмната система/учебния план за дейности по задължителното предучилищно и училищно образование не е в съответствие с изискването на чл. 118а от Наредбата. Прогнозната сума е в размер 60 491 лв., изчислена по стандартите, определени с Решение № 93 на Министерския съвет от 2025 г. за приемане на стандарти за делегираните от държавата дейности с натурални и стойностни показатели през 2025 г., и броя на учениците в училището по данни от Националната електронна информационна система за предучилищно и училищно образование (НЕИСПУО) към 1.01.2025 г.

В допълнително предоставената от училището справка по чл. 118, ал. 2, т. 1 за планираните средства за финансиране на разходите за календарната година и за броя на назначените педагогически специалисти (приложение № 8) от Наредбата – разходите за възнаграждения на педагогическите специалисти, включително задължителни осигурителни вноски от работодател по т. 1; разходите за възнаграждения на непедагогически персонал, включително задължителни осигурителни вноски от работодател по т. 2, и разходите за персонал – облекло, СБКО, обезщетения по КТ и други по т. 3 не са разделени с определения в Механизма за разделение на общите разходи на Частно начално училище „Хауърд Гарднър“ ЕООД, гр. Пловдив, коефициент по чл. 116, ал. 1, т. 3 от Наредбата.

Разходите за вода, горива, енергия по т. 4; разходите за материали и консумативи по т. 15; разходите за външни услуги без т. 4 и 6 – 9 по т. 12; финансовите разходи, данъци и такси по т. 12 и другите разходи по т. 15, невключени в т. 1 – 14, не са разделени с определения в Механизма за разделение на общите разходи на Частно начално училище „Хауърд Гарднър“ ЕООД, гр. Пловдив, коефициент по чл. 116, ал. 1, т. 4 от Наредбата.

Разходите за наем по т. 7 от приложение № 8 не се разделят с определените коефициенти по чл. 116, ал. 1 от Наредбата за финансирането на институциите в системата на предучилищното и училищното образование. В справката за планираните средства за финансиране на разходите за календарната година и за броя на назначените педагогически специалисти посочените разходи следва да се отразят в к. 5 – средства за осигуряване и поддържане на материално-техническа база, подлежащи на възстановяване от родителите съгласно методиката по чл. 132 от Наредбата.

Не е коректен записът в т. 2 от приложение № 8 за броя на назначените педагогически специалисти 0 щ. бр., в т.ч. учители 5 щ. бр. Съгласно чл. 211, ал. 1 от ЗПУО учителите, директорите, както и заместник-директорите, които изпълняват норма преподавателска работа, са педагогически специалисти.

В представените документи не са спазени изискванията на чл. 10, ал. 3 и 4, чл. 287, ал. 3 и 4 и чл. 301, ал. 1 и 4 от Закона за предучилищното и училищното образование, както и на чл. 99, т. 1, чл. 113, ал. 2, чл. 116, ал. 2 и 3, чл. 118а и чл. 133 от Наредбата за финансирането на институциите в системата на предучилищното и училищното образование.

Частно начално училище „Хауърд Гарднър“ ЕООД, гр. Пловдив, не е отстранило констатираните несъответствия с нормативните изисквания, поради което комисията е предложила училището да не се включва в системата на държавно финансиране от бюджетната 2026 г.

Заповедта да се обнародва в „Държавен вестник“.

Заповедта подлежи на обжалване по реда на Административнопроцесуалния кодекс в 14-дневен срок от обнародването ѝ.

Контрол по изпълнение на настоящата заповед възлагам на главния секретар на Министерството на образованието и науката.

Министър:
Кр. Вълчев

4293

ЗАПОВЕД № РД-09-1732 от 23 юли 2025 г.

На основание чл. 25, ал. 4 от Закона за администрацията, чл. 104, ал. 2, т. 2 и чл. 105, ал. 2 от Наредбата за финансирането на институциите в системата на предучилищното и училищното образование във връзка с постъпило заявление с вх. № 1806213-2/29.05.2025 г. от Светлана Харизанова – управител на Първо частно средно училище „Леонардо да Винчи“ ООД, гр. Русе, и протокол от 15.07.2025 г. от заседание на експертната комисия, назначена със Заповед № РД-09-1444 от 4.06.2024 г. на министъра на образованието и науката, отказвам включване на Първо частно средно училище „Леонардо да Винчи“ ООД, гр. Русе, в системата на държавно финансиране.

Мотиви за отказа:

1. В Министерството на образованието и науката е постъпило заявление с вх. № 1806213-2/29.05.2025 г. от Светлана Харизанова – управител на Първо частно средно училище „Леонардо да Винчи“ ООД, гр. Русе, за включ-

ване в системата на държавно финансиране в съответствие с изискванията на чл. 10, ал. 2 от Закона за предучилищното и училищното образование (ЗПУО).

2. Заявлението и приложените към него документи са разгледани от експертна комисия, определена със Заповед № РД-09-1444 от 4.06.2024 г. на министъра на образованието и науката за разглеждане и оценка на подадените заявления за включване на частните детски градини и училища в системата на държавното финансиране, която на свое заседание от 16.06.2025 г. е установила, че в представените документи от заявителя има несъответствия с нормативните изисквания съгласно Наредбата за финансирането на институциите в системата на предучилищното и училищното образование.

3. С писмо с изх. № 1806213-2/23.06.2025 г. Светлана Харизанова – управител на Първо частно средно училище „Леонардо да Винчи“ ООД, гр. Русе, е уведомена за констатираните несъответствия с нормативните изисквания, като е дадена възможност за отстраняването им в определения срок в съответствие с чл. 103 от Наредбата за финансирането на институциите в системата на предучилищното и училищното образование (Наредбата).

4. С писмо с вх. № 1826031-1/1.07.2025 г. заявителят е предоставил коригирани документи. Комисията на свое заседание от 15.07.2025 г. е разгледала допълнително представените документи и счита, че не са отстранени всички констатирани несъответствия с нормативните изисквания.

В чл. 16, ал. 8 и 9 от Правилника за дейността на институцията неправилно се използва изразът „учениците, включени в системата на държавното финансиране“. В системата на държавното финансиране се включва институцията училище, като за всички ученици в училището се получава финансиране от държавния бюджет. Посочените текстове от правилника не са в съответствие с чл. 10, ал. 3 от ЗПУО, който гласи, че включените в държавно финансиране училища извършват дейности срещу заплащане само извън финансираните от държавата.

Справката по чл. 118, ал. 2, т. 1 за планираните средства за финансиране на разходите за календарната година и за броя на назначените педагогически специалисти (приложение № 8) от Наредбата не е попълнена коректно, тъй като прогнозната сума за средствата от държавния бюджет за 2025 г. съгласно действащото Решение № 93 на Министерския съвет от 2025 г. за приемане на стандарти за делегираните от държавата дейности с натурални и стойностни показатели през 2025 г. и броя на учениците в училището по данни от Националната електронна информационна система за предучилищно и училищно образование (НЕИСПУО) към 1.01.2025 г. за училището е 694 951 лв. С тази сума следва да се осигурят дейностите за задължително предучилищно образование, финансирани от държавния бюджет, като в нея не се включват средствата по чл. 115, ал. 3 от Наредбата за финансиране на институциите за системата на предучилищното и училищното образование.

В справката по чл. 118, ал. 2, т. 1 за планираните средства за финансиране на разходите за календарната година и за броя на назначените педагогически специалисти (приложение № 8) от Наредбата за финансирането на институциите в системата на предучилищното и училищното образование, разходите за възнаграждения на непедагогически персонал, включително задължителни осигурителни вноски от работодател по т. 2, не са разделени с определения в Механизма коефициент по чл. 116, ал. 1, т. 3 от Наредбата.

В представените документи не са спазени изискванията на чл. 10, ал. 3 от ЗПУО, чл. 116, ал. 2 и чл. 118а от Наредбата за финансирането на институциите в системата на предучилищното и училищното образование.

Първо частно средно училище „Леонардо да Винчи“ ООД, гр. Русе, не е отстранило констатираните несъответствия с нормативните изисквания, поради което комисията е предложила училището да не се включва в системата на държавно финансиране от бюджетната 2026 г.

Заповедта да се обнародва в „Държавен вестник“.

Заповедта подлежи на обжалване по реда на Административнопроцесуалния кодекс в 14-дневен срок от обнародването ѝ.

Контрол по изпълнение на настоящата заповед възлагам на главния секретар на Министерството на образованието и науката.

Министър:
Кр. Вълчев

4294

ЗАПОВЕД № РД-09-1733 от 23 юли 2025 г.

На основание чл. 25, ал. 4 от Закона за администрацията, чл. 104, ал. 2, т. 2 и чл. 105, ал. 2 от Наредбата за финансирането на институциите в системата на предучилищното и училищното образование във връзка с постъпило заявление с вх. № 2200024-1/29.05.2025 г. от Доротея Воева – управител на Частно средно училище „Наука за деца“ ЕООД, гр. София, и протокол от 15.07.2025 г. от заседание на експертната комисия, назначена със Заповед № РД-09-1444 от 4.06.2024 г. на министъра на образованието и науката, отказвам включване на Частно средно училище „Наука за деца“ ЕООД, гр. София, в системата на държавно финансиране.

Мотиви за отказа:

1. В Министерството на образованието и науката е постъпило заявление с вх. № 2200024-1/29.05.2025 г. от Доротея Воева – управител на Частно средно училище „Наука за деца“ ЕООД, гр. София, за включване в системата на държавно финансиране в съответствие с изискванията на чл. 10, ал. 2 от Закона за предучилищното и училищното образование (ЗПУО).

2. Заявлението и приложените към него документи са разгледани от експертна комисия, определена със Заповед № РД-09-1444 от 4.06.2024 г. на министъра на образованието и науката за разглеждане и оценка на подадените заявления за включване на частните детски градини и училища в системата на държавното финансиране, която на свое заседание от 16.06.2025 г. е установила, че в представените документи от заявителя има несъответствия с нормативните изисквания съгласно Наредбата за финансирането на институциите в системата на предучилищното и училищното образование.

3. С писмо с изх. № 2200024-1/23.06.2025 г. Доротея Воева – управител на Частно средно училище „Наука за деца“ ЕООД, гр. София, е уведомена за констатираните несъответствия с нормативните изисквания, като е дадена възможност за отстраняването им в определения срок в съответствие с чл. 103 от Наредбата за финансирането на институциите в системата на предучилищното и училищното образование (Наредбата).

4. С писмо с вх. № 2200024-3/27.06.2025 г. заявителят е предоставил коригирани документи. Комисията на свое заседание от 15.07.2025 г. е разгледала допълнително представените документи и счита, че не са отстранени всички констатирани несъответствия с нормативните изисквания.

В допълнително представения от училището Механизъм за разделение на общите разходи липсват конкретните данни за изчислението на коефициента по чл. 116, ал. 1, т. 3 от Наредбата.

С писмо № 2200024-1/23.06.2025 г. училището е уведомено, че прогнозната сума от държавния бюджет за училищно образование (к. 2 от приложение № 8), изчислена по стандартите, определени с Решение № 93 на Министерския съвет от 2025 г. за приемане на стандарти за делегираните от държавата дейности с натурални и стойностни показатели през 2025 г., и броя на учениците в училището по данни от Националната електронна информационна система за предучилищно и училищно образование (НЕИСПУО) към 1.01.2025 г. е в размер на 1 907 422 лв. Прогнозните целеви средства по чл. 283, ал. 3 от ЗПУО (к. 3 от приложение № 8) от държавния бюджет за ученически стипендии са в размер 2900 лв. Подадената сума в допълнително представената от училището справка по чл. 118, ал. 2, т. 1 от Наредбата (к. 2 от приложение № 8) за средствата от държавния бюджет за обучението по програмната система/учебния план за дейности по задължителното предучилищно и училищно образование е в размер 2 956 205 лв. и не е изчислена в съответствие с изискването на чл. 118а от Наредбата. В справката не са посочени прогнозните целеви средства по чл. 283, ал. 3 от ЗПУО (к. 3 от приложение № 8) от държавния бюджет за ученически стипендии.

В допълнително предоставената от училището справка (приложение № 8) от Наредбата – разходите за възнаграждения на педагогическите специалисти, включително задължителни осигурителни вноски от работодател по т. 1; разходите за възнаграждения на непедагогически персонал, включително задължителни осигурителни вноски от работодател по т. 2, и разходите за персонал – облекло, СБКО, обезщетения по КТ и други по т. 3 не са разделени с определения в Механизма за разделение на общите разходи на Частно средно училище „Наука за деца“ ЕООД, гр. София, коефициент по чл. 116, ал. 1, т. 3 от Наредбата.

Посочените от училището всичко разходи в колона 2 от справката по чл. 118, ал. 2, т. 1 (приложение № 8) значително превишават сумата на средствата от държавния бюджет, определена по стандарти, и не е в съответствие с изискването на чл. 118а от Наредбата за финансирането на институциите в системата на предучилищното и училищното образование, поради което комисията, счита, че при посочените параметри училището не може да изпълни изискванията за включване в системата на държавното финансиране.

В представените документи не са спазени изискванията на чл. 116, ал. 1, т. 3, чл. 116, ал. 2 и чл. 118а от Наредбата за финансирането на институциите в системата на предучилищното и училищното образование.

Частно средно училище „Наука за деца“ ЕООД, гр. София, не е отстранило констатираните несъответствия с нормативните изисквания, поради което комисията е предложила училището да не се включва в системата на държавно финансиране от бюджетната 2026 г.

Заповедта да се обнародва в „Държавен вестник“.

Заповедта подлежи на обжалване по реда на Административнопроцесуалния кодекс в 14-дневен срок от обнародването ѝ.

Контрол по изпълнение на настоящата заповед възлагам на главния секретар на Министерството на образованието и науката.

Министър:
Кр. Вълчев

4295

ЗАПОВЕД № РД-09-1734
от 23 юли 2025 г.

На основание чл. 25, ал. 4 от Закона за администрацията, чл. 104, ал. 2, т. 2 и чл. 105, ал. 2 от Наредбата за финансирането на институциите в системата на предучилищното и училищното образование във връзка с постъпило заявление с вх. № 400176-1/23.05.2025 г. от Красимира Крумова – директор на Частна детска градина „Щастлива планета“ ЕООД, гр. Варна, и протокол от 15.07.2025 г. от заседание на експертната комисия, назначена със Заповед № РД-09-1444 от 4.06.2024 г. на министъра на образованието и науката, отказвам включване на Частна детска градина „Щастлива планета“ ЕООД, гр. Варна, в системата на държавно финансиране.

Мотиви за отказа:

1. В Министерството на образованието и науката е постъпило заявление с вх. № 400176-1/23.05.2025 г. от Красимира Крумова – директор на Частна детска градина „Щастлива планета“ ЕООД, гр. Варна, за включване в системата на държавно финансиране в съответствие с изискванията на чл. 10, ал. 2 от Закона за предучилищното и училищното образование (ЗПУО).

2. Заявлението и приложените към него документи са разгледани от експертна комисия, определена със Заповед № РД-09-1444 от 4.06.2024 г. на министъра на образованието и науката за разглеждане и оценка на подадените заявления за включване на частните детски градини и училища в системата на държавното финансиране, която на свое заседание от 16.06.2025 г. е установила, че в представените документи от заявителя има несъответствия с нормативните изисквания съгласно Наредбата за финансирането на институциите в системата на предучилищното и училищното образование.

3. С писмо с изх. № 400176-1/23.06.2025 г. Красимира Крумова – директор на Частна детска градина „Щастлива планета“ ЕООД, гр. Варна, е уведомена за констатираните несъответствия с нормативните изисквания, като е дадена възможност за отстраняването им в определения срок в съответствие с чл. 103 от Наредбата за финансирането на институциите в системата на предучилищното и училищното образование (Наредбата).

4. С писмо с вх. № 400176-1/1.07.2025 г. заявителят е предоставил коригирани документи. Комисията на свое заседание от 15.07.2025 г. е разгледала допълнително представените документи и счита, че не са отстранени всички констатирани несъответствия с нормативните изисквания.

В допълнително предоставения правилник за дейността на детската градина няма разписани текстове, конкретизиращи изпълнението на чл. 10, ал. 3 от ЗПУО и чл. 133 от Наредбата.

В чл. 217, ал. 1 от правилника неправилно са посочени като основания чл. 10, ал. 3 и 4 от ЗПУО за предоставяне на свободен сграден капацитет на външни лица за провеждане на дейности.

В допълнително предоставената от детската градина справка по чл. 118, ал. 2, т. 1 за планираните средства за финансиране на разходите за календарната година и за броя на назначените педагогически специалисти (приложение № 8) от Наредбата – разходите за възнаграждения на педагогическите специалисти, включително задължителни осигурителни вноски от работодател по т. 1; разходите за възнаграждения на непедагогически персонал, включително задължителни осигурителни вноски от работодател по т. 2, и разходите за персонал – облекло, СБКО, обезщетения по КТ и други по т. 3 не са разделени с определения в Механизма за разделение на общите разходи на Частна детска градина „Щастлива планета“ ЕООД, гр. Варна, коефициент по чл. 116, ал. 1, т. 3 от Наредбата. Също така разходите за вода, горива, енергия по т. 4; разходите за материали и консумативи по т. 15; разходите за външни услуги без т. 4 и 6 – 9 по т. 12; финансовите разходи, данъци и такси по т. 12 и другите разходи по т. 15 не са разделени с определения в Механизма за разделение на общите разходи на Частна детска градина „Щастлива планета“ ЕООД, гр. Варна, коефициент по чл. 116, ал. 1, т. 1 от Наредбата.

В представените документи не са спазени изискванията на чл. 10, ал. 3 от Закона за предучилищното и училищното образование, както и на чл. 116, ал. 2 и 3 и чл. 133 от Наредбата за финансирането на институциите в системата на предучилищното и училищното образование.

Частна детска градина „Щастлива планета“ ЕООД, гр. Варна, не е отстранила констатираните несъответствия с нормативните изисквания, поради което комисията е предложила детската градина да не се включва в системата на държавно финансиране от бюджетната 2026 г.

Заповедта да се обнародва в „Държавен вестник“.

Заповедта подлежи на обжалване по реда на Административнопроцесуалния кодекс в 14-дневен срок от обнародването ѝ.

Контрол по изпълнение на настоящата заповед възлагам на главния секретар на Министерството на образованието и науката.

Министър:
Кр. Вълчев

4296

МИНИСТЕРСТВО НА ПРАВОСЪДИЕТО

ЗАПОВЕД № СД-06-19 от 26 юни 2025 г.

На основание чл. 25, ал. 4 от Закона за администрацията, чл. 655, ал. 3, т. 1 от Търговския закон във връзка с чл. 655, ал. 1, т. 6 от Търговския закон и влязло в сила на 24.04.2025 г. съдебно определение № 753/27.11.2023 г. по ч. т. д. № 771/2023 г. по описа на Софийския апелативен съд нареждам:

Изключвам Росен Георгиев Милошев, с адрес: гр. София, ул. Цар Самуил № 79, ет. 2, ап. 4, от утвърдения със Заповед № ЛС-04-72 от 6.02.2006 г. на министъра на правосъдието (ДВ, бр. 16 от 2006 г.) списък на лицата, които могат да бъдат назначавани за синдици, включен в списъка със Заповед № ЛС-04-72 от 6.02.2006 г. на министъра на правосъдието (ДВ, бр. 16 от 2006 г.).

Мотиви: Росен Георгиев Милошев е включен в утвърдения със Заповед № ЛС-04-72 от 6.02.2006 г. на министъра на правосъдието (ДВ, бр. 16 от 2006 г.) списък на лицата, които могат да бъдат назначавани за синдици, със Заповед № ЛС-04-72 от 6.02.2006 г. на министъра на правосъдието (ДВ, бр. 16 от 2006 г.).

С Определение № 261320 от 10.07.2023 г. по т. д. № 745/2020 г. по описа на Софийския градски съд се оставя без уважение молбата на кредитора „Нафта Трейдинг“ АД за освобождаване на синдика на основание чл. 657, ал. 2 от Търговския закон. Определението е обжалвано с частна жалба от Росен Георгиев Милошев пред Софийския апелативен съд. С Определение № 753 от 27.11.2023 г. по ч. т. д. № 771/2023 г. Софийският апелативен съд е отменил Определение № 261320 от 10.07.2023 г. по т. д. № 745/2020 г. по описа на Софийския градски съд и вместо него е постановил освобождаване на синдика Росен Георгиев Милошев на основание чл. 657, ал. 2 от Търговския закон от участието му в производството по несъстоятелност на „Омикс“ ЕООД.

Определението на Софийския апелативен съд е обжалвано с частна жалба от Росен Георгиев Милошев пред Върховния касационен съд. С Определение № 1246 от 24.04.2025 г. по ч. т. д. № 227/2024 г. по описа на Върховния касационен съд не е допуснато касационно обжалване на съдебния акт на Софийския апелативен съд. Определение № 753 от 27.11.2023 г. по ч. т. д. № 771/2023 г. по описа на Софийския апелативен съд е влязло в сила на 24.04.2025 г.

Влязлото в сила определение на Софийския апелативен съд е за освобождаване на Росен Георгиев Милошев в качеството му на постоянен синдик в производството по несъстоятелност на „Омикс“ ЕООД, ЕИК 121385461, на основание чл. 657, ал. 2 от Търговския закон.

Съдът е констатирал допуснати съществени нарушения от страна на синдика при осъществяване на възложените му от закона правомощия и прави цялостен извод, че в нарушение на изискванията на чл. 660 от Търговския закон синдикът не е упражнявал правомощията си с грижата на добър търговец.

Синдикът е изпълнявал формално задължението си по чл. 659, ал. 2 от Търговския закон за ежемесечна отчетност на дейността си. Представените отчети не предоставят информация, позволяваща да се направи преценка за развитието на производството по несъстоятелност и перспективата за попълване на несъстоятелната маса.

Синдикът не е изготвил и списък на вземанията, предявени в срока по чл. 688 от Търговския закон, като по този начин блокира производството, не тече срок за изготвяне на оздравителен план, респективно е невъзможно да се постанови решение за започване на осребряване.

Синдикът в рамките на две години е правил безрезултатни опити да постави началото на съдебен процес за обявяване на относително недействителна по отношение на кредиторите на несъстоятелността търговска сделка. В отчетите не съществува информация и за съдържанието на постановените от съда разпореждания по образуваните дела и предприетите от синдика действия във връзка с тези разпореждания. Няма и конкретика за имотите и местонахождението им, които са обект на двата отменителни иска.

Също така няма информация за връзката с производството по несъстоятелност на предприетите от синдика действия по повод получените от него книжа по изпълнителни производства от съдебни изпълнители, както и за наличието на такава връзка с останалите субекти, от които е получавал кореспонденция.

Съдът счита, че е налице предпоставката за търсене на отговорност на синдика по смисъла на чл. 657, ал. 2 от Търговския закон във връзка с продължителното и неоправдано бездействие на синдика по реализиране на производството, целящо попълване на несъстоятелната маса, засягащо значително интересите на кредитори с приети и безспорни вземания.

Синдикът следва да отчита хода и развитието на делата, водени от името и срещу длъжника, защото това е част от дейността му. След като правомощие на синдика е да представлява длъжника, да участва в производствата по делата на предприятието на длъжника и да завежда от негово име дела, съдът прави извод, че развитието на делата (особено търговските), в които длъжникът участва, като пряко рефлектиращи върху масата, следва да намират отражение в изготвяните от синдика доклади и отчети.

Неизпълнението на задължението за изготвяне и предоставяне на своевременни отчети като минимално необходимо задължение на синдика лишава кредиторите от информация за евентуални постъпления в масата на несъстоятелността и вземане на решение за авансиране на производството чрез привнасянето на необходимите средства за разноски. Привнеслите разноски кредитори са лишени от отчет и визия за перспективата на производството в продължение на години, което прави претенцията им за освобождаване на синдика основателна.

Несвоевременното изпълнение на определените от самия синдик в отчета му от 22.03.2021 г. като максимално значими задължения във връзка с издирването на имуществото и осребряването му са показателни за констатираното трайно бездействие, което е приравнено на неизпълнение на същностни задължения на синдика и безспорно застрашаващи интересите на кредиторите, водещо до невъзможност за осребряване на имущество, както и до забавяне на производството, скъсяване/пропускане на сроковете за иницииране на евентуални активни действия.

В разпоредбата на чл. 660, ал. 1 от Търговския закон е регламентирано, че синдикът е длъжен да изпълнява правомощията си с грижата на добър търговец. В закона няма легално определение за същността и съдържанието на грижата на добрия търговец, което не е случайно, тъй като определянето на естеството на дължимата грижа е фактически въпрос и зависи от множество конкретни обстоятелства. В правната доктрина и съдебната практика е установено разбирането, че дължимата грижа изисква водене на делата на неплатежоспособния длъжник с необходимата добросъвестност и професионализъм, като включва задълбочена преценка на обстоятелствата и разумно предприемане на действия от страна на синдика, които да са съобразени с нормативните изисквания за дейността и с които да се предотвратява причиняване на вреди. Освен това, когато става въпрос за дейността на синдика, следва да се държи сметка за целта на производството по несъстоятелност – справедливо удовлетворяване на кредиторите и при възможност запазване на предприятието на длъжника, при съобразяване на неговите интереси и тези на работниците му. Поради това дължимата грижа следва да се изразява в упражняване на правомощията по разумен, професионален и информиран начин, с цел да се избегне увреждане на масата на несъстоятелността, интересите на кредиторите и на длъжника.

В постоянната практика на Върховния административен съд се поддържа становището, че изключване от списъка на синдиците е от компетентността на министъра на правосъдието и е въпрос на целесъобразност. Но тъй като правомощията и задълженията на синдика в производството по несъстоятелност са определени от закона с достатъчна степен на конкретност, те именно са рамката, в която се осъществява проверката на дейността му в административното производство.

Допуснатите нарушения от синдик Росен Милошев представляват неизпълнение на задълженията му като синдик, а поради това и неспазване на изискванията на чл. 660, ал. 1 от Търговския закон за изпълняване на правомощия с грижа на добър търговец.

Предвид направените констатации и изводи в Определение № 753 от 27.11.2023 г. по ч. т. д. № 771/2023 г. по описа на Софийския апелативен съд приемам за установено наличието на поведение на синдика, което е в противоречие с дължимото по закон упражняване на правомощията с грижата на добър търговец. С това си поведение синдикът реално е накърнил интересите на кредиторите и е препятствал своевременното им реализиране, което е основание за изключването му от списъка на лицата, които могат да бъдат назначавани за синдици.

В разпоредбата на чл. 655, ал. 3, т. 1 от Търговския закон е предвидена възможност министърът на правосъдието да изключи синдика от списъка по ал. 1, т. 5 при настъпване на обстоятелства по чл. 655, ал. 1, т. 6 от същия закон.

В чл. 655, ал. 1, т. 6 от Търговския закон е посочено като едно от изискванията за придобиване на качеството синдик лицето да не е освобождавано като синдик на основание чл. 657, ал. 2 от Търговския закон.

С оглед изложеното е налице основание за прилагане на разпоредбата на чл. 655, ал. 3, т. 1 от Търговския закон във връзка с чл. 655, ал. 1, т. 6 от Търговския закон за изключване на синдика от списъка по чл. 655, ал. 1, т. 5 от Търговския закон от влизането в сила на заповедта на министъра на правосъдието.

Настоящата заповед да се съобщи на Росен Георгиев Милошев – за сведение, и на директора на дирекция „Взаимодействие със съдебната власт“ – за сведение и изпълнение.

Заповедта подлежи на оспорване по реда на Административнопроцесуалния кодекс в 14-дневен срок от съобщаването ѝ пред съответния административен съд.

Влязлата в сила заповед да се обнародва в „Държавен вестник“.

Министър:
Г. Георгиев

4317

АГЕНЦИЯ ПО ГЕОДЕЗИЯ, КАРТОГРАФИЯ И КАДАСТЪР

ЗАПОВЕД № КД-14-38 от 25 юли 2025 г.

На основание чл. 53б, ал. 5, т. 2 ЗКИР и във връзка със заявления рег. № 09-55476-24.07.2025 г., 09-54841-22.07.2025 г., 09-54736-22.07.2025 г., 09-54849-22.07.2025 г., 09-54854-22.07.2025 г., 09-54881-22.07.2025 г., 09-55392-24.07.2025 г., 09-54916-22.07.2025 г., 09-55412-24.07.2025 г. и 09-55431-24.07.2025 г. от СГКК – Бургас, и приложените към тях документи и материали, определени по чл. 58 и 75 от Наредба № РД-02-20-5 от 15.12.2016 г. на МРРБ за съдържанието, създаването и поддържането на кадастралната карта и кадастралните регистри, и за отстраняване на явна фактическа грешка одобрявам изменението в кадастралната карта и кадастралните регистри (КККР) на:

I. Гр. Камено, ЕКАТТЕ 35883, община Камено, одобрени със Заповед № РД-18-886 от 17.12.2019 г. на изпълнителния директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър, състоящо се във:

1. Нанасяне на нови обекти в КККР:

поземлен имот с идентификатор 35883.103.72: площ: 338 кв. м, друг вид поземлен имот без определено стопанско предназначение, няма данни за собственост;

поземлен имот с идентификатор 35883.104.348: площ: 546 кв. м, друг вид поземлен имот без определено стопанско предназначение, няма данни за собственост;

поземлен имот с идентификатор 35883.107.229: площ: 2198 кв. м, друг вид поземлен имот без определено стопанско предназначение, няма данни за собственост;

поземлен имот с идентификатор 35883.104.347: площ: 158 кв. м, за селскостопански, горски, ведомствен път, няма данни за собственост;

поземлен имот с идентификатор 35883.24.16: площ: 3170 кв. м, друг вид поземлен имот без определено стопанско предназначение, няма данни за собственост;

поземлен имот с идентификатор 35883.25.94: площ: 475 кв. м, друг вид поземлен имот без определено стопанско предназначение, няма данни за собственост;

поземлен имот с идентификатор 35883.57.35: площ: 1584 кв. м, за хранително-вкусовата промишленост, няма данни за собственост.

2. Промяна в границите на съществуващи обекти в КККР:

поземлен имот с идентификатор 35883.101.43: нива, неидентифициран собственик, площ преди промяната: 4304 кв. м, площ след промяната: 4296 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 35883.101.52: нива, собственост на Иван Георгиев Моллов, Славчо Стоянов Славов, Недка Стоянова Иванова, Стефан Димитров Попов и Стоян Георгиев Моллов, площ преди промяната: 3703 кв. м, площ след промяната: 3710 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 35883.101.54: нива, неидентифициран собственик, площ преди промяната: 226 кв. м, площ след промяната: 231 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 35883.101.73: за селскостопански, горски, ведомствен път, собственост на Община Камено, площ преди промяната: 577 кв. м, площ след промяната: 565 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 35883.101.83: нива, неидентифициран собственик, площ: 668 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 35883.103.71: нива, собственост на Димитър Йорданов Кръстев, площ преди промяната: 509 кв. м, площ след промяната: 503 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 35883.104.75: нива, собственост на Марин Рашков Джамбазов и Александър Христов Христов, площ: 1021 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 35883.104.121: нива, собственост на Данчо Насков Джамбазов, площ преди промяната: 800 кв. м, площ след промяната: 741 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 35883.104.122: нива, неидентифициран собственик, площ преди промяната: 362 кв. м, площ след промяната: 248 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 35883.104.148: нива, неидентифициран собственик, площ преди промяната: 194 кв. м, площ след промяната: 173 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 35883.104.149: нива, неидентифициран собственик, площ преди промяната: 215 кв. м, площ след промяната: 181 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 35883.104.150: нива, неидентифициран собственик, площ преди промяната: 790 кв. м, площ след промяната: 789 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 35883.104.188: нива, неидентифициран собственик, площ преди промяната: 1067 кв. м, площ след промяната: 1050 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 35883.104.202: за селскостопански, горски, ведомствен път,

собственост на Община Камено, площ преди промяната: 1424 кв. м, площ след промяната: 1421 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 35883.104.203: за селскостопански, горски, ведомствен път, собственост на Община Камено, площ преди промяната: 3223 кв. м, площ след промяната: 3075 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 35883.104.204: за селскостопански, горски, ведомствен път, собственост на Община Камено, площ преди промяната: 4078 кв. м, площ след промяната: 4054 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 35883.104.205: за селскостопански, горски, ведомствен път, собственост на Община Камено, площ преди промяната: 13 074 кв. м, площ след промяната: 13 006 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 35883.104.206: за селскостопански, горски, ведомствен път, собственост на Община Камено, площ преди промяната: 666 кв. м, площ след промяната: 593 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 35883.104.222: овощна градина, собственост на Динка Иванова Величкова и Мима Иванова Долапчиева, площ преди промяната: 1310 кв. м, площ след промяната: 1308 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 35883.104.295: за местен път, собственост на Община Камено, площ преди промяната: 4447 кв. м, площ след промяната: 3355 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 35883.104.59: нива, собственост на Станислав Узун и Татяна Узун, площ преди промяната: 2236 кв. м, площ след промяната: 2220 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 35883.104.60: нива, собственост на Енчо Колев Динев, площ преди промяната: 991 кв. м, площ след промяната: 974 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 35883.104.61: нива, собственост на Енчо Колев Динев, площ преди промяната: 426 кв. м, площ след промяната: 418 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 35883.104.66: нива, собственост на Камен Димитров Игнатов, площ преди промяната: 1417 кв. м, площ след промяната: 1412 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 35883.104.70: нива, собственост на Янко Атанасов Райков, площ преди промяната: 1769 кв. м, площ след промяната: 1717 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 35883.104.76: нива, собственост на Драган Георгиев Драганов, площ преди промяната: 255 кв. м, площ след промяната: 212 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 35883.104.88: нива, собственост на Иван Петров Караганев, площ преди промяната: 1944 кв. м, площ след промяната: 1866 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 35883.104.89: овощна градина, собственост на Ренета Минчева Генчева, площ преди промяната: 1303 кв. м, площ след промяната: 1282 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 35883.104.90: нива, собственост на Христо Динев Стойков, площ преди промяната: 649 кв. м, площ след промяната: 621 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 35883.104.91: нива, собственост на Мишо Атанасов Янков, площ преди промяната: 2194 кв. м, площ след промяната: 2180 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 35883.105.705: нива, собственост на Дончо Иванов Чапкънов, площ преди промяната: 2997 кв. м, площ след промяната: 2919 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 35883.105.706: нива, собственост на Мишо Йорданов Пенчев, площ преди промяната: 2260 кв. м, площ след промяната: 2122 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 35883.105.707: нива, неидентифициран собственик, площ преди промяната: 1876 кв. м, площ след промяната: 1713 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 35883.105.708: нива, собственост на Кольо Иванов Караиванов, площ преди промяната: 720 кв. м, площ след промяната: 638 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 35883.105.709: нива, собственост на Кольо Иванов Караиванов, площ преди промяната: 838 кв. м, площ след промяната: 740 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 35883.105.710: нива, собственост на Община Камено, площ преди промяната: 146 кв. м, площ след промяната: 92 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 35883.105.711: нива, собственост на Община Камено, площ преди промяната: 237 кв. м, площ след промяната: 177 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 35883.105.712: нива, собственост на Община Камено, площ преди промяната: 14 кв. м, площ след промяната: 1 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 35883.105.714: друг вид земеделска земя, собственост на Община Камено, площ преди промяната: 16 187 кв. м, площ след промяната: 15 919 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 35883.105.716: за селскостопански, горски, ведомствен път, собственост на Община Камено, площ преди

промяната: 625 кв. м, площ след промяната: 593 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 35883.105.717: друг вид земеделска земя, собственост на Мишо Йорданов Пенчев, площ преди промяната: 160 кв. м, площ след промяната: 123 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 35883.105.758: нива, неидентифициран собственик, площ преди промяната: 40 кв. м, площ след промяната: 16 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 35883.105.759: нива, неидентифициран собственик, площ преди промяната: 242 кв. м, площ след промяната: 179 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 35883.105.841: нива, собственост на Община Камено, площ преди промяната: 264 кв. м, площ след промяната: 221 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 35883.106.1: нива, неидентифициран собственик, площ преди промяната: 404 кв. м, площ след промяната: 302 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 35883.106.15: нива, неидентифициран собственик, площ преди промяната: 351 кв. м, площ след промяната: 328 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 35883.106.16: нива, неидентифициран собственик, площ преди промяната: 107 кв. м, площ след промяната: 65 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 35883.106.18: нива, собственост на Галя Георгиева Стоичкова и Митко Станчев Стоичков, площ преди промяната: 282 кв. м, площ след промяната: 222 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 35883.106.5: нива, неидентифициран собственик, площ преди промяната: 274 кв. м, площ след промяната: 252 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 35883.106.6: нива, собственост на Господинка Желязкова Ганева, площ преди промяната: 301 кв. м, площ след промяната: 260 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 35883.107.1: нива, неидентифициран собственик, площ преди промяната: 55 кв. м, площ след промяната: 41 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 35883.107.131: овощна градина, собственост на Железчо Василев Калев, площ преди промяната: 1584 кв. м, площ след промяната: 1540 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 35883.107.133: овощна градина, собственост на Иван Стоянов Симеонов, площ преди промяната: 1582 кв. м, площ след промяната: 1315 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 35883.107.151: нива, неидентифициран собственик, площ преди промяната: 7869 кв. м, площ след промяната: 7680 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 35883.107.160: нива, собственост на Пенка Драгиева Костадинова, площ преди промяната: 1215 кв. м, площ след промяната: 1198 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 35883.107.161: нива, неидентифициран собственик, площ преди промяната: 4581 кв. м, площ след промяната: 3567 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 35883.107.162: нива, неидентифициран собственик, площ преди промяната: 298 кв. м, площ след промяната: 272 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 35883.107.17: нива, собственост на Галя Стоянова Тодорова и Сашо Митков Михнев, площ преди промяната: 1561 кв. м, площ след промяната: 1547 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 35883.107.28: нива, собственост на Тодор Ангелов Славов, площ преди промяната: 390 кв. м, площ след промяната: 130 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 35883.107.175: за друг вид производствен, складов обект, собственост на държавата чрез Министерство на земеделието и храните, площ преди промяната: 3079 кв. м, площ след промяната: 2947 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 35883.107.2: нива, собственост на Митьо Вълков Митев, площ преди промяната: 625 кв. м, площ след промяната: 583 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 35883.107.20: нива, собственост на Иван Стоянов Кабов и Атанас Тодоров Йовчев, площ преди промяната: 1045 кв. м, площ след промяната: 986 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 35883.107.22: нива, собственост на Анифе Салимова Али, площ преди промяната: 613 кв. м, площ след промяната: 580 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 35883.107.7: за друг вид застрояване, собственост на Данчо Славов Казаков, площ преди промяната: 996 кв. м, площ след промяната: 995 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 35883.107.23: нива, неидентифициран собственик, площ преди промяната: 827 кв. м, площ след промяната: 789 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 35883.107.34: нива, собственост на Янко Митев Янков, площ преди промяната: 1192 кв. м, площ след промяната: 1056 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 35883.107.4: нива, неидентифициран собственик, площ

преди промяната: 3762 кв. м, площ след промяната: 3746 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 35883.107.42: нива, собственост на Минчо Колев Минчев, площ преди промяната: 782 кв. м, площ след промяната: 686 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 35883.107.43: нива, собственост на Христо Атанасов Камбуров, площ преди промяната: 653 кв. м, площ след промяната: 574 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 35883.107.44: нива, неидентифициран собственик, площ преди промяната: 869 кв. м, площ след промяната: 781 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 35883.107.50: за друг вид застрояване, собственост на Станчо Богданов Ангелов и Митю Стоянов Митев, площ преди промяната: 1090 кв. м, площ след промяната: 1086 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 35883.107.6: нива, неидентифициран собственик, площ преди промяната: 543 кв. м, площ след промяната: 420 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 35883.107.78: нива, неидентифициран собственик, площ преди промяната: 719 кв. м, площ след промяната: 26 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 35883.107.79: нива, неидентифициран собственик, площ преди промяната: 374 кв. м, площ след промяната: 359 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 35883.107.8: нива, неидентифициран собственик, площ преди промяната: 347 кв. м, площ след промяната: 285 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 35883.107.9: нива, собственост на Бинка Стефанова Бъчварова, площ преди промяната: 1245 кв. м, площ след промяната: 1226 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 35883.107.90: нива, неидентифициран собственик, площ преди промяната: 44 кв. м, площ след промяната: 36 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 35883.23.42: за селскостопански, горски, ведомствен път, собственост на Община Камено, площ преди промяната: 2508 кв. м, площ след промяната: 2359 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 35883.26.138: за селскостопански, горски, ведомствен път, собственост на Община Камено, площ преди промяната: 6140 кв. м, площ след промяната: 6139 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 35883.26.165: водно течение, река, собственост на МЗГ – ХМС, площ преди промяната: 125 756 кв. м, площ след промяната: 125 675 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 35883.26.3: ливада, собственост на Христо Драгомиров Христов, площ преди промяната: 2003 кв. м, площ след промяната: 1880 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 35883.26.9: ливада, собственост на Надежда Панайотова Праматарова, площ преди промяната: 2000 кв. м, площ след промяната: 1864 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 35883.28.232: за селскостопански, горски, ведомствен път, собственост на Община Камено, площ преди промяната: 4479 кв. м, площ след промяната: 4422 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 35883.104.215: за селскостопански, горски, ведомствен път, собственост на Община Камено, площ преди промяната: 1136 кв. м, площ след промяната: 882 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 35883.106.17: за селскостопански, горски, ведомствен път, собственост на Община Камено, площ преди промяната: 1508 кв. м, площ след промяната: 1449 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 35883.104.201: за селскостопански, горски, ведомствен път, собственост на Община Камено, площ преди промяната: 12 437 кв. м, площ след промяната: 12 393 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 35883.107.182: друг вид земеделска земя, собственост на Община Камено, площ преди промяната: 1708 кв. м, площ след промяната: 1703 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 35883.104.123: нива, собственост на Яница Грозева Бакърова, Иван Грозев Бакъров и Дияна Иванова Бакърова, площ преди промяната: 873 кв. м, площ след промяната: 796 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 35883.107.86: за селскостопански, горски, ведомствен път, собственост на Община Камено, площ преди промяната: 21 468 кв. м, площ след промяната: 21 325 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 35883.104.312: друг вид поземлен имот без определено стопанско предназначение, собственост на Йорданка Коева Щерева, Койчо Стоянов Коев и Кою Йорданов Павлов, площ преди промяната: 2068 кв. м, площ след промяната: 2042 кв. м.

3. Заличени обекти от КККР:

поземлен имот с идентификатор 35883.23.19: площ: 4729 кв. м, нива, собственост на Данаил Димитров Иванов;

поземлен имот с идентификатор 35883.23.45: площ: 5994 кв. м, нива, собственост на Община Камено;

сграда с идентификатор 35883.104.151.1: площ: 75 кв. м, жилищна сграда – еднофамилна, собственост на Милка Тодорова Ганева;

поземлен имот с идентификатор 35883.107.89: площ: 20 кв. м, нива, неидентифициран собственик;

поземлен имот с идентификатор 35883.107.192: площ: 79 кв. м, ниско застрояване (до 10 m), няма данни за собственост.

II. С. Винарско, ЕКАТТЕ 11096, община Камено, одобрени със Заповед № РД-18-811 от 20.11.2019 г. на изпълнителния директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър, състоящо се във:

1. Нанасяне на нови обекти в КККР:

поземлен имот с идентификатор 11096.5.340: площ: 339 кв. м, друг вид поземлен имот без определено стопанско предназначение, няма данни за собственост.

2. Промяна в границите на съществуващи обекти в КККР:

поземлен имот с идентификатор 11096.12.98: за друг вид застрояване, неидентифициран собственик, площ преди промяната: 12 557 кв. м, площ след промяната: 12 061 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 11096.26.28: нива, собственост на Стоян Петков Димов и Петко Димов Кърджалийски, площ преди промяната: 3038 кв. м, площ след промяната: 2957 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 11096.26.29: нива, собственост на Румяна Русева Ганчева и Дочка Русева Трифонова, площ преди промяната: 1640 кв. м, площ след промяната: 1513 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 11096.26.30: нива, собственост на Мария Димова Иванова, Таньо Димов Овчаров и Петко Станчев Танев, площ преди промяната: 10 598 кв. м, площ след промяната: 10 488 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 11096.26.31: за селскостопански, горски, ведомствен път, собственост на Община Камено, площ преди промяната: 449 кв. м, площ след промяната: 434 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 11096.26.54: нива, собственост на „Златен клас 2004“ ЕООД, Мария Димитрова Стойкова и Стойка Димитрова Иванова, площ преди промяната: 7307 кв. м, площ след промяната: 7294 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 11096.28.15: изоставена нива, собственост на Община Камено, площ преди промяната: 43 726 кв. м, площ след промяната: 36 364 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 11096.28.17: изоставена нива, собственост на Община Камено, площ преди промяната: 19 868 кв. м, площ след промяната: 19 033 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 11096.5.27: нива, собственост на Харламбо Русев Димов и Любомир Дражев Момчилов, площ преди промяната: 6517 кв. м, площ след промяната: 6459 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 11096.12.97: за второстепенна улица, собственост на Община Камено, площ преди промяната: 3905 кв. м, площ след промяната: 1519 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 11096.5.306: нива, собственост на Янчо Колев и Васил Дичев Василев, площ преди промяната: 3171 кв. м, площ след промяната: 2359 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 11096.5.297: нива, собственост на Стоян Петков Димов и Петко Димов Кърджалийски, площ преди промяната: 6703 кв. м, площ след промяната: 6397 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 11096.5.299: нива, собственост на Руси Валентинов Русев, Панайот Валентинов Русев и Биана Русева Русева, площ преди промяната: 6678 кв. м, площ след промяната: 6606 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 11096.5.302: нива, собственост на Дечо Иванов Дечев и Петко Пейчев Иванов, площ преди промяната: 5264 кв. м, площ след промяната: 4782 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 11096.5.304: нива, собственост на Григор Симеонов Григоров и Йовчо Иванов, площ преди промяната: 7921 кв. м, площ след промяната: 7353 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 11096.5.305: за селскостопански, горски, ведомствен път, собственост на Община Камено, площ преди промяната: 774 кв. м, площ след промяната: 524 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 11096.5.310: нива, собственост на „Златен клас 2004“ ЕООД и Стоян Вълков Стоянов, площ преди промяната: 15 654 кв. м, площ след промяната: 15 276 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 11096.28.14: язовир, собственост на държавата чрез Държавно предприятие „Управление и стопанисване на язовири“, площ преди промяната: 44 733 кв. м, площ след промяната: 45 513 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 11096.5.288: за местен път, собственост на Община Камено, площ преди промяната: 7563 кв. м, площ след промяната: 7392 кв. м.

III. С. Вратица, ЕКАТТЕ 12245, община Камено, одобрени със Заповед № РД-18-808 от 13.11.2019 г. на изпълнителния директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър, състоящо се във:

1. Нанасяне на нови обекти в КККР:

поземлен имот с идентификатор 12245.37.67: площ: 157 кв. м, друг вид поземлен имот без определено стопанско предназначение, няма данни за собственост;

поземлен имот с идентификатор 12245.33.19: площ: 266 кв. м, друг вид поземлен имот без определено стопанско предназначение, няма данни за собственост;

поземлен имот с идентификатор 12245.37.66: площ: 239 кв. м, друг вид поземлен имот без определено стопанско предназначение, няма данни за собственост.

2. Промяна в границите на съществуващи обекти в КККР:

поземлен имот с идентификатор 12245.30.13: за друг вид застрояване, собственост на Христо Динков Золумов, площ преди промяната: 4372 кв. м, площ след промяната: 4164 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 12245.31.1: нива, собственост на „Севан“ ООД, площ преди промяната: 17 071 кв. м, площ след промяната: 16 728 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 12245.31.4: нива, собственост на Руси Манолов Стоянов, площ преди промяната: 3255 кв. м, площ след промяната: 2652 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 12245.31.8: за селскостопански, горски, ведомствен път, собственост на Община Камено, площ преди промяната: 2410 кв. м, площ след промяната: 2409 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 12245.32.1: нива, собственост на Община Камено, площ преди промяната: 3262 кв. м, площ след промяната: 3079 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 12245.32.23: нива, неидентифициран собственик, площ преди промяната: 3801 кв. м, площ след промяната: 3707 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 12245.32.24: нива, собственост на Иван Велев Петров, площ преди промяната: 4125 кв. м, площ след промяната: 3956 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 12245.32.26: нива, собственост на Новак Стоянов Новаков, площ преди промяната: 3800 кв. м, площ след промяната: 3639 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 12245.32.3: нива, собственост на „Золумови“ ЕАД, Иван Николов Иванов, Енчо Петров Стоянов, Петър Иванов Николов и Мария Енчева Стоянова, площ преди промяната: 7052 кв. м, площ след промяната: 6631 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 12245.32.30: нива, собственост на „С. И. Г.“ ООД, площ преди промяната: 3549 кв. м, площ след промяната: 3323 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 12245.32.31: нива, собственост на „Золумови“ ЕАД, площ преди промяната: 3549 кв. м, площ след промяната: 3297 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 12245.32.54: за път от републиканската пътна мрежа, собственост на Община Камено, площ преди промяната: 7089 кв. м, площ след промяната: 7084 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 12245.32.58: за местен път, собственост на Община Камено, площ преди промяната: 13 699 кв. м, площ след промяната: 13 692 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 12245.33.5: нива, собственост на Община Камено, площ преди промяната: 6967 кв. м, площ след промяната: 6916 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 12245.34.38: за стопански двор, собственост на „Золумови“ ЕАД, площ преди промяната: 8630 кв. м, площ след промяната: 8619 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 12245.34.41: за селскостопански, горски, ведомствен път, собственост на Община Камено, площ преди промяната: 3159 кв. м, площ след промяната: 3109 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 12245.34.45: за стопански двор, собственост на ДПФ – МЗГ, площ преди промяната: 2962 кв. м, площ след промяната: 2833 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 12245.36.44: нива, собственост на Община Камено, площ преди промяната: 3395 кв. м, площ след промяната: 3339 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 12245.37.14: нива, неидентифициран собственик, площ преди промяната: 1042 кв. м, площ след промяната: 709 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 12245.37.22: нива, неидентифициран собственик, площ преди промяната: 1345 кв. м, площ след промяната: 1117 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 12245.37.46: дере, собственост на Община Камено, площ преди промяната: 6355 кв. м, площ след промяната: 6243 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 12245.37.61: за селскостопански, горски, ведомствен път,

общинска земя, площ преди промяната: 3978 кв. м, площ след промяната: 3951 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 12245.37.65: за селскостопански, горски, ведомствен път, общинска земя, площ преди промяната: 5736 кв. м, площ след промяната: 5709 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 12245.38.33: нива, собственост на Наско Георгиев Николов, Георги Николов Георгиев, Вела Николова Хубенова и Иванка Николова Георгиева, площ преди промяната: 4000 кв. м, площ след промяната: 3695 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 12245.38.35: нива, собственост на Наско Георгиев Николов, площ преди промяната: 4063 кв. м, площ след промяната: 3707 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 12245.38.36: нива, собственост на „С. И. Г.“ ООД, площ преди промяната: 4938 кв. м, площ след промяната: 4786 кв. м.

IV. С. Желязово, ЕКАТТЕ 29249, община Камено, одобрени със Заповед № РД-18-809 от 13.11.2019 г. на изпълнителния директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър, състоящо се във:

1. Нанасяне на нови обекти в КККР:

поземлен имот с идентификатор 29249.200.38: площ: 3613 кв. м, друг вид поземлен имот без определено стопанско предназначение, няма данни за собственост.

2. Промяна в границите на съществуващи обекти в КККР:

поземлен имот с идентификатор 29249.180.34: нива, собственост на Георги Димитров Петков и Семо Велинов Генчев, площ преди промяната: 3032 кв. м, площ след промяната: 2867 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 29249.110.16: за селскостопански, горски, ведомствен път, собственост на Община Камено, площ преди промяната: 2598 кв. м, площ след промяната: 2177 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 29249.140.57: за селскостопански, горски, ведомствен път, собственост на Община Камено, площ преди промяната: 2448 кв. м, площ след промяната: 2445 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 29249.190.52: за селскостопански, горски, ведомствен път, собственост на Община Камено, площ преди промяната: 2904 кв. м, площ след промяната: 2862 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 29249.200.35: за селскостопански, горски, ведомствен път, собственост на Община Камено, площ преди промяната: 4077 кв. м, площ след промяната: 4015 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 29249.130.25: нива, собственост на Бойчо Божанов Петров, площ преди промяната: 4833 кв. м, площ след промяната: 4758 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 29249.190.48: овощна градина, собственост на Свилен Стоянов Маринов, площ преди промяната: 24 197 кв. м, площ след промяната: 22 625 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 29249.180.35: нива, собственост на Димо Димитров Петков, площ преди промяната: 3033 кв. м, площ след промяната: 2658 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 29249.140.53: нива, собственост на Емил Колев Пионов, площ преди промяната: 5323 кв. м, площ след промяната: 4958 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 29249.140.48: нива, собственост на Добринка Атанасова Гильова, площ преди промяната: 3653 кв. м, площ след промяната: 3547 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 29249.140.49: нива, собственост на „Ставен“ АД, площ преди промяната: 3565 кв. м, площ след промяната: 3524 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 29249.140.50: нива, собственост на „Ставен“ АД, площ преди промяната: 3564 кв. м, площ след промяната: 3523 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 29249.140.51: нива, собственост на Стоян Димитров Маринов, площ преди промяната: 3565 кв. м, площ след промяната: 3522 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 29249.140.52: нива, собственост на Милена Колева Сотирова, площ преди промяната: 4324 кв. м, площ след промяната: 4138 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 29249.180.53: нива, собственост на Донка Добрева Стаматова, площ преди промяната: 5666 кв. м, площ след промяната: 5290 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 29249.190.43: нива, собственост на Свилен Стоянов Маринов, площ преди промяната: 9999 кв. м, площ след промяната: 9493 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 29249.190.44: нива, собственост на Свилен Стоянов Маринов, площ преди промяната: 9999 кв. м, площ след промяната: 9515 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 29249.190.45: нива, собственост на Свилен Стоянов Маринов, площ преди промяната: 7998 кв. м, площ след промяната: 7627 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 29249.130.39: нива, собственост на Радка Георгиева Панайотова и Яна Георгиева Попова, площ преди

промяната: 9999 кв. м, площ след промяната: 9891 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 29249.130.40: нива, собственост на Стоян Димитров Маринов, площ преди промяната: 9999 кв. м, площ след промяната: 9888 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 29249.130.28: нива, собственост на Недялка Георгиева Стоянова, площ преди промяната: 3603 кв. м, площ след промяната: 3493 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 29249.190.29: нива, собственост на „С. И. Г.“ ООД, площ преди промяната: 11 498 кв. м, площ след промяната: 11 007 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 29249.190.30: нива, собственост на Велика Костадинова Тенева, площ преди промяната: 11 497 кв. м, площ след промяната: 11 040 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 29249.130.22: пасище, собственост на Община Камено, площ преди промяната: 36 059 кв. м, площ след промяната: 35 142 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 29249.130.6: нива, собственост на Свилен Стоянов Маринов, площ преди промяната: 24 997 кв. м, площ след промяната: 24 709 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 29249.110.1: за път от републиканската пътна мрежа, собственост на държавата, площ преди промяната: 2712 кв. м, площ след промяната: 2689 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 29249.190.12: нива, собственост на Стоян Димитров Маринов, площ преди промяната: 18 799 кв. м, площ след промяната: 18 296 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 29249.190.11: нива, собственост на Свилен Стоянов Маринов, площ преди промяната: 5901 кв. м, площ след промяната: 5684 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 29249.190.10: нива, собственост на Свилен Стоянов Маринов, площ преди промяната: 5398 кв. м, площ след промяната: 5193 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 29249.180.11: нива, собственост на Димитър Георгиев Райков, площ преди промяната: 17 399 кв. м, площ след промяната: 16 653 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 29249.200.14: пасище, собственост на Община Камено, площ преди промяната: 3407 кв. м, площ след промяната: 3336 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 29249.200.34: гробищен парк, собственост на Община Камено, площ преди промяната: 4947 кв. м, площ след промяната: 6086 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 29249.180.10: нива, собственост на Стоян Димитров Маринов, Свилен Стоянов Маринов и Васил Тодоров Иванов, площ преди промяната: 10 799 кв. м, площ след промяната: 10 721 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 29249.140.2: нива, собственост на Стоян Димитров Маринов, площ преди промяната: 17 297 кв. м, площ след промяната: 17 086 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 29249.140.3: нива, собственост на Георги Кръстев Господинов, площ преди промяната: 9988 кв. м, площ след промяната: 9937 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 29249.180.4: нива, собственост на Никола Тодоров Иванов и Азис Хасан Мустафа, площ преди промяната: 10 799 кв. м, площ след промяната: 10 404 кв. м.

V. С. Кръстина, ЕКАТТЕ 40381, община Камено, одобрени със Заповед № РД-18-823 от 25.11.2019 г. на изпълнителния директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър, състоящо се във:

1. Нанасяне на нови обекти в КККР:

поземлен имот с идентификатор 40381.12.164: площ: 451 кв. м, за селскостопански, горски, ведомствен път, собственост на Община Камено;

поземлен имот с идентификатор 40381.8.73: площ: 196 кв. м, друг вид поземлен имот без определено стопанско предназначение, няма данни за собственост;

поземлен имот с идентификатор 40381.130.28: площ: 2836 кв. м, друг вид поземлен имот без определено стопанско предназначение, няма данни за собственост;

поземлен имот с идентификатор 40381.8.72: площ: 1003 кв. м, нива, няма данни за собственост;

поземлен имот с идентификатор 40381.10.47: площ: 191 кв. м, друг вид поземлен имот без определено стопанско предназначение, няма данни за собственост;

поземлен имот с идентификатор 40381.10.48: площ: 196 кв. м, друг вид поземлен имот без определено стопанско предназначение, няма данни за собственост.

2. Промяна в границите на съществуващи обекти в КККР:

поземлен имот с идентификатор 40381.10.19: нива, собственост на Нанка Йорданова Стоянова, Петра Дичева Вълева, н-ци Павли Динев Манолов и Янка Павлева Василева, площ преди промяната: 6228 кв. м, площ след промяната: 6240 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 40381.10.27: за местен път, собственост на Община Камено, площ преди промяната: 11 843 кв. м, площ след промяната: 12 300 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 40381.10.28: за селскостопански, горски, ведомствен път, собственост на Община Камено, площ: 2677 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 40381.10.31: нива, собственост на Община Камено, площ преди промяната: 5708 кв. м, площ след промяната: 5646 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 40381.10.32: нива, собственост на Община Камено, площ преди промяната: 4060 кв. м, площ след промяната: 1914 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 40381.10.35: нива, собственост на н-ци Петко Сребров, площ преди промяната: 5054 кв. м, площ след промяната: 5047 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 40381.10.40: нива, собственост на Желязка Димитрова Капкова, Недка Иванова Николова, Васил Иванов Исерлийски, Железчо Иванов Исерлийски, Славка Енчева Исерлийска и Марийка Димитрова Дойчева, площ преди промяната: 4025 кв. м, площ след промяната: 3490 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 40381.10.41: нива, собственост на Георги Петров Петров, площ преди промяната: 2488 кв. м, площ след промяната: 2179 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 40381.10.42: нива, собственост на Георги Петров Тасков, площ преди промяната: 2488 кв. м, площ след промяната: 2481 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 40381.10.44: нива, собственост на Георги Димитров Георгиев, площ преди промяната: 2986 кв. м, площ след промяната: 1737 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 40381.12.140: нива, собственост на н-ци Боню Желев, площ преди промяната: 5405 кв. м, площ след промяната: 4341 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 40381.12.10: нива, общинска собственост, площ преди промяната: 626 кв. м, площ след промяната: 524 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 40381.12.12: изоставена орна земя, собственост на Община Камено, площ преди промяната: 8774 кв. м, площ след промяната: 8415 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 40381.12.141: нива, собственост на Росица Бонева Славова и Донка Стойкова Желева, площ преди промяната: 3974 кв. м, площ след промяната: 3950 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 40381.12.142: нива, собственост на Гочо Йорданов Гочев, Стойка Йорданова Иванова и Жеко Йорданов Гочев, площ преди промяната: 3974 кв. м, площ след промяната: 3429 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 40381.12.133: нива, собственост на „Севан“ ООД, площ преди промяната: 3423 кв. м, площ след промяната: 2873 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 40381.12.134: нива, собственост на н-ци Въла Тодорова Велева, Йорданка Минчева Йоргоулу, Вълка Георгиева Петрова и Стоян Георгиев Тодоров, площ преди промяната: 3124 кв. м, площ след промяната: 2252 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 40381.12.135: нива, собственост на Евдокия Панайотова Вълканова, площ преди промяната: 1614 кв. м, площ след промяната: 1131 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 40381.12.138: нива, собственост на н-ци Стойка Славова, площ преди промяната: 2797 кв. м, площ след промяната: 1667 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 40381.12.139: нива, собственост на н-ци Желязко Желев, площ преди промяната: 1449 кв. м, площ след промяната: 972 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 40381.12.143: нива, собственост на Янка Жекова Арнаудова, Гочо Жеков Раданов, Илия Жеков Раданов, Веска Жекова Проданова и Ирина Димитрова Иванова, площ преди промяната: 3974 кв. м, площ след промяната: 3348 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 40381.12.144: нива, собственост на Росица Бонева Славова и Донка Стойкова Желева, площ преди промяната: 9319 кв. м, площ след промяната: 7973 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 40381.12.145: пасище, собственост на Георги Стоянов Захариев, площ преди промяната: 4080 кв. м, площ след промяната: 3335 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 40381.12.146: пасище, общинска собственост, площ преди промяната: 6198 кв. м, площ след промяната: 5256 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 40381.12.147: нива, собственост на Железчо и Генчо Андрееви Стойкови, площ преди промяната: 2003 кв. м, площ след промяната: 1742 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 40381.12.149: нива, собственост на Йордан Стоянов Атанасов, площ преди промяната: 985 кв. м, площ след промяната: 756 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 40381.12.150: нива, собственост на н-ци Йова Йорданова, площ преди промяната: 2962 кв. м, площ след промяната: 2640 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 40381.12.151: нива, собственост на н-ци Станчо Стоянов, площ преди промяната: 3092 кв. м, площ след промяната: 2732 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 40381.12.153: нива, неустановен собственик, площ преди промяната: 783 кв. м, площ след промяната: 751 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 40381.12.154: нива, собственост на Иван Атанасов Димитров, Георги Василев Василев и Елена Колева Василева, площ преди промяната: 3000 кв. м, площ след промяната: 2929 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 40381.12.155: нива, неустановен собственик, площ преди промяната: 1951 кв. м, площ след промяната: 1903 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 40381.12.157: нива, собственост на Б Р Гочеви, площ преди промяната: 1944 кв. м, площ след промяната: 1905 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 40381.12.160: пасище, собственост на Община Камено, площ преди промяната: 19 827 кв. м, площ след промяната: 20 329 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 40381.12.161: овощна градина, собственост на н-ци Васил Карабуюков, площ преди промяната: 29 284 кв. м, площ след промяната: 28 995 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 40381.12.53: нива, собственост на Йордан Колев Генов, площ преди промяната: 22 399 кв. м, площ след промяната: 22 167 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 40381.12.54: за селскостопански, горски, ведомствен път, собственост на Община Камено, площ преди промяната: 1156 кв. м, площ след промяната: 140 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 40381.12.9: нива, собственост на Община Камено, площ преди промяната: 1674 кв. м, площ след промяната: 1274 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 40381.130.7: нива, собственост на „Агро продукт“ ООД, площ преди промяната: 5811 кв. м, площ след промяната: 5753 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 40381.130.9: нива, собственост на н-ци Дончо Калудов, площ преди промяната: 3483 кв. м, площ след промяната: 3457 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 40381.8.33: нива, собственост на Руска Железчева Неделчева, площ преди промяната: 26 199 кв. м, площ след промяната: 26 199 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 40381.8.38: нива, собственост на Марийка Стефанова Кунева, площ преди промяната: 7501 кв. м, площ след промяната: 7501 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 40381.8.39: нива, собственост на Стефан Иванов Железчев, площ преди промяната: 7497 кв. м, площ след промяната: 7443 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 40381.8.64: за селскостопански, горски, ведомствен път, собственост на Община Камено, площ преди промяната: 1472 кв. м, площ след промяната: 1420 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 40381.8.69: за селскостопански, горски, ведомствен път, собственост на Община Камено, площ преди промяната: 3398 кв. м, площ след промяната: 3228 кв. м.

VI. С. Ливада, ЕКАТТЕ 43623, община Камено, одобрени със Заповед № РД-18-830 от 3.12.2019 г. на изпълнителния директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър, състоящо се във:

1. Нанасяне на нови обекти в КККР:

поземлен имот с идентификатор 43623.32.195: площ: 136 кв. м, за друг вид водно течение, водна площ, съоръжение, собственост на Община Камено;

поземлен имот с идентификатор 43623.33.187: площ: 331 кв. м, за селскостопански, горски, ведомствен път, собственост на Община Камено;

поземлен имот с идентификатор 43623.29.84: площ: 57 кв. м, за селскостопански, горски, ведомствен път, собственост на Община Камено;

поземлен имот с идентификатор 43623.28.69: площ: 628 кв. м, за селскостопански, горски, ведомствен път, собственост на Община Камено;

поземлен имот с идентификатор 43623.32.197: площ: 91 737 кв. м, ливада, собственост на Община Камено;

поземлен имот с идентификатор 43623.34.244: площ: 1633 кв. м, ливада, собственост на Община Камено;

поземлен имот с идентификатор 43623.44.99: площ: 362 кв. м, друг вид поземлен имот без определено стопанско предназначение, няма данни за собственост;

поземлен имот с идентификатор 43623.33.193: площ: 169 кв. м, за друг вид застрояване, няма данни за собственост;

поземлен имот с идентификатор 43623.33.190: площ: 253 кв. м, за друг вид застрояване, собственост на Ганка Вълчева Станчева;

поземлен имот с идентификатор 43623.33.188: площ: 552 кв. м, за друг вид застрояване, няма данни за собственост;

поземлен имот с идентификатор 43623.33.189: площ: 428 кв. м, за друг вид застрояване, няма данни за собственост;

поземлен имот с идентификатор 43623.33.191: площ: 212 кв. м, за друг вид застрояване, няма данни за собственост;

поземлен имот с идентификатор 43623.33.192: площ: 286 кв. м, за друг вид застрояване, няма данни за собственост;

поземлен имот с идентификатор 43623.33.194: площ: 61 кв. м, за друг вид застрояване, няма данни за собственост;

поземлен имот с идентификатор 43623.35.175: площ: 266 кв. м, друг вид поземлен имот без определено стопанско предназначение, няма данни за собственост;

поземлен имот с идентификатор 43623.34.1: площ: 124 кв. м, за друг вид застрояване, няма данни за собственост;

поземлен имот с идентификатор 43623.34.243: площ: 371 кв. м, друг вид поземлен имот без определено стопанско предназначение, няма данни за собственост;

поземлен имот с идентификатор 43623.32.193: площ: 579 кв. м, друг вид поземлен имот без определено стопанско предназначение, няма данни за собственост;

поземлен имот с идентификатор 43623.32.194: площ: 256 кв. м, друг вид поземлен имот без определено стопанско предназначение, няма данни за собственост;

поземлен имот с идентификатор 43623.2.26: площ: 501 кв. м, друг вид поземлен имот без определено стопанско предназначение, няма данни за собственост.

2. Промяна в границите на съществуващи обекти в КККР:

поземлен имот с идентификатор 43623.33.179: за селскостопански, горски, ведомствен път, собственост на Община Камено, площ преди промяната: 6408 кв. м, площ след промяната: 6125 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 43623.3.26: нива, собственост на Иван Янчев Янчев и Георги Ангелов Радев, площ преди промяната: 3055 кв. м, площ след промяната: 2352 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 43623.32.4: пасище, собственост на Община Камено, площ преди промяната: 18 772 кв. м, площ след промяната: 18 887 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 43623.2.19: нива, собственост на Пенка Димова Бакърджиева, площ преди промяната: 1219 кв. м, площ след промяната: 1198 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 43623.2.20: нива, собственост на Стоян Димов Диков, площ преди промяната: 1219 кв. м, площ след промяната: 1179 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 43623.2.22: нива, неидентифициран собственик, площ преди промяната: 53 кв. м, площ след промяната: 34 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 43623.2.23: за селскостопански, горски, ведомствен път, собственост на Община Камено, площ преди промяната: 543 кв. м, площ след промяната: 542 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 43623.2.5: нива, неидентифициран собственик, площ преди промяната: 2802 кв. м, площ след промяната: 2752 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 43623.2.6: нива, собственост на Генади Димитров Станев, Станимир Димитров Станев, Димитър Станев Станев и Минка Ганчева Станева, площ преди промяната: 5343 кв. м, площ след промяната: 5166 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 43623.2.7: нива, собственост на Кольо Стоянов Начев, площ преди промяната: 3446 кв. м, площ след промяната: 3438 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 43623.2.8: нива, собственост на Петър Гочев Иванов, площ преди промяната: 3162 кв. м, площ след промяната: 3112 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 43623.28.13: овощна градина, собственост на Община Камено, площ преди промяната: 108 355 кв. м, площ след промяната: 108 126 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 43623.28.14: друг вид трайно насаждение, собственост на Община Камено, площ преди промяната: 25 666 кв. м, площ след промяната: 25 301 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 43623.28.57: нива, собственост на Васил Иванов Киряков, площ преди промяната: 2738 кв. м, площ след промяната: 2165 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 43623.28.58: нива, собственост на Георги Минков Господинов, Николай Господинов Минков, Господин Минков Господинов и Мирослав Кирилов

Киряков, площ преди промяната: 2326 кв. м, площ след промяната: 2206 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 43623.28.59: за друг вид застрояване, собственост на Михал Георгиев Михалев и Митра Михнева Михалева, площ преди промяната: 980 кв. м, площ след промяната: 998 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 43623.28.61: за друг вид застрояване, собственост на Евгений Денчев Папазов, площ преди промяната: 334 кв. м, площ след промяната: 266 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 43623.28.63: за селскостопански, горски, ведомствен път, собственост на Община Камено, площ преди промяната: 8906 кв. м, площ след промяната: 6479 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 43623.28.64: за селскостопански, горски, ведомствен път, собственост на Община Камено, площ преди промяната: 3338 кв. м, площ след промяната: 3297 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 43623.28.66: за селскостопански, горски, ведомствен път, собственост на Община Камено, площ преди промяната: 2595 кв. м, площ след промяната: 2513 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 43623.29.79: пасище, собственост на Община Камено, площ преди промяната: 9964 кв. м, площ след промяната: 9409 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 43623.29.80: за местен път, собственост на Община Камено, площ преди промяната: 29 566 кв. м, площ след промяната: 29 097 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 43623.29.81: за селскостопански, горски, ведомствен път, собственост на Община Камено, площ преди промяната: 6064 кв. м, площ след промяната: 3161 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 43623.3.1: нива, собственост на „Афордабъл груп“ ЕООД, площ преди промяната: 3500 кв. м, площ след промяната: 3377 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 43623.3.10: за друг вид застрояване, собственост на Надка Димитрова Христова и Иво Георгиев Христов, площ преди промяната: 1201 кв. м, площ след промяната: 1114 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 43623.3.11: нива, собственост на Георги Статев Златев, площ преди промяната: 1734 кв. м, площ след промяната: 1660 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 43623.3.16: ниско застрояване (до 10 m), собственост на Евгени Желев Нейчев, площ преди промяната: 2510 кв. м, площ след промяната: 2464 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 43623.3.19: ниско застрояване (до 10 m), собственост на Иванка Георгиева Влахова, площ преди промяната: 442 кв. м, площ след промяната: 422 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 43623.3.21: нива, собственост на Галин Николов Славов и Нина Стоянова Славова, площ преди промяната: 998 кв. м, площ след промяната: 856 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 43623.32.1: пасище, собственост на Община Камено, площ преди промяната: 3624 кв. м, площ след промяната: 3588 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 43623.32.155: пасище, собственост на Община Камено, площ преди промяната: 114 700 кв. м, площ след промяната: 114 459 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 43623.32.163: нива, собственост на Вълкан Иванов Ставрев, площ преди промяната: 1022 кв. м, площ след промяната: 990 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 43623.32.164: нива, собственост на Рада Маркова Пенева, площ преди промяната: 2149 кв. м, площ след промяната: 2093 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 43623.32.165: нива, собственост на Златка Маркова Георгиева, площ преди промяната: 2183 кв. м, площ след промяната: 2119 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 43623.32.166: нива, неидентифициран собственик, площ преди промяната: 2300 кв. м, площ след промяната: 2193 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 43623.32.167: нива, собственост на Донка Радева Динева и Соня Радиева Динева, площ преди промяната: 1330 кв. м, площ след промяната: 1272 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 43623.32.173: нива, собственост на Радка Динева Станкова и Димитринка Динева Минчева, площ преди промяната: 2413 кв. м, площ след промяната: 2348 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 43623.32.176: за второстепенна улица, собственост на Стоянка Иванова Пулева, площ преди промяната: 135 кв. м, площ след промяната: 84 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 43623.32.182: нива, неидентифициран собственик, площ преди промяната: 3124 кв. м, площ след промяната: 2780 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 43623.32.188: за селскостопански, горски, ведомствен път, собственост на Община Камено, площ преди промяната: 2755 кв. м, площ след промяната: 2763 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 43623.32.189: за селскостопански, горски, ведомствен път, собственост на Община Камено, площ преди промяната: 4058 кв. м, площ след промяната: 4067 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 43623.32.191: за друг вид водно течение, водна площ, съоръжение, собственост на Община Камено, площ преди промяната: 2999 кв. м, площ след промяната: 2366 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 43623.3.22: нива, неидентифициран собственик, площ преди промяната: 300 кв. м, площ след промяната: 237 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 43623.3.23: нива, собственост на Стоян Колев Палазов, площ преди промяната: 470 кв. м, площ след промяната: 356 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 43623.3.24: нива, собственост на Катя Сотирова Панова, площ преди промяната: 248 кв. м, площ след промяната: 73 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 43623.3.27: нива, собственост на Добринка Янакиева Маринова, площ преди промяната: 1578 кв. м, площ след промяната: 1450 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 43623.3.28: нива, собственост на Кольо Стоянов Козаров, площ преди промяната: 758 кв. м, площ след промяната: 295 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 43623.3.30: нива, собственост на Драго Стоянов Козаров, площ преди промяната: 316 кв. м, площ след промяната: 141 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 43623.3.31: нива, собственост на Велико Стоянов Козаров, площ преди промяната: 721 кв. м, площ след промяната: 364 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 43623.33.149: нива, неидентифициран собственик, площ преди промяната: 955 кв. м, площ след промяната: 602 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 43623.33.160: нива, собственост на Гергана Стойнова Желева, площ преди промяната: 1778 кв. м, площ след промяната: 1736 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 43623.33.183: за селскостопански, горски, ведомствен път, собственост на Община Камено, площ преди промяната: 3310 кв. м, площ след промяната: 2810 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 43623.3.32: нива, собственост на Жельо Динев Желев, площ преди промяната: 342 кв. м, площ след промяната: 225 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 43623.3.34: нива, неидентифициран собственик, площ преди промяната: 396 кв. м, площ след промяната: 475 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 43623.3.35: нива, собственост на Велика Динева Терзиева, площ преди промяната: 636 кв. м, площ след промяната: 587 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 43623.3.36: за селскостопански, горски, ведомствен път, собственост на Община Камено, площ преди промяната: 1877 кв. м, площ след промяната: 1863 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 43623.3.37: за селскостопански, горски, ведомствен път, собственост на Община Камено, площ преди промяната: 1893 кв. м, площ след промяната: 1870 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 43623.34.221: ливада, собственост на Община Камено, площ преди промяната: 1047 кв. м, площ след промяната: 972 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 43623.34.237: ливада, собственост на Община Камено, площ преди промяната: 171 893 кв. м, площ след промяната: 21 308 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 43623.35.146: за друг вид застрояване, собственост на Вълка Динева Тенева, площ преди промяната: 925 кв. м, площ след промяната: 920 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 43623.35.147: за друг вид застрояване, собственост на Василка Динева Иванова, площ преди промяната: 425 кв. м, площ след промяната: 420 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 43623.35.161: нива, собственост на Христо Илиев Минчев, площ преди промяната: 790 кв. м, площ след промяната: 627 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 43623.3.7: нива, собственост на Веселинка Апостолова Христова, Апостол Христов Христов и Зойка Любенова Христова, площ преди промяната: 3500 кв. м, площ след промяната: 3352 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 43623.3.8: нива, собственост на Диана Иванова Друмева, площ преди промяната: 1137 кв. м, площ след промяната: 1074 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 43623.3.9: нива, собственост на Калинка Динева Урдова, площ преди промяната: 1130 кв. м, площ след промяната: 1064 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 43623.42.59: за селскостопански, горски, ведомствен път, собственост на Община Камено, площ преди промяната: 5302 кв. м, площ след промяната: 5297 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 43623.44.76: нива, собственост на Йордана Митева Грозева, площ преди промяната: 764 кв. м, площ след промяната: 760 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 43623.44.78: нива, неидентифициран собственик, площ преди промяната: 978 кв. м, площ след промяната: 906 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 43623.44.81: нива, собственост на Мара Христова Грозева, площ преди промяната: 1000 кв. м, площ след промяната: 937 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 43623.44.87: нива, собственост на Стоянка Златева Гочева, площ преди промяната: 900 кв. м, площ след промяната: 860 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 43623.44.88: нива, собственост на Диню Златев Динев, площ преди промяната: 925 кв. м, площ след промяната: 868 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 43623.44.89: пасище, собственост на Община Камено, площ преди промяната: 6057 кв. м, площ след промяната: 4777 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 43623.44.94: за селскостопански, горски, ведомствен път, собственост на Община Камено, площ преди промяната: 7828 кв. м, площ след промяната: 7827 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 43623.45.11: за стопански двор, собственост на държавата чрез Министерството на земеделието, площ преди промяната: 7062 кв. м, площ след промяната: 7021 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 43623.3.38: за друг вид застрояване, собственост на Станка Георгиева Бъчварова, Златина Лекова Шиварова и Нина Лекова Иванова, площ преди промяната: 1888 кв. м, площ след промяната: 1783 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 43623.36.135: за местен път, собственост на Община Камено, площ преди промяната: 25 892 кв. м, площ след промяната: 25 654 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 43623.36.136: пасище, собственост на Община Камено, площ преди промяната: 2726 кв. м, площ след промяната: 2623 кв. м.

3. Заличени обекти от КККР:

поземлен имот с идентификатор 43623.3.25: площ: 533 кв. м, нива, неидентифициран собственик;

поземлен имот с идентификатор 43623.34.238: площ: 372 кв. м, за селскостопански, горски, ведомствен път, собственост на Община Камено;

VII. С. Полски извор, ЕКАТТЕ 57337, община Камено, одобрени със Заповед № РД-18-810 от 13.11.2019 г. на изпълнителния директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър, състоящо се във:

1. Нанасяне на нови обекти в КККР:

поземлен имот с идентификатор 57337.11.114: площ: 180 кв. м, друг вид поземлен имот без определено стопанско предназначение, няма данни за собственост.

2. Промяна в границите на съществуващи обекти в КККР:

поземлен имот с идентификатор 57337.110.132: нива, няма данни за собственост, площ преди промяната: 5646 кв. м, площ след промяната: 5584 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 57337.110.4: друг вид земеделска земя, собственост на Община Камено, площ преди промяната: 65 656 кв. м, площ след промяната: 65 518 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 57337.110.23: за селскостопански, горски, ведомствен път, собственост на Община Камено, площ преди промяната: 3354 кв. м, площ след промяната: 3348 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 57337.110.12: за селскостопански, горски, ведомствен път, собственост на Община Камено, площ преди промяната: 4240 кв. м, площ след промяната: 4103 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 57337.110.22: за селскостопански, горски, ведомствен път, собственост на Община Камено, площ преди промяната: 7438 кв. м, площ след промяната: 7091 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 57337.110.26: друг вид поземлен имот без определено стопанско предназначение, собственост на Община Камено, площ преди промяната: 27 354 кв. м, площ след промяната: 24 849 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 57337.110.35: нива, собственост на Панайот Костов Христов, площ преди промяната: 579 кв. м, площ след промяната: 550 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 57337.110.51: лозе, собственост на Вълкана Иванова Илчева, площ преди промяната: 2173 кв. м, площ след промяната: 1933 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 57337.11.107: пасище, собственост на Община Камено, площ преди промяната: 22 599 кв. м, площ след промяната: 21 745 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 57337.11.109: за селскостопански, горски, ведомствен път, собственост на Община Камено, площ преди

промяната: 248 кв. м, площ след промяната: 247 кв. м.

VIII. С. Русокастро, ЕКАТТЕ 63478, община Камено, одобрени със Заповед № РД-18-824 от 25.11.2019 г. на изпълнителния директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър, състоящо се във:

1. Нанасяне на нови обекти в КККР:

поземлен имот с идентификатор 63478.107.52: площ: 1907 кв. м, друг вид поземлен имот без определено стопанско предназначение, няма данни за собственост;

поземлен имот с идентификатор 63478.108.84: площ: 173 кв. м, друг вид поземлен имот без определено стопанско предназначение, няма данни за собственост;

поземлен имот с идентификатор 63478.81.132: площ: 8186 кв. м, друг вид поземлен имот без определено стопанско предназначение, няма данни за собственост;

поземлен имот с идентификатор 63478.108.83: площ: 1575 кв. м, друг вид поземлен имот без определено стопанско предназначение, няма данни за собственост;

поземлен имот с идентификатор 63478.82.107: площ: 100 кв. м, друг вид поземлен имот без определено стопанско предназначение, няма данни за собственост.

2. Промяна в границите на съществуващи обекти в КККР:

поземлен имот с идентификатор 63478.81.87: за селскостопански, горски, ведомствен път, собственост на Община Камено, площ преди промяната: 8471 кв. м, площ след промяната: 8325 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 63478.107.12: нива, собственост на Начо Симеонов Дончев, площ преди промяната: 2740 кв. м, площ след промяната: 2476 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 63478.107.13: нива, собственост на Атанас Костадинов Манчев, площ преди промяната: 1911 кв. м, площ след промяната: 1827 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 63478.107.14: нива, собственост на Ганю Иванов Димитров, площ преди промяната: 352 кв. м, площ след промяната: 247 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 63478.107.15: нива, собственост на Йордан Николов Жеков, площ преди промяната: 1002 кв. м, площ след промяната: 68 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 63478.107.16: нива, собственост на Димитър Пейчев Жеков, площ преди промяната: 1142 кв. м, площ след промяната: 275 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 63478.107.17: нива, собственост на Димитър Господинов Жеков, площ преди промяната: 2438 кв. м, площ след промяната: 849 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 63478.107.37: пасище, собственост на Община Камено, площ преди промяната: 13 541 кв. м, площ след промяната: 14 141 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 63478.107.40: за път от републиканската пътна мрежа, собственост на Министерство на транспорта, площ преди промяната: 5376 кв. м, площ след промяната: 5429 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 63478.107.41: дере, собственост на Община Камено, площ преди промяната: 13 961 кв. м, площ след промяната: 13 941 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 63478.107.42: дере, собственост на Община Камено, площ преди промяната: 17 600 кв. м, площ след промяната: 17 532 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 63478.107.43: изоставена орна земя, собственост на Община Камено, площ преди промяната: 3235 кв. м, площ след промяната: 3301 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 63478.107.44: пасище, собственост на Община Камено, площ преди промяната: 2185 кв. м, площ след промяната: 2153 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 63478.108.81: изоставена орна земя, собственост на Община Камено, площ преди промяната: 25 387 кв. м, площ след промяната: 25 317 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 63478.75.11: нива, собственост на ЗКПУ „Русокастро“, площ преди промяната: 5204 кв. м, площ след промяната: 4027 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 63478.75.12: пасище, собственост на Община Камено, площ преди промяната: 4962 кв. м, площ след промяната: 3104 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 63478.81.42: нива, собственост на Гюлтен Исуфова Дикова, площ преди промяната: 1912 кв. м, площ след промяната: 1765 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 63478.81.43: нива, собственост на Желязко Ангелов Фотев, площ преди промяната: 1014 кв. м, площ след промяната: 940 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 63478.81.48: за друг вид застрояване, собственост на Галина Костадинова Едрева, площ преди промяната: 1960 кв. м, площ след промяната: 2030 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 63478.81.52: нива, собственост на Добри Димитров Бела-

лов, площ преди промяната: 159 кв. м, площ след промяната: 240 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 63478.81.53: нива, собственост на Добри Желязков Станков, площ преди промяната: 2360 кв. м, площ след промяната: 2661 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 63478.82.3: нива, собственост на Петко Няголов Арабаджиев, площ преди промяната: 1229 кв. м, площ след промяната: 1151 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 63478.82.101: дере, собственост на Община Камено, площ преди промяната: 6697 кв. м, площ след промяната: 6678 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 63478.82.102: за път от републиканската пътна мрежа, собственост на Министерство на транспорта, площ преди промяната: 19 253 кв. м, площ след промяната: 17 921 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 63478.82.11: нива, собственост на Елвира Николова Йорданова, площ преди промяната: 3920 кв. м, площ след промяната: 3919 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 63478.82.12: нива, собственост на Петко Ив. Беланов и Стоян В. Данов, площ преди промяната: 837 кв. м, площ след промяната: 814 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 63478.82.14: нива, собственост на Димитър Николов Авджиев, площ преди промяната: 1690 кв. м, площ след промяната: 1611 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 63478.82.19: нива, собственост на Ненко Димитров Гогов, Нела Дикова Гогова и Георги Иванов Димитров, площ преди промяната: 3496 кв. м, площ след промяната: 3405 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 63478.82.2: за друг вид застрояване, неидентифициран собственик, площ преди промяната: 276 кв. м, площ след промяната: 184 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 63478.82.20: нива, собственост на Костадин Дончев Николов, площ преди промяната: 3274 кв. м, площ след промяната: 3190 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 63478.82.22: нива, собственост на Михайл Господинов Жеков, площ преди промяната: 1872 кв. м, площ след промяната: 1696 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 63478.82.23: нива, собственост на Иван Симеонов Кралев, площ преди промяната: 1882 кв. м, площ след промяната: 1522 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 63478.82.25: пасище, собственост на Община Камено, площ преди промяната: 8028 кв. м, площ след промяната: 8022 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 63478.82.31: нива, собственост на Димитър Кралев Райчев, площ преди промяната: 940 кв. м, площ след промяната: 612 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 63478.82.32: нива, собственост на Иван Дяков Дяков, площ преди промяната: 936 кв. м, площ след промяната: 892 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 63478.82.34: нива, собственост на Гюра Стоянов Купенов и Златинка Славова Петкова, площ преди промяната: 513 кв. м, площ след промяната: 311 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 63478.82.37: нива, собственост на Екатерина Емилова Шурова, площ преди промяната: 683 кв. м, площ след промяната: 468 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 63478.82.4: за друг вид застрояване, неидентифициран собственик, площ преди промяната: 90 кв. м, площ след промяната: 37 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 63478.82.5: нива, собственост на Димитринка Йорданова Димитрова и Николай Димитров Димитров, площ преди промяната: 2245 кв. м, площ след промяната: 2239 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 63478.82.6: нива, собственост на Никола Милев Тодоров, площ преди промяната: 2339 кв. м, площ след промяната: 2203 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 63478.82.66: пасище, собственост на Община Камено, площ преди промяната: 7295 кв. м, площ след промяната: 7109 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 63478.82.9: нива, собственост на Еньо Симеонов Мисирджиев и Иван Янчев Динев, площ преди промяната: 1117 кв. м, площ след промяната: 582 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 63478.82.95: за селскостопански, горски, ведомствен път, собственост на Община Камено, площ преди промяната: 551 кв. м, площ след промяната: 542 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 63478.82.96: за селскостопански, горски, ведомствен път, собственост на Община Камено, площ преди промяната: 856 кв. м, площ след промяната: 670 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 63478.82.97: за селскостопански, горски, ведомствен път, собственост на Община Камено, площ преди промяната: 8014 кв. м, площ след промяната: 7741 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 63478.82.99: дере, собственост на Община Камено, площ

преди промяната: 7579 кв. м, площ след промяната: 7561 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 63478.84.22: за селскостопански, горски, ведомствен път, собственост на Община Камено, площ преди промяната: 14 620 кв. м, площ след промяната: 14 617 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 63478.84.26: за път от републиканската пътна мрежа, собственост на Министерството на транспорта, площ преди промяната: 12 632 кв. м, площ след промяната: 12 591 кв. м.

3. Заличени обекти от КККР:

поземлен имот с идентификатор 63478.75.18: площ: 2259 кв. м, дере, собственост на Община Камено;

поземлен имот с идентификатор 63478.75.19: площ: 2187 кв. м, дере, собственост на Община Камено.

IX. С. Трояново, ЕКАТТЕ 73211, община Камено, одобрени със Заповед № РД-18-864 от 12.12.2019 г. на изпълнителния директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър, състоящо се във:

1. Нанасяне на нови обекти в КККР:

поземлен имот с идентификатор 73211.19.24: площ: 203 кв. м, друг вид поземлен имот без определено стопанско предназначение, няма данни за собственост;

поземлен имот с идентификатор 73211.51.14: площ: 1016 кв. м, друг вид поземлен имот без определено стопанско предназначение, няма данни за собственост;

поземлен имот с идентификатор 73211.90.76: площ: 131 кв. м, за друг вид застрояване, няма данни за собственост;

поземлен имот с идентификатор 73211.90.77: площ: 41 кв. м, за друг вид застрояване, няма данни за собственост;

поземлен имот с идентификатор 73211.60.36: площ: 1417 кв. м, за друг вид застрояване, няма данни за собственост;

поземлен имот с идентификатор 73211.107.58: площ: 1866 кв. м, друг вид поземлен имот без определено стопанско предназначение, няма данни за собственост.

2. Промяна в границите на съществуващи обекти в КККР:

поземлен имот с идентификатор 73211.107.49: дере, собственост на Община Камено, площ преди промяната: 5981 кв. м, площ след промяната: 5552 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 73211.107.53: за селскостопански, горски, ведомствен път, собственост на Община Камено, площ преди промяната: 15 312 кв. м, площ след промяната: 15 464 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 73211.19.10: нива, собственост на Николай Матев Матев, площ преди промяната: 4603 кв. м, площ след промяната: 4629 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 73211.19.11: нива, собственост на Николай Матев Матев, площ преди промяната: 4603 кв. м, площ след промяната: 4617 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 73211.19.12: нива, собственост на н-ци на Гълъб Гълъбов и Иван Гълъбов, площ преди промяната: 6081 кв. м, площ след промяната: 5910 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 73211.19.13: нива, собственост на Община Камено, площ преди промяната: 9960 кв. м, площ след промяната: 9732 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 73211.19.3: нива, собственост на СД „Стаматови – ГСН СИЕ“, площ преди промяната: 16 396 кв. м, площ след промяната: 16 372 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 73211.19.4: нива, собственост на Николай Матев Матев, площ преди промяната: 13 998 кв. м, площ след промяната: 14 004 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 73211.19.9: нива, собственост на СД „Стаматови – ГСН СИЕ“, площ преди промяната: 9998 кв. м, площ след промяната: 10 001 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 73211.48.15: нива, собственост на Община Камено, площ преди промяната: 4962 кв. м, площ след промяната: 4268 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 73211.48.25: нива, собственост на Община Камено, площ преди промяната: 9221 кв. м, площ след промяната: 9847 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 73211.48.26: нива, собственост на Община Камено, площ преди промяната: 5626 кв. м, площ след промяната: 5162 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 73211.48.57: за селскостопански, горски, ведомствен път, собственост на Община Камено, площ преди промяната: 2687 кв. м, площ след промяната: 2728 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 73211.51.1: нива, собственост на Станимира Йорданова Ганчева, СД „Стаматови – ГСН СИЕ“ и Стоян Янков Симеонов, площ преди промяната: 41 539 кв. м, площ след промяната: 41 560 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 73211.51.9: нива, собственост на Лазар Блажев Лазаров, площ: 13 282 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 73211.53.3: за друг вид застрояване, собственост на Община Камено, площ преди промяната: 20 895 кв. м, площ след промяната: 20 938 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 73211.54.4: друг вид дървопроизводителна гора, собственост на Министерство на земеделието и храните, Югоизточно държавно предприятие и Териториално поделение „Държавно горско стопанство Бургас“, площ преди промяната: 18 426 кв. м, площ след промяната: 18 433 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 73211.54.6: за селскостопански, горски, ведомствен път, собственост на Община Камено, площ преди промяната: 4605 кв. м, площ след промяната: 4609 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 73211.60.32: за друг вид застрояване, собственост на Тодорка Димитрова Илиева, площ преди промяната: 1950 кв. м, площ след промяната: 1956 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 73211.60.34: за друг поземлен имот за движение и транспорт, собственост на Община Камено, площ преди промяната: 4196 кв. м, площ след промяната: 4187 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 73211.65.104: за селскостопански, горски, ведомствен път, собственост на Община Камено, площ преди промяната: 1374 кв. м, площ след промяната: 1366 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 73211.65.105: за селскостопански, горски, ведомствен път, собственост на Община Камено, площ преди промяната: 3760 кв. м, площ след промяната: 3138 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 73211.65.106: за селскостопански, горски, ведомствен път, собственост на Община Камено, площ преди промяната: 1382 кв. м, площ след промяната: 903 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 73211.65.15: за стопански двор, собственост на държавата чрез Министерството на земеделието и храните, площ преди промяната: 1184 кв. м, площ след промяната: 1174 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 73211.65.70: за стопански двор, собственост на СД „Стаматови – ГСН СИЕ“, площ преди промяната: 20 170 кв. м, площ след промяната: 20 142 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 73211.65.93: за селскостопански, горски, ведомствен път, собственост на Община Камено, площ преди промяната: 3369 кв. м, площ след промяната: 2564 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 73211.90.68: за друг вид застрояване, собственост на Община Камено, площ преди промяната: 9057 кв. м, площ след промяната: 9516 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 73211.90.71: за друг вид застрояване, собственост на Димо Тодоров Бруков и Петър Димов Бруков, площ преди промяната: 1932 кв. м, площ след промяната: 1941 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 73211.90.72: за друг вид застрояване, собственост на Община Камено, площ преди промяната: 1486 кв. м, площ след промяната: 1287 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 73211.90.73: за друг вид застрояване, собственост на Община Камено, площ преди промяната: 15 365 кв. м, площ след промяната: 13 208 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 73211.60.37: за друг вид застрояване, собственост на Община Камено, площ преди промяната: 32 718 кв. м, площ след промяната: 31 886 кв. м.

3. Заличени обекти от КККР:

поземлен имот с идентификатор 73211.60.33: площ: 825 кв. м, за друг вид застрояване, собственост на Димитър Пенков Николов и Никола Пенков Борецов.

Х. С. Тръстиково, ЕКАТТЕ 73388, община Камено, одобрени със Заповед № РД-18-831 от 3.12.2019 г. на изпълнителния директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър, състоящо се във:

1. Нанасяне на нови обекти в КККР:

поземлен имот с идентификатор 73388.73.62: площ: 134 кв. м, друг вид поземлен имот без определено стопанско предназначение, няма данни за собственост;

поземлен имот с идентификатор 73388.90.21: площ: 149 кв. м, друг вид поземлен имот без определено стопанско предназначение, няма данни за собственост;

поземлен имот с идентификатор 73388.72.70: площ: 387 кв. м, друг вид поземлен имот без определено стопанско предназначение, няма данни за собственост;

поземлен имот с идентификатор 73388.139.26: площ: 243 кв. м, друг вид поземлен имот без определено стопанско предназначение, няма данни за собственост;

поземлен имот с идентификатор 73388.136.28: площ: 252 кв. м, друг вид поземлен имот без определено стопанско предназначение, няма данни за собственост;

поземлен имот с идентификатор 73388.89.25: площ: 59 кв. м, друг вид поземлен имот без определено стопанско предназначение, няма данни за собственост;

поземлен имот с идентификатор 73388.89.24: площ: 137 кв. м, друг вид поземлен имот без определено стопанско предназначение, няма данни за собственост;

поземлен имот с идентификатор 73388.136.27: площ: 433 кв. м, друг вид поземлен имот без определено стопанско предназначение, няма данни за собственост;

поземлен имот с идентификатор 73388.74.83: площ: 63 кв. м, друг вид поземлен имот без определено стопанско предназначение, няма данни за собственост.

2. Промяна в границите на съществуващи обекти в КККР:

поземлен имот с идентификатор 73388.74.51: нива, собственост на Иван Василев Иванов, площ преди промяната: 2150 кв. м, площ след промяната: 2037 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 73388.136.6: нива, собственост на Кръстьо Лозев Станков, площ преди промяната: 555 кв. м, площ след промяната: 546 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 73388.136.7: нива, собственост на Кръстю Лозев Станков и Христо Бенев, площ преди промяната: 2674 кв. м, площ след промяната: 2673 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 73388.136.9: за селскостопански, горски, ведомствен път, собственост на Община Камено, площ преди промяната: 979 кв. м, площ след промяната: 1016 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 73388.139.15: изоставена орна земя, собственост на Община Камено, площ преди промяната: 4076 кв. м, площ след промяната: 4073 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 73388.139.17: за селскостопански, горски, ведомствен път, собственост на Община Камено, площ преди промяната: 752 кв. м, площ след промяната: 748 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 73388.139.18: нива, собственост на Димо Найденов Димитров, площ преди промяната: 863 кв. м, площ след промяната: 848 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 73388.139.23: водно течение, река, собственост на МЗГ – ХМС, площ преди промяната: 134 815 кв. м, площ след промяната: 134 711 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 73388.54.26: нива, собственост на Иванка Стоянова Господинова, площ преди промяната: 6411 кв. м, площ след промяната: 6168 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 73388.72.59: за селскостопански, горски, ведомствен път, собственост на Община Камено, площ преди промяната: 3400 кв. м, площ след промяната: 3401 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 73388.72.64: нива, собственост на Светослав Господинов Славов, площ преди промяната: 1237 кв. м, площ след промяната: 1209 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 73388.72.67: нива, собственост на Роса Бонева Бинева, площ преди промяната: 539 кв. м, площ след промяната: 516 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 73388.74.23: за селскостопански, горски, ведомствен път, собственост на Община Камено, площ преди промяната: 8040 кв. м, площ след промяната: 7946 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 73388.74.50: нива, собственост на Желю Маринов Ангелов и Иван Маринов Ангелов, площ преди промяната: 2063 кв. м, площ след промяната: 1936 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 73388.74.54: нива, собственост на Ангел Динев Калъчев, площ преди промяната: 176 кв. м, площ след промяната: 105 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 73388.74.55: нива, собственост на Бойка Ангелова Арабаджиева, площ преди промяната: 205 кв. м, площ след промяната: 139 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 73388.74.58: нива, собственост на Цвята Ангелова Николова, площ преди промяната: 507 кв. м, площ след промяната: 389 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 73388.74.60: нива, собственост на Диньо Ангелов, площ преди промяната: 325 кв. м, площ след промяната: 269 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 73388.74.64: за селскостопански, горски, ведомствен път, собственост на Община Камено, площ преди промяната: 1783 кв. м, площ след промяната: 1723 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 73388.74.76: нива, собственост на Дачо Тонев Димов, площ преди промяната: 3700 кв. м, площ след промяната: 3639 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 73388.74.77: за местен път, собственост на Община Камено, площ преди промяната: 7754 кв. м, площ след промяната: 7785 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 73388.89.11: за селскостопански, горски, ведомствен път, собственост на Община Камено, площ преди промяната: 4305 кв. м, площ след промяната: 4294 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 73388.89.13: ниско застрояване (до 10 m), собственост на Желязко Петков, площ преди промяната: 5096 кв. м, площ след промяната: 5096 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 73388.90.11: за селскостопански, горски, ведомствен път, собственост на Община Камено, площ преди промяната: 946 кв. м, площ след промяната: 947 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 73388.90.15: депо за битови отпадъци (сметище), собственост на Община Камено, площ преди промяната: 13 500 кв. м, площ след промяната: 13 461 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 73388.90.16: пасище, собственост на Община Камено, площ преди промяната: 14 968 кв. м, площ след промяната: 14 892 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 73388.90.19: за селскостопански, горски, ведомствен път, собственост на Община Камено, площ преди промяната: 2228 кв. м, площ след промяната: 2214 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 73388.90.4: нива, собственост на Пауна Господинова Петкова, Христо Господинов Желязков, Велика Господинова Учкова, Йорданка Господинова Карабашева и Христо Господинов Христов, площ преди промяната: 2164 кв. м, площ след промяната: 1946 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 73388.90.6: за селскостопански, горски, ведомствен път, собственост на Община Камено, площ преди промяната: 520 кв. м, площ след промяната: 508 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 73388.90.7: нива, собственост на Живко Христов Кондов, площ преди промяната: 7424 кв. м, площ след промяната: 7414 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 73388.90.9: за селскостопански, горски, ведомствен път, собственост на Община Камено, площ преди промяната: 1205 кв. м, площ след промяната: 1186 кв. м;

поземлен имот с идентификатор 73388.54.22: за селскостопански, горски, ведомствен път, собственост на Община Камено, площ преди промяната: 2253 кв. м, площ след промяната: 2210 кв. м.

Заповедта да се съобщи по реда на чл. 35, ал. 3 ЗКИР на заинтересованите лица.

Съгласно чл. 53б, ал. 8 ЗКИР заповедта подлежи на обжалване в 30-дневен срок от обнародването ѝ в „Държавен вестник“ по реда на Административнопроцесуалния кодекс пред административния съд по местонахождение на имота.

Изпълнителен директор:
Г. Георгиев

4332

ОБЩИНА КАЗАНЛЪК

РЕШЕНИЕ № 506
от 29 май 2025 г.

На основание чл. 21, ал. 1, т. 11 от ЗМСМА, чл. 127, ал. 6 във връзка с чл. 134, ал. 1, т. 1 и ал. 3 от ЗУТ Общинският съвет – Казанлък, реши:

Одобрява проект за частично изменение на ОУП на община Казанлък, за който е издадено разрешение за изменението му с Решение № 132 от 25.04.2024 г. на ОбС – Казанлък, в обхват: ПИ с идентификатор 80532.36.9, местност Перетлика, по КККР извън урбанизираната територия на с. Черганово, собственост на И. Калинков, като се променя устройствената зона от „земеделска земя с начин на трайно ползване – нива“ в „жилищна зона с преобладаващо малкоетажно застрояване (Жм)“. Устройствените показатели стават следните: макс. плътност на застрояване: до 60 %; коефициент на интензивност (Кинт.): до 1,2; мин. озеленена площ – 40 %, макс. височина на застрояване – до 10 м.

На основание чл. 127, ал. 12 от ЗУТ общият устройствен план може да се обжалва по реда на чл. 215, ал. 1 в 14-дневен срок от обнародването в „Държавен вестник“ на акта за одобряването или приемането му от собствениците на недвижими имоти, непосредствено засегнати от неговите предвиждания. Обжалването не спира изпълнението на плана.

Председател:
Н. Златанов

4299

РЕШЕНИЕ № 507
от 29 май 2025 г.

На основание чл. 21, ал. 1, т. 11 от ЗМСМА, чл. 127, ал. 6 във връзка с чл. 134, ал. 1, т. 1 и ал. 3 от ЗУТ Общинският съвет – Казанлък, реши:

Одобрява проект за частично изменение на ОУП на община Казанлък, за който е издадено разрешение за изменението му с Решение № 132 от 25.04.2024 г. на ОбС – Казанлък, в обхват: поземлен имот с идентификатор 27499.63.54, местност Средния път, по КККР извън урбанизираната територия на с. Енина, собственост на Р. Бонева, като се променя устройствената зона от „земеделска земя с начин на трайно ползване – нива“ в „жилищна зона с преобладаващо малкоетажно застрояване (Жм)“. Устройствените показатели стават следните: макс. плътност на застрояване: до 60 %; коефициент на интензивност (Кинт.): до 1,2; мин. озеленена площ – 40 %, макс. височина на застрояване – до 10 м.

На основание чл. 127, ал. 12 от ЗУТ общият устройствен план може да се обжалва по реда на

чл. 215, ал. 1 в 14-дневен срок от обнародването в „Държавен вестник“ на акта за одобряването или приемането му от собствениците на недвижими имоти, непосредствено засегнати от неговите предвиждания. Обжалването не спира изпълнението на плана.

Председател:
Н. Златанов

4300

РЕШЕНИЕ № 508
от 29 май 2025 г.

На основание чл. 21, ал. 1, т. 11 от ЗМСМА, чл. 127, ал. 6 във връзка с чл. 134, ал. 1, т. 1 и ал. 3 от ЗУТ Общинският съвет – Казанлък, реши:

Одобрява проект за частично изменение на ОУП на община Казанлък, за който е издадено разрешение за изменението му с Решение № 132 от 25.04.2024 г. на ОбС – Казанлък, в обхват: поземлен имот с идентификатор 27499.20.9, местност Каделкова чешма, по КККР извън урбанизираната територия на с. Енина, собственост на С. Стефанов, като се променя устройствената зона от „земеделска земя с начин на трайно ползване – нива“ в „жилищна зона с преобладаващо малкоетажно застрояване (Жм)“. Устройствените показатели стават следните: макс. плътност на застрояване: до 60 %; коефициент на интензивност (Кинт.): до 1,2; мин. озеленена площ – 40 %, макс. височина на застрояване – до 10 м.

На основание чл. 127 ал. 12 от ЗУТ общият устройствен план може да се обжалва по реда на чл. 215, ал. 1 в 14-дневен срок от обнародването в „Държавен вестник“ на акта за одобряването или приемането му от собствениците на недвижими имоти, непосредствено засегнати от неговите предвиждания. Обжалването не спира изпълнението на плана.

Председател:
Н. Златанов

4301

РЕШЕНИЕ № 509
от 29 май 2025 г.

На основание чл. 21, ал. 1, т. 11 от ЗМСМА, чл. 127, ал. 6 във връзка с чл. 134, ал. 1, т. 1 и ал. 3 от ЗУТ Общинският съвет – Казанлък, реши:

Одобрява проект за частично изменение на ОУП на община Казанлък, за който е издадено разрешение за изменението му с Решение № 132 от 25.04.2024 г. на ОбС – Казанлък, в обхват: поземлен имот с идентификатор 77027.20.9, местност Джевезлика, по КККР извън урбанизираната територия на с. Хаджидимитрово, собственост на С. Качан, като се променя устройствената зона от „земеделска земя с начин на трайно ползване – зеленчукова градина“ в „жилищна зона с преобладаващо малкоетажно застрояване (Жм)“. Устройствените показатели стават следните: макс. плътност на застрояване: до 60 %; коефициент на интензивност (Кинт.): до 1,2; мин. озеленена площ – 40 %, макс. височина на застрояване – до 10 м.

На основание чл. 127, ал. 12 от ЗУТ общият устройствен план може да се обжалва по реда на чл. 215, ал. 1 в 14-дневен срок от обнародването в „Държавен вестник“ на акта за одобряването или приемането му от собствениците на недвижими имоти, непосредствено засегнати от неговите предвиждания. Обжалването не спира изпълнението на плана.

Председател:
Н. Златанов

4302

ОБЩИНА МЪГЛИЖ

РЕШЕНИЕ № 388
от 26 юни 2025 г.

На основание чл. 21, ал. 1, т. 11 от ЗМСМА и чл. 127, ал. 6 от ЗУТ Общинският съвет – Мъглиж, реши:

1. Одобрява частично изменение на общ устройствен план (ОУП) на община Мъглиж в обхват ПИ с идентификатор 24342.127.11, местност Кьра (Под шосето), с площ 5000 кв. м, НТП: нива, категория: 4, по КККР на с. Дъбово, община Мъглиж, област Стара Загора, като за имота се предвиди Предимно производствена устройствена зона – Пп, със следните устройствени показатели:

Плътност на застрояване – до 80 %;

Кинт. – до 2,5;

Плътност на озеленяването – 20 %;

Характер на застрояване – нискоетажно с височина до 10 м.

Достъпът до имота се осъществява от ПИ с идентификатор 24342.127.409, м-ст Кьра (Под шосето), вид собственост – общинска публична, вид територия – земеделска, НТП: за селскостопански, горски, ведомствен път.

2. Възлага на кмета на община Мъглиж да извърши необходимите действия за обнародване в „Държавен вестник“ съгласно чл. 127, ал. 6 от ЗУТ.

На основание чл. 127, ал. 12 от ЗУТ ОУП може да се обжалва по реда на чл. 215, ал. 1 от ЗУТ в 14-дневен срок от обнародването в „Държавен вестник“ пред Административния съд – Стара Загора, чрез Общинския съвет – Мъглиж. Обжалването не спира изпълнението на плана.

Председател:
М. Костова

4280

РЕШЕНИЕ № 389
от 26 юни 2025 г.

На основание чл. 21, ал. 1, т. 11 от ЗМСМА и чл. 127, ал. 6 от ЗУТ Общинският съвет – Мъглиж, реши:

1. Одобрява частично изменение на общ устройствен план (ОУП) на община Мъглиж в обхват ПИ с идентификатор 24342.9.131, с площ 4943 кв. м, НТП: изоставена орна земя, категория: 9, по КККР на с. Дъбово, община Мъглиж, област Стара Загора, като за имота се предвиди Предимно производствена устройствена зона – Пп, със следните устройствени показатели:

Плътност на застрояване – до 80 %;

Кинт. – до 2,5;

Плътност на озеленяването – 20 %;

Характер на застрояване – нискоетажно с височина до 10 м.

Достъпът до имота се осъществява от ПИ с идентификатор 24342.44.133, вид собственост – общинска публична, вид територия – земеделска, НТП: за селскостопански, горски, ведомствен път, а от запад – ПИ с идентификатор 24342.9.128, вид собственост – общинска публична, вид територия – земеделска, НТП: – за селскостопански, горски, ведомствен път.

2. Възлага на кмета на община Мъглиж да извърши необходимите действия за обнародване в „Държавен вестник“ съгласно чл. 127, ал. 6 от ЗУТ.

На основание чл. 127, ал. 12 от ЗУТ ОУП може да се обжалва по реда на чл. 215, ал. 1 от ЗУТ в 14-дневен срок от обнародването в „Държавен вестник“ пред Административния съд – Стара Загора, чрез Общинския съвет – Мъглиж. Обжалването не спира изпълнението на плана.

Председател:
М. Костова

4281

---

2. – Министърът на регионалното развитие и благоустройството на основание чл. 149, ал. 1 от Закона за устройство на територията (ЗУТ) съобщава, че е издал Разрешение за строеж № РС-60 от 23.07.2025 г. за обект: „Реконструкция и разширение на Междусистемна газова връзка Гърция – България“, етап: „Газоизмервателна станция „ГИС – Стара Загора“, в поземлен имот 30119.57.22, м. Малко Кадиевски блок, землище на с. Загоре, община Стара Загора, област Стара Загора. На основание чл. 215, ал. 1 от ЗУТ разрешението за строеж подлежи на обжалване от заинтересуваните лица пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от обнародването на обявлението в „Държавен вестник“ чрез Министерството на регионалното развитие и благоустройството.

4279

96. – Академията на Министерството на вътрешните работи, София, обявява конкурс за приемане на задочни докторанти по държавна поръчка за учебната 2024/2025 г. в съответствие с Решение № 394 от 18.06.2025 г. на Министерския съвет (приложение № 1.3), както следва:

Шифър	Професионално направление, докторска програма	Образователна и научна степен „доктор“, задочна форма на обучение
5.	Технически науки	
5.7.	Архитектура, строителство и геодезия (Техника на безопасността на труда и противопожарната техника)	2
9.	Сигурност и отбрана	
9.1.	Национална сигурност (Организация и управление извън сферата на материалното производство)	1

В срок от 2 месеца след обнародването в „Държавен вестник“ кандидатите подават следните документи до ректора на Академията на МВР: 1. заявление по образец, в което се посочват професионалното направление и докторската програма, за която кандидатстват; 2. автобиография; 3. диплома за придобита образователно-квалификационна степен „магистър“ с приложението или нотариално заверено копие от нея; 4. декларация по чл. 91, ал. 7, т. 2 от ЗВО; 5. други документи, удостоверяващи техните интереси и постижения в съответната научна област; 6. документ за платена такса за кандидатстване в размер 30 лв. за първи и 30 лв. за всеки следващ изпит. Таксата се заплаща по банков път чрез всяка търговска банка по сметката на: титуляр: Академия на МВР, IBAN: BG72UBBS80023106073404, BIC: UBBSBGS, тел. за справки – 02/9829222.

4256

11. – Химикотехнологичният и металургичен университет, София, обявява конкурси за професор по: 4.2. Химически науки (Аналитична химия) – един; доценти по: 4.2. Химически науки (Аналитична химия) – един; 4.2. Химически науки (Физикохимия) – един; 5.6. Материали и материалознание (Силикатни материали) – един; 5.6. Материали и материалознание (Материалознание и технология на машиностроителни материали) – един; главни асистенти по: 4.1. Физически науки (Физика на кондензираната материя) – един; 5.6. Материали и материалознание (Силикатни материали) – един; 5.11. Биотехнологии (Технология на биологично активните вещества) – един; всичките със срок 2 месеца от обнародването на обявата в „Държавен вестник“. Докумен-

ти – в ХТМУ, София, бул. Климент Охридски № 8, сграда „А“, ет. 2, каб. 205, тел.: 81 63 120 и 81 63 136.

4249

36. – Медицинският университет „Проф. д-р Параскев Стоянов“ – Варна, обявява конкурси за заемане на академични длъжности, както следва: АД професор: област на висше образование 7. Здравеопазване и спорт, професионално направление 7.1. Медицина, специалност „Ендокринология“ – една позиция, 1 щатна длъжност за Втора катедра по вътрешни болести, факултет „Медицина“, и 0,5 щатна длъжност за Клиниката по ендокринология и болести на обмяната към УМБАЛ „Света Марина“ ЕАД – Варна; област на висше образование 7. Здравеопазване и спорт, професионално направление 7.1. Медицина, специалност „Хирургия“ – една позиция, 0,25 щатна длъжност за катедра „Обща и оперативна хирургия“, факултет „Медицина“; допълнителни условия по конкурса: да не се прилага изискването от приложение № 1 на Правилника за развитие на академичния състав на Медицинския университет – Варна – сумата от точките за група Е за област 7. Здравеопазване и спорт да е 100 т., без да се изисква 80 т. да са от показател Е 14; АД главен асистент: област на висше образование 7. Здравеопазване и спорт, професионално направление 7.1. Медицина, специалност „Акушерство и гинекология“ – една позиция, 0,5 щатна длъжност за катедра „Акушерство и гинекология“, факултет „Медицина“, и 1 щатна длъжност за отделение „Патология на бременността“ към СБАГАЛ „Проф. д-р Д. Стаматов – Варна“ ЕООД; област на висше образование 7. Здравеопазване и спорт, професионално направление 7.1. Медицина, специалност „Кардиология“ – една позиция, 0,5 щатна длъжност за Учебен сектор по кардиология, Първа катедра по вътрешни болести, факултет „Медицина“, и 1 щатна длъжност за Първа клиника по кардиология към УМБАЛ „Света Марина“ ЕАД – Варна; област на висше образование 7. Здравеопазване и спорт, професионално направление 7.1. Медицина, специалност „Лъчелечение“ – една позиция, 0,5 щатна длъжност за учебен сектор „Лъчелечение“, катедра „Нуклеарна медицина, метаболитна терапия и лъчелечение“, факултет „Медицина“, и 1 щатна длъжност за клиника „Лъчелечение“ към УМБАЛ „Света Марина“ ЕАД – Варна; област на висше образование 7. Здравеопазване и спорт, професионално направление 7.1. Медицина, специалност „Кардиохирургия“ – една позиция, 0,5 щатна длъжност за катедра „Сърдечно-съдова хирургия и ангиология“, факултет „Медицина“, и 1 щатна длъжност за Клиниката по кардиохирургия към УМБАЛ „Света Марина“ ЕАД – Варна; област на висше образование 7. Здравеопазване и спорт, професионално направление 7.1. Медицина, специалност „Анатомия, хистология и цитология“ – една позиция, 1 щатна длъжност за катедра „Анатомия и клетъчна биология“, факултет „Медицина“; област на висше образование 7. Здравеопазване и спорт, професионално направление 7.1. Медицина, специалност „Анатомия, хистология и цитология“ – една позиция, 1 щатна длъжност за катедра „Анатомия и клетъчна биология“, факултет „Медицина“; изисквания към кандидатите: защитена специалност в системата на здравеопазването „Анатомия, хистология и цитология“; допълнително условие по конкурса: да не се прилага изискването по чл. 112, ал. 2, т. 1 от Правилника за развитие на академичния състав на Медицинския университет – Варна, в частта, която се отнася до изискването придобитата ОКС „магистър“ да съответства на направлението на конкурса; област на висше образование 7. Здравеопазване и спорт, професионално направление 7.1. Медицина, специалност „Очни болести“ – една позиция, 0,5 щатна длъжност за катедра „Оптометрия и професионални болести“, факултет „Обществено здравеопазване“, и 1 щатна длъжност за „УСБОБАЛ – Варна“ ЕООД; изисквания към кандидатите: придобита ОКС „магистър“ по специалност „Медицина“, защитена специалност „Очни болести“, придобита ОНС „доктор“ по докторска програма „Офталмология“, преподавателски опит – минимум две години; област на висше образование 7. Здравеопазване и спорт, професионално направление 7.2. Дентална медицина, специалност „Оперативно зъболечение и ендодонтия“ – една позиция, 1 щатна длъжност за катедра „Консервативно зъболечение и орална патология“, факултет „Дентална медицина“; област на висше образование 7. Здравеопазване и спорт, професионално направление 7.1. Медицина, специалност „Педиатрия“ – една позиция, 0,5 щатна длъжност към катедра „Клинични медицински науки“, факултет „Дентална медицина“, и 1 щатна длъжност за Клиниката по детска клинична хематология и онкология към УМБАЛ „Света Марина“ ЕАД – Варна; област на висше образование 4. Природни науки, математика и информатика, професионално направление 4.2. Химически науки, специалност „Химия“ – една позиция, 1 щатна длъжност за катедра „Химия“, факултет „Фармация“; допълнителни условия по конкурса: кандидатите да имат придобита ОНС „доктор“ по докторска програма „Биоорганична химия, химия на природните и физиологично активните вещества“ и защитена специалност в сферата на здравеопазването „Санитарна химия“; област на висше образование 4. Природни науки, математика и информатика, професионално направление 4.3. Биологически науки, специалност „Биология“ – една позиция, 1 щатна длъжност за катедра „Биология“, факултет

„Фармация“; допълнителни условия по конкурса: кандидатите да имат придобити ОКС „магистър“ и ОНС „доктор“ в професионално направление 4.3. Биологически науки; област на висше образование 7. Здравеопазване и спорт, професионално направление 7.4. Обществено здраве, специалност „Управление на здравни грижи“ – една позиция, 1 щатна длъжност за катедра „Здравни грижи“, филиал – Шумен; допълнителни условия по конкурса: кандидатите да притежават професионална квалификация „медицинска сестра“, преподавателски стаж – не по-малко от 3 години, и защитена специалност „Клинична социална работа“. Срокът за подаване на документи е 2 месеца от датата на обнародването на обявата в „Държавен вестник“. За справки и документи – Медицински университет – Варна, ул. Марин Дринов № 55, отдел „Кариерно развитие“, ет. 3, стая № 320, тел.: 052/677-055 и 052/677-156.
4330

5. – Институтът по електроника „Акад. Емил Джаков“ – БАН, София, обявява конкурс за заемане на академична длъжност главен асистент по професионално направление 4.1. Физически науки, научна специалност „Радиофизика и физическа електроника“ за нуждите на лаборатория „Физични технологии“ – двама, със срок 2 месеца от обнародването в „Държавен вестник“. Справки и документи – в деловодството на Института по електроника – БАН, на адрес: София 1784, бул. Цариградско шосе № 72, тел. 02/875 00 77.
4321

36. – Институтът по металознание, съоръжения и технологии с Център по хидро- и аеродинамика „Акад. Ангел Балевски“ при БАН, София, обявява конкурс за заемане на академична длъжност професор – един, в научна област 5. Технически науки, професионално направление 5.6. Материали и материалознание по научната специалност „Материалознание и технология на машиностроителните материали“ за нуждите на Центъра по заваряване в института, със срок 2 месеца от обнародването в „Държавен вестник“. Документи се приемат в института, гр. София, бул. Шипченски проход № 67 – отдел „Организация и управление на човешките ресурси“, тел. 02/4626228.
4278

1. – Институтът по овощарство – Пловдив, към Селскостопанската академия – София, обявява конкурс за заемане на академичната длъжност главен асистент в професионално направление 6.1. Растениевъдство, научна специалност „Овощарство“, със срок 2 месеца от обнародването в „Държавен вестник“. Справки и подаване на документи – Селскостопанска академия, София 1373, ул. Суходолска № 30, 02/812 75 05, e-mail: ssa@agriacad.bg.
4298

4. – Институтът по тютюна и тютюневите изделия, с. Марково, към Селскостопанската академия – София, обявява конкурс за заемане на академична длъжност доцент в област 6. Аграрни науки и ветеринарна медицина, професионално направление 6.1. Растениевъдство, научна специалност „Селекция и семепроизводство на културните растения“. Срок – 2 месеца от обнародването в „Държавен вестник“. Справки – ИТТИ – с. Марково, тел. 032/672 364. Документи – в ЦА на ССА, тел. 02/812 7560.
4247

17. – „Булгартрансгаз“ ЕАД в качеството си на инвеститор на обслужваща техническа инфраструктура – път за достъп до станция за очистване на газопровода „Кулата“ и кранов възел „Кулата“, на обект: „Лупинг от Кулата до Кресна“, на територията на област Благоевград, на основание чл. 34б, ал. 3 от Закона за държавната собственост съобщава на Горан Димитров Георгиев, собственик на поземлен имот с идентификатор 40539.70.223 по кадастралната карта и кадастралните регистри на с. Кулата, община Петрич, област Благоевград (предишен идентификатор 40539.70.54, имот № 70.54 по регистър), с площ 189 кв. м, за постановяването на Решение № 339 от 28.05.2025 г. на Министерския съвет, съгласно т. 1, буква „б“ на което се отчуждава за държавна нужда горепосоченият имот – частна собственост. С Решение № 452 от 10.07.2025 г. на Министерския съвет на основание чл. 62, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс е поправена очевидна фактическа грешка в Решение № 339 от 28.05.2025 г., като в т. 1, буква „б“ думите „наследниците на“ се заличават. Решенията на Министерския съвет могат да бъдат обжалвани пред административния съд по местонахождението на имота в 14-дневен срок от обнародването на настоящото обявление в „Държавен вестник“.
4287

---

63. – Столичната община на основание чл. 129, ал. 1 от ЗУТ съобщава, че с Решение № 486 от 26.06.2024 г. на СОС е одобрен подробен устройствен план – план-извадка – изменение на план за регулация на м. К-с Ботевградско шосе, кв. 358, УПИ I – „за ОЖС и магазини“, УПИ II – „за ОДЗ“, и кв. 358а за новообразувани задънени улици по о.т. 85-85а, по о.т. 85в-85г и улица по о.т. 85а-85в-85б за осигуряване на транспортен достъп до нов УПИ XVIII-39 – „за ЖС“, за ПИ с идентификатор 68134.618.39, при което се образуват нов кв. 358 с УПИ I – „за ОЖС и магазини“, УПИ II – „за ОДЗ“, УПИ III – „за ОЖС и магазини“, и нов кв. 358а, район „Подуяне“. Решението може да бъде обжалвано по реда на чл. 215, ал. 4 от ЗУТ пред Административния съд – София-град, в 30-дневен срок от обна-

родването в „Държавен вестник“. Жалбите се подават в Район „Подуяне“, адресирани до Административния съд – София-град, и се изпращат в съда от дирекция „Правно-нормативно обслужване“ на Направление „Архитектура и градоустройство“ на Столичната община.
4201

9. – Община Видин на основание чл. 128, ал. 1 от ЗУТ съобщава че е изработен проект за подробен устройствен план – парцеларен план за обект: „Кабелна линия и ЗРУ 20 kV“, за захранване на ПИ с идентификатор 10971.489.69 по КККР на гр. Видин, урегулиран в УПИ IV – „за производствени и складови дейности – фотоволтаична централа“, кв. 489 по плана на гр. Видин, в обхват, както следва: ПИ с идентификатори 10971.489.89, 10971.508.620, 10971.508.759, 10971.508.3, 10971.508.1, 10971.331.3, 10971.331.4, 10971.331.6, 10971.153.158, 10971.153.160, 10971.154.501 и 10971.154.500 по КККР на гр. Видин. На основание чл. 128, ал. 5 от ЗУТ в едномесечен срок от обнародването в „Държавен вестник“ заинтересованите лица могат да се запознаят с предложения проект в сградата на Община Видин и да направят писмени възражения, предложения и искания по проекта до общинската администрация.
4303

10. – Община Видин на основание чл. 128, ал. 1 от ЗУТ съобщава, че е изработен проект за подробен устройствен план – парцеларен план за обект: „Кабелна линия и ЗРУ 20 kV“, за захранване на ПИ с идентификатор 10971.489.89 по КККР на гр. Видин, урегулиран в УПИ V – „за производствени и складови дейности – фотоволтаична централа“, кв. 489 по плана на гр. Видин, в обхват, както следва: ПИ с идентификатори 10971.508.567, 10971.508.3, 10971.508.1, 10971.331.3, 10971.331.4, 10971.331.6, 10971.153.158, 10971.153.160, 10971.154.501, 10971.154.500, 10971.489.207, 10971.508.609 и 10971.489.206 по КККР на гр. Видин. На основание чл. 128, ал. 5 от ЗУТ в едномесечен срок от обнародването в „Държавен вестник“ заинтересованите лица могат да се запознаят с предложения проект в сградата на Община Видин и да направят писмени възражения, предложения и искания по проекта до общинската администрация.
4304

11. – Община Видин на основание чл. 128, ал. 1 от ЗУТ съобщава, че е изработен проект за подробен устройствен план – парцеларен план за обект: „Кабелна линия и ЗРУ 20 kV“, за захранване на ПИ с идентификатор 10971.489.90 по КККР на гр. Видин, урегулиран в УПИ VI – „за производствени и складови дейности – фотоволтаична централа“, кв. 489 по плана на гр. Видин, в обхват, както следва: ПИ с идентификатори 10971.508.609, 10971.508.567, 10971.508.3, 10971.508.1, 10971.331.3, 10971.331.4, 10971.331.6, 10971.153.158, 10971.153.160, 10971.154.501, 10971.154.500, 10971.489.207 и 10971.489.206 по КККР на гр. Видин. На основание чл. 128, ал. 5 от ЗУТ в едномесечен срок от обнародването в „Държавен вестник“ заинтересованите лица могат да се запознаят с предложения проект в сградата на Община Видин и да направят писмени възражения, предложения и искания по проекта до общинската администрация.
4305

103. – Община Габрово на основание чл. 129, ал. 1 от ЗУТ съобщава, че с Решение № 129 от 26.06.2025 г. на Общинския съвет – Габрово, са одобрени план-схема в урбанизираната територия и подробен устройствен план – парцеларен план (ПУП – ПП) извън границите на урбанизираната територия за трасета на довеждащи проводи на техническата инфраструктура: водопровод и канал, до ПИ с идентификатори: 14218.50.506, 14218.50.507, 14218.50.508, 14218.50.509 по КККР на гр. Габрово и ел. провод до ПИ с идентификатори: 14218.50.506 и 14218.50.509 по КККР на гр. Габрово. На основание чл. 215, ал. 1 и 4 от ЗУТ в 30-дневен срок от обнародването в „Държавен вестник“ решението може да бъде обжалвано пред Административния съд – Габрово, чрез Общинския съвет – Габрово.
4252

93. – Община Годеч, Софийска област, на основание чл. 128, ал. 1 от ЗУТ обявява, че е изработен проект за подробен устройствен план – парцеларен план (ПУП – ПП) за обект „Реконструкция на довеждащ водопровод от РВ „Черна“ до вътрешната водопроводна мрежа на гр. Годеч“, попадащ в неурбанизираната територия на с. Комщица, с. Гинци, с. Губеш и гр. Годеч, община Годеч, Софийска област, в поземлени имоти със следните идентификатори: за землището на с. Комщица, община Годеч – ПИ с № 38186.17.25; за землището на с. Губеш, община Годеч – ПИ с № 18037.28.262, 18037.28.4, 18037.5.263, 18037.28.6, 18037.5.362, 18037.36.6, 18037.37.344, 18037.37.3, 18037.36.17, 18037.37.18, 18037.5.325, 18037.37.19, 18037.37.20, 18037.37.21, 18037.35.830, 18037.5.327, 18037.38.7, 18037.38.8, 18037.5.320, 18037.5.493, 18037.5.494, 18037.5.62, 18037.39.57, 18037.39.58, 18037.39.59, 18037.39.798, 18037.1.151, 18037.1.416; за землището на с. Гинци, община Годеч – ПИ с № 14903.80.3, 14903.80.6, 14903.88.118, 14903.39.8, 14903.39.7, 14903.39.9, 14903.39.101, 14903.39.6, 14903.39.98, 14903.39.5, 14903.39.4, 14903.39.99, 14903.39.11; за землището на гр. Годеч, община Годеч – ПИ с № 15309.5.282, 15309.5.284, 15309.5.290, 15309.5.285, 15309.5.291, 15309.5.307, 15309.5.355, 15309.5.321, 15309.5.358, 15309.5.325, 15309.5.332, 15309.5.434, 15309.5.437, 15309.5.438, 15309.5.439, 15309.5.211, 15309.6.372, 15309.6.2, 15309.6.373, 15309.6.356, 15309.6.77, 15309.6.354, 15309.6.76, 15309.6.74, 15309.172.311, 15309.172.8,

15309.172.7, 15309.172.5, 15309.172.4, 15309.172.1, 15309.172.12, 15309.172.957, 15309.172.82, 15309.169.1, 15309.169.841, 15309.169.842, 15309.5.706, 15309.169.314, 15309.172.309, 15309.169.83, 15309.6.453, 15309.6.454, 15309.6.463, 15309.6.71, 15309.6.464, 15309.6.465, 15309.6.468, 15309.6.469, 15309.6.470, 15309.6.472, 15309.6.473, 15309.6.509, 15309.6.424, 15309.6.427, 15309.6.428, 15309.6.440, 15309.6.439, 15309.6.438, 15309.6.353, 15309.6.351, 15309.6.350, 15309.6.515, 15309.6.361, 15309.6.365, 15309.6.292, 15309.6.301, 15309.6.308, 15309.6.309, 15309.6.310, 15309.6.311, 15309.6.315, 15309.6.316, 15309.6.317, 15309.6.318, 15309.63.16, 15309.6.359, 15309.63.357, 15309.57.219, 15309.63.98, 15309.63.99, 15309.63.223, 15309.60.1, 15309.60.261, 15309.60.118, 15309.60.7, 15309.60.124, 15309.60.398, 15309.60.396, 15309.60.266, 15309.60.468, 15309.60.923. Проектът е изложен за разглеждане в стая № 120 в сградата на общината на адрес: гр. Годеч, пл. Свобода № 1. На основание чл. 128, ал. 5 от ЗУТ в едномесечен срок от обнародването в „Държавен вестник“ заинтересуваните лица могат да направят писмени възражения, предложения и искания по проекта до общинската администрация – Годеч.
4282

8. – Община Девин на основание чл. 128, ал. 1 от ЗУТ съобщава на заинтересуваните лица внесения за разглеждане и процедиране проект за изменение на подробен устройствен план (ПУП) план за улична регулация (ПУР) от о.т. 14, през о.т. 4, о.т. 3 до УПИ XIII в кв. 3 по плана на с. Лясково, община Девин. Променя се уличната регулация, като промяната е съобразена със съществуващите разкрити на място улици, подпорни стени и огради на с. Лясково. ПУП ще създаде градоустройствена основа за реализиране на инвестиционните намерения на Община Девин за бъдеща реконструкция и рехабилитация на улици в с. Лясково. На основание чл. 128, ал. 5 от ЗУТ в едномесечен срок от обнародването в „Държавен вестник“ на настоящото обявление заинтересуваните липа могат да направят писмени възражения, предложения и искания по проекта за изменение на ПУП – ПУР до общинската администрация – Девин.
4283

14. – Община Добрич на основание чл. 128, ал. 1 от ЗУТ съобщава за изработен проект за подробен устройствен план – парцеларен план (ПУП – ПП) за линеен обект на техническата инфраструктура извън границите на населените места и селищните образувания за ПИ 72624.440.439, ПИ 72624.906.568, ПИ 72624.621.216, ПИ 72624.440.762, ПИ 72624.905.619, ПИ 72624.440.764, ПИ 72624.905.646 в местност Гаази баба, гр. Добрич, за обект: „Газоразпределителна мрежа на гр. Добрич, етап 48“. Проектът е изложен в Центъра за услуги и информация при Община Добрич от 8 до 17 ч., работно място № 8. На основание чл. 128, ал. 5 от ЗУТ в едномесечен срок от обнародването в „Държавен вестник“ заинтересуваните лица могат да направят писмени възражения, предложения и искания по проекта за подробен устройствен план – парцеларен план (ПУП – ПП) до общинската администрация – гр. Добрич.
4288

48. – Община Дулово на основание чл. 128, ал. 1 от ЗУТ съобщава на заинтересуваните лица, че е изработен проект за изменение на подробен устройствен план – план за регулация (ИПУП – ПР) за урегулиран поземлен имот (УПИ) V-1303, 1305 в кв. 100 по плана на гр. Дулово и изменение на улична регулация между о.т. 306, о.т. 307 и о.т. 308 с цел образуване на два нови поземлени имота (ПИ) с проектни идентификатори 24030.501.1 и 24030.501.2, за които да се отредят два нови УПИ, чиито регулационни линии да съвпадат с имотните граници на новообразуваните ПИ. На основание чл. 128, ал. 5 от ЗУТ в едномесечен срок от обнародването в „Държавен вестник“ заинтересуваните лица могат да направят писмени възражения, предложения и искания по проекта до общинската администрация – Дулово.
4253

5. – Община Каолиново на основание чл. 129, ал. 1 от ЗУТ съобщава на заинтересованите лица, че с Решение № 212 по протокол № 23 от 4.07.2025 г. на Общинския съвет – Каолиново, е одобрен проект за подробен устройствен план (ПУП) – частично изменение на план за регулация (ЧИПР) за промяна на улична регулация от о.к. 105 до о.к. 106 по ул. Хан Аспарух, с. Долина, община Каолиново, с цел границите на имотите да бъдат поставени в съответствие със съществуващите граници на поземлените имоти, като се образуват нови УПИ VIII, УПИ IX, УПИ X, УПИ XI, УПИ XII, УПИ XIII, УПИ XIV, УПИ XV и УПИ XVI от кв. 49 и се запазва предназначението им „за малкоетажно жилищно строителство – Жм“. Проектът може да бъде разгледан в стая № 20, ет. 3 в сградата на общинската администрация – гр. Каолиново. На основание на чл. 215 от ЗУТ заинтересованите лица могат да обжалват решението в 30-дневен срок от обнародването в „Държавен вестник“ чрез общинската администрация – гр. Каолиново.
4236

6. – Община Каолиново на основание чл. 129, ал. 1 от ЗУТ съобщава на заинтересованите лица, че с Решение № 213 по протокол № 23 от 4.07.2025 г. на Общинския съвет – Каолиново, е одобрен проект за подробен устройствен план (ПУП) – частично изменение на план за регулация (ЧИПР) за промяна на улична регулация от о.к. 130 до о.к. 136 по ул. Хан Аспарух, с. Тъкач, община Каолиново, с цел границите на имотите да

бъдат поставени в съответствие със съществуващите граници на поземлените имоти, като се образуват нови УПИ VII-339, УПИ VI-339, УПИ V-339, кв. 67; УПИ I, УПИ II, УПИ III, кв. 70; УПИ VII-343, УПИ VI-342, кв. 66; УПИ I-345, УПИ II-345, кв. 71; УПИ III-271, УПИ IV-274, УПИ VI-275, УПИ VII-276, УПИ IX-277, УПИ XI-279, кв. 65; УПИ I, УПИ II, УПИ III-267, УПИ X, УПИ IV-360, кв. 72, и се запазва предназначението им „за малкоетажно жилищно строителство – Жм“. Проектът може да бъде разгледан в стая № 20, ет. 3 в сградата на общинската администрация – гр. Каолиново. На основание на чл. 215 от ЗУТ заинтересованите лица могат да обжалват решението в 30-дневен срок от обнародването в „Държавен вестник“ чрез общинската администрация – гр. Каолиново.
4237

13. – Община Момчилград на основание чл. 128, ал. 1 ЗУТ съобщава, че е изработен проект за подробен устройствен план – парцеларен план (ПУП – ПП) за поземлен имот с идентификатор 86030.13.142, който се заличава и от него се образуват два броя нови поземлени имота с идентификатори 86030.13.156 и 86030.13.157, така че границите им да съответстват на тези по ПУП – ПП: поземлен имот с идентификатор 86030.13.156, с площ 592 кв. м, начин на трайно ползване – „за местен път“, и имот с идентификатор 86030.13.157, с площ 1913 кв. м, начин на трайно ползване – „за селскостопански, горски, ведомствен път“, по КККР на с. Върхари, община Момчилград, област Кърджали, с възложител – Община Момчилград. Проектът е изложен в сградата на общинската администрация, стая № 23, ет. 3. На основание чл. 128, ал. 5 ЗУТ в едномесечен срок от обнародването в „Държавен вестник“ заинтересуваните лица могат да направят писмени възражения, предложения и искания по проекта до общинската администрация.
4306

36. – Община „Марица“, област Пловдив, на основание чл. 129, ал. 1 от ЗУТ съобщава на заинтересованите лица, че с Решение № 224, взето с протокол № 7 от 9.07.2025 г. на Общинския съвет „Марица“, е одобрен ПУП – парцеларен план за обект: „Уличен водопровод PE-HD ∅ 90, разположен в ПИ с ид. 11845.16.138, предвиден за водоснабдяване до ПИ с ид. 11845.54.281 по КК на с. Войводиново, община „Марица“, по следата на вариант единствен, нанесен върху приложения проект на ПУП – ПП. На основание чл. 215, ал. 4 от ЗУТ решението подлежи на обжалване в 30-дневен срок от обнародването в „Държавен вестник“ чрез Община „Марица“ до Административния съд – Пловдив.
4307

37. – Община „Марица“, област Пловдив, на основание чл. 21, ал. 1, т. 11 и ал. 2 от ЗМСМА във връзка с чл. 109, чл. 110, ал. 1, т. 5 и чл. 129, ал. 1 от ЗУТ съобщава, че с Решение № 227, взето с протокол № 7 от 9.07.2025 г. на Общинския съвет „Марица“, е одобрен ПУП – парцеларен план за транспортен достъп до ПИ с идентификатор 17806.4.10 по КК на с. Граф Игнатиево в обхвата на ПИ с идентификатори 17806.4.104, 17806.4.105 и 17806.4.11, м. Панорамен път, с. Граф Игнатиево, община „Марица“, област Пловдив.
4238

37а. – Община „Марица“, област Пловдив, на основание чл. 21, ал. 1, т. 11 и ал. 2 от ЗМСМА във връзка с чл. 109, чл. 110, ал. 1, т. 5 и чл. 129, ал. 1 от ЗУТ съобщава, че с Решение № 228, взето с протокол № 7 от 9.07.2025 г. на Общинския съвет „Марица“, е одобрен ПУП – парцеларен план за транспортен достъп до ПИ с идентификатори 73242.611.54 и 73242.611.55 в обхвата на ПИ 73242.612.22 с НТП – „за селскостопански, горски, ведомствен път“, землище с. Труд.
4239

11. – Община Раковски на основание чл. 128, ал. 1 от ЗУТ съобщава, че с Решение № 336, взето с протокол № 20 от 30.05.2025 г. на Общинския съвет – гр. Раковски, е изработен проект за подробен устройствен план – парцеларен план (ПУП – ПП) за елементите на техническата инфраструктура за външно кабелно трасе 1 kV за захранване на съществуваща сграда в поземлен имот с идентификатор 70010.105.486 по КККР на с. Стряма, община Раковски, област Пловдив, одобрени със Заповед № РД-18-95 от 10.05.2023 г. на изпълнителния директор на АГКК. Териториален обхват на трасето: поземлен имот с идентификатор 70010.105.61, НТП: „за селскостопански, горски, ведомствен път“ – собственост на Община Раковски; поземлен имот с идентификатор 70010.105.380, НТП: „за стопански двор“ – собственост на ЕТ „ДЕС 93 – Десислав Генов“; поземлен имот с идентификатор 70010.105.563, НТП: „за селскостопански, горски, ведомствен път“ – собственост на Община Раковски; поземлен имот с идентификатор 70010.105.564, НТП: „за селскостопански, горски, ведомствен път“ – собственост на Община Раковски. Площите с ограничения са описани в регистър на засегнатите имоти. Кабелната линия е с дължина 341 м. Трасето ще премине от съществуващ БКТП „ДЕС“ в поземлен имот с идентификатор 70010.105.380 до ново ЕТ пред поземлен имот с идентификатор 70010.10.486. Цел и задачи на проекта: предвижда се изграждане на външно кабелно трасе 1 kV за захранване на съществуваща сграда в поземлен имот с идентификатор 70010.105.486 по КККР на с. Стряма, община Раковски, област Пловдив, одобрени със

Заповед № РД-18-95 от 10.05.2023 г. на изпълнителния директор на АГКК. На основание чл. 128, ал. 5 от ЗУТ в едномесечен срок от обнародването на обявлението в „Държавен вестник“ заинтересованите лица могат да направят писмени възражения по проекта до общинската администрация – Раковски.
4251

12. – Община Сливен на основание чл. 128, ал. 1 ЗУТ съобщава, че е изработен проект за ПУП – парцеларен план за линейните обекти на техническата инфраструктура извън границите на населените места и селищните образувания за трасе на оптичен кабел в землищата на с. Камен и с. Желю войвода, община Сливен, като трасето извън границите на населените места преминава и засяга със своя сервитут ПИ 35660.26.168 с НТП – „за селскостопански, горски, ведомствен път“, ПИ 35660.24.76, ПИ 35660.25.77 и ПИ 35660.26.167 с НТП – „за местен път“, и ПИ 35660.24.75 с НТП – „пасище“, землище с. Камен; ПИ 29194.27.390 и ПИ 29194.51.1195 с НТП – „за селскостопански, горски, ведомствен път“, и ПИ 29194.27.391 с НТП – „за местен път“, землище с. Желю войвода, общинска собственост. На основание чл. 128, ал. 5 ЗУТ в едномесечен срок от обнародването в „Държавен вестник“ заинтересуваните лица могат да направят писмени възражения по проекта до общинската администрация.
4250

8. – Община Средец на основание чл. 129, ал. 1 от ЗУТ и чл. 21, ал. 1, т. 11 от ЗМСМА съобщава, че с Решение № 389 от 25.06.2025 г., протокол № 26 на Общинския съвет – гр. Средец, област Бургас, е одобрен подробен устройствен план – парцеларен план (ПУП – ПП) за обект: „Транспортен достъп до УПИ I-59, отреден за спорт и атракции“ – ПИ с ид. 17974.109.59 по КККР, местност Малката река, землище гр. Средец, област Бургас, от републикански път II-79 Елхово – Средец – Бургас при км 63+302, преминаващ през ПИ с идентификатори 17974.1.154 и 17974.109.60 по КККР на землище гр. Средец, област Бургас – общинска собственост, и засегната площ 563 м^2. На основание чл. 215, ал. 4 от ЗУТ в 30-дневен срок от обнародването в „Държавен вестник“ решението подлежи на обжалване чрез Община Средец до Административния съд – Бургас.
4254

2. – Община с. Кайнарджа, област Силистра, на основание чл. 129, ал. 1 от ЗУТ съобщава, че с Решение № 193 от 27.06.2025 г. на Общинския съвет – с. Кайнарджа, е одобрен проект за изменение на кадастрален план, изменение на подробен устройствен план – план за регулация за УПИ I-101 и УПИ IX-101 в кв. 17 и изменение на част от улична регулация от ос. т. 42 до ос. т. 45 по плана на с. Полковник Чолаково, община Кайнарджа. Проектът е изложен в стая № 206 в сградата на общинската администрация – с. Кайнарджа, ул. Димитър Дончев № 2, и е публикуван на сайта на Община с. Кайнарджа. Решението подлежи на обжалване съгласно чл. 215, ал. 1 и 4 от ЗУТ в 30-дневен срок от обнародването в „Държавен вестник“.
4240

Върховният административен съд на основание чл. 188 във връзка с чл. 181, ал. 1 от Административнопроцесуалния кодекс съобщава, че е постъпила жалба с искане за прогласяване нищожността на § 2 на Наредбата за допълнение на Наредба № Е-РД-04-1 от 2020 г. за топлоснабдяването на министъра на енергетиката, обн., ДВ, бр. 42 от 23.05.2025 г., с който в Методиката за дялово разпределение на топлинната енергия в сгради – етажна собственост, към чл. 61, ал. 1 от Наредба № Е-РД-04-1 от 2020 г. за топлоснабдяването на министъра на енергетиката е създадена нова т. 6.1.1, както и за това, че при условията на евентуалност тази разпоредба се оспорва и като незаконосъобразна. Със същата жалба се оспорва и законосъобразността на § 3 от Наредбата за допълнение на Наредба № Е-РД-04-1 от 2020 г. за топлоснабдяването на министъра на енергетиката, обн., ДВ, бр. 42 от 23.05.2025 г., с която разпоредба е придадено обратно действие на Наредбата за допълнение, включително и касателно новоприетата т. 6.1.1 от Методиката за дялово разпределение на топлинната енергия в сгради – етажна собственост, към чл. 61, ал. 1 от Наредба № Е-РД-04-1 от 2020 г. за топлоснабдяването на министъра на енергетиката, а именно, считано от 25.02.2025 г., по което е образувано адм. д. № 6870/2025 г. по описа на Върховния административен съд, насрочено за 25.09.2025 г., 11 ч., зала № 3.
4286

Районният съд – Варна, 42 състав, призовава ответника Исен Садику, гражданин на Р Косово, роден на 9.05.1965 г. в Прищина, без регистриран адрес в Република България, да се яви в едномесечен срок от обнародването в „Държавен вестник“ в деловодството на Районния съд – Варна, 42 състав, за да получи книжата и да подаде отговор по чл. 131 от ГПК по гр. д. № 5805/2025 г., заведено от „Явор Златни пясъци“ ЕАД. Указва на лицето, че при неявяване книжата ще се смятат за редовно връчени и ще му бъде назначен особен представител на основание чл. 48, ал. 2 от ГПК.
4289

Петричкият районен съд съобщава на ответника Трайче Иванов, роден на 29.05.1980 г., гражданство: Република Северна Македония, без известен адрес в Република България, че срещу него е заведено гр. д. № 292/2025 г. по

описа на Районния съд – Петрич, от „УниКредит Булбанк“ АД, ЕИК 831919536, със седалище и адрес на управление: гр. София, пл. Света Неделя № 7, представлявано от Теодора Петкова и Джакомо Волпи, с правно основание чл. 422, ал. 1 във връзка с чл. 415, ал. 1, т. 3 от ГПК, и че в деловодството на Районния съд – Петрич, се намират исковата молба и приложенията към нея, препис от които може да получи в двуседмичен срок от обнародването в „Държавен вестник“ на това съобщение, като го предупреждава, че ако не се яви в съда в двуседмичен срок, за да получи препис от исковата молба и приложенията към нея, както и да посочи свой съдебен адрес за призоваване и връчване на съобщения, съдът ще му назначи особен представител на основание чл. 48, ал. 2 от ГПК.
4242

Районният съд – Свиленград, първи граждански състав, призовава Гюрай Алан с последен адрес: гр. Свиленград, бул. България (Г. Димитров) № 185, ет. 2, ап. 2А, община Свиленград, област Хасково, сега с неизвестен адрес, да се яви в гражданското деловодство на съда в едноседмичен срок от обнародването в „Държавен вестник“, за да получи препис от исковата молба и приложенията ведно със съобщение с указания по чл. 131, ал. 1 от ГПК, тъй като в противен случай ще му бъде назначен особен представител като ответник по гр. д. № 20245620100806/2024 г., заведено от „Банка ДСК“ АД.
4244

Районният съд – Сливница, IV граждански състав, призовава Ведат Байдур с последен адрес: Германия, гр. Шеверин, ул. Щерн Буххолц № 16, сега с неизвестен адрес, да се яви в съда за получаване на съобщение по чл. 131 от ГПК с препис от исковата молба и доказателствата като ответник по гр. д. № 20231890100550/2023 г., заведено от Гергана Ивайлова Симеонова Байдур, и да посочи съдебен адрес, в противен случай делото ще се гледа при условията на чл. 48, ал. 2 от ГПК.
4243

ПОКАНИ И СЪОБЩЕНИЯ

72. – Адвокатският съвет на Адвокатската колегия – Видин, на основание чл. 83, ал. 1, предл. 1 във връзка с ал. 3 от ЗА свиква извънредно общо събрание на 13.09.2025 г. в 10 ч. в гр. Видин, ул. Търговска № 2, ет. 3, при следния дневен ред: 1. избиране на председател на дисциплинарния съд и един член за попълване състава на дисциплинарния съд; 2. разни.
4357

3. – Управителният съвет на СНЦ „Дружество за приятелство с народите на Русия и ОНД“ – Пловдив, на основание чл. 26 от ЗЮЛНЦ и чл. 19 от устава на дружеството свиква общо събрание на членовете на 23.09.2025 г. (вторник) в 17 ч. в зала „Берьозка“ на ул. Иван Вазов № 25, Пловдив, при следния дневен ред: 1. отчет на управителния съвет за 2024 г.; 2. финансов отчет за 2024 г.; 3. приемане на бюджет за 2025 г.; 4. други. При липса на кворум на основание чл. 27 от ЗЮЛНЦ общото събрание ще се проведе същия ден в 18 ч., на същото място и при същия дневен ред.
4241

СЪОБЩЕНИЯ НА РЕДАКЦИЯТА

Съгласно Заповед № АД-49-350-05-67 от 13 юли 2023 г. на председателя на Народното събрание (ДВ, бр. 61 от 2023 г.):

1. Таксите за обнародване в неофициалния раздел на „Държавен вестник“ са:

а) на обявления, покани, съобщения и други известия с обем до половин стандартна страница (15 реда, 60 знака на ред) – 30 лв.;

б) на обявления, покани, съобщения и други известия с обем до една стандартна страница (30 реда, 60 знака на ред) – 60 лв.;

в) на обявления, покани, съобщения и други известия с обем, по-голям от една стандартна страница (30 реда, 60 знака на ред) – 60 лв. за първа страница и по 55 лв. за всяка следваща страница.

2. Таксите за обнародване до 15 дни от датата на постъпване в редакцията на съответния акт се заплащат в двоен размер на посочения в т. 1. Правилото не се прилага през месец декември.

3. Таксата за обнародване на електронната страница на „Държавен вестник“ на обявление за концесия по Закона за концесиите е 50 лв.

Съгласно чл. 11, т. 2 от Закона за „Държавен вестник“ срокът на обнародване на обявленията в неофициалния раздел е не по-късно от един месец от постъпването им.

Адрес на редакцията: 1169 София, пл. Княз Александър I № 1, тел. 02 939-35-17
e-mail: dv_official@parliament.bg, dv_unofficial@parliament.bg
Електронна страница на „Държавен вестник“: http://dv.parliament.bg
IBAN номерът на банковата сметка на „Държавен вестник“ е:
BG10BNBG96613100170401, BIC на БНБ – BNBGBGSD
Печат: „Алианс Принт“ – ЕООД, София 1592, ул. Илия Бешков № 3
ДЪРЖАВЕН ВЕСТНИК
ISSN 0205 – 0900